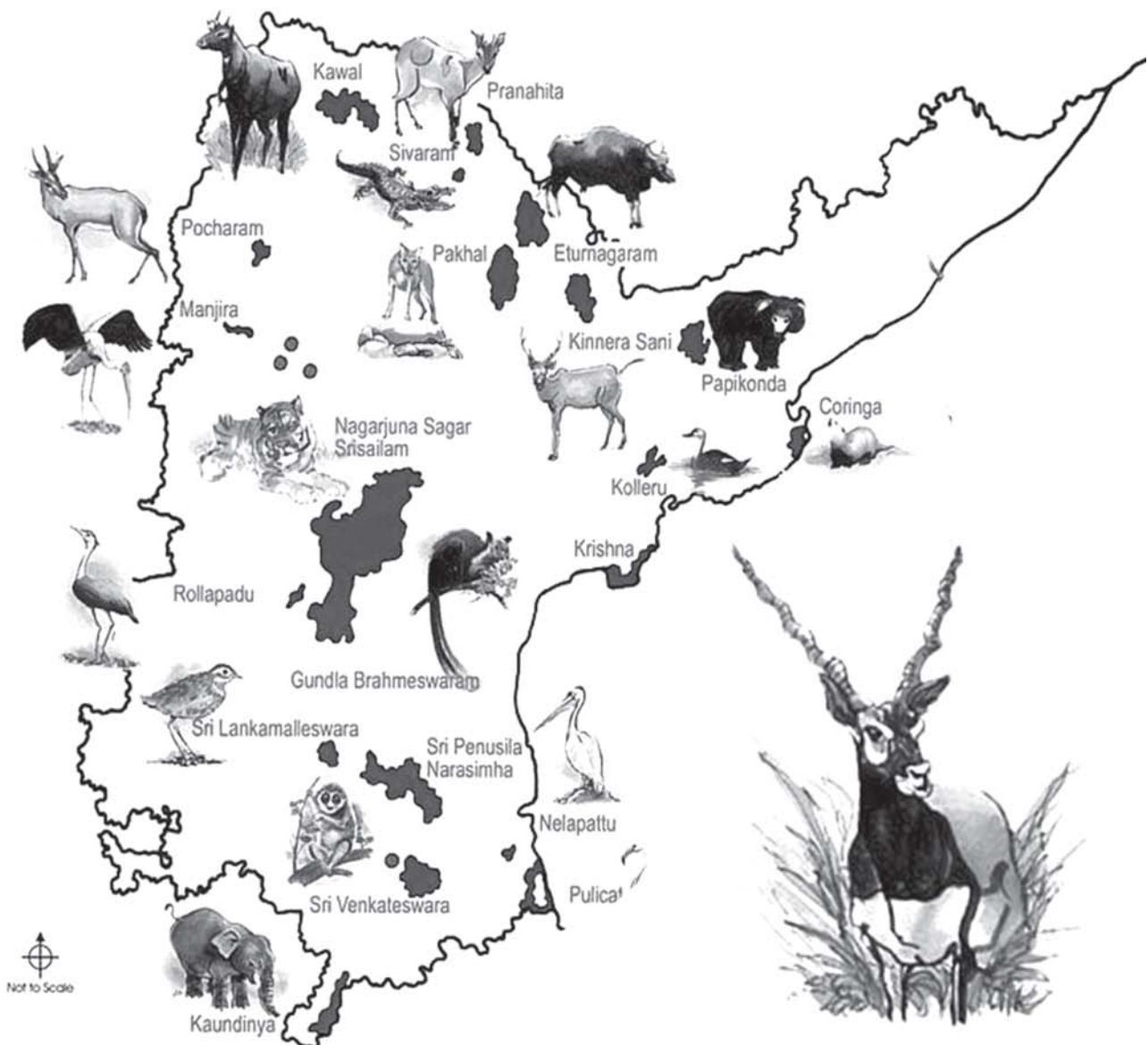

ମୌଳିକ ଜୀବନ୍ୟାଳୀଙ୍କ ପରିବହନ

WILDLIFE SANCTUARIES AND NATIONAL PARKS OF ANDHRA PRADESH

ఆంధ్ర ప్రదేశ్‌లో
అభయారణ్యాలు

WILDLIFE SANCTUARIES

NATIONAL PARKS

జంతుజీవావరణం

మట్టలు, మడలు, తోపలు, కంపలు (Wildlife shelters, Home ranges) జంతువులకు ఇళ్ళు. అమరాబాద్ మండలం మద్దిమడుగులో ఆంజనేయస్వామి గుడిదగ్గర చింతమట్ట 6000చెట్లతో దట్టంగా ఉంది. కోతులు ఈ మట్టల్లో మకాం చేయడంతో చింతపడు తమకు దక్కడంలేదని చెంచులబాధ. కోతికి కోండముచ్చ అంటే హడలు. వాటిని తెచ్చి ఈ తోపల్లో వడలవచ్చు. కాని బద్ధకం. యాత్రికులువేసే తిండి మరిగి కోతులు ఈ ప్రదేశం వడలడంలేదు. వ్యవసాయం కోసం కొన్ని చింతచెట్లు చెంచులు నరికారు. ఆ స్థలంలో ఫారెస్టువాళ్ళు కానుగమ్ముక్కలు వేశారు కాని ఈ మొక్కలు ఏ మాత్రం పెరగడంలేదు. ఇక్కడి చెంచులు అడవిలోకి పోయి వీరుడిపండుగ చేస్తారు. ఈ మట్టలమధ్య ఎన్నో వరలు కట్టిన బావులున్నాయి. అటువంటిచోట మట్టలను రాళ్ళబావి మట్టలు అంటారు. ఈ మట్టలలోని నల్లరేగడి భూములలో ఒకనాడు ఆ వీరుడి ఏలుబడిలో ఇక్కడ బాగా వ్యవసాయం చేసి ఉంటారు. ఆ వీరుడి ఇష్టదైవమే ఆంజనేయస్వామి ఈ మధ్య మద్దిమడుగు గొప్పక్షేత్రమైంది. ఇటువంటి చరిత్రలు అడుగుడుగున పరిశీలనగా చూస్తే తెలియవస్తుంటాయి. ఈ మట్టలలో జింకలపార్చు పెట్టాలని అటవీశాఖ ప్రయత్నం చేస్తుంది.

మార్పిపాలంలో మట్టలు: పులి బయిన్నసెల దగ్గరకు వస్తుంది. ఇక్కడ మాత్రమే పాతనీళ్ళు ఉన్నాయి. దద్దునాల ప్రాంతం ఇక్కడనుండి బయలుదేరి మొట్టుదాక వెళ్లి వేట చేస్తుంది. పులి ఏ ప్రాంతంలో వేట చిక్కినా, దగ్గరలో ఉన్న మట్ట దగ్గరకు చంపిన జీవాన్ని లాక్కుపోతుంది. అక్కడ తిని వెళుతుంది. రేసులు ఉన్నచోటకు పెద్దపులి వెళ్ళడు. రేసులు గుంపులుగా ఉంటాయి. వీచివల్ల పులికి భయం.

పరికి మట్టలు: ఎలుగులకు అనుబైనవి. ఇక్కడ పక్కు, చెదలు దొరుకుతాయి కనుక ఎక్కడ తిరిగినా వచ్చి పరికమట్టలో ఉంటుంది. గుబురుగా ఉన్న చెట్లమీద పరికి కోరింద తీగలు పాకడంవల్ల చల్లగా ఉంటుంది. కనుక జంతువులు అన్నో ఇక్కడకు చేరుతాయి. అల్లిమట్టక్రింద పులి సేద తీరుతుంది. పరికి, కోరిందలు ముళ్ళమట్టలలోకి పులి పోదు. నెమలి మట్టలు, పొదలలో తిరుగుతూ బరకలో ఆడుతుంది. కణతులు, కొండగొర్రెలు-కొండల్లో ఉంటాయి. ఇవి మట్టల దగ్గరకు రావు. నీళ్ళ దగ్గరలో ఉన్న పొదలలో రేసులు మాటుచేసి ఉంటాయి. నీళ్ళకు వచ్చిన జంతువులను వేటాడతాయి. మట్టలు దూరంనుండి చూస్తే వచ్చగా గుబురుగా ఉంటాయి. దగ్గరకి వెళ్లి చూస్తే మనుషులు వెళ్ళటానికి వీలులేకుండ ఉంటాయి కనుక ఇక్కడ జంతువులు నివాసం ఉంటాయి. కూరజంతువుల భయంవల్ల మట్టలదగ్గరకు చెంచులు వంటరిగా పోరు.

మట్టలలో ఉండే జంతువులు

1. పందులు	2. దుప్పలు	3. కుందేళ్ళు
4. కూరపందులు	5. అడవి కోళ్ళు	6. రేసులు
7. ఎలుగులు	8. నెమలి	9. శాచిచెట్లు ఉడుత-ఉడుతలు (మట్టపైన)

చెర్కోప్పల్లి గూడెం

మట్టల రకాలు/ పొదలు

1. అల్లి మట్టలు	2. సిరిజాన మట్టలు	3. నల్లకటీకమట్టలు
4. ఇల్లికట్ట మట్టలు	5. పరిక మట్టలు	6. రేగు మట్టలు
7. సాగనార మట్టలు	8. ఇల్సిపొదలు	9. తీటకర పొదలు

జంతువులు

1. పందులు	2. జింక	3. దుప్పి	4. యడగండ్లు
5. పులి	6. రేసులు	7. అడవికోళ్ళు	8. నెమలి

9. ఉడతలు

10. కుందేళ్ళు

11. కొండముచ్చులు

12. కొండగొప్రెలు

చిలకచర్ల గూడం గ్రామస్తులకు చిరుతపులులు తిప్పరెడ్డి సెల, నూతి బాయి, నిర్దిష్టమానుసెల, చెరువు. అంకాలమ్మ కురవలో కనిపిస్తాయి. ఈ ప్రాంతంలో నిత్యం నీళ్ళు ఉంటాయి జీవాలు అన్ని ఇక్కడ నీళ్ళకు వస్తాయి కనుక ఈ ప్రదేశాలలో మాటుకాస్తాయి. ఈ ప్రాంతంలో మట్టలు లేవు. అన్నిరకాల చెట్లు కలసి ఉన్నాయి. పొదలుకూడా ఈ ప్రాంతంలో లేవు.

ఇక్కడ తరచు కనిపించే జంతువులు :

1. నెమలి

2. కడుతులు

3. కొండగొప్రెలు

4. కుందేళ్ళు

5. అడవిపందులు

6. ఎలుగులు

7. రేసులు

8. చిరుతపులి.

పెదమంతనాల

ఈ ప్రాంతంలో తరువ కనిపించే పక్షులు-జంతువులు

1. పందులు

2. కౌంజాపిట్లులు

3. పురేదుపిట్లు

4. చెక్కుకుండ

5. గుడ్డగూబ

6. చాకలోడు

7. బుచ్చంగాడు

8. కెన్డ్రున

9. గిట్టుకాపరి

10. గువ్వ

11. బెలగువ్వు

12. చిలుక

13. గోరింక

14. పాలగోరింక

15. రామచిలుక

16. వడంగి పిట్ల

17. నర్చలింగిపిట్ల

18. కాకి

19. కారుకోడి

20. గద్ద

21. నెమలి

22. అడవి కోడి

23. జింక

24. కణితి

25. దుప్పి

26. కూరపంది

27. ఉడుత

28. చెట్లు ఉడుత

29. సార్ల ఉడుత

30. పులి ఉడుత

31. కొండముచ్చు

32. కొండసెల

33. ఎలుగు

34. రేసులు

35. బావురుపిల్లి

36. నక్క

37. నల్లపిల్లి

38. కుందేళ్ళు

39. అడవికోడి

40. బండకోడి

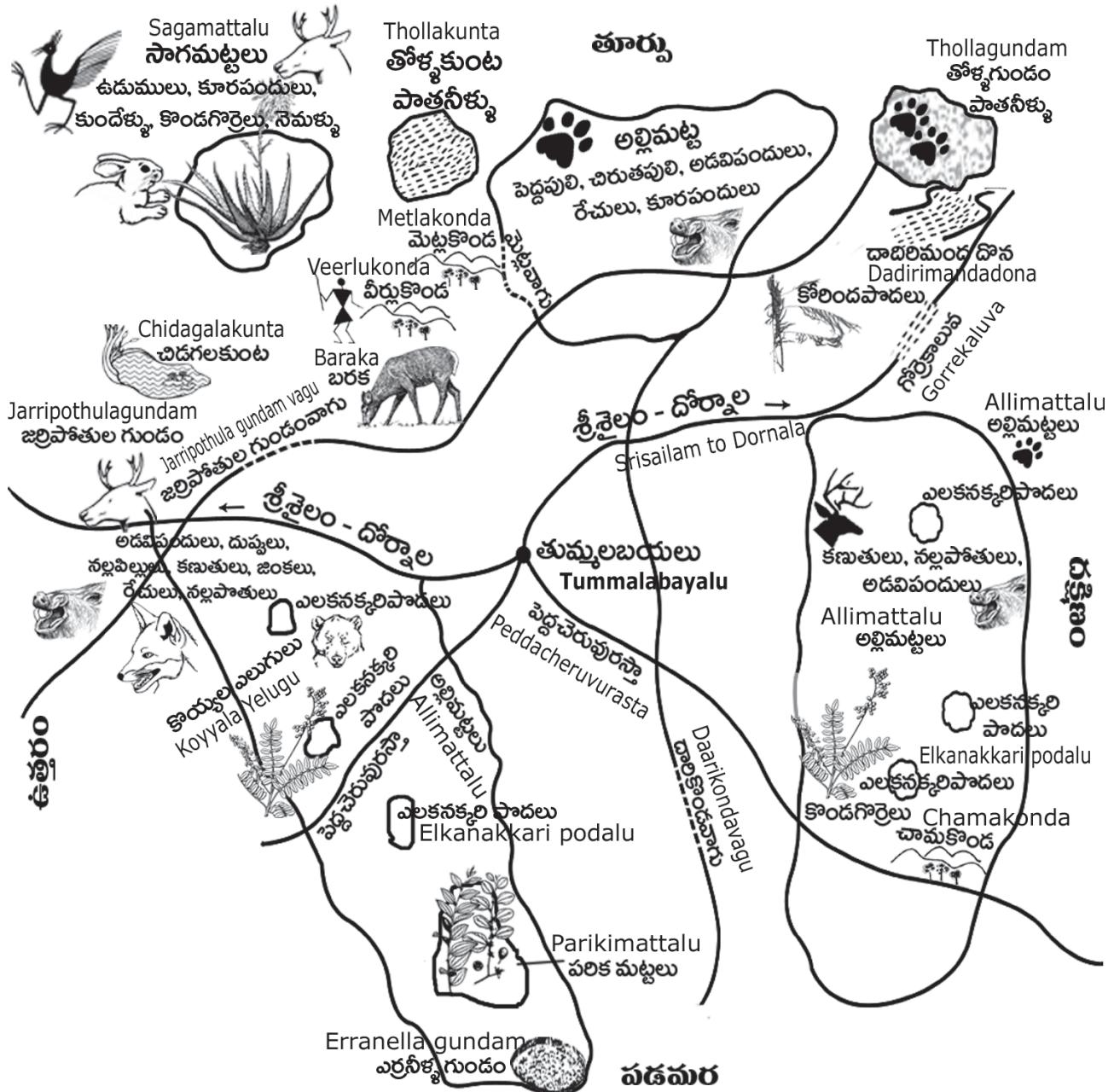
41. కొండముచ్చులు

42. పులి

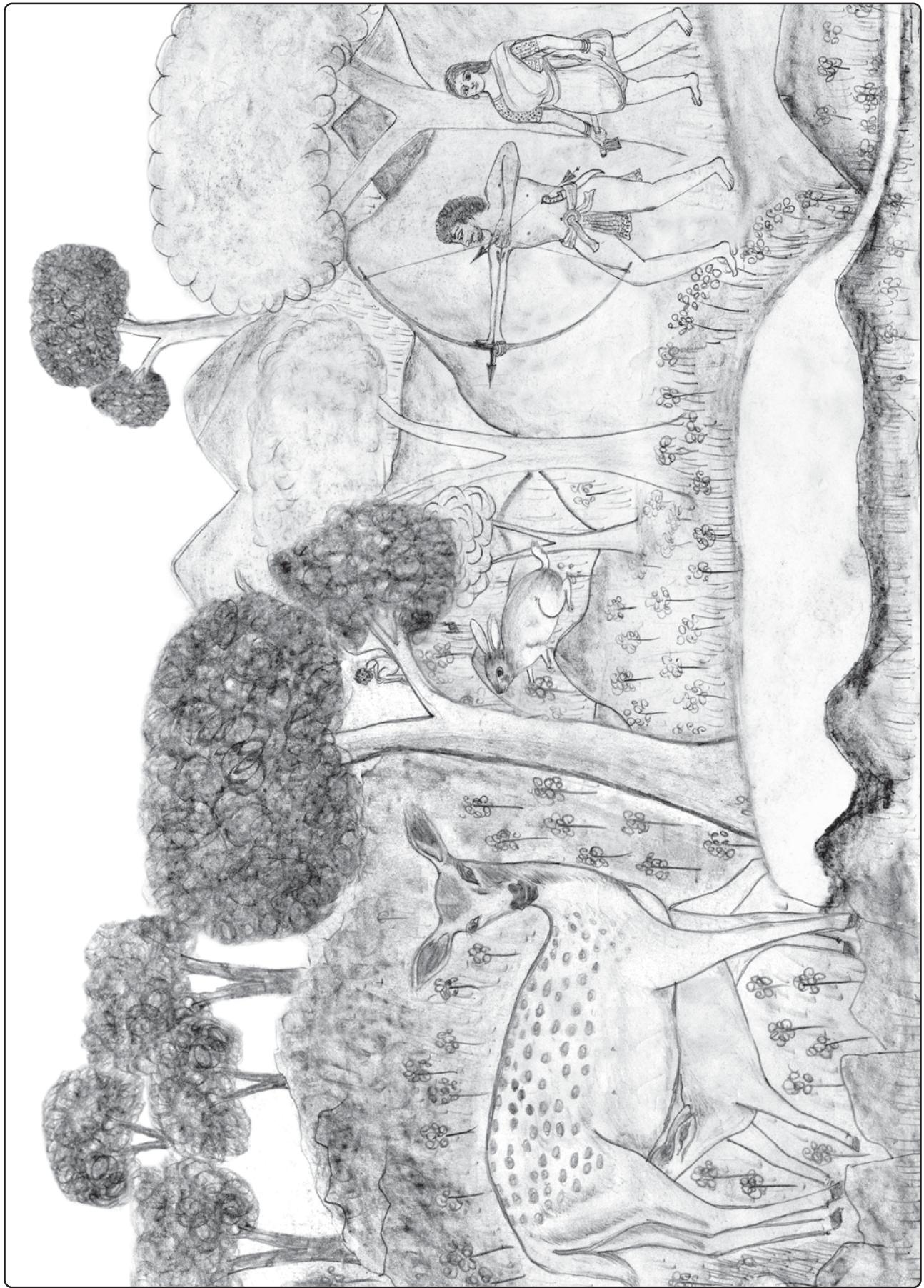
43. చిరుతపులి.

తుమ్మలబయలు, దీర్ఘాలపంచాయితి, దీర్ఘాల మండలం, ప్రకాశంజిల్లా.

- దుష్టులు కొండలలో ఎక్కువగా ఉండవు. కేవలం బెచిలనష్టుడు మాత్రమే కొండలు ఎక్కుతాయి తరువాత బరకన తిరుగుతుంటాయి.
- కొండగిర్రలు కేవలం కొండలో మాత్రమే ఉంటాయి. అవి బెచిలనష్టుడు మాత్రమే బరకన ఉంటాయి. మళ్ళీ కొండకు వెళ్ళిపోతాయి.
- పులి, చిరుతపులి, ఎలుగు, కసుతులు, దుష్టులు, కొండగిర్రలు, జింకలు, కూరపందులు, పందులు, రేచులు ఎర్నెళ్ళగుండం, చామకొను, జలిపాతులగుండం, మెట్లవాగు, తోళ్ళగుండంలో నీట్లు తూగి ఈ అల్లిమట్లులు, ఎలకనక్కలిపాదలు, సాగమట్లలలో ఎక్కువగా ఉంటాయి.
- మట్లలగుండ వాటినీడన కొన్నిరకాల మందుమొక్కలు పెరుగుతాయి. అవి లేకుంటే జంతువులకు, ఇటువంటి మందు మొక్కలకు ప్రమాదం అని భామని సన్నపు వెంకటయ్య చెప్పాడు.

వేట

చెంచులకు బాగా అందుబాటులో ఉండే జంతువులు - కడుతులు, ఏదులు, దుప్పులు, కొండగొర్రెలు, కొండముచ్చులు, అడవిపందులు, నల్లపోతులు(మగవి), నల్లమేకలు (ఆడవి). కొన్ని చిన్నచిన్న జంతువులు - ఎంటువ, జంగపిల్లి, బావురుగాడు, మానుపిల్లి, గడ్డపిల్లి, వాలుగ, ఉడతలు, ఉడుము. ఊరపందులను ఆడవిలో ఉన్న చెంచులు తినరు. ఆ పంది మాంసం తిన్నవానిని దూరంగా ఉంచుతారు.

చెంచుల వేటకు అనువైనకాలం మార్చినుండి జూన్ నెలలకాలం. చెంచులు సహజంగా అంబుదబ్బు (బాణం,విల్లు) ఉపయోగించటంలో నేర్చరులు. వేటకు సాధారణంగా భార్యాభర్తలిద్దరూ వెళతారు. ఒక్కాక్కసారి మరి కొంతమందితో కలసి వెళతారు.

వేటప్రాంతాలు ఒక్కాక్క గూడెనికి ముందుగానే నిర్ణయించి ఉంటాయి. ఆ హద్దులను దాటి ఎవరైనా వెళ్ళినట్లయితే కులపంచాయితీలకుకూడా తెలుపకుండానే వారిని అక్కడకక్కడే చంపివేస్తారు. సాధారణంగా చెంచులు వేటకు వెళ్ళేటప్పుడు చకుముకిరాయి సంచి, ఆకురాయి(ఎలుగురాయి) ప్రత్తి/ బారుగ (లేతకాయది) దూది, అంబుదబ్బు, గొడ్డలి, కత్తి, కోలకట్టె గిరక (కుందేళ్ళ వేటలో వాయించే వాయిద్యం) పట్టుకువెళతారు. వీరితోపాటు కుక్కలు తప్పనిసరిగా ఉండాల్చిందే. సాధారణంగా వేటకు 6 లేదా 8మంది ఇలాంటి సరిసంఖ్యలోనే వెళతారు. అయిదుగురు అంటే బేసి సంఖ్యలో వెళ్ళరు. ఎందుకంటే ఏదైనా జంతువును కొడితే

4 లేదా 6వాటాలు వేసుకుంటారు. అయిదుగురు అయితే నలుగురు నాలుగు భాగాలు పంచుకుంటే, రీవ వాడివాటాకి తేడావస్తుంది. ఈ ఇబ్బంది ఎందుకని 4, 6, 8 అలా వెళతారు.

చిన్నజంతువును వేటాడినట్లయితే వేటకు వెళ్ళిన వారివరకే వాటాలు వేసుకుంటారు. ఒకవేళ పెద్దజంతువును కొడితే ఊరంతా సమానవాటాలు వేసి ఇంటింటికి పంచుతారు. కనీసం కొండగొర్రె అయినా సమానవాటాలు వేసి పంచుకుంటారు. వేటలో జంతువు కనపడినట్లయితే బ్యాటరీ వేసేవాడు, దబ్బ వేసేవాడు, మాత్రమే ముందుకు వెళతారు. మిగతావారు ఇన్నగ ఉండాలి (చప్పుడుచేయకుండా ఆగిపోవాలి). కుక్కలు బ్యాటరీ చూపేవాడి ముందు వెళతుంటాయి. ఒక్కాక్క సందర్భంలో ఒంటరిగా వేటకువెళ్లే చెంచు, గోచి, గొడ్డలి, అంబుదబ్బులు మాత్రమే పట్టుకువెళతాడు. అతడికి చెట్టుపైనున్న ఉడుము కనపడితే, నారతాడు ఏమీ దొరకని సందర్భంలో రుమాలు (కండువా) లేదా గోచి విప్పి, కర్రకు మొలతాడుతో కట్టి ఉడుములను బెదిరించి దూకించి పట్టుకుంటారు.

కొంతమంది చెంచులకు రెండు మొలతాళ్ళు కట్టే సాంప్రదాయం ఉంది. ఒకటి, ఎప్పటికి ఒంటిపై ఉండేది. రెండోది వేటకు అవసరానికి ఉపయోగించుకునేది. ఏపెనార చితక్కటి తాడుగా పేని మొలతాడుగాకట్టుకుంటారు. ఒక్కాక్కసారి చిన్నచిన్న జంతువులు దొరికినప్పుడు (ఉడుము, కుందేలు, కొండగొర్రెవంటివి) వాటిని కట్టడానికి తాడు ఏమీ దొరకనప్పుడు ఈ మొలతాడు విప్పి వాటిని బంధించి కర్రకు వేలాడదీనుకుని తీసుకు వస్తారు. వేటకు వెళ్ళినప్పుడు తేనెబెట్టును అందరూ పట్టుకు వెళతారు. చెంచులు పెద్ద జంతువులను వేటాడరు. ఎక్కువగా ఉడత, ఉడుము, కుందేలు, వంటివాటిని వేటాడతారు. పండుగల సందర్భంలో ఆడవి పంది, కొండగొర్రె వంటి వాటిని వేటాడతారు. అడవిలో ఆకలయినప్పుడు అన్నంలేకపోతే ఈతగడ్డ నరుక్కుని తింటారు. అలాగే తాగడానికి నీళ్ల దొరకషోతే దబ్బతీగ నరికితే నీరు వస్తుంది. ఆ నీరు తాగితే ఆరోగ్యహసి ఏమీ వుండదు. అడవిలో నీటికయ్యలోవన్న చేపలు దొరకనప్పుడు, పిబిడిచెట్టు బెరడు, గిల్లకాయలు నూరి ఆ వాగులో వేస్తే చేపలు చచ్చిపైకి తేల్తాయి. ఆ చేపలు తింటే అపాయం ఏమీ ఉండదు.

ముళ్ళపందిన మాటువేయడం (Indian Porcupine, *Hystrix indica*)

ముళ్ళపందిని ఏదుపంది అని కూడ అంటారు. ఇది గడ్డలు, కాయలు, చెట్లాకులు తింటుంది. కణితికొమ్ములు, దుప్పికొమ్ములుకూడా తింటుంది. దీనికి ఒక్కంతా ముళ్ళంటాయి. శత్రువుని ముళ్ళు గుచ్ఛి చంపుతుంది. దీని ముళ్ళతో చెంచులు అలంకరణ వస్తువులు, పూసలదండ, మొలతాడు, చేతికడియం, ముక్కుపుడక, దండ, చిన్నపిల్లలకు 'దిష్టిడండ' తయారు చేస్తారు. ఎండా కాలంలో ఒక్కోసారి ఇది ఆరుబైట పడుకుంటుంది. తొలిచూరు రెండుపిల్లల్ని కంటుంది. దీని మాంసం చేదుగా వుంటుంది. దీని పొట్టభాగంతో వైద్యం చేస్తారు.

ఏదుపంది(ముళ్ళపంది) బోరియ వున్నచేట, అవి ఉన్నాయని తెలిస్తే, ఓ పది మోపులకట్టే తెచ్చుకుని మంటపెట్టి అంచెలుగా మంట తగ్గకుండా చూస్తుంటే మూడు, నాలుగు గంటల్లోగా కీన్ కీన్ అని అరుచుకుంటూ కొన్ని బయటకొస్తాయి. కొన్ని నిప్పుల్లోనే

చనిపోతాయి. అందరూ కట్టెలతో సిద్ధంగా వుండి బయటికొచ్చినవాటిని కొట్టి చంపుతారు. బోరియలోపల చచ్చిన వాటిని తీయడానికి ఒకరు లోపలికి చౌరబడి, చచ్చినవాటి కాళ్ళకు నారకడితే, బయటవారు నారకొసపట్టి బయటకు లాగుతారు. కొందరు వాటి ముళ్ళ పీకుతారు. కొందరు మంటవేసి వాటిని కాలుస్తారు. కొందరు వాటి పొట్టకోసి గుండెకాయలు, ఈరగలు కాల్చుతారు. తరువాత కాల్చిన గుండెకాయలు సన్నగా కోసి ముక్కలు చేసుకుని అక్కడే తింటారు. మిగతా మాంసం కుప్పలగా భాగాలు చేసుకుని ఇంటికి తెచ్చుకుంటారు. ఇంటిల్లిపాది తింటారు. మాంసం మిగిలితే మరునాడు తింటారు.

ఎండాకాలంలో ఏదుల (ముళ్ళపంది) వేట : చెంచులు ఏదులను ఎండాకాలంలో ఎక్కువగా వేటాడతారు. వర్షాకాలంలో అడపాదడపా మొక్కలోన్నికంకులను తినడానికి వచ్చే ఏదులను బాణంవేసి చంపుతారు. దొరికిన ఏదును కోడిశకలల్గ తీసేసి, దాన్ని కడిగి కోస్తారు. చర్చం గరుకుగరుకుగా ఉంటుంది. పెద్దముళ్ళపంది దాదాపు పాతికకిలోల బరువు ఉంటుంది. ఏదుల్లో రెండు ప్రధాన రకాలున్నాయి.

‘బడివెదు’ : దీనిని ‘ఎల్రేదు’ అనికూడా అంటారు. ఎక్కువ బరువుండేరకం ఇది.

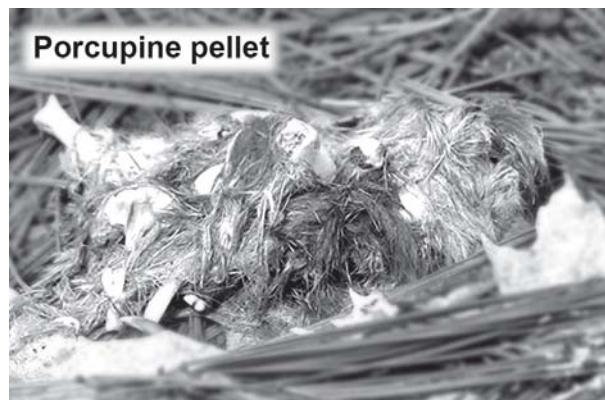
‘నల్లివెదు’ : దీనిని ‘గడ్డివెదు’ అనికూడా అంటారు. ఇది దాదాపు 20 కిలోల వరకు బరువుంటుంది.

‘ఎర వీదు’ చర్చం ఎరగా ఉంటుంది. దాని వెనుకభాగం కిందవైపు ఉండే ముళ్ళు ఎరగా ఉంటాయి. మూడు, నాలుగు ఏదులవరకు ఒక సప్రికన్నాల్లో ఉంటాయి. సప్రి కన్నాలు మరీ పెద్దవి ఉంటే, చిన్న సమావేశం జరుపుతున్నట్టు 12 ఏదులు దాకా ఉంటాయి. ఇవి జతలు జతలుగా ఉంటాయి. నల్లివెదులుకూడా ఎక్కువ సంఖ్యలో జతలుగా పెద్దపెద్ద నేలకన్నాల్లో ఉంటాయి. పీటి ముళ్ళు, నల్లగా ఉంటాయి. ఎండాకాలంలో తప్ప మిగతా కాలాల్లో ఏదులు బయటే ఉంటాయి. ఎక్కువగా గడ్డిపొదల్లో ఉంటాయి. వానాకాలంలో అయితే దాదాపు 15రోజులవరకు సందడే. ఆహారంగా దొరికిన ఎముకలతో సహా నేలకన్నాల్లో దాచుకుంటాయి.

చెంచులు ఆ కలుగుదగ్గర చేసే చప్పుడు హదావుడికి, ఏదులు కలుగుల్లోపలే ఉండి ఎముకలు తింటూ వారందాకా ఉండిపోగలవు. ఒకవేళ ఒక ఏదును కలుగుదగ్గర బండలను తోసి చంపితే, దాని రక్తపువాసన పసిగట్టిన ఏదులు చాలారోజులు బయటకి రావు. వాటికి తెలివితేటలుబాగా ఉంటాయి. వేటాడేటప్పుడు వాటివెనుక పరిగెత్తరు. ఎందుకంటే అవి హతాత్తుగా నిలిచి వెనుకకాళ్ళు జాడిస్తాయి. అప్పుడు వాటి ముళ్ళు బాణాల్లు గుచ్చుకుంటాయి. వాటి ముళ్ళు గుచ్చుకుంటే ప్రమాదం కాబట్టి ఏదుల తలభాగంలోనే కర్రతోసో, బండతోసో దెబ్బుకొడతారు. ఏదుతల మెత్తగా ఉంటుంది.

స్వాధారణంగా తలమీద కాక ఎక్కడ కొట్టినా దానికి దెబ్బలు తగలవు. దాని ముఖ్య గుచ్ఛుకుని పుక్కెతే, ఏదుపేడని ఉడకబెట్టి కట్టు కడతారు. అప్పుడు పుండ్లు త్వరగా మానిపోతాయి. ఏదులను భాణం వేసికూడా చంపుతారు. అప్పాపురం చెంచుపెద్దలు చేప్పే కథ ప్రకారం, ఏదు నెత్తిమీద ఒక పండు రాలి పడినా, చచ్చేంత మెత్తగా ఉంటుంది.

ఒక ఏదుపండి గూడెంపిల్లలకు దక్కుకుండా, మేడిచెట్టునుంచి రాలే మేడిపండ్లన్ని తినేస్తోంది. ఒకసారి అలా రాలినపండ్లను తింటున్న ఏదుపందిపైన ఒకపండు రాలి పడిందట. పంది కదలకుండా అలాగే ఉండిపోయింది. ఇది చూసిన చెంచుపిల్లలు పరుగున గూడేనికి పోయి పెద్దలకి చెప్పారట. అది నమ్మని పెద్దలు తీరా వచ్చిచూస్తే ఏదు చచ్చిపడి ఉంది. మేడిపండు తలమీద పడినందువల్లే చచ్చిందని నిర్ధారించుకుని దాన్ని కోసి కూర పండుకున్నారు.

చెంచులకు ఏదుపంది వేట విషయంలో ఒక చిత్రమైన విశ్వాసం వుంది. ఏదుపందులవేటకి పోవాలని, ఘలానా ప్రాంతం కలుగులు వెదకి తీయాలని, ఘలానా చెట్లుకింద బండకింద కన్నుంలో వున్నవాటిని తీయాలనీ ముందుగా అనుకోకుండా, అప్పటికప్పుడు చూసినచోట తవ్వి వేటాడాల్సిందే. ముందుగా పథకం ప్రకారం అనుకుంబే, ఆరోజు రాత్రి ఏదుపందులకు కలలో చెంచువేటగాళ్ల పథకం కనిపిస్తుందట. తాము చూసిన కల ప్రకారం వెంటనే ఆ కలుగులు భాళీచేసి మరొక ప్రాంతానికి పోతాయని, రాత్రి ముందుగా అనుకుని వెళ్లి చూస్తే, ఏదుల కలుగులదగ్గర అవి పారిపోయిన అడుగుజాడలుంటాయంటారు.

ఏదుపందులని వేటాడేటప్పుడు కలుగుల్లో వాటి జాడవుండా లేదా అని ఒకరిద్దరు గమనిస్తారు. కలుగుదగ్గర చెవిపెడతారు. ధ్వని వినిపించకపోతే రాయితీసుకుని కలుగులోకి గుచ్ఛుతారు. అప్పుడు ఏదుపందులు లోపలవుండి కదిలితే వాటిముఖ్య కడలి, ఏదుపందులు లోపలవుండి కదిలిన చప్పుడు బయటికి వినిపిస్తుంది. కలుగు కన్నాల్లో విష్పు, పొగకోసం మద్ది, సిరిమానుపంటి కట్టెలుతెచ్చి మంటపెట్టి కలుగులోకి పొగపోయేలాగ ఊదుతూ ‘దేవుడా ఏదులు దొరికేలా సూడు సామీ’ అని ప్రార్థిస్తుంటారు. ఆకులు అలములుకూడా ఈ నిష్పత్తి వేస్తారు. పొగకి, వేడికి సగం చచ్చిన ఏదులు బయటికి రాగానే కర్రపెట్టి కొట్టి చంపుతారు. ఒకవేళ కలుగులోనే వుండిపోతే రంధ్రం పెద్దది చేసి, ఒకడు లోపలికి పోయి చచ్చినవాటిని లాక్కుస్తాడు. లోపలికి పడుకుని, పాకుతూ పోతాడు. ఒక్కోసారి వాటిని కర్రతో పైనుంచి పొడుస్తారు.

ఏదులకోసం ఎన్నో బాధలు : ఏదులగునుల్లాంటి పెద్దకలుగుల్లోకి పొగపెట్టినప్పుడు ఒక్కోసారి ఏదులబదులు కొండచిలువలో, ఎలుగుబంట్లో బయటికి వస్తాయి. అవి ఏదుల్ని మింగి, లోపలే మత్తుగా పడుకుని ఉంటాయి. అందుకనే కలుగుకన్నం బయట బండగాని, కర్రగాని పట్టుకుని సిధ్ధంగావుండి, అవి రాగానే కన్నుండగర్ నాక్కేస్తారు. అవి దొరకకుంటే వేటగాళ్లకి ఒక్కోసారి ప్రమాదం తప్పదు. అలాగే ఒక్కోసారి పెద్ద కలుగుల్లోకి దూరినప్పుడు, దూరినమనిషి మధ్యలో ఇరుక్కుపోయే ప్రమాదం వుంది. అప్పుడప్పుడు బండలుపడి కలుగు మూనుకపోతుంది. హరాత్తుగా నెత్తిన బండలుపడే ప్రమాదమూ వుంది. కరువు, ఆకలిపల్ల, తెగించి అలా దూరినప్పుడు చనిపోయిన సంఘటనలున్నాయి.

ఏదుపందిని వేటాడ్డంలో మనిషికన్నా పెద్దపులికన్నా చిరుతపులి చాలా తెలివయిందని చెబుతారు చెంచులు. ముళ్లపంది విదిల్చే ముఖ్య మనిషికి, పెద్దపులికి గుచ్ఛుకున్న సందర్భాలుంటాయిగాని చిరుతపులికి ఆ ఫ్లింగిరాదని, చిరుతపులి మాటువేసి ఏదుపంది తలపట్టి కొరికేస్తుందని, చాలా చాకచక్కం ప్రదర్శిస్తుందనీ చెబుతారు. ఏదుల కలుగుల్లో కొండరు ‘మునులు’ ఉంటారని ప్రచారం ఉంది. ఏదులు తమముళ్లతో చీపురువలె కలుగు లోపలి భాగాన్ని శుభ్రంచేస్తాయట. ఒకమూల మునులు పడుకుని ఉంటారని, వారికి కావలసిన నీళ్లుకూడా ఏదులు అక్కడి గుంటలనుంచి తెచ్చి ఇస్తాయనీ చెబుతారు. అసలుసాఙ్గాత్తు శీరామచంద్రులవారు, లక్ష్మీజులవారు నల్లమలకొండల్లో నడవలేక పడిపోయినప్పుడు ఈ ముళ్లపందులే వెళ్లి నీరుతెచ్చి వాళ్ల ముఖాలమీద చిలకరించినట్టు కథ చెబుతారు. అటువంటి మునులుండే కలుగులు కనిపెట్టి వాటిలోకి తాము వెళ్లడం మానుకుంటామని చెంచులు చెబుతారు.

కొన్ని ఏదుకలుగుల్లో దెయ్యాలు వుంటాయని ఈ కలుగుల జోలికి పోయేవారుకాదు. ముఖ్యంగా గజ్జెలకొండలో ఇలా ఉండేవి. పెద్దగురవడు, చిన్నబయ్యడు అనే ఇద్దరు చెంచుపెద్దలు పూర్వం కొండల్లో పెద్ద కలుగులన్నీ వెదికి వాటికి పాగబెట్టి దెయ్యాలన్నిటినీ చంపేశారట. అందువల్ల ఇప్పడు దయ్యాల బాధలేదని అప్పిపురం చెంచులు చెబుతారు. మంట, పాగపెట్టిన ఆనవాళ్లగా కలుగులు మసిబారి ఉన్నాయంటారు. కొన్ని భారీ కలుగుల్లో గొడ్డజ్ఞా, కర్తలూ కనిపిస్తుంటాయి అంటారు. ప్రస్తుతం ఒకపెద్దకలుగులో ఒక్క దెయ్యమే ఉన్నదట. అది మాత్రం చాలా మంచి దెయ్యం అని చెంచులు చెబుతారు.

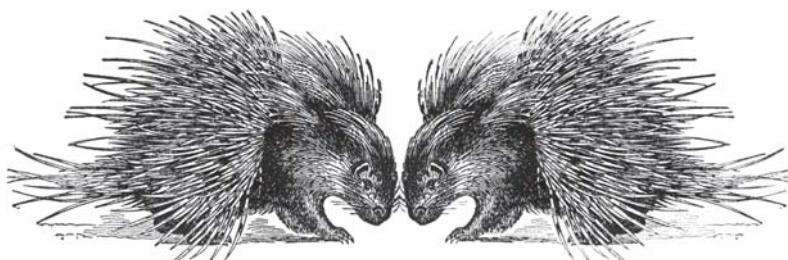
ఏదుపంది తినని వేరు, గడ్డ, ఆకు లేదు, ఒక్క కాకరవేరు తప్ప. పూర్వకాలం ఒక ఏదుపంది సూర్యోదయాన్నే లేచి అన్ని రకాల తీగలు, కాయలూ తినడం మొదలుపెట్టి చీకటిపడేవరకు అన్నీ తిన్నదట. కాకరవేరు తినే సమయానికి బాగా చీకటిపడి తినడం మానేసిందట. అందుకే అవి నేటికీ కాకరవేరు తినవు. కాకరవేరుగనుక తినిపుంటే ఏదుపంది పొట్టకాల్చుకుని తింటే ఎంతటి రోగమైనా పోయేది. ఇప్పుడు ఏదుపాట్లు కొన్ని జబ్బులకే పనికిపస్తోంది.

వేటపని అయ్యాక దావర్లకు నైవేద్యం పెట్టడం ఒక ముఖ్యమైన పని. మొదట ఏదు పందిని కాల్చిన తరువాత కొన్ని మెత్తని కండలు, కాలేయం, గుండెను తీసి నిప్పుల్లో వేసి వేయిస్తారు. అవి బాగా కాలాక - కోసిన భాగాల్లో ఒక్కముక్క చొప్పున నైవేద్యం పెడతారు. దావర్లకి నైవేద్యం పెట్టనిదే ఏ మాంసం తినరు. చిట్టచివర, గూడెలో చనిపోయిన పెద్దలకు పెడతారు. ఎక్కువగా నైవేద్యం పెట్టేంద్రవర్లు - పెద్దమృసామి, బయస్తు సామి, పోతురాజు, మైసమృసామి, గురప్పుడు. ఈ దావర్లకు(దేవభూతకు) మొక్కడమంటే మనస్సార్థిగా మాటల్లాడటం వంటిది. కోరికలు - సాధారణమైనవే - కోరుకోవడం, వేడుకోవడం ఉంటుంది.

ఏదుబౌరియలకు బండబడ్డే ఏర్పాటు:

అడవిలోని పెద్దపెద్ద బౌరియల్లో ఉండే ఏదులను పట్టాలంటే, మామూలుకలుగుల్లోంచి చిన్నఏదుల్ని పట్టినట్టుగా సాధ్యంకాదుగనుక వీటికోసం వేరే పద్ధతి వుంది. వీటికోసం బండబడ్డు వేస్తారు. ఇది జైలు వంటిది. ముందుగా బౌరియచుట్టూ రాళ్లు పేర్చుతారు. ఒకవేళ బౌరియ మరీ పెద్దదయితే దానికి చిన్నవాకిలి తయారు చేస్తారు. దానిదగ్గర ఏదుపంది సరిపోయేంత 15 అడుగుల పొడవు, 3 అడుగుల ఎత్తుగల రాతికట్టడం ఒక గదిలె, బౌరియవలె తయారు చేస్తారు. దానికి మూడుఅడుగుల లోపల రెండువైపులా రెండు పల్సుటీ బండలు ద్వారానికి తలుపులవలె నిలుపుతారు. అలా నిలిపినపుడు అవి తెరిచిన ద్వారాలవలె ఉంటాయి. ఈ రెండుబండల్ని కలుపుతూ నారతో వేనిన తాడు ఒకటి ఏర్పాటుచేసి రెండూవైపులా రెండు సస్నని కర్తలు తాడు మీదుగా నిలుపుతారు. రాళ్లబౌరియ కష్టకూలిపోకుండా ఈ రెండుకర్తలపక్కనా స్థంభాల్లగ పంగలకర్త నిలుపుతారు. ఇప్పడు ఏదుపందులు వుండే బౌరియలోంచి ఏదులు బయటికి వచ్చినా, లోనికిపోయినా తాడు తగలడంగాని, పల్సుని కర్తలు తొక్కడంగాని జరిగి, తాడు చుట్టిన పల్సుని తలుపుల వంటి బండలు పడి, రెండుద్వారాలూ మూసుకుపోతాయి. అంటే గదిలో బంధించినట్టు అయిపోతాయి ఏదులు. ఒక్కసారి పిల్లలతోసహా రెండుమూడు ఏదులు చిక్కుకుపోతాయి. ఎప్పుడైనా బౌరియల్లో వుండే ఎలుగుబంటి పిల్లలు, లేక పెద్దపాములు ఉండవచ్చు. పాముల్ని వదిలేసి ఎలుగుబంటి పిల్లల్నియితే చెంచులు పట్టుకుపోతారు. వీలయినంతవరకు తల్లిఎలుగు, పిల్లల్ని బండలనుంచి తీసి కాపాడుతుంది. అది బౌరియరాళ్లకి కట్టినతాడు విప్పగలదు. మనిషిలాగే రాళ్లతో తెలివిగా ప్రవర్తిస్తుంది. బండల్ని జాగ్రత్తగా తొలగిస్తుంది.

కొన్ని ఏదులు బండలుపడి, ద్వారాలు మూసుకుపోయినా చిక్కిశల్యమయినా అక్కడే ఉండిపోతాయి. కట్టినరాళ్లు సరిగా లేకపోతే, నేల తప్పుకుని బయటపడతాయి. చెంచులు తాము ఏర్పాటుచేసిన బండలలో ఒక్కసారి తామే ఇరుక్కుపోయే ప్రమాదాలుంటాయి.

కొండముచ్చును కోటి తేవడం (Indian Langur)

కొండముచ్చు ఇగురాకుమీద బాగా బలిసి ఉంటది. ఇగురాకు వచ్చినప్పుడు అవి బాగా మైదానప్రాంతానికి వస్తాయి. మిగతా రోజులలో సల్రిబడ్డమీద ఉంటవి. అప్పుడప్పుడు సార్వలలోని వచ్చిపోతవి. వానాకాలంలో చెట్లపొదలు, గడ్డి ఎక్కువగా ఉంటవి. చలికాలంలో గడ్డి బాగా పెరిగి ఉంటది. మా కుక్కలు వాటితో ఉరకలేవు. గడ్డిలో చిక్కుకొని పోతాయి. ఇగురాకుమీద చెట్ల ఆకులు బాగా రాలిపోయి ఉంటావి. గడ్డికూడ కాలిపోయి ఉంటది. కుక్కలకు బాగా కనబడి సులభంగా వేటాడవచ్చును. ఈ కొండముచ్చులు ఇగురాకు తినుకుంటా, తినుకుంటా బాగా మైదానం సార్వలలోనికి వస్తాయి. చెట్లు ఎక్కువలేని ప్రాంతాలలో సులభంగా వేటాడవచ్చును.

చెట్లు ఎక్కువగా ఉంటే అవి చెట్లమీదుగా దుంకుకుంటపోయి మాకు దూరకవు. కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో ఇవి ఒంటరి గండ్లను,

ఇంకా గుంపులోని గండుకుక్కలను చంపేసి పారిపోతాయి. ఈ కొండముచ్చులను చాలా జాగ్రత్తగా గమనించాలి.

కొండముచ్చులలో బాగాముదిరిన 'గండు' తోకనరాలు బాగా ఉపయోగపడుతాయి. పెద్ద కొండముచ్చు తోకను ఒక అంగుళం, అనగా రెండువేళ్ళ లేదా మూడువేళ్ళ వెడల్పు కోసి ఆ తోకతోలును దబ్బుకు కట్టు వేసుకుంటాము. ఇంకా మిగిలిన తోకను మాత్రం అట్లాగే ఎండబెడతాము బాగా ఎండిన తరువాత ఈ తోకను దంచి దాని పొడి నంజుడును తింటాము. నరాలను మాత్రం దబ్బుకు కట్టుకుంటాము. కడితి నరాలకంటే కొండముచ్చు నరాలు చాలా గట్టిగా ఉంటాయి. కొన్ని సందర్భాలలో కడితి నరాలు తెగుతాయి. కాని కొండముచ్చు నరాలు తెగవు.

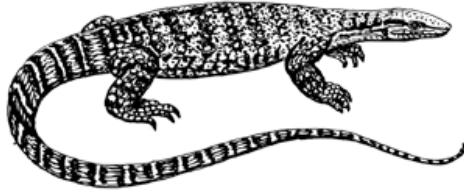
ఫలానాచోట కొండముచ్చులు వున్నాయని తెలిసినప్పుడు ఉదయమే చద్దిమూట కట్టుకుని కొండముచ్చులుండేచోటికి చేరతారు. అక్కడ కొండముచ్చులు విశ్రాంతిగా పడుకుని ఉంటాయి. ఆకులు, మండలు అడ్డుచేసుకుని వాటికోసం ఎదురుచూస్తూంటారు. సాయంత్రం ఆరు, ఆరుస్తూర ప్రాంతంలో కొండముచ్చులు వస్తున్న శబ్దం ఆవుతుంది. అవి కనబడగానే వాటిలో లావగా వున్నవాటిని ఎంచుకుని గురిచూసి బాణం వదులుతారు. బాణం గుచ్చుకున్న కొండముచ్చులు చెట్టుకొమ్మలనుంచి పడిపోతాయి. కొన్ని బాణం గుచ్చుకున్నాన్నరే వాటితోసహి పారిపోతాయి. దౌరికిన వాటిని ఇంటికి తెచ్చుకునే సరికి రాత్రి పదిగంటలవుతుంది. కొండరు కోతిని కొట్టినచోటే తోలుతీసి ముక్కలు చేస్తారు. గుండె, ఈరగలుతీసి, నెత్తురుకూడా కలిపి ఉప్పుకారంవేసి గంటలో మంటపెట్టి వండేసి అందరూ తింటారు. తరువాత మాంసం ముక్కలుచేసి ఎవరివాటా వారు ఇంటికి తెచ్చుకుంటారు. అప్పుడు రాత్రి ఒపిక ఉన్నవారు వండుకుని తిని పడుకుంటారు. ఒపికలేనివారు మరునాడు ఉదయం వండుకుని తింటారు.

వేటలో వేట - కొండకోడి

అడవిలో వేటకోసం వెళ్ళివారికి దోషలో ఏదైనా ఉడుము కనిపిస్తే జాగ్రత్తగా చప్పుడు చేయకుండా బాణంవేసి కొడతాడు. అది దెబ్బతిన్నా చరచరా వెళ్లిపోతుంటే అరుస్తూ తనవాళని హెచ్చరిస్తాడు. అప్పుడు అక్కడవన్నవారంతా వెంటపడి దాన్ని పట్టేస్తారు. అందరూ దాన్ని అక్కడే కాల్పుకుని తింటారు. కొమ్మలకింద, చెట్లుతొరలు, కాలిబాట జాగ్రత్త చూసుకుంటూ అలా ముందుకు పోతుంటారు. రాత్రి ఎనిమిది, తొమ్మిది గంటలప్పుడు కొండకోడి కూతలు, కడలిక వినిపిస్తుంది. అందరూ నిశ్శబ్దంగా అవి ఉన్న చెట్లుదగ్గరికి చేరి చుట్టుముట్టి వాటిని పారిపోసేయకుండా పట్టేస్తారు. దౌరికినవాటి మాంసం కోసి భాగాలు పంచుకుని తింటారు. మాంసం దౌరకనివారు కోడికాళ్లు, తలకాయలు, గుండెకాయలు కాల్పుకు తింటారు. అలాగే గెడ పిట్టగాని, బోలపిట్ట మొదలయినవి సాయంత్రానికి ఒకకిలో మాంసం దౌరికేవరకు వేటాడి వాటిని ఇంటికి తెచ్చుకుంటారు.

ఉడుము వేట - నంటకం (Indian Monitor Lizard)

తొర్పుడుము, పుట్టబోక్కులఉడుము, సప్రిబోక్కులఉడుము, నేలబోక్కులఉడుము, సార్వలలోనిఉడుము, కటువడుము, వలుగుఉడుము, వాగుఉడుము. ఇలా రకరకాలుగా పిలుచుకుంటాము. ఉడుమును పట్టుకున్నప్పుడు దాని నివాసాన్ని గుర్తుపడుతాము. సప్రిబోక్కు ఉడుము అయితే నల్లగా ఉంటుంది. పుట్టబోక్కు ఉడుము అయితే ఎరగా ఉంటది. చెట్టు తొర్పు ఉడుము అయితే నలుపుతెలుపు కలిసి ఉంటుంది. సారువ ఉడుములు చిన్నవిగా ఉంటాయి. సప్రి ఉడుము మాత్రం చాలా లావుగా బాగా బలిసి ఉంటుంది. 2 నుండి 4.5 కేజీలవరకు బరువు ఉంటాయి.

అడవిలో పగటివేళ ఉనుట్టు ఎక్కువగా కనిపించేచోట ఉడుములు కనిపిస్తాయి. కుక్కలు ఉడుముల వాసనపట్టేస్తాయి. వాటి గుర్తులనుబట్టి అవి సులభంగా ఉడుముల్ని పట్టుకుంటాయి. తోలుకొమ్ముల ఉడుములు కుక్కలమీదికి కరవడానికి వస్తాయి. కుక్కపట్టి ఇచ్చిన ఉడుముతోకదగ్గర కొంచెంకోసి, దాని ముందరికాళ్లు, వెనుకకాళ్లు కలిపి ముడి వేస్తారు. దాన్ని గొడ్డలికి తగిలించి తీసుకుపోతారు. చెట్టుకొమ్మల్లో గట్టిగా కూర్చుని వున్న ఉడుముని పడవేయడానికి కొమ్మని గట్టిగా ఊపుతారు. పడకపోతే ఒక పొడవాటి గడతీసుకుని, దాని అంచుకు మొలతాడుని ఉచ్చుగా కట్టి, ఉడుముమెడకు తగిలేలాగ వేసి, లాగి కిందకి పడేస్తారు. అదీ సాధ్యంగాకపోతే కట్టుకున్న గోచిగుడ్డను, బోంగు అంచునకట్టి అదో జెండాలాగా ఉడుముముందు గబగబ ఊపితే ఎంత మొంది ఉడుమైనా కిందపడి పోతుంది. పడగానే కుక్కలు చటుకున్న పట్టుకుంటాయి. ఒకవేళ తొర్పల్లోకిపోతే, తొర్పు గొడ్డలితోకాట్టి విశాలంచేసి పట్టుకుంటారు. పుట్టులో దూరిదాకుంటే పట్టుతవేసి పట్టేస్తారు. పుట్టులో ఒక్కోసారి పామువుందని తెలిస్తే వదిలేస్తారు. ఒక్కోసారి తొర్పగాని, పుట్టుగాని పెద్దదయలే లోపలికి మంటలు కాల్చిపోగ బెడతారు. ఊపిరాడని ఉడుము బయటపడగానే కుక్కలు పట్టేస్తాయి. ఉడుముకొప్పును పాములు, తేళ్లు, జెర్రులు కుట్టినప్పుడు విషానికి విరుగుడుగా వాడతారు.

ఉడుముగుడ్డు, నక్కెరపండ్లు బలే రుచిగా ఉంటాయి. గనుక వాటిని చెంచులు నక్కెరగుడ్డు అంటారు. ఉడుముని కాల్చినప్పుడు దాని కడుపులో గుడ్డు వుంటే గుంపెనచెట్టు, లేదా కొండగోగుచెట్టు కొమ్మవిరిచి, రెండువేపులా కొట్టేసి, లోపలున్న గుజ్జు భాగం తీసేసి ఒకగొట్టుంలా చేసి, ఆ గొట్టుంలోకి గుడ్డునింపి గొట్టాన్ని రెండువేపులా ఆకులతో మూసివేసి నిప్పుల్లో వేస్తే గుడ్డు బాగా ఉడుకుతాయి. ఉడుముకొప్పుతో తిరగమాత వేసి ఉడుముమాంసం వండుకొని తింటారు. ఉడుము వెన్నెముక(కోలఎముక) దంచుకుని తింటారు. ఉడుము గిండకాయ తిసరు. ఉడుము చచ్చిపోయిన తరువాత కూడ కొట్టుకుంటుంది. ఉడుముమాంసం వందేటప్పుడు దేలచెట్టు కర్రలతో వంట చేయరు! అలావండితే మాంసం నీరుగారిపోయి పల్చగా అయిపోతుంది.

ఉడుములు ప్రాధ్యనే సూర్యోదయంతో లేచి తొర్పలోంచి ఒక్కసారి బయట పరిస్థితులను ఆకింపు చేసుకొని, నిదానంగా బద్దకంగా తొర్పలోంచి, పుట్టులోంచి, రాళ్ల బౌరియలలోంచి వచ్చి రాళ్లకింద దాగిన పురుగులను, జారిలను, కొండతేళ్లను, చిన్నచిన్న పాములను, ఒకటేమిటి, ఉడుము తినని కీర్తకం ఏమీలేదు. ఎండాకాలంలో మొలకగడ్డిపడి ఆగడ్డి చీడపట్టి బాగా చీడపురుగులు ఉన్న ప్రాంతంలో ఉడుములు బాగా బలిసి ఉంటాయి. బలిసిన ఉడుములు ఎక్కువ ఉరకలేవు, మా కుక్కలకు గప్పన దొరుకుతాయి.

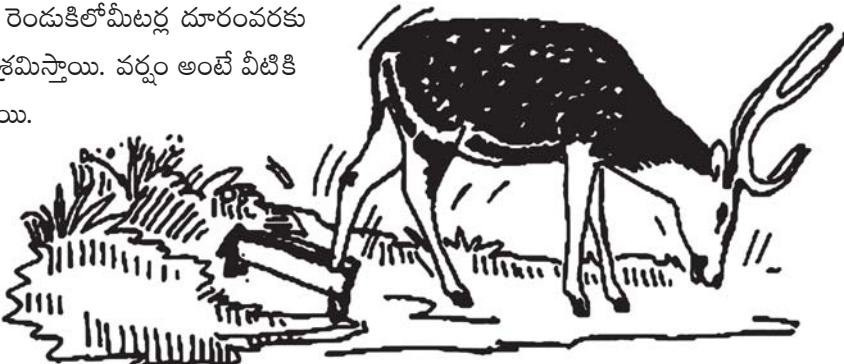
తొలకరివాసనపడి వరుపు ఇచ్చినప్పుడు మొలకగడ్డి పడి ఎండకు ఎండి మళ్ళీ చీడపడుతుంది ఈ గడ్డి ఆవులకు, మేకలకు కొంచెం ప్రమాదం. కొండగొరైలు, కణుతులు ఈ మొలకగడ్డి పడినప్పుడు బాగా బలుస్తాయి. కాని ఊరిలో ఉన్న మేకలు, గొరైలు ఈ మొలకగడ్డి, చీడపట్టినగడ్డి, బండలమీద ఉన్న వాననీళ్లు త్రాగితే కొన్ని తొండరగా చస్తాయి. చీడ చెట్టును పట్టి పీడిస్తుంది. ఆ సమయంలో మన బండభీముడు(ఉడుము) ఒక ఉడుటున లేచి చెట్టుపైనున్న చీడపురుగులను తింటూ చెట్టుకు పట్టిన పీడ, చీడ రెంటిని ఒకేసారి వదిలిస్తాడు. అలాగే పిట్టలుకూడ చెట్టుకు పట్టిన చీడను తింటూ చెట్టును ఈ చీడ పీడలనుండి రక్షిస్తాయి. ఈ విధంగా ఉడుము, పిట్టలు, చెట్టుకు మిత్రులు.

ముష్టికి దాహం - వేటకు అదును (Deer)

ఇది గోధుమరంగులో ఉంటుంది. ఎవరు, తెల్లమచ్చలుంటాయి. జింకలాగ వుంటుంది. చిన్నకొండల్లో, మైదానాల్లో ఉంటుంది. గడ్డికాయలు, ఆకులు తింటుంది. కొంచెం ఎత్తులో ఉన్న ఆకుల్ని అందుకుని 'ఉచ్చుచేసి' తింటుంది. నీళ్ళు తాగకుండా ఎంతసేపైనా ఉండగలదు. దీని బరువు దాదాపు 80కిలోలు ఉంటుంది. ఎక్కువగా గడ్డినేలల్లో మందలుగా తిరుగుతాయి. దాదాపు పదినుంచి 30 దుష్పులవరకు కలిసి తిరుగుతుంటాయి. వాటికి ముందుచూపు ఎక్కువ. వెనుకదిక్కు తప్ప మిగతాదిక్కులన్నీ పరిశీలిస్తానే వుంటాయి. గడ్డిగరిక, ఎల్లరుకాయలు, యాగాకులు, గరిక ఎక్కువగా మేస్తాయి. కొంతదూరం వెళ్లక ప్రతిసారి దిక్కులు చూసి ఆగి కదల్లాయి. వీటి మందలో, మూడునాలుగు మగదుష్పులు ఉంటాయి.

ఉదయం, సాయంత్రం వేళల్లో ఇవి అరుస్తుంటాయి. సాధారణంగా సాయంత్రం మసక చీకటిలో, తెల్లవారురుయామునా నీళ్ళు తాగుతుంటాయి. అవి నీటి మడుగుదగ్గరికి వెళ్లేముందు కొడ్డిదూరంలో ఆగి ఐదారు నిముపాలుపాటుచుట్టూ శ్రద్ధగాచూసి మరీ కడులుతుంది. నీళ్ళుమాత్రం ఒక్కనిమిషంలో తాగేసి వెంటనే రెండుకిలోమీటర్ల దూరంవరకు ఆగకుండాపోయి ప్రశాంతంగా చెట్లనీడల్లో విశ్రమిస్తాయి. వర్షం అంటే వీటికి ఇష్టం. ఎక్కువగా నవంబర్లో గర్జుంతో ఉంటాయి.

మగదుష్పులకు ఏప్రిల్, జూన్ నెలల్లో కొమ్ములు ఊడతాయి. జనవరి, ఫిబ్రవరి నెలల్లో పిల్లలు ఈనుతాయి. చలికాలంలో ఎక్కువగా ఇవి జతకడతాయి. నీళ్ళు తాగేచోట, జతగా తిరిగేటప్పుడు, ఆదమరిచి నిదిస్తున్నపుడు ప్రమాదానికి గురవుతుంటాయి.

వేటగాళ్లు, దుష్పులు నీటికి వచ్చేదారులు, జతకట్టి తిరిగే చోట్లు, వాటి అడుగుజాడలు గమనించి, మాటువేసి కనీసం ఐదారు గంటలు ఓపికగాకూర్చుని అవి సమీపించగానే ఎక్కుపెట్టి బాణం వేస్తారు. ఒక్కటి తప్ప మిగతావన్నీ పారిపోతాయి. బాణం దెబ్బతిన్నది, కొంతదూరం వెళ్లి దొర్లి పడుతుంది. దాని బాటలో పడిన రక్తపుచుక్కల ఆధారంగా వేటగాడు వెళ్లి పట్టుకుంటాడు. చిన్నదుష్పిలయితే ఎత్తుకుని భుజానవేసుకుని పోతాడు. దుష్పిపెద్దదయితే దుష్పి కనపడకుండా దానిమీద ఆకులు మందలువేసి గూడేనికి వెళ్లి, తాను దుష్పిని కొట్టానని కబురు చెబుతాడు. అప్పుడు సలుగురయిదుగురు వెళ్లి కత్తితోనో, గొడ్డలితోనో ఒక కట్టి కొట్టి, ఏపెనారటీసి దుష్పి ముందుకాళ్లు, వెనకకాళ్లు కట్టేసి వాటి మధ్యలో కర్ర దూర్చి, కర్రను ముందు, వెనక భుజాన వేసుకుని, దుష్పి వేలాడుతుంటే, గూడానికి తెస్తారు. ఎవరు ఎక్కువ నేర్చుగా చకచక కోయగలరో వారు దాన్ని కోస్తారు. ఒకరు ఏబూగానికి ఆభాగం తీస్తారు, మరొకరు శుభ్రం చేస్తారు. అందరూ భాగాలు పంచుకుని, వండుకుని తింటారు.

ఇంటిదగ్గర మానసం కడిగి- నూనె లేకుంటే కుండలో నీళ్ళపోసి ఉప్పు, కారం, పసుపు వేసి ఉడికిస్తారు. బాగా ఉడికిన తరువాత చింతపులును పోస్తారు. నాలుగుసార్లు అలా పొంగించి దించుతారు. సంకటి ఏదస్తువుంటే దానితో, లేకపోతే రొట్టెతో నంచుకు తింటారు. ఇవేమీ లేకపోతే వట్టి ఉడికించిన ముక్కలుతిని, చారుతాగుతారు. చింతపండు లేకుంటే చింతాకును బాగా ఉడకపెట్టి చల్లరిన తరువాత బండమీద నూరి కూరలో వేసుకుంటారు. కారం, పసుపు లేకపోతే ఉప్పు, చింతాకు వేసుకుంటారు. ఒక ఉడకేకాదు ఏది దొరికినా ఉన్నదానితోనే వంట. ఒక్కోసారి గూడెంలో ప్రీలు, గడ్డలు ఏవైనా ఉంటే ఉడకబెట్టి, ఉడతమాంసం నంచుకు తింటారు. ఏ మాంసమైనా అంతే. బెట్టుడతమాంసం చాలా రుచిగా ఉంటుంది. ఎముకలు కాసిని తీసి, తినేదానిలో ముద్ద(ఇంట్లో ఎందరుంటే అన్నిముద్దలు) కలిపి కుక్కలకు పెడతారు. ఐతే కుక్కు మొహసిని వాటిని విసిరివేయరు. అలాచేస్తే కుక్క శ్రద్ధగా, వేటలో సహాయం చేయదట!

Chital

వర్షుపోతు: దుష్టులలో వయసులో పెద్దది, బాగా బలమైనది, ఒంటరిగా తిరిగే మగముదురు దుష్పిని ‘వర్షుపోతు’ అంటారు. ఇది ఎప్పుడూ ఒక్కటే తిరుగుతుంటుంది. మందలలో కలవదు. ఎండకాలంలో మాత్రం ఎప్పుడూ అరుస్తూ తిరుగుతుంటుంది. నీళకు పోయేటప్పుడుగాని, తాగి తిరిగివెళ్లేటప్పుడుగాని తప్పనిసరిగా అరుచుకుంటూనే పోతుంది. వేళాపాళా లేకుండా ఊరికే వర్షుతూ తిరుగుతుంటుంది కాబట్టి వర్షుపోతంటారు. వర్షాకాలంలో మాత్రం అసలు అరవదు. మందలలో కలుసుకుని తిరుగుతుంటుంది. ఎదకాలంలో మాత్రం అసలుమందలను విడిచిపెట్టిపోవు. ఇది సుమారు సంవత్సరంలో ఆరుమాసాలలోపు ఒంటరిగాను, ఆరుమాసాలకు పైబడి మందలలోను తిరుగుతుంటుంది. శీతాకాలం చివరిలోజులనుండి వేసవికాలం అయిపోయేవరకు ఒంటరిగా తిరుగుతుంది. మళ్ళీ జాన్, జాలై నెలల్లో తొలకరికి తిరిగి మందలలో కలుసుకుంటాయి.

అడవిలో ఒకరోజు

ఒక ఎండాకాలంలో అల్లిపాలెంలో జరిగిన సాహసకథ ఇది... మరీ ముఖ్యంగా ‘క్రోని’ బిడ్డను పెళ్లాడిన బుడ్డోదు భూమనివీరన్న వీరగాఢ.

ఒకరోజు వీరన్న, తననాలుగుకుక్కల్ని తీసుకుని ఉడుములవేటకు పొలానికి పోయాడు. సాయంత్రానికి నాలుగు ఉడుములు పట్టి ఇంటిముఖం పట్టాడు. దారిలో ఒక సిరిమాను చెట్టుదగ్గరకు రాగానే చెట్టుతొర్పునుంచి రౌద వినిపించింది, వెంటనే కుక్కలు ఉరికాయి. కానీ తొర్పులోకి బదులు చెట్టుపైకి చూస్తున్నాయి. తీరా పైకిచూస్తే అక్కడ తొడిది- అదీ తొడుకుడు తొడిది. ఇప్పటికి తినదానికి ఉడుములున్నాయి గనుక వాటి సంగతి తరువాత చూద్దామని ఇంటికి చేరాడు. రాత్రి వాటిని కాచ్చి ముక్కలుగా చేసి రెండింటిని మరునాటికి ఉంచుకుని, తాము తిని కొంతభాగం కుక్కలకి వేశారు. రాత్రి తనభార్యకు కొండపక్కన సిరిమానుదగ్గర చూసిన తొడిది సంగతి చెప్పి, వానపడినప్పుడు తెచ్చుకుండామని చెప్పాడు.

తొడుకుల్లో రెండురకాలుంటాయి. ఒకటి తొడుకుడు తొడిది, రెండవది కన్నం తొడిది. తొడుకుడు తొడిది పెద్దతొర్పులో ఉంటుంది. తొర్పులో చేయిపెట్టి తియ్యాలి. కన్నంతొడిది కన్నంలో ఉంటుంది.

రెండునెలల్లో తొలకరి చినుకులు పడ్డాయి... తేనె పచ్చర్లు పూలు పూసాయి.

పూలు పూసిన రెండువారాలకు మళ్ళీ వాన కురిసింది... ఉసుళ్ళు బయటకొచ్చాయి.

మరునాడు దంపతులు వేటకు వెళ్లారు. రెండుఉడుముగుడ్లు, నెక్కరికాయలు రాలే సమయం గనుక, ‘యాంటవ’ వాళ్ళకు దొరికాయి. వీటిని కాలువగట్టున కాచ్చి, ముక్కలు నరికి, ఆకుల్లోచుట్టి, తువ్వాలు కొంగుకు ముడివేసి కట్టడానికి ముందు, కొంత తిన్నారు. యాంటవలో మిగిలినభాగం తునికిఅకు పొట్లంకట్టి వీరన్నభార్య తనచీరకొంగుకు కట్టుకుంది. దోవలో నీళ్లతాగి పెద్దకొండవైపు బయలుదేరారు. పొద్దుగుకుతోంది, ఎలుగులు కదిలే వేళయిందని అనుకున్నారు. భార్య ఇంటికిపోదామన్నది. కానీ అతను, ‘తొడిది ఎవరేనా తిన్నరేమో’ చూసిపోదామన్నాడు. చెట్లదారిలో బాగా మాగిన నక్కరపండ్లచెట్లు కనబడింది. వీరన్నభార్య వెంకటి వాటిని కోసుకుంది. కుక్కలు ముందుగానే పరిగెత్తి సిరిమాను చెట్టు చేరాయి. వీరడు చెట్టుదగ్గరకుపోతుంటే ఒక కుక్క మొరుగుతూ వెనక్కి పరిగెత్తి వచ్చింది. ఎందుకిలా వెనక్కి వచ్చిందని పైకి చూశాడు వీరడు. సిరిమానుచెట్లుమీద ఎలుగు (ఎలుగుగాడు) కనిపించింది.

వెంకటి, వీరడు, కుక్కలూ ఒక్కసారిగా ఆరిచారు - గోలగోలగా. వెంకటి తెచ్చిన పండ్లను జారవిడుస్తూ పరుగు అందుకుంది. వీరడు భుజంమీద గొడ్డలి గట్టిగా పట్టుకుని పరుగుతీశాడు. ఇంటికిచేరి దేవరకు దండం పెట్టుకున్నారు - భద్రంగా ఇంటికి చేరినందుకు. మర్మాడు వీరడు మళ్ళీ బయలుదేరాడు. నిన్న పరిగెత్తడంలో, కాలు బెణకడంవలన, వెంకటి ఇంటిదగ్గరే వుండిపోయింది. నిన్న కనిపించిన ఎలుగు అక్కడే చచ్చిపడుండాలని కోరుకుంది. అంబుబద్ద అమ్ములు ఇచ్చి భద్రును సాగనంపింది. వీరడు నిన్నచూసిన తొడిదిదగ్గరకు వెళ్లాడు. సగమైనా తొడిదిని, ఎలుగు వదిలేసి వుండాలని వీరన్న ఆశించాడు. ఒకవైపు భార్య తనతో రాలేకపోయిందని, కాలు బెణికిందనీ

దిగులుతోనే ఉన్నాడు. భార్యకి బాగయ్యవరకు, బువ్వపెట్టే చెయ్య పడిపోయినట్టేనని బాధపడుతున్నాడు. ఇంకా ఆరని బురదనేల, మెత్తని కాలిబాటలో బెదురుగా చుట్టూ చూస్తూ అడుగులు వేశాడు. కుక్కలు మళ్ళీ ఉరికాయి. మళ్ళీ చెట్టుపైకి చూస్తే, తేన మరిగిన ఎలుగు కనిపించింది. నాకు, పెళ్లాం పిల్లలకి లేకుండా, అంతా ఎలుగే తినేస్తే సహించేది లేదనుకున్నాడు. చెట్టుచాటు చూసుకుంటూ బాణం తీశాడు. ఎక్కుపెట్టి చెవిదాకా లాగి బాణం వదిలాడు. ఎలుగు కదల్లేదు, అరవలేదు. ఒక బాణం వృధాఅయిందే అని బాధపడి, మళ్ళీ రెండవ బాణంలాగి వదిలాడు. అది తగిలినట్టు లేదు. ఎందుకిలా అయింది? గురి ఎలా తప్పిందని ఆలోచిస్తూ చెకుముకిరాళ్లవున్న సంచితిని నిప్పుచేసి చుట్టు వెలిగించి పొగపీల్చి వదిలాడు. దైర్యం వచ్చింది. తన తూము గొడ్డలి తీసుకుని సిరిమానుచెట్టుని బలంగా కొట్టాడు. చెట్టును కదలించడానికన్నట్టు. అప్పుడు అర్థమైంది. ఎలుగు చచ్చి వుంది. చెట్టునుంచి, కిందికి జారుతూ, తొర్పలోకి చెయ్యపెట్టి వుండాలి. ఆ చెయ్య తొర్పలో ఇరుక్కుపోయింది. ఊడిరాని చెయ్య విరిగి వుండాలి. అందుకే ఎలుగు కదల్లేక చచ్చింది. ఎలుగు చచ్చి ఉన్నందుకు దేవర్లకు మొక్కకున్నాడు. చచ్చినదానిమీద బాణాలు వేశానని బాధపడ్డాడు. అందుకూ దేవర్లకు తిరిగిమొక్కాడు. తొడిది దక్కినందుకు సంతోషపడి ఇంటిదారి పట్టాడు.

ఇంటిదగ్గర కత్తి నూరుతున్న భార్య, ఏం తెచ్చావని అడుగువేసి కుక్కలకేసి చూసింది... వీరన్న ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ సంగతి చెప్పాడు. కోరిందే దేవర్లు చేశారని కులికింది వెంకటి. కుడుముల బయ్యగాడు, సంతోషపడి బయ్యగాడు, ఎరపోతడు, అంకడు, జల్లి ఈరడు - అందర్నీ కేకవేసి మహానందంతో పిలిచాడు వీరన్న. భౌలిమూతి ఎలుగుచచ్చినకథ చెప్పాడు. వంటకి కావలసిన సామాను, కత్తికటూర్లతో ఉదయాన్నే పోవడానికి జట్టు సిద్ధమైంది. దారంతా జరిగిన కథ చెబుతుంటే పెద్దపులి, రేచుకుక్కలు యుద్ధం చేస్తున్నంతగా కథని ఊహించుకున్నారు. చెట్టుదగ్గర చచ్చిపడి వేలాడుతున్న ఎలుగుని చూశారు. మామూలుగా లాగి చూశారు. ఎలుగు కదల్లేదు. బయ్యడు చెట్టుపైకిక్కి స్థిరంగా నిలబడి ఎలుగు చెయ్యిలాగాడు. అది ఊడి రాలేదు. వీరడి సలహో ప్రకారం ఒకచెయ్య కొమ్మమీదపెట్టి, ఒకకాలు ఎలుగు భుజంమీద ఆనించి తొర్పలో ఇరుక్కున్న ఎలుగు చేయిని గొడ్డలితో నరికాడు. అప్పుడు ఎలుగు నల్లబోచ్చు కంబళిలాగ జారికింద పడింది. దాని కాళ్లు, చేతులూ పట్టుకుని నలుగురూ చెట్టునీడకు చేరారు.

'ఎలుగు ఆశ గట్టిదిరా! అది చచ్చిందిగాని, దాని చెయ్యమాత్రం తొర్ప వదిలి ఊడిరాలేదు' అని నవ్వుకున్నారు. తరువాత బయ్యడు చెట్టేక్కి పైకొమ్మమీద కాలుపెట్టి తొడిదిని నరికాడు, తొర్ప వెడల్పుచేసి, ఎలుగుచేయి తొడిదిముద్దతో ఇరుక్కుని వుండగా ఈగలు బాగా కుట్టాయి. బయ్యని చెయ్యినీ కుట్టాయి రెండుమూడు ఈగలు. అతను చుట్టు వెలిగించి పొగ తొడిదిలోకి వదలి పట్టును నరికి కిందికి అందించాడు. అది నిజానికి పెద్ద తొడిది-రెండుమూడు పెద్దసీసాలతేనే ఉంటుంది. అది అందరూ ఆరగించాక ఎలుగు సంగతి ఆలోచించారు.

ఆడవాళ్లు కట్టేలు సిద్ధం చేశారు, నిప్పులు చేస్తున్నారు. మగవాళ్లు ఎలుగుతోలు తీయడం మొదలుపెట్టారు. దసరాపండక్కి ఎలుగుతోలుకప్పుకుని ఆడుకోవచ్చని సంబరపడ్డారు. తోలు తీసి ఏ భాగానికి ఆ భాగం కోసి విడదీశారు - పొట్ట దగ్గర జాగ్రత్తగా కొయ్యకపోతే, చీమల వాసన వస్తుంది. ఎముకలు, కండ, నల్ల, వ్యోరాలు విడదీశారు. భాగా కొప్పపట్టిన ఎలుగుని నిర్ధారించుకున్నారు. దాని తోలుమీద మాంసంభాగాలను వాటాలు వేశారు. అధికభాగం, సహజంగా వీరన్నది. మిగతావి అందరి కుప్పులు. గుండె, కొప్పతోసహి అన్ని చిన్నచిన్న ముక్కలుచేసి ఉన్నాయి. రక్తం గెన్నోలోకి తీశారు. ఉప్పు, చింతపులు, పసుపు, ఉప్పుకారం ఉన్నంత - చాలీచాలకున్న పరవాలేదనుకున్నారు. (నెత్తురు గడ్డకడితే, దాన్ని చిదిమి, దాన్ని ముక్కల్లో పోసి సంజకతింటారు). కొన్ని కండలను, గుండెకాయను ఆకుమండలతో నిప్పురాజేసి కాల్పుకుని అన్నిభాగాలను పెద్ద పెద్ద ఆకుల్లోపెట్టి వారి దేవతలయిన పెద్దమ్మ, బయన్న, పోతురాజు, మంతనాలమ్మలకు, అడవిలో వేటాడిన ముందుతరం పెద్దలకు, ఇప్పుడున్న పెద్దలకు మొక్కారు. మూడుసార్లు నీరు పారబోశారు. తరువాత చిన్నచిన్న ముక్కలను నాలుగుదిక్కులా నాలుగుముక్కలు విసిరారు. పొయ్యలో అగ్గిదేవుడికి ఒక ముక్కవేసి మొక్కడం పూర్తిచేశారు.

ఎలుగుమాంసం పంచుకోవడం, తినడం పెద్దతతంగం : మాంసంముక్కలు చక్కగా, బాగా తినగలిగిన పెద్దమనిపికి ముందుగావడిస్తారు. ఎందుకంటే తినడం చేతగానివాడు రెండుముక్కలు తిని నీళ్లు ఎక్కువ తాగేసి, మిగతా మాంసం వదిలేస్తే, పిల్లలు ఇతరులు అసలు తినలేదు. అందుకే తినగలిగిన పెద్దమనిపి ముందు తింటే, బాగా ఎలా తినాలో పిల్లలకు నేర్చినట్లవుతండని వారి ఉద్దేశం. మాంసం వృధాకాకుండా ఉండేపద్ధతి ఇది.

బాగా కాల్చిన ముక్కులు, నల్లతోసహ ఆకుల్లోపెట్టి అందరికి పంచతారు. కొందరు ఆడవాళ్లు, ఈముక్కుల పొట్లాలను చీరకొంగుకు కట్టుకుని పిల్లలకోసం తీసుకుపోతారు. గిన్నెలు తెచ్చుకుంటే గిన్నెల్లోనూ ఇస్తారు. సమయానికి పంపకానికి రానివాళ్లకుకూడా పోగులువేసి వారికోసం వుంచతారు. ఎవరికయినా కావాలంటే తోలు ఇస్తారు. ఇంటికి తెచ్చిన తోలుని బాగా సానబెట్టి ఆరబెడతారు. పండగల్లో పిల్లలు తోలు కప్పుకుని అది ఏ ప్రాంతపు ఎలుగో ఆ ప్రాంతం పేరుపెట్టి ఆడుకుంటారు ‘గురవ్వుఎలుగు’, ‘గడ్డలనస్తి ఎలుగు’ ఇలా పేరున అరుస్తుంటారు. కొందరు, ఇళ్లలో పక్కలాగ వాడతారు.

ఉసుళ్లు - పులకోసులు (Winged White Ants)

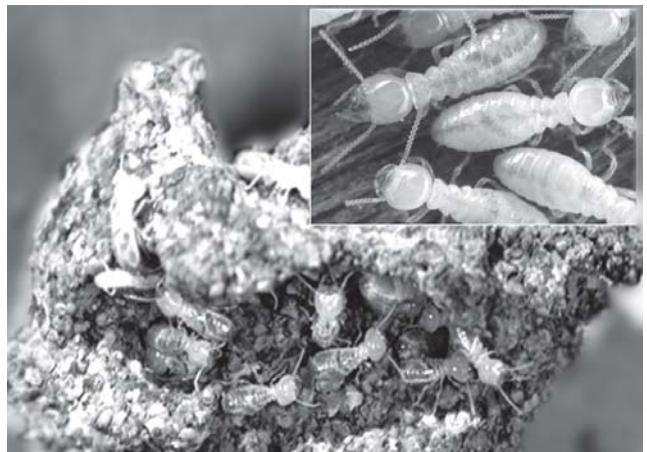
వర్షాకాలం పుట్టలు పదునైనప్పుడు పుట్టలోంచి చెదలు వస్తాయి. వీటిని మా చెంచులు ఆహారంగా తింటారు. ఇవి చాలా రుచిగా ఉంటాయి. వీటిలో కొవ్వుపాలు అధికమెత్తంలో ఉంటాయి. వీటిని పెనంపై వేపి కారంలో దంచి పచ్చడిగా తింటే వీటిరుచి ఎక్కడా దొరకదు. ఈ ఉసుళ్లను రొట్టెలో వేసుకొని తింటాము. పప్పులు ఉసుళ్లు కలిపి తింటే నాలుకు మంచిరుచి. ఈ ఉసుళ్లు తినిన వెంటనే నీళ్లతాగితే పారుకొంటారు (విరేచనాలు అవుతాయి). ఇది సుమారు నెలరోజులైనా నిలవ ఉంచి వాడుకుంటారు. ఇది పట్టుకొనే విధానంకూడ చెప్పుకోదగ్గది.

ఉసుళ్లు పట్టే విధానం : పుట్టలు పదునైనప్పుడు మాత్రమే ఉసుళ్లు బయటకు వస్తాయి. అలా కాకుండా మా చెంచువారు, వర్షాలుపడి వెలసిపోయినప్పుడు పుట్టలో ఒక మట్టిపెళ్లు తవ్వి దాన్ని పరీక్షగా చూస్తారు. అందులో ఉసుళ్లు రావడానికి అనువుగా నున్నట్టిదార్లు చేసి ఉంటాయి. కానుగాలు, రాలెతు ఇంకా ఇతర చెట్లాకులు ఏవైనా పుట్టచుట్టూ కొఢిగా తవ్వి ఈ ఆకులను పుట్టపై కప్పుతారు. పుట్టకు ఒక గుంట తవ్వి, ఆ గుంట కనిపించే విధంగా కొఢిగా కట్టెలతో, రాళ్లతో పుట్ట మొత్తం కప్పేస్తారు. అప్పుడు పర్టెరాపుగింజలు కొన్ని తెచ్చి, కొఢిగా వేపి, బండమీద బాగా అరగదీసి, ఆ పొట్టును పుట్టపైనున్న గుంతదగ్గర ‘పుర్చో పుర్చో పుర్చో’ అని ఉండుతారు. ఈ గింజవాసనకు పుట్ట అడుగునున్న ఉసుళ్లు పైకి వచ్చి గుంతలో పదేటట్లు చేస్తారు.

అలా గుంత నిండిన తరువాత, వెంట తెచ్చిన సరవలోగాని, పెనంపైగాని వేపుతారు. అలా వేపిన ఉసుళ్లు, రెక్కలుఉండిపోయి, తినటానికి అనువుగా ఉంటాయి. వేపిన ఉసుళ్లను చేటలోచెరిగి, పెద్దలకు, ఇంటి దేవుళ్లకు పెట్టి దండంపెట్టిన తరువాత ఆ ఉసుళ్లను నాలుగు దిక్కుల చల్లతూ... ‘మా వెంట వచ్చిన పీడ తినిపో...’ అంటారు. అంతటితో పీడ తొలగినట్లుగా భావించి, ఇంటికి వెళ్లేటప్పుడు ఆ పుట్టపైపు చూడకుండా వెళ్లతారు.

ఒక వేళ ఆ పుట్టపైపు చూస్తే అక్కడ పీడ (దయ్యం) ఉసుళ్లు పట్టుకొంటున్నట్లు ఉంటుందని భయంతో ఉంటారు. అందువల్ల ఉసుళ్లుపట్టినపుట్టపైపు చూడకుండా ఇంటికి వస్తారు. ఇంటికి వచ్చినప్పుడుకూడ దారివెంట ఏదైనా దెయ్యం, పీడపిశాచి ఈ ఉసుళ్లు వెంట వచ్చిందేమానని, మళ్ళీ అవి కొఢిగా బయట చల్లి, ఆ తరువాత తింటారు. ఉసుళ్లు పట్టే నైపుణ్యంలో మా చెంచువారిని మించినవారు లేరు. వర్షాలు అయిపోయిన తరువాత పులకోసులు (చిన్నఉసుళ్లు) నేల వెలుపలనుండి వస్తాయి. అవి వెళ్లేటప్పుడు ‘ఈరోజు పులకోసులు ఎల్లతున్నవి. ఈ రాత్రికి ఉసుళ్లు ఎల్లతాయి బొంగులను సిదపెట్టి ఉంచురా! రాత్రికి వీటిని పట్టుకొని ఉసుళ్లు వెళ్లే, వచ్చే మట్టల, పుట్టలదగ్గరకు పోదాం’ అంటూ బొంగులను సిదపెట్టి ఉంచుకుంటారు. ఆ రాత్రికి వీటితో సిదపెట్టి పట్టుకుంటారు. ఆ విధంగా కొంతమంది ఉసుళ్లను పడతారు.

మరికొంతమంది వాళ్ల ఇంటిలోనే ఈ నెగళ్లు పెట్టి పట్టుకొంటారు. కొంతమంది ఆరుబయట నెగడిపెట్టి వచ్చిన ఉసుళ్లను పట్టుకొంటారు. వెలుతురు ఉంటే అక్కడ వాటి ఆహారం ఉంటుందని వచ్చి, ఉసుళ్లు మంటలోపడి చస్తాయి. అవి మంటచుట్టూ,

వెలుతురుచుట్టు పోగపుతాయి. ఉసుళ్ళు పట్టేటప్పుడు వాతావరణం పొటిగా, గాలి తోలకుండ ఉండాలి. గాలి తోలితే ఉసుళ్ళు రావు. ఉసుళ్ళు పగలుకూడా ఎల్లుతాయి. మా చెంచుపిల్లలు సరవ, చెబు, ముంత, సోల ఏవైనా లోతుగలిగిన పాత్రలు తీసుకొని చిన్న పెద్ద తేడాలేకుండా అందరూ కేరింతలు కొడుతూ ఉత్సాహంగా ‘ఎల్లిపాయరా.... పట్ట... పట్ట... పోతున్నవి రా..! పట్ట... పట్ట...’ అంటూ ఉసుళ్ళు పట్టుకొని ఆ రోజు వాటిని పట్టుకొని, తిన్న ఆనందం, ఒకరికొకరు కబుర్లుగా ఒకచోట కూడి చెప్పుకుంటారు.

ఉసుళ్ళు ఎల్లినరోజు అడవిలోని పక్కలు, కోళ్ళు హుషారుగా ఉంటాయి. పక్కలైతే వాటి అరుపులతో ఇంకో పిట్టను పిలుస్తా.... ఉసుళ్ళను పట్టి తింటూ వాటి బిడ్డలకు కూడ తీసుకెళ్ళి పెడతాయి. ఆరోజు కష్టపడకుండా ఆహారం దొరికినందువల్ల పిట్టలు రకరకాల శబ్దాలు చేస్తా అల్లిపొదలు, నల్లబలునపొదపై, ఎలందపొదలలో హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకుంటాయి. పులచింతలకు అయితే ఆరోజు చింతే లేదు. బండలకింద దాగిన ఉసుళ్ళను కూడా తవ్వి మరీ తింటాయి. బలేజాగ్రత్నన పిట్ట ఈ పులచింత. ఏదైనా ప్రమాదం పొంచి ఉండంటే ఒకటే అరుపు ‘లులులు లుల్లల్లో’ అని అరుస్తా ఆకొమ్మె ఈ కొమ్ముకు ఎగురుతూ శత్రువుకు అందనంత ఎత్తులో ఉంటూ అటుగా వచ్చే సాధు జంతువులకు ముందుగా హెచ్చరికలు చేస్తాయి. మా చెంచులుకూడా ఈ పులచింతలు అరిచిన చోట్లకు మట్టలకు వెళ్ళరు. ప్రమాదం దగ్గరలోనే పొంచి ఉంది. పులి, పాము, ఎలుగు, ఒంటరి పంది ఏదైనా క్రూరమ్మగం అక్కడ ఉంది అని ఆర్థం.

ఎలుగులు : ఇక ఉసుళ్ళు ఎల్లిన రోజు ఎలుగుకు మహానందం. పట్టిన పట్టు వదలకుండా పుట్టలను తోడుతూ బయటకు వచ్చిన ఉసుళ్ళను చేతితో పట్టి తింటూ, చిందులు వేస్తా అందకుండాపోతే బిక్కమొహంతో ఇంకోచోట ఉసుళ్ళను పట్టుకోవడానికి పడుతూలేస్తా పైటింగులు చేస్తుంది.

ఉసుళ్ళు ఎల్లినరోజు చెంచువాడి వేట : చెంచువారు ఉసుళ్ళు వెళ్ళిన రాత్రినుండి ‘పొద్దున పొలం పొవాలిరా..! ఎందో ఈ రోజు ఉసుళ్ళు బాగా ఎల్లినవి’ అంటూ అలా కలవరిస్తా ఆ రాత్రి నిద్రలోకి జారుతారు. ఇక పొద్దునే లేచి ఎటుపోతే ఎక్కువ చిమ(మాంసం) దొరుకుతుందో భార్య అన్నం వండేలోగా అంచనాలు వేస్తా.. కత్తి, గొడ్డలి నూరుతూ, విల్లంబులకు పదును పెడుతూ ఒకటే ఆలోచన. తేనె పొలం ఎక్కడ బాగా అయ్యంది. ఎక్కడ నేలమిక్కిళ్ళు పెగిలినవి, తన సహచరులను అడుగుతూ ఉదయం అన్నం తిని మరికొంత సద్గు కట్టుకొని కుక్కలకు అర్ధాకలి అన్నం పెట్టి, ఒడిలోకత్తి, చేతిలో అంబులు, దబ్బ, గొడ్డలి బుజానికి పెట్టుకొని సంచి బుజాన వేలాడతీసుకొని, ఎల్లిగుడ్డ రుమాలుకట్టుకొని, నడుముకు అరకట్టం కట్టుకొని కుక్కను ఉజ్జ్వ... ఉజ్జ్వ... ఉజ్జ్వ... అంటూ పిలుచుకొని దాని పేరుతో పిలుస్తా రా పొలం పొదాం అంటారు.

అలా పొలం వెళ్ళి కొండలు, కాలువలు, సెలలు, వాగులు, వంకలు, మట్టలు వంటివాటికి అడ్డంగా ఎటువైపు అయినా వెళ్లారు. ఈ వేటను ‘పొలం’ అని పిలుస్తారు. ఎవరైనా ఇంటిదగ్గరును పిల్లలను ‘మీ అయ్య ఏడికి పోయినాడు’ అని అడిగితే ‘పొలం పోయినాడు’ అని చెబుతారు. పొలంలో ఏదైనా జంతువు ఉడుము, ఉడుత, పాము, పెద్దపులిగాలి కనుక తగిలినట్టతే వెంటనే కుక్క వాసనపట్టడం మొదలు పెడుతుంది. ఈ వాసన ఎంతదూరంనుండి వస్తుందో కుక్క వెదుకుతుంది. ఈ వెదుకును ‘కుక్క గాలి తీస్తుంది, దేవులాడుతుంది. ఊరుకోరా!’ అంటూ నిశ్శబ్దంగా చిట్టికి వేస్తా... కుక్కను అనుసరిస్తారు. అలా గాలితీస్తా... జంతువు ఉండే దగ్గరకు వెళ్ళి దాన్ని పట్టుకొంటుంది. పట్టిన తరువాత తన యజమాని కోసం ఎదురు చూస్తా... ఆ జంతువును చూస్తా అలాగే నిలబడి, ‘ఊ...’ అంటూ ఊళ వేస్తు యజమానిని పిలుస్తుంది. ఆ యజమాని వచ్చి ఆ మాంసం బుజానికి వేలాడ తీసుకొని ముందుకు కదులుతాడు.

ఒకవేళ కుక్క తను తరిమిన ఉడుము, కుండేలు, ముంగిన ఏదైన చెట్టు తొర్పలో పడినట్టతే, తొర్పను నోటితో కొరుకుతూ, పుట్ట అయితే, కాళ్ళతో మట్టి తోడుతూ యజమాని కొరకు ‘ఊళ..... ఊ...’ అని మోలపెడుతూ అతని పిలుస్తుంది. అతనుగనుక తనదగ్గరకు రాకపోతే ఈ కుక్క ఏ దారిన తరుముతూ వచ్చిందో అదే దారిన వచ్చి తన యజమానిని కలిసి, తన తరిమిన జంతువు(ఉడుము) దగ్గరకు తోలుకు పోయి చూపించి తోడుతుంది. అప్పుడు చెంచువాడు తన ఒడిబరలోనున్న కత్తితో ఒక ఒడితె నరికి సువ్వలా చెక్కి పుట్టను తవ్వి అందులో పడినదాన్ని పట్టుకుంటాడు. మళ్ళీ అక్కడనుండి ఊళ... ఊళ... అంటూ చిట్టికి వేస్తా ముందుకు సాగిపోతాడు. ఉడుము బధ్యకమైన జంతువు. ఒకసారి తిన్న ఆహారంతో సుమారు 10 రోజులైనా తొర్పలోంచి బయటకు రాదు.

A MOVABLE FEAST

My husband and other Animals

The arrival of rains is the cue for the insects to take off on their nuptial flights. But the Irula tribals are wizards in exploiting this resource even without a shower. Many years ago, on a moonless night, I watched them tie a sari around a mound to simulate the stillness before rain. A tin can was buried in the ground. An oil lamp, the only source of light, was balanced on cross-sticks on top of the can. They blew the powder of a local seed called ‘eessal kottai’ (termite nut), which smelt of rain, over the mound. They chanted with a lot of sibilance, like the whispering wings of termites.

Initially nothing happened and I thought this was all hocus-pocus. Then the termites started emerging. They were unable to fly; perhaps their wings were not fully formed yet. They headed for the light and fell into the can. Soon, hundreds of thousands of them came pouring out like a black river. The Irula emptied the can into a gunny sack every few minutes and within an hour, the sack was half full.

Back at the Irula hamlet, we gathered around the fire as they roasted the insects on an iron griddle with rice, turmeric and chilli powders and salt. The fat from the termites sizzled and made the rice grains pop. When I gingerly sampled a roasted termite, I could barely taste it.

I followed the Irula exampla and shoved a whole handful into my mouth. And then another. Was it insects I was eating? They tasted of fried nuts with a buttery texture but the flavor was unique. Like those toads, I couldn’t stop stuffing myself. With a knowing grin, one of the Irula asked me how the midnight snack tasted.

I answered in Tamil, ‘Super’.

Janaki Lenin, The Hindu, Feb18, 2012

చెంచులలాగే, ఇతర తెగలు కూడ ఉసిళ్లను పడతారు. వాళ్ల మీద జానకి లెనిన్ వ్యాసం

అడవిషంది (Wild Pigs)

ఇవి అడవికి నేస్తాలు. మేము వేసుకునే పంటలు మొక్కల్ను, రాగులు, జొన్నలు, సజ్జలు ఇవి ముఖ్యంగా తినే పంటలు. పందిభావ మా పొలాలను బాగా నాశనం చేస్తాడు. అపి గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి తీంటాయి. ఇపి వివిధ రకాల కందమూలాలు (పందిగడ్లలు, వేర్లు, రకరకాల గడ్లలు) తింటాయి. అలా అపోరాన్సేషనలో నేలలోపల ఉండే గడ్లలు (మరవలిగడ్ల, సూలగడ్ల, చాదగడ్ల, కోరింగడ్ల ఇలా చాలా గడ్లలున్నాయి), వేర్ను తమపదునైన కోరలతోవెలికితెస్తాయి. అలా చిన్నచిన్న గుంటలు ఏర్పడతాయి. ఎండాకాలంలో

Wild Pigs

చెట్లనుండి రాలే విత్తనాలు ఆయా గుంటులలో పడతాయి. వర్షాలు పదేటప్పుడు వర్షంసీళ్లు ఆ గుంటులలో ఇంకుతాయి.

సారవంతమైన మట్టి ఆ గుంటులలో చేరి ఎండాకాలంలో పడిన లేదా వర్షాలనీరుతోసుకుని వచ్చి విత్తనాలు త్వరగా మొలకెత్తుతాయి. భూగర్జుజలాలు వృద్ధి అవతాయి. సారవంతమైనమట్టి కొట్టుకుపోకుండా ఉంటుంది. ఇవి మట్టిని తమ పక్షునాగళ్లతో దున్నడంవల్ల భూమిపై మొక్కలకు నీరు అందుతుంది. బండలకింద ఉండే చిన్నచిన్న తేళ్లను, పురుగులను తింటాయి.

అడవిపందిని శాకాహారి అని అంటారు. కాని ఈ పందులు గడ్డలు తప్పేటప్పుడు పొరపాటున అగుంతలలో పాముపిల్లలు ఉంటే వాటిని నమిలి తింటాది. పూరిపాములు (ఎర్రలు) బాగా ఇష్టంగా తింటాది. అడవిలో పెద్దపులి ఏదైనా జంతువుని చంపి దాన్ని దాచుకొని ఉంటే దాని వాసన పట్టి పోయి తింటాది. మాంసం కుళ్లిన నంజుడు అంటే పందికి చాలా ఇష్టం, ఎముకలుకూడ నమిలి తింటాది. అడవిపంది గడ్డలు, కుళ్లిన మాంసం రెండూ తింటాది. అంతే కాకుండా పాముపిల్లలను, తాబేళ్లను, అప్పుడప్పుడు లేగధూడలను కూడ వేటాడి తింటాది.

ఎందరో యూతికులు ముసలివారు, దిక్కులేనివారువచ్చి శ్రీశైలంలో చనిపోతే పుణ్యమని కొంచెం అడవి లోపలకుపోయి చనిపోతారు. ఇలాంటివారిని కాకులు, గడ్డలతోపాటు అడవిపందులుకూడ తింటవి. శ్రీశైలం చుట్టుపక్కల పందులను మా చెంచులు తినటానికి అంతగా ఇష్టపడరు. నుండిపెంట ఆటవీశాఖవారు మూర్ఖియంలో అడవిపంది శాకాహారి అని ప్రాణినారు. అది తప్ప అని చెప్పినా, మా మాటలు ఎవరు వింటారు?

పిల్లలను కనేటప్పుడు : అడవిపందులు పిల్లలను కనేటప్పుడు కొన్ని కట్టెలుతెచ్చి వాటిని దగ్గరగా చేర్చి దానిమీద గడ్డి కప్పుతుంది. నేలగుడిసె మాదిరి వేసుకుంటుంది. దానిలోకి నీళ్లు రాకుండా చుట్టూఉన్న మట్టిని దాని కోరలతో తవ్వి గుడిసెకు అరుగు వేసుకుంటుంది. వర్షం వచ్చినా నీళ్లు పక్కనుండి పోతాయి. దాని పిల్లలకు ఏమి కాదు. వీటి గుడిసెలను బాగా గడ్డి ఉండి, కొంచెం నీళ్లచెలమల దగ్గరప్రాంతంలో వేసుకుంటాయి. పిల్లలు ఈనినపంది చాలా ప్రమాదం. పందులు పిల్లలను కనేటప్పుడు మాత్రమే గుడిసెలు వేసుకుంటాయి. మిగతా సమయంలో వాటి ఇష్టం వచ్చిన దగ్గర ఉంటాయి.

వేటాడడం : అడవిపంది చాలా బలమైనది. పులికూడ తేలికగా చంపలేదు వెనుకనుండి చంపాల్చివస్తుంది. మా చెంచులు అంబులతోనే బాగా గురిచూసి చంపాలి. దెబ్బతగిలి తప్పించుకొని పొయినపందిని చాలా జాగ్రత్తగా వెంటాడి చంపాలి లేకుంటే ప్రమాదం. ఇంత తేలివైన పంది చావు చిన్న పురుగుచేతిలో ఉంది. గడ్డలు తవ్వుకొని తింటున్నప్పుడు ఆ మట్టిలోకాని, రాళ్లసందులోనుండికాని ఒక తేలుపిల్ల వచ్చి దాని ముక్కుమీద కుడితే వెంటనే చచ్చిపోతుంది. ఇలా చచ్చిన పంది చలికాలంలో మూడు, నాలుగు రోజుల వరకు చెడిపోదు. ఎండాకాలంలో రెండు, మూడురోజులవరకు ఉంటుంది. లోపలమాంసం చెడిపోయానా, వాటి వార్లు మాత్రం చెడిపోవు. అందుకని వార్లుకోసి తెచ్చుకొని తింటాము. అడవిపంది మాంసం రుచిగా ఉంటది. ఒంటరిగాడి నంజుడు అయితే చాలా బాగుంటుంది. దీని వార్లని పచ్చడికూడ పెట్టుకోవచ్చు. దీని తునకలను ఎండపెట్టి నిలువ చేసుకుంటాము. పందిమాంసం తినే ప్రతివారు వార్లని బాగా ఇష్టపడతారు.

పందిని కోసే విధానం : పందులను బాగా కాల్పి దాని బొచ్చును కత్తితో గీసి, నీళ్లతోకడిగి కోస్తారు. కోసేటప్పుడు దానికి ‘ఉచ్చరబుడ్డ’, ‘గందు’ అనే రెండు తిత్తులుంటాయి. వీటిని పగలకుండా కొయ్యాలి. పగిలితే మాంసం అంతా ‘గందు గందు’ చెడువాసన వస్తాది. మాంసం తినలేదు. పేగులుకూడ శుభ్రంగా కడిగి తినాలి లేకుంటే కసరవాసన వస్తాది.

అడవిపందివల్ల ఎంతో ఉపయోగం : ఎంత పెద్దబండలనైనా దొర్లించడంవల్ల చిన్నచిన్న గుంటులు ఏర్పడి అవి ఎన్నోవిధాలుగా ఉపయోగపడతాయి. మలవిసర్జనద్వారా భూసారాన్ని ఎరువుతో పెంచుతాయి. గడ్డి, అల్లికట్ట, తొరగడ్డి, దుబ్బగడ్డి, బుట్టాకులు, ఈతాకులతో చక్కగా ఇల్లు నిర్మించుకుంటాయి. పిల్లల్ని ఈగూలిలోనే ఉంచుతాయి. ఎండాకాలం ఎక్కువగా మట్టలలో జీవిస్తాయి. వాగులవెంట ఎక్కువగా తిరుగుతుంటాయి. పందులు ఎండాకాలంలో ఈతగడ్డలకోసం ఈతపండ్ల కోసం కొండలెక్కుతాయి. సమీపంలో ఏమైనా

పొలాలు ఉంటే చాలా ఛైర్యంగా పొలాల్లోకి పోయి పంటలు తింటాయి. ఒక రాత్రిలోనే పంటపొలాలను ఎకరాలకేకరాలు తిని దున్ని నాశనం చేయగలవు. పెంటద్వారా విత్తనాలు వివిధ ప్రాంతాలలో వెదజల్లుతాయి.

ఇవి అడవిని దున్ని చెట్లను వృద్ధి చేసినంతంగా అటవీశాఖ వారుకూడా అడవిని పెంచలేదు. అడవిని విష్టుతంగా డున్నే ఏకైక జీవాలు అడవిపందులు. వర్షాకాలంలో అయితే కుంటలు కుంటలుగా గోతులు చేసుకుని ఆ కుంటలలో నీళ్ళవచ్చాక పొర్లాడి పొర్లాడి నేడ తీరుతాయి. ఈ గుంటలలో నీళ్ళ నిల్వాడండి రానురాను కుంటలు పెరుగుతూ పెద్దపెద్ద కుంటలుగా ఏర్పడతాయి.

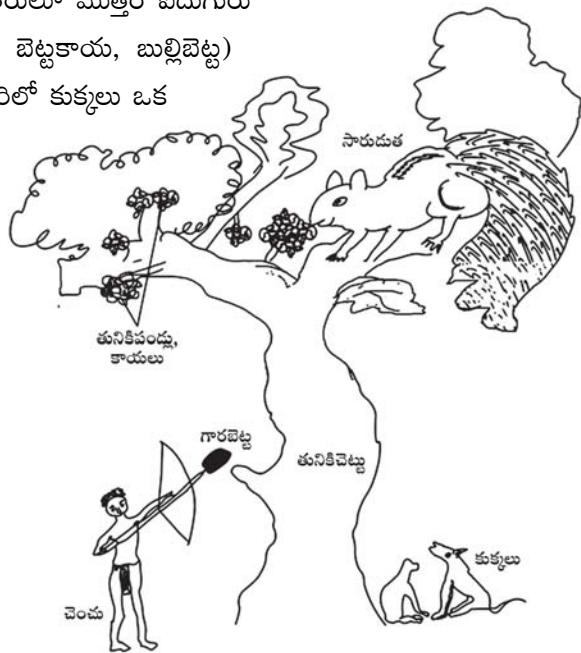
బెట్టుడుతలు (Squirrels)

ఉడతల్లో బెట్టుడుత (*Indian giant squirrel, Ratufa indica*), సారుడుత (*Three striped palm squirrel, Funambulus palmarum*), సన్నుడుత, పుల్లుడుత అని నాలుగు రకాల ఉడతలున్నాయి. వాటిలో బెట్టుడుత పెద్దది, అందమైనది. బెట్టుడుత కిలోన్నరనుంచి నాలుగు కిలోలవరకు బరువుంటుంది. రెండు మూడు పిల్లల్ని కంటుంది. దాదాపు పిల్లి అంత ఉంటుంది. దీనితోక ఎరువు, నలుపు రంగులు కలసి చాలా అందంగా ఉంటుంది.

బెట్టుడుత ఎక్కువగా పెద్దపెద్ద చెట్లపుధ్య, లోయల్లో, చల్లగావుండే చోట ఉంటాయి. ఇవి ఇతర ఉడతల్లాగ పుట్టల్లో, తొర్లెల్లోనూ వుండవు. ఆపదవస్తేనే తొర్లెల్లోకి పోతాయి - అదీ తాత్యాలికంగా. ఇవి చెట్లమీద గూడు కడతాయి ఆకులతో, పుల్లలతో, నారతో అల్లుకుని లోపల మెత్తటి దూడిలాంటి తుక్కు కొరికి చిన్నచిన్న పీచుముక్కలుగా చేసి పెట్టుకుని పైకి ఆకులమూటలాకనిపించేట్టుగా తయారుచేసే గూటిని 'బుట్టి' అంటారు. బెట్టుడత మామిడి, పెద్దమిగి, మద్ది, ఏరుమద్ది మొదలయిన చెట్లలో గూడుకడుతుంది. సర్రుల్లో, పలుగుల్లో తిరుగుతుంది. పెద్దమెర్లి, నాలికమెర్లి, బిక్కి చిటిమి, తునికి మొదలయిన పండ్లు, మెర్లి, మాడుపు, చింత, మామిడి, పరికి, బలుసు, పాలికి, తొడ, ఉసిరి మొదలైన పప్పులు తింటుంది. పండ్లకోసం, పప్పులకోసం నేలమీదికి పొలానికి వస్తే చెంచులకు దొరికిపోతుంటాయి. ఒకసారి గూడులోకి పోయాక సామాన్యంగా బయటికి రావు. గూడుకు రెండు మూడు కన్యాలుంటాయి. ఒకటి వచ్చిపోవడానికి, మిగతారెండు ప్రమాదపరిస్థితిలో తప్పించుకోడానికి.

బెట్టుడత వేటలో ఒక రోజు : గురవయ్య, ఆయన బావమరుదులు ఇతరులూ మొత్తం ఐదుగురు కలిసి బాణం(దబ్బ), అమ్ములు (పెద్దఅంబు, చిన్నఅంబు, గారకాయ, బెట్టుకాయ, బుల్లిబెట్టు) తూముగొడ్డలి, మూడుకుక్కలూ తీసుకుని బయలుదేరారు. వాళ్ళ వెళ్ళేదారిలో కుక్కలు ఒక ఉడుముని చూశాయి. పరిగెత్తి పట్టినా అది కుక్కనోటిసుంచి తప్పించుకుని పెద్దనారవేప చెట్లుతొర్లో దూరింది. కొమ్ములు నరికి, తొర్ పెద్దదిచేసి ఉడుమును పట్టేనరికి ఎండ నడినెత్తిమీద కొచ్చింది. ఉడుమూన్నే తిన్న 'తెయద' అంబలి (త్రిదల అంబలి) కరిగిపోయింది. ఉడుము రుచికోసం నాలుక లాగడం, ఆకలి పెరగడంతో కాలువ గట్టుకపోయి ఉడుముని కాల్పుకుని తినాలనుకున్నారు. కాలువగట్టున మద్దిచెట్లు వేళ్ళ తెచ్చి నిప్పుచేసి ఉడుమును కాల్పుకున్నారు. పేగులు, గుడ్లు విడిగా కాల్పుకున్నారు. దాని కాళ్ళ, తల గొడ్డలితో నరికి, ఆపై మెత్తగా కొట్టి కుక్కలకు వేశారు. గుడ్లు, కొవ్వు కాల్పిన తరువాత దేవర్లకు పెట్టి, మొక్కి అంతా ఆరగించారు. కాలువలో నీరుతాగి, కొంచెంమాంసం ఇంట్లో ఆడవారికోసం మూటగట్టి పులి, ఎలుగు కంట పడకుండా చెట్టు చాటున నిద్రపోయారు.

మెల్లగా లేచి బయలుదేరుతుంటే ఒకతునికిచెట్టుమీద రెండు బెట్టుడతలు పళ్ళతింటూ కనిపించాయి. వాసనపట్టిన కుక్కలు ఉరికి మొరిగాయి - చెట్టుకు మూడుపక్కలా మూడూ చేరాయి. బాణాలు తీసుకుని అంతాపరిగెట్టారు - అదిచూసి ఉడతలూ పరిగెట్టాయి. మళ్ళీ కుక్కలు వెంటపడ్డాయి. అవి వేగిసమానుమీద నిలిచాయి. రాళ్ళ విసిరి చూశారు. లాభం లేకపోయింది. నిమ్మల చినగురప్ప బాణం ఎక్కుపెట్టి వదిలాడు, అది తగల్లేదు. రెండో 'అంబు' దెబ్బకి ఉడత కిందపడింది. కుక్కతోబాటు ఒకరిద్దరు పరిగెత్తి కిందబద్ద ఉడతకోసం వెళ్లారు. ఈలోగా రెండో ఉడత పారిపోయేపనిలో ఉంది. అది కిందకి దిగితే పరిగెత్తలేదు. కుక్కకి దొరక్కమానదు - అందుకే కొమ్ములమీదనుంచి కొమ్ములమీదకి ఎగిరిపోతుంది. అందరూ చెట్టు చుట్టుముట్టారు. ఉడత తెలివి గమనించి పక్కమన్న చెట్టుమీదకు పారిపోకుండా వాటికొమ్ములు చిన్నచిన్నవి గొడ్డలితో కొట్టేశారు. ఇక చిక్కుకుపోతుంది అనుకుంటుండగా, అది అందరిమీదనుంచి ఎగిరి అవతలి చెట్టు కొమ్ములమీదగా పారిపోయింది. అక్కడాక మామిడిచెట్టుమీద గూడులోకి పోయింది. ఇక అది అలిసిపోయిందని తెలిసి, పెద్ద పొడవాటి గడ ఒకటి నరికి, గూడువున్న చెట్టు ఎక్కాడు ఒకడు.

గూడుకున్న కన్నాలు ముయ్యడానికి ఆకుల్ని ముద్దుకట్టి మూసి, ఒక తుండుగుడ్డను చేతికి చుట్టుకుని గూడులోకి చేయిపెట్టాలి. లేకపోతే చేతికండలు ఊడ్డోచ్చేలాగ పీకుతుంది బెట్టుడత. ఒక్కోసారి ఉడతబదులు ఆ గూటిలో పాములుండవచ్చు. అజాగ్రత్తగా చెయ్యిపెడితే ప్రమాదం ఖాయం. అందుకే గూడుకన్నాలను పూట్టేముందు బాణాలతో పొడుస్తారు. ఒక్కోసారి వెదురుతో గూడు పడగొట్టి బెట్టుడత బయటికి రాగానే బాణాలు వేస్తారు. లేదా పక్కనేపుండి గూడులోంచి బయటకు రాగానే కొట్టిచంపుతారు. ఒక్కోసారి బెట్టుడత అలిసిపోయినప్పుడు, కొమ్ముమీద కదలకుండా మొండిగా ఉండిపోతుంది. వేటగాడు కూడా అలిసిపోయి, మానుకున్నాక పారిపోతుంది. మొత్తానికి చెట్టుకిన్నమనిషి చేతికి గుడ్డచుట్టుకుని గూడులోకి చెయిపెట్టి ఉడతనుపట్టి బయటకులాగాడు. బయటకులాగుతూనే చెట్టు కొమ్మకేసి బలంగాకొట్టాడు. కొట్టేకొట్టగానే దాని ప్రాణంపోయింది. దాన్ని మొలకు కట్టుకుని చెట్టుదిగి వచ్చాడు. పొగాకు అడిగి తీసుకుని తునికిఅకు తెంపి చుట్టుచేసి వెలిగించాడు.

చెకిముకే సంచి, నీచుకట్టె, అగ్గిపెట్టె

నిప్పును కట్టెకుకట్టెకు రాసి, ఈ పడిన నిప్పును ఒక పాత దూదురు కట్టె కొసమీద వేస్తే నిప్పు రాజుకుంటుంది. ఈ నిప్పుకట్టెను నీచుకట్టె అనికూడ అంటారు. ఉడుములు తొర్లలో కాని, పుట్టబొక్కలలోకాని పోయినప్పుడు ఈ కట్టెతో ఊదరకొట్టి పట్టుకుంటాము. ఏమైనా దారికితే మాపడిజామున ఈ కట్టెకు ఉన్న నిప్పు ఆ జంతువులనుకాని, పిట్టలను కాని, ఉడుములనుకాని కాలుచుకుంటాము.

నీచుకట్టెలను రెండుమూడు వెంటపెట్టుకుంటాము. ఒకటి కాలిపోతుంది అనగా మరో కట్టెను అంటించుకుంటాము. వెంటతెచ్చుకున్న కట్టెలు అయిపోతే చుట్టు ప్రక్కల మరో కట్టెను వెతుక్కుంటాము. కాలిపోయిన కట్టెను ఎక్కడంటే అక్కడ పడవేయము. ఏదైనా రాయికిందకాని, కొంచెం మన్నుతోవ్వి మట్టిలో కప్పిపెడతాము. చివరినిప్పును ఆర్పివేస్తాము.

చెకిముకే సంచి : దీనికి ఇనువముక్కను వాడుతాము. అకురాయి ముక్క అయితే చాలా మంచిది. పలుగురాయి చిన్నముక్క (ఒక అంగుళం), దూడి (బూరుగకాయదూడి, జిల్లేడుకాయదూడి, జమ్ముదూడి) వీటిని నిల్వ చేయటానికి కడితి తోలు, కొండగొప్రె తోలు లేదా దుప్పితోలు సంచులు వాడుతాము. ఈ సంచిలో చెకిముకిరాయి, దూడి ఉంచుకొని అడవికి పోతాము. బూరుగదూడి కాయలు ఎండిన తరువాత ఆ దూడిని తీసి కొంచెం జిల్లేడు లేదా టేకుకట్టెల బొగ్గును మెత్తగా దంచి ఈ దూడిలో కలిపి ఒక కుండలో దాస్తాము. 10, 20 రోజుల తరువాత వాడుకొనవచ్చును. అడవికి పోయినప్పుడల్లా ఎంత అవసరమో అంత వాడుతాము. బూరుగదూడికి అవసరం లేదుకాని జమ్ముదూడికి, జిల్లేడుదూడికి మాత్రము తప్పనిసరిగా బొగ్గుకలపాలి. బొగ్గుకలిపితే ఆ దూడికి నిప్పుపడుతుంది లేదా పడదు.

తాండ్రకాయకు చిన్నకన్నుంచేసి ఆ కన్నుంలోంచి పప్పుకిందకు రాలుస్తారు. ఆ కాయల్లో బూరుగుదూడిని పుల్లతో కుక్కతారు. ఈ దూడి ఎప్పటికీ తడవదు, నాసదు. చదునుకు రాయి కౌట్టినప్పుడు అంటుకుంటుంది.

ఒక పలుగురాయి ముక్క పెచ్చును తీసుకొని, ఆ రాయిమీద కొంచెం దూడిని వేసి చెకిముకితో కొడుతాము. అప్పుడు ఆ నిప్పు దూడికి రాజుకుంటుంది. ఆ నిప్పుదూడిని చుట్టుకు అంటించుకొని, ఎండుగడ్డి, పాతగడ్డి (ఈతచెట్లకు అడుగున పాతగడ్డి ఉంటది)తో కలిపి మంట చేసుకుంటాము. చుట్టుతాగనివాడు కొంచెం ఎక్కువ దూడి తీసుకొని గడ్డిలో పెట్టి మంట చేసుకుంటాడు. కన్నతల్లి చెకిముకి భీర్ధంగా సంచిలో ఉంటది. ఉంచుకున్న లంజ అగ్గిపెట్టె ఊరకనే తడుస్తుంది.

అగ్గిపెట్టె ఎండకాలంలోనే పనిచేస్తాది. చలికాలంలో అగ్గిపెట్టెను నమ్ముకొని ఒకడు పొలంపోయినాడంట. వానికి ఆ రోజు ఏమీ దొరకలేదు. పస్తున ఇంటికి తిరిగి వస్తుండగా వానజల్లు పడిందట. కొంచెం ముందుకు పోగా వాని కుక్క ఒక ఉడుమును తరుముకుంటూ వచ్చింది. ఉడుముసిరిబొక్కలో దూరింది. సిరిబొక్కు తప్పటానికి రాదు. ఈ సిరిబొక్కలో పొగపెట్టి ఊదరకొట్టాలి. ఈ లింగడు కట్టెలు ఏరి బొక్కనిండపెట్టి ఎండుగడ్డి తెచ్చి ఊదరకొట్టడానికి కొంగున కట్టిన అగ్గిపెట్టెను తీసినాడంట. అది ఎంత జాగ్రత్తగా పెట్టినా తడిసినది. మంట మండలేదు. అదే చెకిముకి సంచి ఉంటే మండేది. ఆ రోజు పస్తున ఏమి దొరకకుండ పోయింది. అందుకే అగ్గిపెట్టి ఉంచుకున్న లంజ అని అంటారు.

పిట్టలను, పిట్టగుడ్లను పట్టి తినేవిధానం

పుల్లసీతపిట్టలు ఎండాకాలంలో గుడ్లు పెడతాయి. గుడ్లని తెచ్చుకుని చెంచులు కాలుచుకొని తింటారు. ఒక్కోసారి ఆకును దొప్పులాగ కుట్టి అందులో పిట్టగుడ్లు పగలగొట్టి వేసి, ఆ దొప్పని మడిచికుట్టేస్తారు. అలా కుట్టిన దొప్పని నిప్పులమీద పెట్టి కాలుస్తారు. ఆ నిప్పులసెగకు గుడ్లులాగ ఉడుకుతుంది.

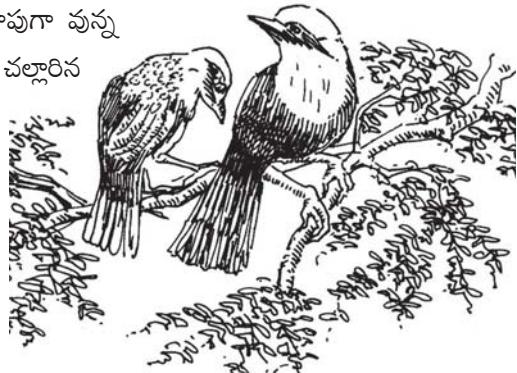
అడవిలోని ముంగిసలు, పాములు, జంగుపిల్లలు, గర్జలు; పిట్టలగుడ్లను చెంచులతో పాటు పోటిపడి దేవులాడుకొని తింటాయి. చిన్నపిట్టలగుడ్లను వదిలేసి పోతారు. ఎందుకంటే పిల్లలు అయితే ఎక్కువ తిండి దొరుకుతాది. ఆ పిట్టలు పిల్లలు ఐన తరువాత బాగా బొచ్చుపచ్చి, ఒక వారంలోపల ఎగిరి బయటకు పోతాయి అనుకున్నప్పుడు, తెచ్చుకొని కాలుచుకొని లేదా కూరచేసుకొని తింటారు. ఎండాకాలంలో పిట్టపిల్లలు కొంత ఆకలిని తీరుస్తాయి.

అన్నింటికన్నా చిలుకపిల్లలు బాగా రుచిగా, బలిసి, కొప్పు ఎక్కువ ఉంటది. వీటిని పట్టుకోవడానికి పోతే కరుస్తాయి, జాగ్రత్తగా పట్టుకోవాలి. వీటిలో చాలా రకాలు ఉన్నాయి. ఆకుచిలుక, ముక్కుచిలుక, పెద్దగొగ్గరిచిలుక, రామచిలుక ఇలా చాలా పేర్లు ఉన్నాయి. అన్నింటికంటే పెద్దగొగ్గరి చిలుక పెద్దది. దీని బరువు 300నుండి 400 గ్రాములవరకు ఉంటుంది.

మరొకపద్ధతి : పుల్లసీతపిట్టగుడ్లగాని, మరో పిట్టగుడ్లగాని దొరికితే ఆవు లేక బట్టిపేడగాని లేదా నీటిచెలమలదగ్గర బురదగానిగుడ్ల చుట్టూ బాగా వొత్తుగా పులిమి, నిప్పులముధ్య పెట్టి కప్పుతారు, గుడ్లు బాగా ఉడుకుతాయి. వాటిపైన పేడమట్టి తీసేసి గుడ్లను తింటారు.

పెద్దగడ్డి మొలిచిన ప్రాంతంలో చెంచులు వేటకు వెళ్లేటప్పుడు, ఒక్కోసారి వారి కుక్కల హడావడికి నెమళ్లు లేచి ఎగిరిపోతాయి. ఐతే అడవెమళ్లు త్వరగాలేచి ఎగిరిపోతాయి. అవి ఎగిరిపోయిన చోట చెట్ల మొదళల్లో, ఐదారు గుడ్లు కనబడతాయి. అలా దొరికిన గుడ్లను నీటి చెలమలదగ్గర నేలమీద చిన్నగుంటలు తీసి, చెలమలో నీరుతెచ్చి ఆ గుంటల్లో పోస్తారు. గుడ్లను వరసన పక్కపక్కన పేర్లు దానిమీద బురదమట్టి కప్పుతారు. మళ్లీ ఆ బురదమట్టిమీద నీళ్లుపోసి మళ్లీ మట్టి కప్పుతారు. అలా కప్పిన మట్టిపైన చితుకులు చేర్చి మంటపెడతారు. అరగంట తరువాత నిప్పులు చల్లారేక వాటిని తొలగించి మట్టి తీసి చూస్తే గుడ్లన్నీ ఉడికి ఉంటాయి. పైన వేడికి తడి అంతా ఆవైరిపోయి ఉంటుంది.

ఈక గుడ్లను అట్టు(ఆఫ్లెట్)లాగా వేసుకోవాలంటే ఘృతిగా చదరంగా, సాపుగా వున్న పల్చినిబండమీద చితుకులు చేర్చి నిప్పుపెడతారు. మంటచల్లారి నిప్పులు క్రమంగా చల్లారిన తరువాత వాటిని ఆకులమండలతో శుభ్రంగా తుడిచేసి, మసి, దుమ్ము లేకుండా చేసి దానిమీద గుడ్లు పగలగొట్టి పోస్తారు. కాలికాలి వేడక్కినబండ, గుడ్లసొనని అట్టుగా మార్చి వేస్తుంది. చెంచపిల్లలు పుల్లసీతలపిల్లలను, గువ్వపిల్లలనుకాని చూస్తే అవి చిన్నపిల్లలప్పుడు తెచ్చుకోవడానికి రావుకాబట్టి, కొంచెనార తీసుకొని ఆ పిట్టపిల్లల కాళ్ళకు (బక కాలికి మాత్రమే)కట్టి, కొంచెం జల్లు ఉంచి, కొమ్మకు కట్టి వస్తారు. అవి కొంచెం పెద్దవి అయిన తరువాత తెచ్చుకుంటారు.

ఒక్కసారి ఆలా కట్టిన పిల్లలను జంగుపిల్లిగాని, మానుపిల్లిగాని, ముంగిసలుగాని చూస్తే అంతే సంగతులు. బయట ఉన్న పిట్టపిల్లలను మాత్రమే నారతో కడతాము.

తొర్పులలో ఉన్న పిల్లలను పెద్దవి అయిన తరువాత రాత్రిపూటపోయి, తల్లిని, పిల్లలనుకూడ వేటాడి తెచ్చుకుంటారు. తొర్పుల్లో వున్న పిట్టలను ముందుగా గమనించి తొర్పుకుగల రెండవమార్గాన్ని ఆకులతో, మట్టితో కపి, తొర్పుకన్నాన్ని వెడల్పుచేసి చేయలోపలికి పెట్టి పిట్టలనుగాని, గుడ్డనుగాని బయటకు తీస్తారు. ఒక్కసారి గుడ్డమీద కూర్చున్న తల్లిపిట్ట, బలంగాచేతిని కరుస్తుంది. లేదా ఒక్కసారి తొర్పుల్లో గుడ్డని, పిట్టల్ని మింగేసిన పాము చుట్టుచుట్టుకుని వుండి కాటు వేయవచ్చు. అందుకే చెంచలు తమచేతికి తుండుగుడ్డ, కండువ బలంగా చుట్టుకుని మరీ తొర్పులో చేయపెడతారు.

ఎండ్రకాయల ఫేట (కూర, చారు) (Crab)

ఎండ్రకాయలను తినాలనిపించినప్పుడు ఒక బుట్టి లేదా ఒక చిన్నగంప (ఇప్పుట్లో గిన్ని) తీసుకొని వాగులపొన్న పోతారు. అవే చాపగుంతల కాలువలు. ఎండ్రకాయలు పట్టడానికి ఎక్కువగా ఇధరు లేదా ముగ్గురు నలుగురు పోతారు. ఎక్కువగా భార్య భర్తలు పోతారు. నీసు తినడం చాలారోజులైతే ప్రత్యేకంగా ఎండ్రకాయల వేటకు బయలుదేరుతారు. పాతనీళ్ళ కాలువలలో ఎక్కువగా ఉంటాయి. రాళ్ళ ప్రాంతంలో, రాళ్ళ కింద, మెత్తబి ప్రాంతంలో, బొక్కలలో తవ్వుకొని ఉంటాయి.

పాతనీళ్ళ కాలువల దగ్గరకుపోయి చిన్నచిన్న గుండ్లుంటే, వాటిని, ఒండ్రు లేవకుండా ఒకరు ఎత్తితే, ఇంకొకరు కదలకుండా ఉండేలా చూడాలి. అప్పుడు కొంచెము ఒండ్రు తేరిన తరువాత పట్టుకుంటారు. కొన్ని సందర్భాలలో ఆకుమెత్తం నీళ్ళగుంతలలో తీసివేస్తాము. ఒక అరగంటకాని, పావుగంటకాని ఒండు తేరుకున్నప్పుడు రాళ్ళక్రింద రాళ్ళ మెల్లగాలేపి పట్టుకుంటారు. ముందర ఎండ్రకాయకొండ్రు (గాటలను) పట్టుకొని వాటిని విరిచి, తరువాత కాళ్ళు విరిచి బుట్టలో వేసుకుంటారు.

ఒక మురుగుడు ఎక్కువగా ఉన్నచోట, పెద్దపెద్ద బండలు ఉంటే ఆ బండచరంబడి ఉడత పేగులుకాని, ఉడుముపేగులుకాని, పరపిల్లలతల్లుకాని వేస్తే లోపల నుండి పెద్దపెద్ద ఎండ్రకాయలు ఆ వాసనకి వస్తాయి. అప్పుడు ఆంబుతోకాని, కొవ్వుకట్టెతో కాని పొడిచి పట్టుకుంటారు. ఏమీదొరకకుంటే ముందర ఒక ఎండ్రకాయని ఎలాగైన కష్టపడి పట్టుకుంటారు. దాని చంపి దాని బోకును నీళ్ళలోపల వేస్తాము, కండని బుట్టలో వేసుకుంటారు. లావు ఎండ్రకాయలు దాని వాసనకి బయటకి వస్తాయి.

ఎండ్రకాయల వేటలో కొన్ని ప్రమాదాలు :

ఎండ్రకాయలను పట్టేటప్పుడు కొన్ని సందర్భాలలో చేతులలోనుండి బండలు జారి కాళ్ళమీద, చేతులమీద పడి దెబ్బలు తగులుతుంటాయి. కొన్ని సందర్భాలలో పాతనీళ్ళలో గుండ్రు లేపేటప్పుడు గుండ్రక్రింద పాములుకూడా ఉంటాయి.

పాతనీళ్ళలో ఎండ్రకాయల కోసం ఉడత పేగులుకాని, చంపిన ఎండ్రకాయల బొచ్చులుకాని వేసినప్పుడు గుండ్రక్రింద ఉన్న పాములు వచ్చి లాగుకొనిపోతాయి. వీలుంటే ఆంబుతో వేస్తారు, లేదా పామున్న బండను వదిలేసి పక్క గుంతకు పోతారు.

ఇలా పట్టుకున్న ఎండ్రకాయలన్నిటిని ఒకనీళ్ళ మడుగుదగ్గరకు తీసుకొనిపోయి. వాటిని కాళ్ళు(గిట్టలు) కొండ్రను వాటి బోకులను, మొందాలను వేరుచేస్తారు. వాటి మొందాలపైన ఉన్న కష్టనంజడును పారేస్తారు, గట్టి నంజడును తీసుకుంటారు. వాటి బోకులలోనుండి పచ్చటి కొవ్వును తీసుకొని బోకులను పారేస్తారు. కాళ్ళను వాటి గాటలను నంజడును ఇంటికి తెచ్చుకుంటారు.

దగ్గరలో పెద్దపెద్ద చేపలు ఆడదాని చీరకాని, మగోని రుమాలునుకాని నీళ్ళలో పరిచి ఇధరు చెరొకపక్క పట్టుకొని ఆ బోకులు బట్టనడిబోడ్డున వేస్తారు. నీళ్ళలో నాలుగుపక్కల ఇధరు పట్టుకొని కదలకుండా ఉంటారు ఏసిన కొంచెం సేపటికి ఈ ఎండ్రకాయ బోకులలో ఉన్న నీచును తినటానికి చిన్నచిన్న చేపలు వస్తాయి. ఆ చేపలు అవి తినుకుంటు ఆదమరచి ఉన్నప్పుడు బట్ట పైకి లేపుతారు. ఇట్లా చాలాసార్లు లేపి, మావంటకు సరిపోయినన్ని చేపలుపట్టుకుంటారు. ఎండ ఉన్నప్పుడే ముగించుకుంటారు, మళ్ళీ బట్టలు ఆరాలికదా! ఇంకా ఆ బోకులను నీళ్ళలోపల వేసి వస్తారు. ఈ పనులు మిరాసి లోపలనే వేస్తారు వేరొకపొలమునకు పోరు.

చారు : గాటలను కాళ్ళను బాగా దంచి ఆందులోని రసం ఒకగిస్తే పిండుకొని, పిప్పిని పారేస్తారు. అందులో చింతపులను కలిపి

ఉప్పు, కారం, పసుపు కలుపుకొని చారు పెట్టుకుంటారు. వేడివేడిచారు బువ్వులోకాని, రొట్టి (రాగిరొట్టి) రాగిసంకటిలో చాలా రుచిగా ఉంటది. కొన్ని సందర్భాలలో ఈ చారులో నంజుడుకూడా వేసి వందుకుంటారు.

ఈ ఎండ్రకాయనంజుడులో ఉప్పు, కారం, పసుపు కలిపి చారు ఉడికిన తరువాత చింత పులుసు విసికి పోసుకుంటారు దాని కొవ్వును చారు, కూరలోకూడా వేసుకుంటారు. బాగ ఉడికి కొంచెం చల్లారినప్పుడు తింటే బాగుంటుంది. అడవిలో బాగా ఆకలి అయినప్పుడు ఏమీదొరకని రోజున ఎండ్రకాయనంజుడును కాల్పుకునికూడా తింటారు.

పాతనీళ్ళ కాలువల దగ్గరకుపోయి బాగా ఎండపూట కొన్ని నీళ్ళతాగి బండలకింద ఎండకాయలను దొరికినన్ని (5నుండి 10,15 వరకు) పట్టుకొని మంటపెట్టి బాగా నిప్పులు పట్టేట్లుచూసి ఎండకాయలను బోకులు తీసి వాటి గాటలను, కాళ్ళను, నంజుడును నిప్పులమీద కాల్పుకుని, చల్లారినాక పక్కన దావర్లకు కొంచెము పెట్టి మొక్కి తింటారు. దాని కొవ్వును ఒక పెద్దాలకుచూసి, దొప్పకుట్టి అందులోవేసి నిప్పులమీద కాల్పుకుని తింటారు. ఇంకా ఎండ్రకాయనంజుడు తిని, కడుపునిండా నీళ్ళతాగి పొలంమీదుగ ఇంటికి చేరుకుంటారు. ఈ ఎండ్రకాయనంజుడు భలేగట్టిగా, రుచిగా ఉంటది.

ఎండ్రకాయలలో రెండు రకాలు:

1. బండకింది ఎండ్రకాయ గట్టిగా ఉంటది. కరిస్తే రక్తము వస్తుంది.
2. పాల ఎండ్రకాయ మెత్తగా ఉంటుంది. ఈ ఎండ్రకాయ ఏమిచేయదు. పట్టుకుంటే పాలు కారుతాయి.

పాలుపడని బాలింతలకు పాలఎండ్రకాయను తెచ్చి కూరవండిపెడితే పాలు పడతాయి. ఈ ఎండ్రకాయలు పాతనీళ్ళకాలువలలో మాకు ఏమీదొరకనప్పుడు బాగా ఆకలిగా ఉన్నప్పుడు ఆకలిని తీరుస్తాయి. ఎండ్రకాయ చారు, కూర చాలా రుచికరమైనవి.

జూకపిట్టలపేట (గుణలం) (Bats)

జూవికపిట్ట - పెద్దగబ్బిలం, కట్టె జూవికపిట్ట - చిన్నగబ్బిలం

జూవికపిట్టలు : జూవికపిట్టలని ఎలకనెత్తిపిల్లలు అని అంటారు. వీటిని వేటాడి తింటారు. చిన్న ఎలకనెత్తిపిట్టలు ఎక్కువగా సప్రిబోక్కలలో ఉంటచి. పెద్ద ఎలకనెత్తిపిట్టలు పెద్దపెద్ద చెట్లకు యూలపడి ఉంటాయి. పెద్దపిట్టలను అంబుతో చంపుతారు. ఇవి చాలారుచిగా ఉంటాయి. వీటిని చంపిన తరువాత బాగాకాలిస్తే వాటిరెక్కలు కమరిపోతాయి. ఇంకా కాళ్ళు, తల తినేవారు తింటారు లేకుంటే పదేస్తారు. దాని మాంసం తీసుకొనివచ్చి ఉప్పు, కారం, పసుపు, చింత పులుసువేసి బాగాఉడకబెట్టుకొని తింటారు. దీని నంజుడును కాలుచుకొని కూడా తింటారు. ఎవరైన దీర్ఘకాలం జబ్బులతో (క్లెల) బాధపడేవారు దీని నంజుడు తింటే వారు తొందరగా కోలుకుంటారు. ఇది అన్ని రకాల చెట్లపండ్లను తింటుంది. జబ్బులలో ఉన్న వారికి దీని నంజుడు బాగా పనిచేస్తాది.

కొవ్వు: పక్కవాతం వచ్చినవారికి దీని నంజుడును ఉప్పు, కారం వేసి ఉడికించి తినిపించాలి. దీని కొవ్వును రోజూ కాళ్ళకు, చేతులకు రుద్దాలి. ఇట్లా చేస్తే తొందరగా కోలుకుంటారు.

ఎముకలు: చిన్న పిల్లలకి దీని ఎముకలను పూసలలాగా మొలకు, మెడకు కడతారు. ఇట్లా కడితే ఏజబ్బులు రావంట. ఉన్న జబ్బులు నయమవుతాయి. పెద్ద ఎలకనెత్తిపిట్టలు చాలా మంచివి. వీటిని ఎక్కువగా చంపరు. ఆత్మవసరంలో మందులకు మాత్రమే చంపుతారు. ఈ పడ్డి చాలా విలువైనది.

చిన్నజూవిక పిట్టలు : ఈ చిన్న ఎలకనెత్తిపిట్టలను బాగా కరువు సమయంలో ఒక పెద్ద వెదురుబొంగుకు, పరిగి కంప కట్టుకొని బొక్కముందల ఉంచుతారు. ఇంకా లోపలికి ఒక 4,5 మంది కౌరివికట్టులు తీసుకొని లోపలనుండి వాటిని లేపుతారు. అవి కంపకు తగులుకొని లేవకుండా కిందపడతాయి, బయటున్నవాళ్ళు వాటిని చంపి గంపలకు ఎత్తుకుంటారు, లేచిపోయనవి పోతాయి. అలాగ కొన్నిపండల జూవికపిట్టలను చంపుకొని వాటిని నీళ్ళ చెలమదగ్గరకు తీసుకొని వచ్చి, పెద్దమంట పెట్టి కాల్చి శుభ్రంచేసి అందరు సమానంగా పంచుకుంటారు.

పంచుకున్న పిట్టలమాంసాన్ని ఇంటికితెచ్చుకొని ఉప్పు, కారం, వసువు, చింత పులుసు వేసుకొని బాగా ఉడికినప్పుడు ఏదైన బువ్వ వుంటే అందులో తింటారు లేదా ఆ తుంకలు తిని, చారుతాగి పదుకుంటారు. దీని నంజుడును కాల్చుకొని కూరతింటారు. ఎండాకాలంలో దీని నంజుడు బాగా బలిసి ఉంటుంది.

ఎక్కువ దొరికితే, ఎండబెట్టి తునకలను నిల్చ ఉంచుకుంటారు. కుండలో పోసి మూత పెడతారు, ఎన్నిరోజులైనా ఉంటుంది. చిన్నజువిక పిట్టలవేట ఎండాకాలంలో చేస్తారు, సుప్రిబోక్కలలో ఎక్కువ ఉంటాయి. అప్పుపురం చెంచుగూడెం దగ్గరలో తోకలమల్లయ్య పొలంలో పిట్టలబోక్క అనే సుప్రిబోక్క ఉంగుర్తువాగుబడ్డునడు. ఈ బోక్కలో కొన్ని వేల పిట్టలు ఉంటాయి.

ఈ ఎలకనెత్తిపిట్టలు కరుస్తాయి. కరుస్తే రక్తం బాగా వస్తుంది. బాగా విషముంట. కరిచిన చోట చెకుముకిదూదిపెట్టి కాలుస్తారు. ఎలకనెత్తిపిట్టకు ముందుబోర బాగా కండగా ఉంటది. పిల్లలను ఉన్నప్పుడు చంపరు. పాపము! అని మాపెద్దలు చంపనివ్వరు. అవి మళ్ళీరావని సుప్రి బోక్కలకు నిప్పు పెట్టనివ్వరు. కర్రలతో కొట్టుకోమంటారు.

స్తుతిక్కులలో కొన్ని పూమాదాలు

పిట్టలకొరకు పోయినప్పుడు సుప్రిబోక్కలలో ఎలుగులు, పొములు ఉంటాయి. సుప్రినాగులని చిన్నచిన్న పొములు ఉంటాయి. ఇవి చాలా విషపాములు అందువలన కొరివి కబ్బిలు కాల్చుకుని పోతారు. సుప్రికందిరీగలు కూడ ఉంటాయి. ఇవి రెండురకాలు, పెద్దకందిరీగలు, చిన్నకందిరీగలు. ఈ ఎలకనెత్తిపిట్టలనంజుడు చాలాగట్టిగా రుచిగా ఉంటాది. దీని నంజుడును బాలింతలుకూడా తింటారు.

ఉచ్చులు

పులచింతలు

ఈ పులచింతలు అనేవి గుంపులు గుంపులుగా ఉంటూ ‘లుల్లు లుల్లుల్...’ అంటూ సమూహంగా జీవిస్తాయి. అన్ని పిట్టలు ఒకే గుంపుగా ఆహార అన్నేషణలో పాలు పంచుకుంటాయి. అలాగే ప్రమాదాలను క్రూరజంతువులను ఇవి గుర్తించి ఉక్కపట్టి ఒకే మోపుగా తనకాళ్ళతో తన్నుతూ అరుస్తుంటాయి. చెంచులు వాటి అరుపును గుర్తించి అటుగా పోరు.

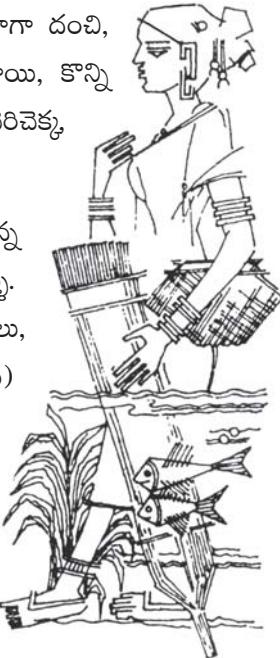
ఈ పులచింతల్ని చంపడం చెంచువారికి చాలా తేలిక. ఎలా అంటే వీటిని వేటాడుటకు ‘బండలు ఒడ్డుతారు’ ముందుగా బండబడ్డుటకు తగినసామగ్రి తీసుకొంటారు. బండబడ్డ విధానం. వెడల్పుయిన బండకావాలి, తొక్కుడుపుల్ల-1, గూటం, బిసపుల్ల. ఇవి ముందుగా అవసరం. తరవాత బండ ఒడ్డినప్పుడు నూకలు లేదా ఇతర ధాన్యం ఏదైనా చల్లతారు. ఇదే విధంగా ఉడుత, ఎలుక, బండకోడికి, కారుకోడికి, కముజులకు ఒడ్డుతారు.

మొదట వెడల్పుయిన బండను, కూర్చోని రెండుకాళ్ళు చాపి, కాళ్ళపై ఉంచుకొంటారు. తర్వాత గూటంకింద బిసపుల్లపెట్టి, తొక్కుడుపుల్ల రాయికింద మధ్యలో పెట్టి, తొక్కుడుపుల్లకు చుట్టి, పుల్ల బెట్టుగా ఆనిస్తారు. అప్పుడు మేత వేస్తారు. అక్కడికి చేరిన పులచింతలు, ఇతరపక్కలు, ఉడతలు, ఎలుకలు, కారుకోళ్ళు ఎమైనా తొక్కుడు పుల్లను తొక్కిన వెంటనే బండమీద పడి అవి అక్కడే చనిపోతాయి. కొన్ని పిట్టలను పుల్లకొట్టి చంపుతుంది.

ఆలుమగల చేపలవేట

భార్య తనచీర తీసి రెండుఅంచులు పట్టుకుంటే, భర్త మిగతా రెండు అంచులు పట్టుకుని, చీరమధ్యలో ఒక ఎండ్రకాయను రెండుముక్కలుగా చీల్విపదేసి నీటిలోకి చీరను ముంచుతారు. ఆ ఎండ్రకాయను తినడానికి కొన్ని చేపలు రాగానే ఇధ్దరూ తాము పట్టుకున్న చీరను పైకి తీస్తారు. అప్పుడు చీరతో కొన్ని చేపలు తేల్చాయి. ఎండాకాలం, శీతాకాలంలో వాగులో నీరు తక్కువ ఉండేటప్పుడు అనుసరించేపడ్డతి ఇది. రాతిగొట్టెలు, పలకచేపలు, జలలు, దొమ్మె, కొర్క, వాలుగలు, మంటముక్కలు, పరక మొదలయిన చేపలు ఎక్కువగా దొరుకుతుంటాయి.

ఒకోసారి చిన్నమడుగు అయితే నలుగురయిదుగురు కలిసి కొన్ని చెక్కలు తీసుకుని వాటిని బాగా దంచి, మడుగునీటిలో కలుపుతారు. అప్పుడు ఒకగంటలో చేపలకి మత్తెక్కి పైకి తేల్చాయి, కొన్ని చనిపోతాయి, కొన్ని మర్మాటికిగాని చచ్చితేలవు. చేపలు పట్టడానికి నీటిలో కలిపే రకాలు.. మంగకాయలు, చిల్లకాయలు, పులిచెరిచెక్క నేరేడిచెక్క తీగచెక్క, కోనిచెక్క నీలమరిచెక్క.

అంబులతో చేపలవేట : మా చెంచులకు పూర్వకాలంలో చేపలు పట్టుకోవడానికి వలలు లేవు. చిన్నచిన్న చేపలను బట్టతో పట్టేవారు. వాగులలో కట్టలుకట్టి నీళ్ళు గుప్పి కొంచెం పెద్ద చేపలను పట్టుకునేవాళ్ళు. నీళ్ళుతగ్గినప్పుడు ఎండాకాలంలో... ఉలిసచేపలు, బురదమట్లు, గొర్కచేపలు, కుంటముక్కలు, బోచ్చు పిల్లలు, చందమామ చేపలు ఇలాంటి చిన్నచిన్న చేపలన్నీ కాలువలో దొరుకుతాయి. యేటి ఒడ్డుపొన్న (కృష్ణసది) దగ్గర పాతాళగంగ, నీరుగంగ. చెరువులలో.... పెద్దచెరువు, బోరాపూర్ బ్రామరమ్మచెరువు, పిచికుంట్ల చెరువులాంటి చెరువులలో తాబేళ్ళను, పెద్దపెద్ద చేపలను అంబులతో వేస్తారు.

పెద్దఅంబు, గొరకఅంబులాంటి అంబులను వాడుతారు. ఉదయం పొద్దు ఎక్కు ముందునుండి,

పొద్దు కొంచెం ఎక్కేవరకు. సాయంకాలం పొద్దు గూకుతున్నప్పుడు, మధ్యహ్నం నడిపొద్దుకు, పొద్దు నెత్తిమీద ఉన్నప్పుడు చేపలను వేటాడుతారు.

ఉదయం, సాయంత్రం చెరువు, గంగబడ్డుకు పురుగులకొరకు వస్తాయి. అంబు ఎక్కుపెట్టుకుని నీళ్ళలోపల బాగా మోకాలులోతు దిగి కడలకుండా నిలపడతారు. పెద్దపెద్దచేపలు నీళ్ళమీద తలలేపుకుంటూ వస్తుంటాయి. కొంచెము దూరంనుండే పసికట్టి చేపఎట్లా వస్తున్నది చూసుకొని దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు అంబుని బాగాగుంజి దెంగుతారు. చేప నీళ్ళలో తేలాడుతుంది. ఇలా చెరువులలో చేస్తారు. గంగలో అయితే ఒడ్డుపొన్న కూర్చుంటారు. చేపవచ్చేది, నీళ్ళ తల్లును పసికట్టి దెంగుతారు. లావుచేప అయితే అంబును తీసుకునిపోతుంది. మరుసటి రోజు తేలుతుంది. దగ్గరలో ఉంటే తెచ్చుకుంటారు. రెండుమాడు రోజుల తరువాత కనబడితే తెచ్చుకోరు, వాసన పడుతుంది. చెంచులు వేసిన చేపలన్నీ గంగలో అయితే నీరుపిల్లలు తెచ్చుకుని తింటాయి. లావుచేపలు దొరకడం కొంచెం కష్టం.

1, 2 నుండి 5 కిలోలలోపు చేపలు దొరుకుతాయి. చెరువులలో అయితే దాని లోతు తెలుసు కాబట్టి ఎంతలావు చేపనైనా పట్టి తెచ్చుకుంటారు. గంగలోతు తెలియదు, లోపల మొసళ్ళు ఉంటాయని కొంత భయం. తల, మెడ, ఉపిరితిత్తులు ఉన్న భాగంలో అంబు బాగా పడాలి, అప్పుడుకాని చేప దొరకదు. మిగిలిన భాగాలలో ఎక్కుడ వేసిన తప్పించుకుని దూరంగాపోయి చస్తుంది. పెద్దపెద్దమడుగులలోకూడ అంబులతో వేటాడుతారు. మలుగుపాముచేప, బురదమట్లు, గండపొరకలు, కండగండెలులాంటి చేపలు పెద్దపెద్ద మడుగులలో దొరుకుతాయి. ఇవి కిలోనుండి అరకిలో బరువుంటాయి. ఇప్పటికీ అంబులే! వలలు అంతగా వాడరు.

కోళ్ళఉచ్చు

మా చెంచువారు ఏ విధమైన కోళ్ళు అయినా వాటికి ఉచ్చు అల్లుతారు. ఏపెనార పేని గట్టిగా తయారుచేసి, దానికి రెండువైపుల జారుకిలుకు వేసి మధ్యలో రెండు అంగుళాలుగాని, రెండుబెత్తల పుల్ల కట్టి జారుకిలుకు చరువ జారే విధంగా చూస్తారు.

అడవిలోకి వెళ్లి మట్టలవెంట చూస్తారు. కోళ్ళు ఎక్కుడ బాగాతప్పింది చూస్తారు. తప్పినగుర్తులు, అవి పడుకొనేదగ్గర గుట్టగా పెంటను గమనించి, ఉచ్చువేయడానికి పథకం సిద్ధం చేస్తారు. అయితే రెండురోజులముందు, దారిని మెత్తటి మట్టితో శుఫ్రంగా ఉంచుతారు. అప్పుడు దారిన ఏ ఏ పక్కలు, కోళ్ళు వెళ్లుతున్నది తెలుస్తుంది. వాటినన్నింటిని గమనించి అవి వచ్చే దారికి, అవి సంచరించే ప్రాంతాలను పసిగట్టి ఈ ఉచ్చువేస్తారు. ఒక చిన్నమండను కత్తితో చివర నరికి దానికొమ్మలను తీసివేస్తారు. చెట్టుకొమ్మకు గట్టిగా కట్టిన తర్వాత దానివెంట, దానికి సరిగ్గా సగంలో కట్టిన పుల్లను ఆనించి ఒక గూటాన్ని రాయితో కొట్టి ఈపుల్ల ఆగూటంలో

జరికించి, ఇంకోపుల్ (2అంగుళాలు కట్టిన పుల్)ను తీసుకొని పోటీగా ఆనించి రాయిని ఆపుగా ఆనించి, ఉంచుతారు. పేడ, ధాన్యపుగింజలు, గడ్డిగింజలు, రాగులు, జొస్కులు, వెదురు బియ్యం, లేదా వెదురుజొస్కులు జల్లుతారు. అటుగా వచ్చిన కోడి వీటిని చూచి గబగబా.. తిని దానిపై కాలుపెట్టి తవ్వుతుంది.

అప్పుడు బెట్టుపెట్టినపుల్ ప్రకృతు తొలగిన వెంటనే ఉచ్చుకు చుట్టువేసిన జారుకిలుకు కోడికాలుకు చిక్కుకొంటుంది. అప్పుడు కోడిపైకి యాలబడుతుంది. ఆ ఉచ్చు ఒక్కొక్కసారి నిదానంగా లేచి, కోడిమెడకుకూడా పడవచ్చు. ఈ ఉచ్చులు ఒడ్డిన మొదటిరోజునుండి రోజు మూడుపూటలూ వాటిని చూస్తూ పోతారు. ముఖ్యంగా కోళ్ళు (అడవిని) పొద్దున్నే ఒకసారి మేతకు ‘తవులుతూపోతూ’ మధ్యహన్మం అయ్యేసరికి చెట్టపై, చల్లటి, మెత్తటినేల (మట్ట)లో పడుకుంటాయి. సాయంత్రానికి మళ్ళీ మేస్తావస్తాయి. అలా వచ్చినకోళ్ళు ఉచ్చులో పడి ‘క్కాక్కుక్క క్కాక్కు..’ అంటూ వేలాడుతుంటాయి. వీటి రెక్కలశబ్దం, అరుపు సుమారు ఒక ఘర్లాంగు దూరంపరకు వినబడుతుంది. అలా కోళ్ళు ఉచ్చులో పడినప్పుడు, ఒకరోజు ఉచ్చులక్షిపోక పోయినట్టుతే, అడవిపిల్లి లేదా జంగుపిల్లి, ఉచ్చులో పడిన కోడిని తినేస్తుంది. చివరకు ఉచ్చులో కోడికాలుమాత్రమే మిగిలి ఉంటుంది.

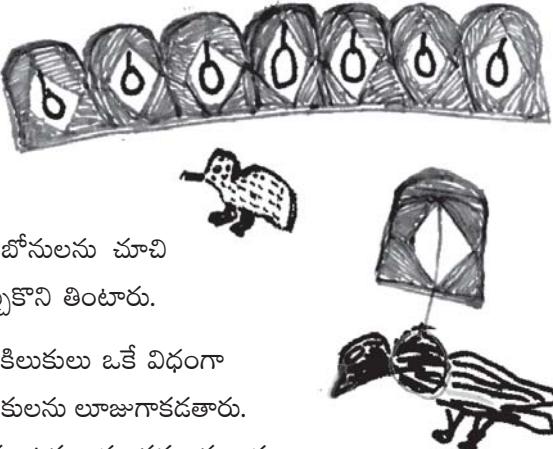

కుండెలు బోసు

చలికాలంలో కుందెటిబోస్లు చాలా ఒడ్డుతారు. సాధారణంగా కుందెళ్ళు వచ్చేదారి లేదా అవి పొల్లేమట్టిని గమనించి వాటిస్థానంలో ఈ బోస్లు ఒడ్డుతారు. చలికాలంలో చలినుండి వెచ్చుదనంకోసం ఈ బోసులో కుందెలు దూరుతుంది. ఈ బోసును రెండురాళ్ళకింద ఒక కప్ర ఉంచి ఆ కప్రమధ్యలో నారేపనార కట్టి, ఆ నారకు చివర పొడవైనరాయిక కడతారు. బోసులోపలికి వెళ్ళిన ఆ కుందెలు నారపాసనకు, ఆ రాయి కట్టిన నారను కొరుకుతుంది. కొరికిన వెంటనే బోసుకు రాయి అడ్డం పడుతుంది. అప్పుడు కుందెలు బోసులో చిక్కుకొంటుంది.

బోసుబడ్డ విధానం: మొదట రెండు పొడవైన, రెండుమారలజానెడు రాళ్ళతో అటు ఇటు(మధ్య జానెడుదూరం వెడల్పులో) రాళ్ళుపేర్చి, లోపల జానెడుదూరంలో ఒక కప్రకు నారకట్టి పైనబరువైనరాళ్ళు పేరుస్తారు. బోసు ముందుభాగంలో జానెడుదూరంలో ఒక కంతపెట్టి, ఆ కంతకు సరిపడ్డ రాయినితెచ్చి కప్రకు కట్టిన నారకుకట్టి, ఈ జానెడుసందులో సరిగ్గా బోసుకు అడ్డంపడే విధంగా కట్టి ఉంచుతారు. కుందెళ్ళు బాగా నడిజామునగాని, తెల్లవారుజామునగాని లేదా కుందెటిచుక్క గూకేముందుగాని ఈ బోసులో పడతాయి. అలాగే బోసులో ఉంటాయి. తెల్లవారగానే బోసులు చూస్తావెళ్లారు. బోసుముందు నుస్కగా శుభ్రంచేసిన మట్టిపైనున్న జాడలు (అడుగులు) గమనించి కుందెలు బోసుదగ్గరకు వచ్చినది, రానిది తెలుసుకుంటారు. ఒకవేళ బోసులోపల నార తెగకుంబే, లోపల కుందెలున్నట్టే లెక్క. ఆ రోజు ఇంటి దగ్గర రాగిసంకటి-కుందెటికూర మంచి పండుగ. ఇలాగే ఈ కుందెలుబోసునే అడవి పిల్లలకోసం నారకు పేగులు, పసరు, మాంసంముక్క ఏదైనా కట్టి ఇలాగే చేస్తారు. పిల్లి లోపలికిపచ్చి ఆ నారకున్న మాంసాన్ని కొరకడంతో బండమూతపడి బందీఅవుతుంది. తెల్లవారగానే బోసులను చూచి కుందెళ్ళు లేదా పిల్లిని పట్టుకొని ఇంటికి తెచ్చి కోసి, వండుకొని లేదా కాల్పుకొని తింటారు.

కుందెటి ఉచ్చులు : ఇవి పూర్తిగా ఇనుపతీగలతో అల్లుతారు. మొత్తం జారుకిలుకులు ఒకే విధంగా ఒకే వెడల్పుతో అల్లుతారు. అలా ఆల్చిన ఉచ్చును పొడవైనతీగకు ఈ జారుకిలుకులను లూజాగాకడతారు. సాధారణంగా అడవుల్లోని మట్టి బాటకు, మంచి బరకు వచ్చే దారులకు ఉచ్చులను కడతారు. ఈ ఉచ్చులు పొద్దుగూకక ముందే చిన్న చిన్న కొమ్మలు నరికి కప్ర వేస్తారు. ‘కాపోడు వేసిన కప్రను కుందెలు దాటదంట’ అన్నట్లు కప్రను దాటదు. ఆ విధంగా కుందెలు ఉచ్చుపన్నినదగ్గరకు వచ్చి అవతలకు దాటేటప్పుడు, ఉచ్చు, మొదకు పట్టుకొంటుంది. ఉదయాన్నే ఉచ్చులు విపుటానికి వెళ్లి ఉచ్చులో పడిన కుందెలును తెస్తాడు.

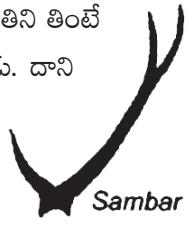

కజిత (కడిత) (Sambar)

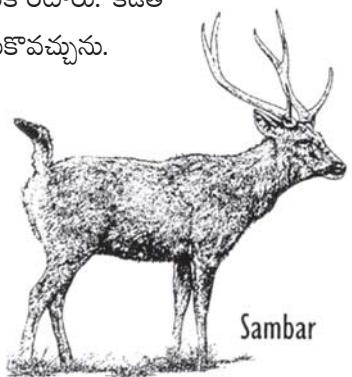
కొమ్ములు ఉన్నది మగది, కొమ్ములు లేనిది ఆడది. కడుతులు మొలకగడ్డి పడినప్పుడు బాగా బలుస్తాయి. కడితిని తింటే ఏదుముండ్డగడ్డి రాలేటప్పుడు తినాలని అంటారు. అంటే సంక్రాంతి, శివరాత్రి మధ్యన ఏదుముండ్డగడ్డి రాలినప్పుడు. దాని బలుపు రోజురోజుకు తగ్గిపోతుంది. ఎండాకాలం వస్తుంది కాబట్టి గడ్డికూడ సరిగా దొరకదు. ఎండుగడ్డి అక్కడ అక్కడ కాలిపోతుంటది. అన్ని నాలుగు కాళ్ళ జంతువులు, ఏదుముండ్డగడ్డి రాలేటప్పుడు బాగా బలిసి ఉంటాయి. ఈ సమయంలో వేటాడటానికి, తినటానికి బాగా ఉంటాయి.

కొందరు ఈ కాలంలో ఎక్కువ నంజుడు దొరికితే 'వరికిళ్ళు' చేసి ఎండబెట్టుకొని నిల్వ ఉంచుకొంటారు. కడితి నంజుడు చాలారుచిగా ఉంటది. ఎండబెట్టిన కడితి నంజుడును చాలా రోజులు ఉంచుకొవచ్చును.

బాగా ఆకలి అయినప్పుడు బాగా ఎండిన నంజుడును బండమీద దంచుకొని తింటాము. అది పొడిపొడిగా రవ్వపిండిలాగ అయితాది. చాలా రుచిగా ఉంటది. కడితివెన్నుమీద రెండువెన్నుకుండలు తీస్తాము. ఆ కండలను బాగా ఎండబెడతాము. మళ్ళీ వెన్నుపట్ట (ఒకమూర పొడుగు ఒక కండ) తీస్తాము. ఈ కండనుకూడ బాగా ఎండపెడతాము. ఈ కండలు సుమారు ఒక మూర పొడవున ఉంటవి. ఈ కండలు బాగా ఎండినప్పుడు దంచి పొడిచేసుకొని తింటాము. కూర వండుకుంటాము. ఈ కండలు బాగా నరాలు కలిగి ఉంటాయి. నరాలకోసం కండలను ఎండబెట్టి దంచుతాము. ఆ కండలలో ఉన్న నరాలను తీసి దబ్బు కోపులకు కట్టుకుంటాము (యల్లపేడుకు) ఈ నరాలు చాలా గట్టిగా ఉంటాయి. భీద్రంగా ఎలకలు కొట్టుకుండా చూసుకుంటే చాలారోజులు ఉంటవి. ఈ దబ్బులను ఎక్కువగా పొయ్యిదగ్గర దాచుకుంటాము.

దుప్పులకు ఉచ్చు

దుప్పులకు పెద్దపెద్ద తీగలు లేదా వేపనారపేడు జారుకిలుకువేసి దుప్పులు వచ్చేదార్లకు అడ్డం కడతారు. ఏ జంతువైనా ఆ ఉచ్చులో పదాల్చిందే. ఒక్కొక్కప్పుడు పెద్దపులులుకూడా ఈ ఉచ్చునుండి తప్పించులేవు. ఉచ్చులు కట్టిన రోజునుండి ప్రతీరోజు ఉదయం దీనిని చూడాలి. లేకపోతే పడిన జంతువు చచ్చిపోయి మరిగిపోయి ఉంటుంది.

వేటమోట్లు

ఈ 'మోట్లు' అనేవి జంతువులు నీళ్ళ త్రాగే సెలమలదగ్గర, మడుగులదగ్గర, జాడలదగ్గర, అవి వెళ్లేదార్లదగ్గర ఒక మంచి గుంపుటిమాను చూసుకొని దానిపై బొంగులతో మచ్చు కడతారు. ఆ మచ్చుకూడా వీటికి కనబడకుండా ఉంటుంది. ఆ మచ్చులమీద కూర్చొని దబ్బ అంబులతో వేటాడుతుంటారు.

ఒండకోడి (Jungle fowl)

ఈ బండకోడి అడవికోళ్ళలో ఒక రకమైనవి. ఈ కోడి చాలా పొట్టిరకం. దీని కాళ్ళకు నాలుగుయారలు ఉంటాయి. ఒక్కొక్క కాలుకు 3, 4 యారలు ఉంటాయి. ఈ కోడిని ఉచ్చులు మరియు బండలు ఒడ్డి పట్టితింటారు. బండచరియల్లో ఎక్కువగా ఉంటుంది కనుక దీనికి బండకోడి అని పేరు. ఈ కోడిని గూర్చి పల్నాటి యుద్ధంలో కథ ఒకటి ఉన్నది. కోడిపండెంలో పల్నాటివారికి ఎదురులేకుండా పోయింది. నాగమ్మపుక్కాన కొందరు చెంచువారు విశ్వాసంగా ఉండేవారు. కొన్ని రోజుల తర్వాత పల్నాడులో కోడిపండెలు జరుగుతాయనగా చెంచులు ఈ బండ కోడిని పెంచి పండెలు ఆడి గెలిపించారు.

తాబేలు

ఒక రావగాని భార్య రోజూ అడవికిపోయి విష్ణుపూలుగాని, జానపండ్లుగాని, మెల్లి గింజలుగాని తెచ్చేది భారాభర్తలిద్దరూ తింటూందేవారు. ఒకరోజు ఈమె అడవికి పోయినపుడు మంచి వెలగపళ్ళు ఉన్న వెలగచెట్టు కనిపిస్తుంది. ఈమెకు వెలగపళ్ళు తినాలని బుద్ధి పుడుతుంది. కాని పళ్ళు రాల్చడానికి చేతనవటం లేదు. ఈలోగా ఒక తాబేలు కనిపిస్తుంది.

ఆ తాబేలు ఈ రావగానిభార్యతో ఆ పళ్ళు నేను రాల్చుతాను నువ్వు తినొచ్చు, కానీ నాతో సరసమాడాలని పరతు పెడుతుంది. దానికి ఆమె సరేనంటుంది. అయితే నా కాలుపట్టి గిరగిరా తిప్పి పైకి వదలమంటుంది. అలావదిలితే నేను పళ్ళు రాల్చుకొస్తానని చెప్పే, సరేనని తాబేలు కాలుపట్టి గిరగిరా తిప్పి పైకి వదులుతుంది. తాబేలు చెట్టుకొమ్ము పట్టుకొని కాయలు రాలుస్తుంటుంది. ఆమె సుష్టుగాతింటూ ఇదొక త్రీడగా అనందిస్తా సాయంత్రానికి ఇంటికి భాశీబుట్టతో తిరిగి వస్తుంటుంది.

రావగానికి అనుమానం వస్తుంది. రోజూ అడవికి పోతుంది. భాశీబుట్టతో వస్తుంది. తినదానికి ఏమి తీసుకురావడంలేదని ఒకరోజు భార్యను అనుసరిస్తాడు. ఈమె రోజూ మాదిరే తిన్నగా వెలగపళ్ళుచెట్టు దగ్గరకెళ్ళి తాబేలు కాలుపట్టి గిరగిరా విసరడం, అది పళ్ళు రాల్చుకురావడం, ఈమె తినడం గమనిస్తాడు. సంగతిని గ్రహించి ఈసారి తాబేలును పైకి వదిలినపుడు శాపంపెడ్దాడు (మంత్రం వేస్తాడు). అది పోయి దబ్బరులో (కొమ్మల వరస) ఇరుక్కుంది. రావగాడు వెంటనే చెట్టెక్కి గొడ్డలి తూముతో తాబేలును చిత్తుచిత్తుగా, కుదిమికుదిమి (చితగ్గాణ్ణి) వదిలి పెడతాడు. ఆ దబ్బలకు తాబేలు కిందపడి కొనడిపిరితో కొట్టు మిట్టాడుతుంటుంది.

ఈలోగా దారి వెంబడిపోతున్న సుగాలీ ట్రీ ఒకామె, కొన ఊపిరితో రక్తం ఓడుతున్న తాబేలును చూసి అయ్యాపాపం! అనుకొని, దాన్ని తీసుకొని ముడ్చముడ్గగా మారిన దాని మాంసంముడ్నని కొద్దికొద్దిగా పైకిలాగి, తనదగ్గరున్న దుస్తులకుండే అద్దాల్చి మాంసానికి అతికి కుట్టి వదులుతుంది. దాంతో ఆ తాబేలు బ్రతికేస్తుంది. ఇప్పుడు ఆ అద్దాలనే దొప్పగా మార్చుకుని తిరుగుతుంది.

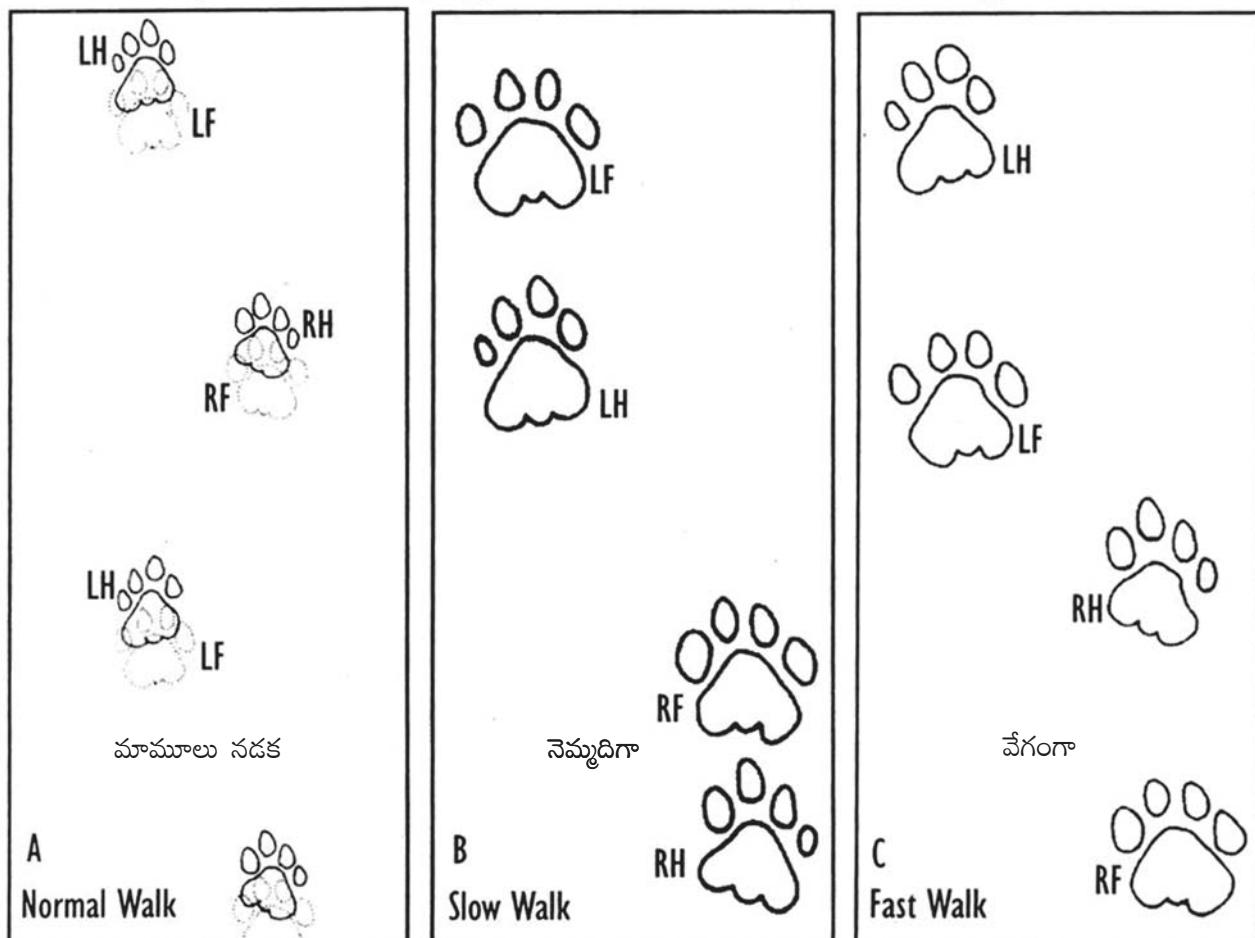
సంతోషం, బాధ, ఆకలి, బద్ధకం, కోట్లాట

జంతువుల భావాలను (సంతోషం, బాధ, ఆకలి, బద్ధకంవంటివి) చూసినప్పుడు గాని, వాటి జాడలను చూసిగాని గుర్తిస్తారు. సహజంగా జంతువుకు సంతోషంగా ఉంటే ఎక్కువగా గంతులు వేస్తుంటాయి. దాని ముందుగాగాని, పక్కగాగాని వెళ్లే జంతువును ఊరికే తగులుకుంటూ, రాసుకుంటూ ఇటునుండి అటు, అటునుండి ఇటు గంతులేస్తూ తిరుగుతుంటాయి. దాని కాళ్ళజాడలు రెండు ఇక్కడ పడితే మిగతా రెండు కాళ్ళజాడలు నుమారు రెండుగజాల దూరంలో కనిపిస్తాయి. పొద్దున్నే అడవికి పోయినపుడు ఆ జాడలను చూసి అపి రాత్రంతా సంతోషంగా గడిపాయని, అడుగులన్నీ ఒకే రకాన ఉండడాన్నిబట్టి ఎక్కువ సమయం ఆడుకున్నాయని చెబుతారు. అదే శత్రువు తరుముకొస్తుంటే జాడల తోవన తిన్నగా గట్టలు కొద్దిగా జారినట్టు పరిగెట్టినట్టు తెలుస్తుంది. మట్టికూడా మెత్తమెత్తగా పొడిగా అయి ఉంటుంది. దానితోపాటు అది సహజంగా అరిచే అరుపుకుంటే భిన్నంగా ముద్దగా అరుస్తుంది, దూకుతుంది, గంతులు చిందరవందరగా వేస్తుంది. సహజంగా వ్యాప్తాణలన్నీ సంతోషంగా ఉండేకాలం వర్షాకాలం. వచ్చటి లేతమేత, స్వచ్ఛమైన నీరు పుప్పలంగా దొరుకుతుంది, కాబట్టి ఈ కాలమంతా సంతోషంగా జంతువులన్నీ ఆరోగ్యంగా చెంగు చెంగున గెంతులేస్తూ తిరుగుతుంటాయి.

Dusty forest roads, tracks and animal trails

The placement of pugs varies with the speed of a tiger's walk.

In this the hind pugmark falls over the front

Hind pugmark falls behind the front in a slow walk

Hind pugmark falls ahead of the front during fast or hurried movement

ఎండాకాలంలో వీటి 'మూడ్' సరిగా ఉండదు. ఎండదెబ్బుకు అలసిపోయి ఉంటాయి. నేలనాకుతూ నడుస్తుంటాయి. జాడలు నాకుతుంటాయి. ఒళ్లు వేడిచేస్తుంది. మేత సరిగా దొరకదు. దొక్కలు లోపలికి గుంజుకుపోయి ఉంటాయి. అందువల్ల సంతోషంగా ఉండలేవు. చల్లదనం వెతుక్కుంటూ పోతాయి. సెలలోకి దిగిపోతాయి. అక్కడ శత్రుభయంతో గడుపుతుంటాయి.

పెద్దపులి విషయానికికొస్తే అది సంతోషంగా ఉన్నది లేనిది, ఆకలిగా ఉన్నదా, బాగా తిని బద్దకంగా ఉందా, అనారోగ్యంతో బాధపడుతుండా అనే విషయాన్ని చెంచులు వాటిని, జాడను చూసి గుర్తుపట్టేస్తారు. సహజంగా కడుపునిండా తిన్న పెద్దపులి పడుకుని ఉన్న దారిలో ఎవరుపోతున్నా అది చూస్తాంటుంది.

Tiger walk, showing all four limbs

నడుస్తుంటే మబ్బుగా కట్టు మూసుకుంటూ, నడుస్తూ అక్కడక్కడా కాలుకొడుతూ - కాలుకొట్టిన చోట పెంటలు వేస్తూ పోతుంటుంది. అడుగులు దగ్గర దగ్గరగా పడి ఉంటాయి. ఉడాహరణకు చాలాదూరం పడాల్చిన అడుగు బెత్తెడు దూరంలో పడిఉంటుంది. అలాంటి జాడలను చూస్తే అప్పుడది బట్టిలనో, కణితినో బాగాతిని నడవలేకున్నదని గుర్తిస్తారు.

అదే ఆకలిమీదున్న పులి అయితే మనం ఇక్కడ ఉండగానే, మన అలికిడి అక్కడనుండి గమనిస్తుంది. ఒకవేళ అలాంటి పులి ఎదురుపడితే చెంచులు ఛైర్యంగా ఉండి కొద్దిగా చప్పుడుచేస్తుంటే దానిదోవన అది పోతుంది. అలాకాకుండా తొట్టుపాటును ప్రదర్శించి, భయపడి పరుగుతీయబోతే అది మీదకి దూకుతుంది. అలాగే ఆకలిగా ఉన్న పులికి కడుపు తగ్గిఉంటుంది. దాని మొహం చూస్తే అది బాగా ఆకలిగా ఉందని చెప్పవచ్చు.

దానితోపాటు అది అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్న విషయాన్నికూడా గుర్తిస్తారు. సహజంగా కాల్చో ముల్లు గుచ్చుకున్నప్పుడో, దెబ్బతిన్నప్పుడో, బండజారి పడ్డప్పుడో, జబ్బుచేసినప్పుడో, పెద్దపులి ఒకచోట కూర్చొనిగాని పడుకొనిగాని మూలుగుతుంటుంది. మనకి ఆ మూలుగు పక్కనుండి దగ్గర్లోనే వినిపిస్తున్నట్టుగా అనిపిస్తుంది. కానీ సుమారు అరకిలోమీటరు దూరంలో ఉండి అది మూలిగే విధానాన్నిబట్టి అది ఏదో బాధలో ఉందని గ్రహిస్తారు.

అదే కణతులు, దుప్పులు, జింకలు అయితే వేసవిలో మెత్తగా అయిపోయినట్టు నీరసంగా ఉంటాయి. అడుగుజాడలుకూడా జాడవెంట మట్టి కొద్దిగా లేచి, జాడ భారంగా పడ్డట్టు గ్రహిస్తారు. ఒక్కదాని వెంట ఇంకోటి పక్కగా ఉన్న జాడలు ఎంతదూరం వెళ్లినా కనిపిస్తాయి. అలాగే ఇవి పోట్లాడుకున్నా గుర్తిస్తారు. అవి ప్రాంతంలో నేలమీద గిట్లలు కొద్దిగా జారి ఉంటాయి. బొచ్చు కొద్దిగా రాలి ఉంటుంది. కొమ్ములనుసికూడా అక్కడక్కడా పడి ఉంటుంది. చెట్లతాటలులేచి ఉంటాయి. మండలు కొన్ని విరిగిపడి ఉంటాయి. పెద్దచెట్లకూ గీతలుపడి ఉంటాయి. రక్తంమరకలు పడి ఉంటాయి. దీన్నిబట్టి అక్కడ పోతులు రెండూ కొట్లాడుకున్నాయని గ్రహిస్తారు.

ఆ కొట్లాటలో 'జిట్టుకొమ్ములపోతు', 'పెద్దకొమ్ములపోతు'ను ఒక్క దెబ్బకే పొడిచి పారేస్తుంది. రక్తంమరకల వెంటపోతూ వెదికితే ఏదో ఒకచోట పచ్చికొమ్ములు పడి ఉంటాయి. లేదా జంతువే చచ్చిపడి ఉంటుంది. జిట్టుకొమ్ములది, పెద్దకొమ్ములది పోట్లాటకు దిగితే సాధారణంగా జిట్టుకొమ్ములది, పెద్దకొమ్ముల దాన్ని చంపేస్తుంది. ముదురు కొమ్ములది పొడవలేదు. రెండూ ముదురుకొమ్ముల పోతులే అయితే చాలాసేపు పొట్లాడుకుంటాయి. ఒక్కసారి ఏదో ఒకటి చచ్చిపోయేవరకు పోట్లాడుకుంటాయి.

జిట్టుకొమ్ములు:

కడిపోతుకు-దుప్పిపోతుకు మొట్టమొదటిసారిగా మొలిచే తొలికొమ్ము. సూదిగా గొర్కెకొమ్ములా గుండ్రంగా తిరిగి ఉండే కొమ్ము దీనికి వంపులు చక్కగా తిన్నగా ఉంటుంది.

Two male Black-tailed deer struggle for supremacy. Their branched antlers lock together.

పెద్దకొమ్ములు : రెండోసంవత్సరంనుండి మొలిచే కొమ్ముకు చిలుకలు వస్తాయి. అలా ప్రతి సంవత్సరం పొతకొమ్ములు ఊడిపడి కొత్తకొమ్ములు వచ్చేటపుడు చిలుకలు పెరుగుతుంటాయి. నల్లమలలో మూడు మహాయితే నాలుగు చిలుకలకు మించి రావు.

జిట్టుకొమ్ములపోతు, పెద్ద కొమ్ములపోతులపోట్లాటలో చనిపోయిన పెద్దకొమ్ముల పోతును, చెంచులుచాలాసార్లు తెచ్చుకొని తిన్నామని చెపుతారు. కొమ్ములనుబట్టి దానివయసు లెక్కిస్తారు. కొమ్ములుఊడటం వాటికి ఒక వరంలాంటిదేనంటారు చెంచులు. ఎందుకంటే, నెత్తిన కొమ్ములన్నప్పుడు కొంత బరువగా భారంగా ఉంటాయి. కంపలలో దూరేటపుడు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. కొమ్ములు ఊడిపడిన తర్వాత ఆ పోతు ఎంతోస్వేచ్ఛగా తిరుగుతూ మేతకు కంపలలోకూడా దూరుతూ, ఆడవాటితో సరసం ఆడుతూ, మంషారుగా శత్రువు బారినుండి తప్పించుకుని తేలికగా పరిగెత్తడానికి ఎంతో ఆనువగా వుంటుంది. సాధారణంగా కొమ్ములు వేసవిలో ఊడిపోతుంటాయి. మూడునెలలవరకు మళ్ళీ కొమ్మురాదు. ఆ తరువాత పొడుచుకువచ్చే పచ్చి కొమ్ముకు తోలు ఉంటుంది. పచ్చికొమ్ములప్పుడు ఏదేనా తగిలిందంటే కొమ్ము విరిగి రక్కుం బాగా కారుతుంటుంది. దానిపై దోషులు వాలతాయి. వాటి ద్వారా పురుగులు పడతాయి. కొమ్ము పుచ్చి ఒక్కాక్కసారి ఆ పురుగులు తలకు పట్టి చనిపోతాయి. కాబట్టి కొమ్ము ముదిరేవరకు వీటికి గడ్డకాలం. చాలా జాగ్రత్తగా కొమ్ములను చూసుకుంటూ తిరుగుతుంది. బరకలలోనే మేస్తుంది. కంపలలోదూరదు. పచ్చికొమ్ము కంపలకు పట్టి విరిగిపోతుందని భయం. ఈ కొమ్ములు వచ్చేది వర్షాకాలం.

జిట్టుకొమ్ములు, అరకిలోవరకు బరువుంటాయి. ముదురుకొమ్ములు మూడునుంచి నాలుగు చిలుకలున్నవి ఐదారు కిలోల బరువుంటాయి. ఈ కొమ్ములను గతంలో చెంచులు సేకరించి అమ్మేవారు. ప్రస్తుతం సేకరించనివ్వడం లేదు. జిసిసివారు కొనడం లేదు. వీటిని కొంటేనే మంచిదని చెంచుల అభిప్రాయం. వాటిని ఏ విధంగా ఉపయోగించుకున్నా వస్తువులుగా చేసి అమ్ముకున్నా డబ్బులు వస్తాయి. ఊడితే సేకరించినది లేదా చంపి సేకరించినది కొమ్ములను చూసే గుర్తుపట్టువచ్చును. అడవిలో నీటిగుంటలు తప్పడం, ఉప్పుగడ్డలు కట్టియ్యుడము చేస్తే జంతువులు జాడలు నాకడం తగిస్తాయి. మట్టి జాడలు నాకడంవల్ల, మట్టి తిన్న జంతువుకు, కడుపులో ఆ మట్టి గడ్డకట్టి అరగక కొన్ని సందర్భాల్లో చనిపోతుంటాయి. అలాగే కణితులు-దుప్పులు ప్రమాదాలు తప్పించుకునేందుకు వీటికి ‘గాలిముక్కులు’ ప్రత్యేకంగా ఉంటాయి. వీటికి మామూలుముక్కులు ఉండి వాటికి పైభాగాన మరో రెండు చిన్న ముక్కులుంటాయి. వీటినే గాలిముక్కులు అంటారు. ఈ గాలిముక్కుల ఆధారంగా గాలి తగిలిన వెంటనే, శత్రువు వస్తున్నాడని గ్రహించి పరుగుతీసి, ప్రాణాలు కాపాడుకుంటాయి.

దుప్పులు (Chital or Spotted deer) మందగా కలిసి తిరుగుతూ మేత మేస్తున్నప్పుడు, చివరగా ఉన్నదుప్పికి వాసన తగిలితే, ఒక్కసారిగా ఒకే ఒక్క అరుపు అరచి పరుగు ప్రారంభిస్తుంది. మిగిలిన మందంతా దాన్ని అనుసరించి పరిగెట్టి పోతాయి. సహజంగా దుప్పి ‘కూ...కూ..’ అని అరుస్తుంది. ఆపద పచ్చినపుడు ప్రమాద హెచ్చరికలు చేస్తూ ‘కూ..కూ..కూ..కూ’ అని నాలుగైదుసార్లు వరుసగా అరుస్తూ పరిగెట్టిపోతుంది. అలా పరిగెత్తి పరిగెత్తి, ఇక ఇక్కడ భద్రత ఉంది, అనుకున్న ప్రాంతంలో ఆగి నిలుస్తుంది. మిగిలిన మందకూడా దీన్ని చేరుకుని అవికూడా ఆగి నిలబడి పరిసరాలనుజాగ్రత్తగా గమనిస్తూ ఉంటాయి. ఇలాంటి సందర్భంలో ఏదైనా ఒకటి రెండుదుప్పులు వేరేపక్క పరిగెత్తి తప్పిపోయినట్లయితే భద్రతగల ప్రాంతంలో నిలబడి చిన్నగా ‘కూ..కూ...’ అని ఆదేపనిగా అరుస్తూ తప్పిపోయిన వాటికి సంకేతాలు పంపుతూ మందలో కలుపుకునేవరకు పిలుస్తుంటాయి. అలాగే కణతులు. ఇవి ‘కం...క్క...., కం..క్క....’ అని సహజమైన అరుపు అరుస్తాయి. ఆపద సమయంలో కంక్క.. కంక్క.. కంక్క’ అని అరుస్తూంటాయి. అలా దుప్పులు, కణతులు, గుంపునుండి తప్పిపోయినవాటిని గుర్తిస్తాయి. మరలా వాటిని కలుపుకోడానికి అరుపుల ద్వారా సంజ్ఞలు పంపుతాయి.

వీటిని కొండచిలువలు పట్టబోయినా, పెద్దపులివాసనగాని, దుప్పి వాసనగాని తగిలినా మీదకు దుంకబోయినా ప్రమాదాన్ని పసిగట్టినపుడు చెల్లా చెదురుగా పారిపోతాయి. కొండచిలువ, మందలోని ఒక దుప్పినిగాని పట్టినట్లయితే మిగిలిన మందంతా ముందు పారిపోతాయి. గుంపంతా చెల్లాచెదురైపోతాయి. ఉరికి ఆగి మళ్ళీ చిన్నగా వెనక్కి వస్తాయి. కొండచిలువ పట్టిన దుప్పిని చూస్తా నిలబడి ఉంటాయేతప్ప, కొండచిలువను కొమ్ములతో పొడవు. ఇక దాన్ని అలాగే వదిలేసి ఆ మంద ముందుకు సాగిపోతుంది. ఒకసారి చెంచులు ఆడవికి పోయినపుడు ‘కూ...కూ...కూ...’ అని దుప్పి అరుపువిన్నారు. వెదికి చూస్తే ఒక కొండచిలువ పాట్లోంచి మూలుగు

వినిపించింది. అప్పుడొక పెద్ద బడితె నరుక్కొచ్చి దానికి చివర గొడ్డలికట్టి దూరంగా వుండి, గొడ్డలితో దాని తలమీద నరికి, పొట్ట కోస్తే దుప్పి బ్రతికే ఉంది. దాన్ని తుమ్మలబయలు చెంచులు తోలు తీసి మాంసంకోసుకుని తిన్నారు. మందలుగా తిరిగే దుప్పులు గుంపులో 10నుంచి 50వరకు వుంటాయి. గుంపులో ఒకపోతు మాత్రమే ఉంటుంది. రెండు ఉంటే వాటికి కొట్టాట తప్పదు. పిల్లలు పెద్దవి అవగానే పోతులు విడిగా వెళ్లిపోతాయి. ఆ పోతువెంట నాలుగైదు పెంచివికూడా పోతుంటాయి. అవి ఒక గుంపును పెంచుతాయి. పిల్లలకు ముందుగా మాయ నాకేసి ఒక్కరోజులోనే పిల్లలు నడిచేటట్లు చేస్తుంది. ఒకవేళ పిల్ల నడవలేని పరిస్థితి ఉంటే కాళ్ల ఆరకుంటే, రెండురోజులవరకు దాన్ని నాకుతుంటుంది. రోజుల పిల్లలుగా ఉండగా, పిల్లలను ఒకచోట పండపెట్టి దాని చుట్టూరా మేస్తుంటుంది. దూరంగా పోదు. ఏదన్నా శత్రుభయం ఉంటే ఇది ఉరుకుతుంది. దూరంగా వెళ్లి మళ్ళీ తిరిగి వచ్చి పిల్లను చూసుకుంటుంది. గాలిని బట్టి జాగ్రత్తలు పాటిస్తుంది. రెండురోజులు దాటగానే పిల్లలను వెంటేసుకుని వెళ్లిపోతుంది. సహజంగా పిల్లకు గిట్టలుఆరినవెంటనే ఆప్రదేశం వదిలిముందుకు వెళ్లిపోతాయి. వీటి పిల్లలకు ఒక్క చిరుతవల్లమాత్రమే ఎక్కువుప్రమాదం. చిరుతలు వాసనపట్టి దుప్పిపిల్లలను కనిపెట్టి వస్తాయి.

అడవిలో జంతువులన్నీ కుక్కలలాగే వేటచేయలేవు. వాసనపట్టలేవు. అన్ని కుక్కలకు వాసన తెలియదు. అట్లాగే పెద్దపులికిగాని చిరుతకుగాని వాసన పెద్దగా తెలియదు. చెంచులు ప్రత్యేకించి జంతువుల వాసన నేర్చుతారు. ‘కాండ్రేవుడు’ గుడ్లు గనుక దొరికితే కుక్కపిల్లలకు ఆగుడ్లు తాగిస్తారు. అలా తాగిన కుక్కలు కాండ్రేవుడులాగే రాత్రి నిద్రపోకుండా మెలకువగానే ఉంటాయి. కుక్కలకు ఎక్కువగా ఏనుగపరిగ తీగ, అడవిగుమ్మడి సూరిపోస్తారు. ఏనుగు పరిగ తీగను ఆదివారం అమావాస్య రోజున తూర్పువైపు కాటుపెట్టి, వేరుగాని, చెక్కగాని తెచ్చిపోస్తే ఇవి ఎవ్వరిని దగ్గరకు రానీయవు. అలాగే అడవిగుమ్మడి కుక్కప్పలకు రుద్దితే గుడిసె దగ్గరికి ఎవరినీ రానీయదు. అలా నాలుగైదు కుక్కలను సాకితే చెంచులకి దిట్టంగా వేటసాగుతుంది. దూలగొండివేరునుకూడా ఆదివారం అమావాస్యరోజున తూర్పువైపు వేరు తెచ్చి కుక్కకు పోస్తే, దురదవచ్చినట్టు జిలజిలగా ఉండి దొరికినదానిని పట్టి తెస్తుంది. జంతువులన్నీ ఈనేకాలం తొలకరినుండి ఆగస్టువరకు. తొలకరి ముందుకాలం ఎద కాలం. ‘నాకు ముందరి కాళ్ల, కొద్దిగా జంపు ఉంటే, కుక్కతొట్టిలోకోపోయి నీళ్లు తాగిపోదును’ అని కుందేలు అంటుందట. తన ముందరికాళ్లవలే సమానంగా లేవని బాధపడి నిట్టారుస్తుంది. చెంచులు తమ కుక్కలకు నీళ్లు తాగడానికి చెక్కతో ఒక తొట్టిలాగ తయారుచేసి అందులోనే నీళ్లపోస్తారు. దీనిని ‘కుక్కతొట్టి’ అని అంటారు.

జంతువులకు జీవసమాధి : ఊబినేలను చెంచులు ‘పూడినేల’, ‘జవుకునేల’ అని అంటారు. ఇటువంటి పూడినేలలు రోళ్లుపెంట, చిచ్చేటి, పోతురాజుపెంట, దారబయలు, గూబ గుండాల దగ్గర ఉన్నాయి. ఈ పూడినేలదగ్గరకు ఏజీవి పోదు. నిలబడి చూసి తప్పించుకుని తిరుగుతాయి. వేరే ప్రాంతంనుంచి కొత్తగా జంతువు ఇటువైపు వచ్చినప్పుడు మాత్రమే అందులో ఇరుక్కుపోయి కూరుకుపోయి దిగబడి చనిపోతాయి. ఈ పూడినేలలో దిగబడ్డ జంతువులు ఒక్కొక్క సందర్భంలో దాంట్లోనుంచి పీక్కుని వైకెక్కి ప్రాణాల్ని రక్షించుకుంటాయి. చేతకానిది అలా నిలబడి లోపలకు కూరుకుపోయి చనిపోతుంది.

జంతువులశరీరభాగాలు : అడవిజంతువులను వేటాడినప్పుడు, పులి, ఎలుగు మొదలయినవి కొట్టి పదేసిన జంతువుని తెచ్చుకున్నప్పుడుగాని చెంచులు వాటి శరీర భాగాలని వేటికివి కోసి విడదీస్తారు. దాదాపు అన్ని జంతువుల శరీర నిర్మాణం, వాటి అంతర్భాగాలు స్ఫ్రోంగా వారికి తెలుసు. దుప్పిని ఉదాహరణగా తీసుకుంటే దాని భాగాల పేర్లు :-

మక్కెంక, మెడెంక, దూలెంక(కోలెంక) బారెంకలు, మూలెంక, గిట్టెంక, బరెంక, చిగురెంక, దాలెంక, బొండగ, గజ్జెలాలు, కొంకులు, పెద్దిర్, దొబ్బ, చల్లిర్లలు, ఉలవ కాయలు, చేతికట్టు, చొప్పకండ, దీలవకండ, చొప్ప, మూల్ల, నెత్తిపిచ్చ ఇలా ఎన్నో పేర్లు. పెద్దగిట్ట, పిల్లగిట్టలు కాలికింద భాగాలని విడదీసి కాల్చితే గట్టి గిట్టబాగం విడిపోతుంది. మిగతాభాగంతో చారుకాసుకుంటారు. పిల్ల(చిన్న)గిట్టలను కాల్చుకుని తింటారు. సాధారణంగా కడుపుతో వున్న దుప్పిని చంపరు, చంపనీయరు. ఇక మాంసం, ఎముకలు పంచుకునేటప్పుడు బాణంవేసి కొట్టినవాడికి, అదనంగా వాటా వేస్తారు. లేకపోతే వేటలో బాణం వెయ్యనని అలిగి కూర్చుంటాడు. అందుకే “అరే, ఏసినోడికి ఎంకచొప్పాం చండిరో” అని గుర్తుచేస్తుంటారు.

అడవి జంతువులద్వారా విత్తనాలు మొలచి, పెలగే చెట్ల రకాలు

కణిక(కడిక) ద్వారా

1. గొట్టికాయలు	8. గుమ్మిడికాయలు రెండురకాలు
2. గురసకాయలు	9. మంగకాయలు
3. తాడికాయలు	10. ఉసిరికాయలు
4. బుడ్డబుడుచుకాయలు	11. జమ్మికాయలు
5. నిమ్మపండ్లు	12. కరక్కాయలు
6. పొలికికాయలు	13. మామిడి కాయలు
7. ఇప్పపండ్లు	14. కుంకిడికాయలు
	15. చింతకాయలు
	16. ఎల్పుస్కిరి కాయలు

అడవిపందుల ద్వారా

1. చింత పండ్లు	9. కలివిపండ్లు
2. ఉలింద పండ్లు	10. బుట్ట కాయలు
3. కుంకిడి పండ్లు	11. ఈతపండ్లు
4. రేలపండ్లు	12. పరికి పండ్లు
5. రేగుపండ్లు	13. మాడపుపండ్లు
6. జువ్వి పండ్లు	14. తెల్లతుమ్మపండ్లు
7. మేడిపండ్లు	15. వెలుతురుపండ్లు
8. దేవదారుపండ్లు	16. భీరపండ్లు
	17. జానపండ్లు
	18. సిరిజాన పండ్లు
	19. ఎర్రజాన పండ్లు

ఎలుగు ద్వారా

1. బలుసుపండ్లు	9. బుడుపుపండ్లు
2. దేవదారుపండ్లు	10. నేలబుడిపిపండ్లు
3. కలివిపండ్లు	11. జువ్విపండ్లు
4. కొండజానపండ్లు	12. రాలిపండ్లు
5. టుంకిపండ్లు (తుమికి)	13. మేడిపండ్లు
6. నక్కిరిపండ్లు	14. పుల్లనేరేడుపండ్లు
7. వేపపండ్లు	15. ఏనుగపరికిపండ్లు
8. పీరిపండ్లు	

పోల ద్వారా

1. చిలుకలు - జంపని	
2. బొల్గులు - మారి	
3. పావురాలు	
4. పచ్చ బొల్గు	<i>Soon the fruit is ripe, and a hungry bird eats it-seeds and all. Later these seeds fall on the ground in the bird's dropping.</i>

నాచ ద్వారా

1. నెమలిపూత	(తబిసి)	7. పొలబరికి
2. తళుకుపూత		8. నారేష
3. శనగకాయలు		9. సిరిమాను
4. బూరుగ		10. బిల్లుడు
5. కొండగోగు		11. వెరి బిల్లుడు
6. సుగంధిపాల		

Dandelion seeds have their own little 'parachutes' to carry them in the wind.

ఎండద్వారా చట్టి వెదజలి నాటుకునే విత్తనాలు

1. బూరుగ
2. గురువింద
3. నెమలిపూత
4. వెలుతురు
5. తంగేడి
6. నర్రింగి
7. మాడపు

Some plants scatter their own seeds.

When the seeds of the wood sorrel are ripe, the pods burst, scattering the seeds about.

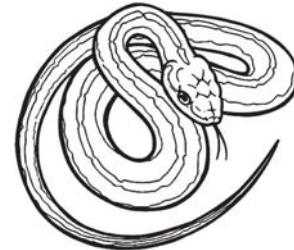
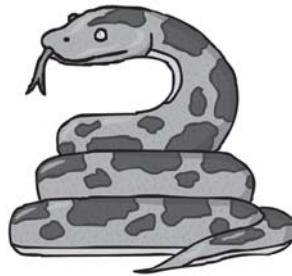

Collecting seeds is lot's of fun !

అడవులలో తిరిగే అన్ని రకాల జంతువులు

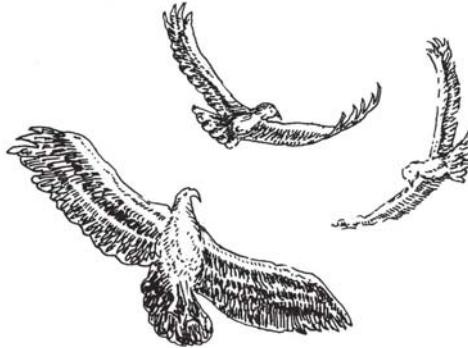
పాశులు

1. ఉడుత చారలపాము
2. ఉల్లుక్కుడు
3. ఎద్దుముక్కపాము
4. ఎద్దుపువ్వపాము
5. కట్టదొండపాము
6. కట్టపాము
7. కట్టలేనిపాము
8. కోడెనాగు
9. గడ్డిపాము
10. గెట్టిపాము
11. తెల్లత్రాచు
12. త్రాచుపాము
13. తుంట్రాచు
14. తలగండుపాము
15. నట్టగొవ్వు
16. సల్లత్రాచు
17. నాగుపాము
18. నీరుకట్టు
19. నూనెకట్టపాము
20. నేలనాగు
21. హట్టిపాము
22. హసిరికపాము
23. హీర్చిపాము
24. బుట్టపోతు
25. మిన్నాగు
26. ముక్కులాలవిగెరేపాము
27. మొద్దగాడు
28. రక్షపింజరి
29. ర్యాలపువ్వునాగు
30. రాళ్ళగొట్టంగాడు
31. రెండునెత్తికాయలపాము
32. పెద్దబట్టలపోతు (తెల్లమచ్చలది)
33. దాసరిపాము (నామాలుగల పెద్దపాము)
34. చెట్టిరికపాము (మొద్దతలణడుము, సల్లణడుము)
35. కొండచిలువ (మూడు నామాలుండే చిన్నతలగలపాము)
36. జెప్రిగాడు (ఎర్రముక్క జేరిగాడు:, ఇది ఆరడుగులుంటుంది తెల్లజేరిగాడు)
37. పెద్దపాము (దీనికి నిలువునామాలుంటాయి. ఓహో.. ఓహో..అని శబ్దంచేస్తుంది)
38. మట్టెలపాము (కట్టుకట్టుగా, గోధుమరంగు పుట్టలో ఉండే చుక్కలు చుక్కలుగా ఉంటుంది)

గద్దపిట్టలు

1. బోరపొంతగద్ద
2. జూట్టుగద్ద
3. సాలువగద్ద
4. ఈలగద్ద
5. పీతవ్వగద్ద
6. గద్దపిట్ట
7. తొండలశేమగాడు గద్ద (పుల్ల చింతలగురువు)

చెంపుపోక్కలు

1. కర్రపోడి
2. అండాలు
3. కాళింగి
4. జెట్టేని చిలక
5. తెల్లముక్కు పిట్ట
6. బుడ్డకోడి (మునుగుడు కోడి)

పక్కలు

1. జూత్తుపోలిగాడు (మొసరితేనే చూపుతుంది) Common hoopoe
2. పస్సుముద్ద (పెద్దది, చిన్నది) Orioles
3. కుందేలుసాలువ Short-toed snake-eagle
4. ఆకుచిల్పలు Green pigeon
5. కముజు Quail
6. కనెరేవుగాడు Stone curlew goggle eyed plover
7. పొక్కులుగాడు Red-whiskered bulbul
8. నేలకప్పరిగాడు Nightjar
9. నల్లకిసిరిపిట్ట (ముగది) Large pied wagtail
10. నల్లకిసిరిపిట్ట (ఆడది) Grey wagtail
11. నెమలి Peacock
12. కుడుములోలపిట్ట
13. సారలపిట్ట
14. కొండపొక్కులుగాడు Bulbul
15. నల్లగీసుగాడు (పెద్దనల్లంచి) Oriental magpie-robin
16. కోయల (తెల్లది, నల్లది) Asian koel
17. పెద్దబౌర గడ్డ white-backed vulture
18. గుడ్లకప్పరిగాడు Spotted owlet
19. చక్కొండలు Tailor bird
20. పెద్దకెవెరిగాడు (జాలెడేగ) Shikra
21. తంగేడికాయపిట్ట Small green bee-eater
22. అనుగోపిట్ట (ఖరన్నా!) Barn owl
23. గెడగాడు Hornbill
24. పూలపిట్ట Sunbird
25. పీరడిపిట్ట (బొడ్డుపూరడిపిట్ట, అదురుపిట్ట) Painted francolin
26. వానకోకిల Asian palm swift
27. జీకిపిట్ట (జావిక పిట్ట) Bats
28. జముడుకాకి Greater coucal

29. వూలకాకి Jungle Crow
30. తొందలపోసిగాడు Gray Shrike
31. జాట్టుసాలువ (జాట్టుగద్ద) Changeable hawk-eagle
32. చక్కొండ Black bellied finch-lark
33. కారుకోడి (బండకోడి, కార్బెడి) Jungle fowl
34. బుత్రుగాడు (తుత్రుపిట్ట) Black patridge
35. గోరెంకలు (పాలగోరెంక, గొడ్డగోరెంక) Myna
36. ఘురిపీకిగాడు (పుర్రిపీకిలగాడు) Indian tree pie
37. పచ్చపిట్ట (పచ్చబోలక) Green pigeon
38. గబ్బిలంపిట్ట (పెద్దది, చిన్నది, జోగిపిట్ట) Bats
39. సాకలిపిట్ట (ఎరది, తెల్లది, సాకలోడు) Paradise flycatcher
40. పుల్చింతలపిట్ట (పుల్లవ్వ, పుల్చింత) Babbler
41. రామచిలుకలు (ఆకురామచిలుక, పుట్టరామచిలుక) Parrot
42. కొండ్రబ్బుగాడు (పెద్దకొండ్రబ్బుగాడు, చిన్నకొండ్రబ్బుగాడు) Falcon
43. దావరిపిట్ట (వడంగిపిట్ట, పెద్దదావరిపిట్ట, చిన్నదావరిపిట్ట) Wood pecker
44. గుడ్డగూబ (పెద్దది, గుడ్డగూబ ఉమ్మగూలు) Crested serpent eagle
45. గువ్వలు (చిటీంటగువ్వ, పీరిగువ్వ, బల్ల్య ఇదిపెద్దది) Doves
46. బర్లపోలుగాడు (నల్లంచిగాడు, గొడ్డపిట్ట ఆడది) Black Drongo
47. ఉపుముపిట్ట Green billed malkoha
48. గొడ్డపిట్ట (మగది) Racket-tailed Drongo
49. కొంగలు (గుడ్డికొంగలు, తెల్లకొంగలు)
50. ఏర్లక (గుంపులు గుంపులుగా నేలన నడిచిపోతాయి) Grey francolin

Ground nest of flamingo

1. తిక్కతీత	2. పచ్చబోల్క	3. కముజులు
4. కాండ్రేవుడు	5. నెమళ్ళు	6. అడవికోళ్ళు
7. గడ్డి బుడుచు	8. బర్లపోలి గాడు	9. బొల్కలు
10. నేలకప్పిరిగాడు	11. బావురుగాడు	12. పులిచింతలు
13. బండకోళ్ళు	14. గువ్వలు	15. బుట్టకాయల బావురుగాడు

ఈ పక్కలన్నీ నేలపైనే దొచ్చులు(గూళ్ళు) చేసుకుంటాయి. నేలపైనే గుడ్డు పెడతాయి, నేలపైనే పొదుగుతాయి. ఇవికూడా పిల్లలు ఎగిరే సమయానికి కొత్తదొచ్చులు తయారు చేసుకుంటాయి. పిల్లలు పెద్దవి కాగానే వేరేదొచ్చులు చేసుకుని ఉంటాయి.

చెట్టుపై 'దొచ్చులు' పర్మాటు చేసుకునే పక్కలు

1. కాకులు	5. బొరబొంతలు	9. ముక్కుబిట్ట
2. గిడ్డికొంగలు	6. తొందలశేషుడు	10. కుపుములోల పిట్ట
3. చాకలిపిట్ట	7. గద్దలు	11. పాలగోరింకలు
4. పిచ్చుకలు	8. పస్పుముద్దలు	

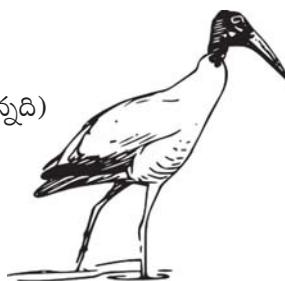
జవి చెట్లపైన చిన్నచిన్న కట్టిపుల్లలతోను, శీమలతోను, ఆకులతోను గూళ్లు పెట్టుకుంటాయి. గూళ్లు పెట్టడం, పొదగడం అంతా ఆ గూళ్లోనే చేస్తాయి. ఈ పక్కలలో కుడములోళ్లపిట్టగూడు చాలామెత్తగా ఉంటుంది. ఇంత మెత్తగా ఏ పిట్ట గూడు పెట్టుకోలేదు.

చెరువులో ఉండే కోళ్లు తేడా పక్కలు

1. కర్రెకోడి (కాళ్కోడి)
2. ఎర్రముక్కోడి
3. తెల్లముక్కోడి
4. నీరుకోడి
5. మునుగుడుకోడి
6. బాతు (తెల్లవి, నల్లవి)
7. గరగంద

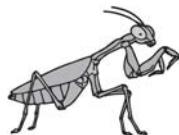
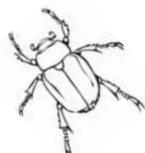

8. జేటిలేనిచిలక
9. కొంగ
10. షిడకొంగ
11. లకుముక్కపిట్ట
12. చిన్న ఆందలు
13. కాళింగిపిట్ట (పెద్దది, చిన్నది)
14. చిన్నముక్కపిట్ట (చిన్నఊతపిట్ట)
15. పెద్దముక్కపిట్ట (పెద్దఊతపిట్ట)
16. గుడ్డికొంగ (తెల్లవి, నల్లవి, ఎరవి)
17. పెద్ద ఆందలు (వీటినే రథంపిట్టలు అంటారు)

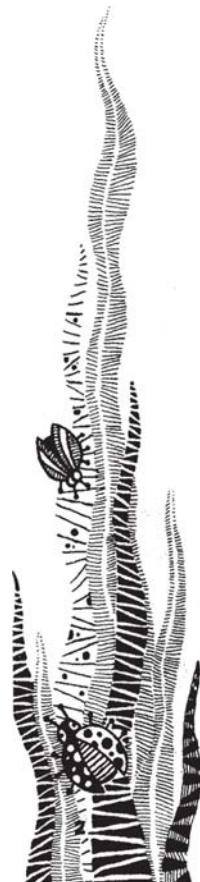

పురుగులు

1. పేడపురుగు
3. కట్టపురుగులు
5. చీడపురుగు
7. గెడ్డిపురుగు
9. తాంబలిపురుగు
11. చీరళ్లు
13. తొటపురుగు
15. ఈతపురుగు
17. కుమ్మరిపురుగు
19. రావగానిపురుగు
21. నట్టగప్పలు-ఎరవి
23. కుక్కలద్ది పురుగు
25. మిడత (ఎరది, పచ్చది)
27. కొమ్ములపురుగు (కొమ్ములలోపల తొలుస్తది)

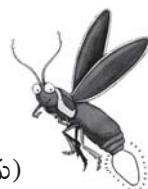
2. బుడ్రింగాలు
4. బొచ్చుపురుగు
6. బంకపురుగు
8. గంతపురుగు
10. నీరుతాంబలిపురుగు
12. ఎండలమ్మ పురుగు
14. ఎల్పుపురుగు
16. గొల్లపుపురుగు
18. పులుకోమలు
20. గొడుకుల్లే పురుగులు
22. ఉసుళ్లు/ ఇంపటీళ్లు
24. కాళ్గబ్బరిగాడు (సాలీడు)
26. ఎంగులచురుగుపురుగు
28. తుమ్మెద (నల్లది, తెల్లది)

29. జీరంగి (ఎరది, పచ్చది)

30. సారెపురుగు (పెద్దది, చిన్నది)

31. గొల్లపురుగు (గొల్లభామపురుగు)

32. వెలుతురు పురుగు (రెక్కలది)

33. నట్టగవ్వలు (కుమ్మరోడు, కుమ్మరిపురుగు)

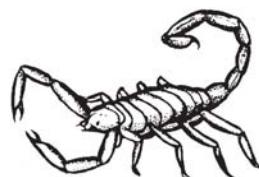
34. వెలుతురు మిడతపురుగు (నేలమీద నడిచేది)

35. చెదలు (తార్జచెదలు, పాలచెదలు)

36. బుడ్డ పిందులు (సున్నది, సన్ననిది, గడ్డిపిడుడులు)

37. రోకలతొట్టి (పెద్దది, ఎరది, నల్లవి చుక్కలుచుక్కలు ఉండేవి)

తేళ్ళ

1. కొండతేలు

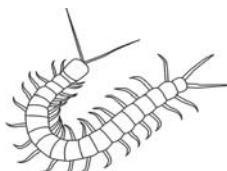
2. సడ్డితేలు

3. ఎరతేలు

4. మండగబ్బతేలు

5. ఆకుతేలు

6. పిల్లలతేలు

జమ్ములు

1. కష్టజెప్రి

2. ఎరజెప్రి

3. నల్లజెప్రి

4. పెద్దజెప్రి

5. మట్టితే జెప్రి

6. తాటమట్టలజెప్రి

చీమలు

1. గండుచీమలు

11. చలిచీమలు

2. లక్కచీమలు

12. తేనెచీమలు

3. కొర్కిచీమలు

13. గబ్బచీమలు

4. పొట్టచీమలు

14. తార్జచీమలు

5. నడ్డి పిత్త చీమలు

15. దురతలు చీమలు

6. నల్లచీమలు (చిన్నవి)

16. పుల్లచీమలు

7. రెక్కలచీమలు (నల్లవి, సన్నవి)

17. జారుకులు (పెద్దవి, చిన్నవి)

8. ఎరచీమలు (పెద్దవి, చిన్నవి)

9. నడ్డిచీమలు (వానకురిసినప్పుడు వచ్చే నల్లరెక్క చీమలు)

10. పెండ్లిచీమలు (వీటికి వరుసగా వెళ్లే అలవాటులేదు, గుంపులుగా వెళ్ళతాయి. కాబట్టి వీటికి ఆపేరు వచ్చింది)

దల్లులు

1. డోసరావు

2.

2. నల్లటిబల్లి

3. గుడ్డిబల్లి

4. సారలజారుబల్లి

5. కొండజారుబల్లి

6. గుడ్డిబల్లి - దడ్డంకడిభార్య

7. దడ్డంకడు - లావుది

8. జారుబల్లి - పాలబండ

9. ఎరతోక జారుబల్లి

10. ఎరమూతిబల్లి (కొండలలో ఉంటుంది)

ఉండుతలు

1. సారుడుత

2. బెట్టుడుత

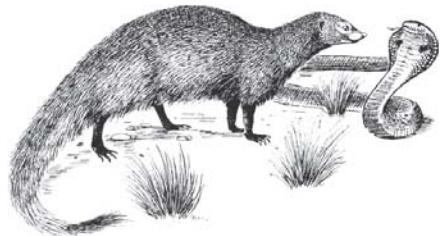
3. పుల్లుడుత (కోడటోడు)

1. ఆకెల్చులు (పెద్దవి, చిన్నవి)
2. గుడ్చెలుకలు
3. చిట్టిమటి ఎల్లులు (సండి ఎలుక)
4. రాళ్ళగొట్టంగాడు
5. చిట్టింగీగాడు
6. పందికొక్కు ఎలుకలు
7. దారెలుకలు
8. ఎల్లెలుక (తెల్లఎలుకలు)

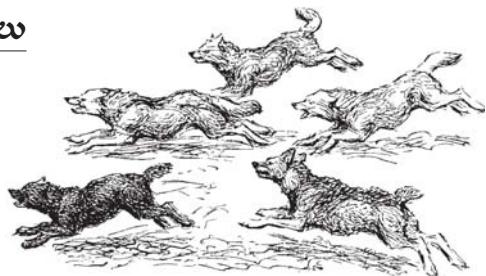
1. బావురుగాడు
2. గడ్డపిల్లి
3. నల్లమాన్ని
4. నల్లపిల్లి
5. చిరిపిల్లి (లావుతోకది, కూరపంది చారలది)
6. మానిక
7. గండుపిల్లి
8. పెద్దబావురుపిల్లి
9. మింగీస (ముంగిస)

వీటికి మామూలు ముక్కులుండి వాటికి పైభాగాన మరో రెండు చిన్న ముక్కులు ఉంటాయి. వీటినే గాలిముక్కులు అంటారు.

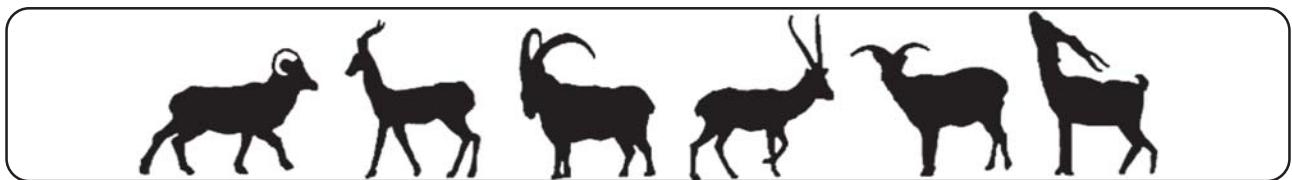
అడుగులలో తిరిగి కుక్కల రకాలు

1. రేచుకుక్కలు
2. తోడేళ్ళు
3. కొంకనక్కలు
4. కొండ్రాసిగాడు (కెండగాడు)
5. నక్కలు (ఊలనక్క, గుంతనక్కలు)
6. మానిగలు (నల్లమానిగ, తెల్లమానిగ, బట్టలమానిగ)

చెంచులమ్ము ఉంచే నిష్పత్తిశాఖలు

1. జింక (బౌర్జింక)
2. గడ్డిగెర్ర (బుర్జింక)
3. కణితి
4. దిప్పి (బర్లుపోతు)
5. కొండగొరె
6. సాలువ కుందేలు
7. పంది
8. ముళ్ళపంది (వీదు)
9. కుర్రపంది
10. మనుబోతు
11. కుందేలు
12. చెక్కల వాలుగ
13. ఆకుచిరుత
14. చిరుతగండు
15. ఆకుదవ్వ
16. దువ్వ (సన్నకాళ్ళది, పెద్దకాళ్ళది)
17. ఎడగండు (సన్నకాళ్ళది, పెద్దకాళ్ళది)
18. ఆకుపులి
19. పెద్దపులి (సన్నకాళ్ళది, పెద్దకాళ్ళది)
20. నల్లజింక (కృష్ణజింక, పెద్దజింక, సారలజింక)
21. బండిఎలుగు
22. రైయలుఎలుగు
23. తెల్లమూతిఎలుగు (బౌల్లిమూతిఎల్లు)

జంతువులు

పెద్దపులి (Tiger)

ఒకవేళే స్విరంగా వుండక విశాలభూభాగంలో సంచరించే జంతువుల్లో పెద్దపులి ఒకటి. ఇవి 32నుంచి 35 సంవత్సరాల వయసువరకు పెరుగుతాయి. నాలుగుపిల్లలవరకు పుడతాయి. ఒకటి రెండుమాత్రం బతుకుతాయి. ఇవి సాధారణంగా దుష్టి, గేదెలు, ఆవులు, ఎద్దులు, ఎలుగుబంటి, ఏదుపంది, అడవిపంది, కొండగొట్రెలు, జింకలను తింటాయి. ఈ జంతువులన్నీ క్రమంగా తరిగిపోతున్నందువల్ల పులితోసహ చెట్లుకూడా అంతరిస్తున్నాయి.

పులితుంటే, జాడలనుబట్టి వేటాడదు, కుక్కలవలె వాసనతీయదు, చెలమల దగ్గర దారిలోను కాపుకాస్తుంది. దుష్టులమందగాని కణతులమందగాని ఎదురుపడితే వెంటనే ముందుకు దూకినట్టు చేసి నక్కతుంది. ఆ జంతువులు వచ్చినదారినే పరిగెడుతాయి. ఇది అడ్డదారిన వాటికంటే ముందుగా వెళ్లి అవి వచ్చేదారిలో మాటువేసి హరాత్తూగా దూకి పట్టి చంపుతుంది. ఒకవేళ దారిలో ఏ జంతువులు దొరక్కపోతే నీళ్లచెలమకి పోయి మాటువేస్తుంది. మిగిలిన జంతువులు తప్పనిసరిగా ఆ నీళ్లచెలమ దగ్గిరకే వస్తాయి-ఆ సమయంలో పట్టి తింటుంది. కుక్కలకుమల్లే పులికిగాని, చిరుతకుగాని గాలిలో వాసనపట్టే శక్తి ఉంటే అడవిలో ఆసలు జంతువులే లేకుండాపోయేవి.

అడవిలో ఒకేదారిలోగనుక పులి-ఎలుగు ఎదురుపడితే రెండూ తొందరగా అడ్డు తొలగవు. నేను తొలగనంటాయి.

రెండూ సై అంటే సై అని ఢీకొంటాయి. అలా ఢీకొనినప్పుడు సహజంగా పులే ఎలుగును చంపేస్తుంది. కానీ, ఎలుగుకూడా అంత తొందరగా చావడు. వారవారగా గట్టి దెబ్బలతో పులిని బాగానే కొడుతుంది. సహజంగా పులి ఏదైనా జంతువుపై దాడి చేసినప్పుడు మాత్రమే దాని గోళను బయటకు తీసి ఉపయోగిస్తుంది. మిగిలిన సందర్భాలలోను, నడిచేటప్పుడు గోళను లోపలికి తీసుకుని, గోళను భూమికేమాత్రం తగలనీయకుండా నడుస్తుంది. కానీ, ఎలుగు ఎక్కడంటే అక్కడ పుట్టులు తప్పుకుంటూ, నేలను తప్పుకుంటూ రోజూ దానిగోళను ఉపయోగించడంవల్ల దీని

గోళల్లో వాడి తగ్గుతుంది. పదునుండదు, కొంత మొద్దుబారి ఉంటాయి.

**Claws are out..
bear clashes with tiger in the wild**

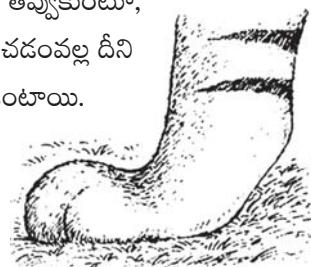
అందువల్ల పులిపంజా దెబ్బలకు చుస్తుంది. సాధారణంగా అడవిలో

మగజంతువులన్నీ పులులుగానీ, ఎలుగులుగానీ, కణతులుగానీ,

దుష్టులుగానీ, చివరికి అడవికోళ్లు ఎండాకాలంలోనే పోట్లాడుకుని

ప్రాణాలమీదకు తెచ్చుకుంటాయి. మిగిలిన

సందర్భాలలో అంతగా పోట్లాడుకోవు.

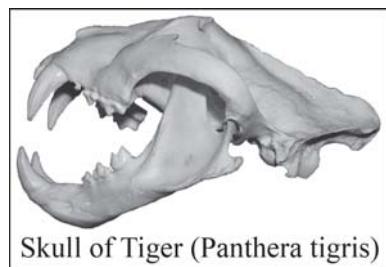

Placement of paw on ground

పులి మా పెద్దకొడుకు: గతంలో పెద్దపులిని చెంచులు ఎంతో గౌరవంగా, ఆత్మియుడుగా, దేవుడిలాగ చూసుకునేవారు. రాను రాను అడవులలో సుగాలీలు ఆవులను ఎక్కువసంఖ్యలో మేపడము మొదలుపెట్టినారు. ఎప్పుడైన పెద్దపులి చెంచువాళ్ళ ఆవులను, బిర్రెలను పట్టుకుంటే అది పిల్లలపులి అయి ఉంటుంది. మునలిపులి కావచ్చు, లేదా చేతకానిది కావచ్చు. అప్పుడు చెంచులు బాధపడరు. ‘కొయ్యలగొడ్డు’ (ముసలిది) పట్టిందిరా! చేతకానిది’ అనుకుంటాము. లేదా జాడచూసి పసికట్టి కనిపెట్టి, పిల్లలపులి అయితే పిల్లలది పట్టిందిరా అని చూసివస్తాము. చేతకానిది ఆ ప్రాంతంలో తిరిగితే, జాగ్రత్తరా! చేతకాని బక్క కొయ్యలది తిరుగుతున్నది. మనుషులను కూడా పట్టుకుంటది అని గూడెంలో అందరికి చెప్పారు.

ఒకవేళ పెద్దపులి చెంచులను ఎవరివైనా పడితే చచ్చిన శవము దగ్గరకుపోయి తాడుతో శవాన్ని కట్టి చెట్టుమీద మాటు కూర్చుంటారు. ఈ పనిని మంచి వేటగాడికి అప్పగిస్తారు. రాత్రిపూట చచ్చిన శవము దగ్గరకు పెద్దపులి రావచ్చు లేదా దెయ్యాలుకూడా వస్తాయి.

అందుకని ఈ పనిని ధైర్యవంతులకు అప్పగిస్తారు. ఆ శవము రెండు రోజులైనా, ఐదు రోజులైనా కాపలాకాసి ఆ పెద్దపులిని చంపనిదే వదలరు. దబ్బతో దెంగి వదలిపెడతారు. అంబు పెట్టుకొని ఎక్కడికైనా పోయి చస్తుంది. ఎక్కువశాతం అక్కడే పదేటట్లు వేస్తారు. తప్పు వేస్తే అది కనుక్కొని రాదు, అనుమానపడి రాదు. అందుకని మంచి గురికలవాడిని ఈ పనికి నియమించుతారు. పులి చచ్చిన తరువాత ఆ శవాన్ని పులిని ఒకే దగ్గర కాలవేస్తారు. *Skull of Tiger: The widely separated canines, the few blade-like cheek teeth, the powerful jaw bones, and the stury cheek arches which support the great biting muscles.*

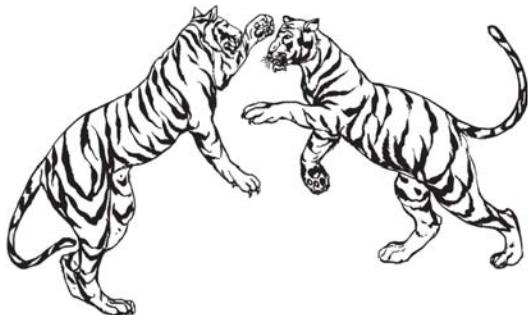

Skull of Tiger (*Panthera tigris*)

పులి చెంచుల జంతువులను చంపినప్పుడు మాత్రం బాధపడరు. “పెద్దపులి చంపిన కడుతులను, ఇతర జంతువులను మనము అప్పుడప్పుడు తెచ్చుకుంటాముకదా! ఈ రోజు తినని! దానికి చేతకాలేదు” అని సర్దుకుపోతారు.

సుగాలీల ఆవులను పులి పట్టినప్పుడు, ఆవు కొంచెము బ్రాతికి ఉన్నా, పురుగులమందు ఆవుకు తగిలిన గాయాలలో పోసి చంపినప్పుడు అది నీళ్ళ దగ్గరకు పోయి చస్తుంది. వాడు మరుసటి రోజు ఆవులను తోలుకొని పులి తిరిగే ప్రాంతానికి పోతాడు. చచ్చిన ఆవు శవము ఉన్న ఏరియా కొంచెం దూరము ఉంది అనగానే ఆవులు బెదురుతాయి. అప్పుడు సుగాలీ పులి చచ్చి ఉంటాది అని గమనించి ఆవులను వదిలేసి, పులి పని వడతాడు. గోర్రు తోలు తీసుకుని పోతాడు. దాని శరీరాన్ని వదిలేసి వెళ్తాడు. అప్పుడు దాని శరీరాన్ని తిన్న కొన్ని జంతువులు, పక్కలు కూడా చస్తాయి.

ఇలాగ చచ్చిన జంతువులను ఒకవేళ చెంచు చూస్తే వెంటనే ఎవడో, పెద్దోణ్ణి చంపినాడు అని బాధపడి, దాని దగ్గరకు వెళ్ళి ఏవిధంగా చచ్చినది చూస్తాడు.

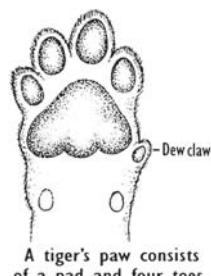

1. అంబుతో చచ్చినదా
2. తుపాకితో చచ్చినదా
3. పాము కాటుకు గురైనదా
4. పులి-పులి కొట్టడి చచ్చినదా
5. సుగాలీలు చంపినారా
6. ఇతర జంతువు చంపినదా
(బంటరిపంది, రేచుకుక్కలు)

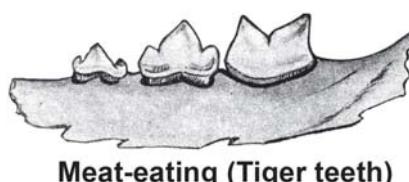
సుగాలీలు చంపినట్టితే పెద్దపులి నోరు పురుగుల మందు వాసన వస్తుంది. పులి పులి కొట్టడి చచ్చినా లేదా రేచుకుక్కలు చంపినవి తెలిసినట్లయితే గోర్రు మాత్రమే తీసుకుంటారు. ఆ పులి ఏ ప్రాంతంది అని గమనించి కట్టిలు ఏరి దాన్ని కాల్చి వచ్చి గుడెంలో అందరికి చెప్పారు. మన పులి చచ్చినది అని కొన్ని రోజులు అందరు బాధపడతారు. మళ్ళీ ఆ ప్రాంతానికి ఏలాంటి పులి వస్తుందో అని ఎదురు చూస్తారు.

కొత్తపులి వచ్చిన తరువాత కొంతకాలం దాని కడలికలు గమనించి మంచి పులి, పిల్ల, ముసలిది అని దానికి పేరు పెట్టుకుంటారు.

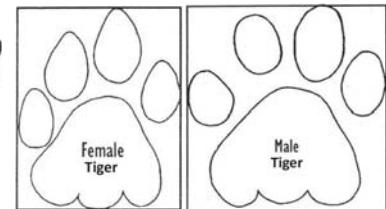

A tiger's paw consists of a pad and four toes.

1. మబ్బగాడు
2. ముసలిది, ముసలోడు
3. కుంటిది, కుంటి బయ్యడు
4. గుర్రుగాడు
5. పెంటిది, ఆడది, అమ్మ
6. ఉసారుగాడు, చురుకైనది
7. పోతుగాడు, మంచిది ఇలా రకరకాలుగా పేర్లు పెట్టుకుంటారు.

Meat-eating (Tiger teeth)

చిరుతపులిని మాత్రం, చెంచులు శత్రువులాగ చూస్తారు.

1. మా పెంపుడు కుక్కలను, సికారి కుక్కలను తింటుంది.
2. చిన్న చిన్న మేకలను, బారెదూడలను, ఆవుదూడలను తింటుంది.
3. అది ఏదైనా చిన్న జంతువులను పట్టుకొని ఏమీ మిగల్చుకుండా తింటుంది. దానికి స్వార్థం ఎక్కువ. చెంచులను ప్రేమగా చూడదు.

అడవిలో అనుకోకుండా పెద్దపులి చెంచుకు ఎదురైతే మన చెంచు ఆ పులిని చూసి దానితో ముఖా ముఖిగా మాటల్లాడేవాడు. ఆ పులిని చూసినవెంటనే చెంచు ఇలా అనేవాడు ‘ఏమిరా పెద్దేడా! పూర అద్దమానమైనావు, మనుషులున్నారు అనికూడా చూస్తలేవు. ఏమి అంత తొందర! ఈ మధ్య కనబడటంలేదు ఎక్కుడికి పోయావు! ఒకవేళ కనబడకుంటే అప్పుడు ఆ పులి పెంపుడు కుక్కలాగ తోక ముడుచుకొని పక్కకు తిరిగిపోయేది. పులితిరిగే ప్రాంతంలో చెంచులకు ఏలాంటి ప్రమాదం లేదు. ఒకవేళ ఉంటే ఎలుగు ద్వారా మాత్రమే.

పులి ఉదయానే లేచి తన కుడి కాలుతో బొందెతో తన ముఖము కడుగుకుంటుంది. నాలుకతో బొందనాకి ముఖము తుడుచుకుంటుంది. తరువాత సూర్యునికి, భూమికి నమస్కరించి ఇలా ప్రార్థిస్తుందంట...

1. ఈ రోజు నేను పాపిష్టి మానవుని కంటపడకుడదు.
2. భగవంతుడా ఈ రోజు నాకు తగినంత ఆహారం దొరికేలాగ చూడు.

పులి ఎప్పుడైనా చెంచులకు అనుకోకుండా కలిస్తే కొంచెం సిగ్గుపడి పక్కకు తొలగి పోతాదంట. ‘నేను నిన్ను చూసినాను’ అంటే అది సిగ్గుతో అక్కడే కూర్చుంటుందంట. పులిని చూసిన వెంటనే ‘ఇక్కడ మనుషులు ఉన్నారు పెద్దేడా’ అని గట్టిగా చెప్పితే ‘నన్ను చూడలేదు కాదా! దూరంసుండి చెప్పుతున్నారు నేనెనంటే ఎంత అఖిమానం’ అని అది పక్కకు వెళ్లిపోతుందంట.

పూర్వకాలం పెద్దపులి తిరిగే ప్రాంతాన్ని చెంచులు కొంచెం జాగ్రత్తగా చూస్తుందే వారంట. పెద్దపులి జంతువులను పట్టి రక్తము తాగి, కడుపు నిండినంత తిని వదిలినదాన్ని చెంచులు తెచ్చుకుని తినేవాళ్ళు. పిల్లలపులి వేటాడితే ఎక్కువశాతం పోయేవాళ్ళు కాదు. ఎందుకంటే దాని పిల్లలకు చాలదురా! దాని దగ్గరకు ఎందుకు అనేవారు. పిల్లలు కొంచెం పెద్దవి, కాటుకూనలు అంటే వేటాడేవయసుకు వస్తే అప్పుడు తెచ్చుకునేవాళ్ళు.

పెద్దపులి జంతువును వేటాడేటప్పుడు ఆ చనిపోయిన జంతువు తల దక్కిణంవైపు పడితే పులి తినదు. దీనిని పీసుగు స్థలము అంటారు. చనిపోయినవారిని దక్కిణంవైపు తలపెట్టి బొందపెడతాము. పులి దక్కిణంవైపు తలపెట్టి పడుకున్న జంతువును బెదరపెట్టి లేచిన తరువాత వేటాడుతుంది. పెద్ద జంతువుని వేటాడినప్పుడు ఆ రెండు జంతువులకు

జరిగిన కొట్టాటలో ముందు జంతువును గాయపరుస్తుంది, వెనక కాళ్ళ కొంకి నరాన్ని కొరుకుతుంది. ఒక కాలుతో అది రక్తము కారుతు ఉరికినప్పుడు దానిని వెంబడించుతుంది. బాగా అలసినప్పుడు నీటిదగ్గర ప్రాంతంలో ఒక కిలోమీటరు దూరంలో చంపుతుంది. రక్తము తాగి మెడవిరిచి, కొంచెం మెడదగ్గర, వెనక తొడకండ లేదా దానికి ఇష్టమైన చోట మెత్తటిభాగాన్ని తిని వెళ్లిపోతుంది. నీళ్ళ తాగి వచ్చి, దానికి అనుకూలమైన ప్రాంతానికి గుంజాకుని పోయి ఏదైనా వాగు, చెలిమ దగ్గరలో దాచుకుంటుంది.

జంతలోపల మన చెంచులు కనుక్కుంటే, అనగా అవి కొట్టాడిన దగ్గర నుండి రక్తపు మరకల జాడ కట్టి దానిని దొరికించుకుంటారు. ఈ జంతువును వెతికేటప్పుడు రక్తపు ముఖముతో ఉంటుది కాబట్టి మన చెంచులు కొంచెము అల్లరి చేసుకుంటాపోతాడు. ఒక వేళ పెద్ద జంతువు అయితే చూసి వస్తారు. చిన్న జంతువైతే తను మోసినంత కట్టుకొని మిగిలినది వదిలేసి వస్తారు. లేదా పెద్ద జంతువు అయి

ఉండి అప్పుడే కొన్ని గంటల క్రింద పట్టి ఉంటే, అది పట్టి రక్తము తాగి నీళ్ళకు పోయినప్పుడు చెంచు ఒంటరివాడు అయినచో కడితి బాగుంది పులి ఏమీతినలేదు అనుకుంటూ వెంటనే అక్కడ ఒక పెద్ద మంట వేసి ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, పొద్దు ఉంటే వెంటనే గూడెంలోని వాళ్ళందరినీ తీసుకొనివస్తారు.

తెల్లవారిన తరువాత పోయి ఆ స్థలంనుండి విడిభాగాలుగా చేసుకొని బండ ప్రాంతానికి వచ్చి కుప్పులు వేసుకొని ఇంటికి వెళ్ళతారు. మళ్ళీ అది వస్తాదని చుట్టూ ఒక ఇద్దరిని కాపలా పెడుతారు. పిల్లల పులి అయితే అది రక్తపు జాడలో పిల్లలను వేసుకొని వస్తుంది. కాని చెంచులను చూచి పోతుంది. మామూలు పులి అయితే రాదు వేరే దాన్ని సికారి చేసుకుంటుంది. మళ్ళీ జంతువు కనబడినా, దాని జోలికి పోరు, మొన్నునే తెచ్చుకున్నాము కదా. అది తిననీ! అది బాగుంటే మళ్ళీ మనకు పట్టి ఇస్తుంది అని అనుకుంటారు. కొంచెం మురుగు వాసన వచ్చిన మాంసంకూడా తెచ్చుకొని తింటారు. అంటే కొంచెము గట్టిగట్టి కండలు కోసుకుని వచ్చి ఉప్పు పసుపు వేసిన నీళ్ళను బాగా మరిగించి అందులో కోసిన ముక్కలు ఒక రనిమిషాలు ఉంచి బయటకు తీసి ఆరవేస్తారు. దీనిని అదగింపు అంటారు. ఈ ముక్కలు బాగా ఆరిన తరువాత వంట వండుకుంటారు. అప్పుడు వాసన ఉండదు. పెద్దపులి మాకు ఎంతో మేలు చేసే పెద్దకొడుకు.

శ్రీకృష్ణ పులులపాట్లు

ఏత్తికా త్రమరణిర్థం

తేది: 09-03-2001, తుమ్మలబయలు చెంచగూడెం

పెద్దపులి చెడులు

ఇందుమూలంగా శ్రీయత పత్రికా ప్రతినిధిలు - దోర్చుల వారికి తెలియజేయునది ఏమనగా...

మా తుమ్మలబయలు చెంచగూడెం నందు మాకు పెద్దపులి బెడద ఎక్కువైనది. ప్రస్తుతం మా చెంచగూడెంనందున్న అటవీప్రాంతంలో 5 పెద్ద పులులున్నాయి. వాటిలో 2మగవి, 3 ఆడవి. ఒక చిన్నపులి పిల్ల. బారి, ఆవు, మేకలలో ఏడైనా చంపుతున్నది. వీటిలో ఒక ముసలిపులి మట్టితింటుంది. ఇది కచ్చితంగా మనుషుల్ని తింటదని మా పెద్దవాళ్ళు భయపడుచున్నారు. గూడెంకు ఒక పర్లాంగు లేదా 4 పర్లాంగుల పరిధిలో గూడెం చుట్టు తిరుగుతుంది. దీని వల్ల మా పశువులను గూడెం చుట్టే మేపుకుంటున్నాము. ఇలా మట్టితినే పులి మనుషులపై దాడి చేయుటకు వెనుకాడదని మా తాతలు అంటున్నారు. ఇలాంటి సంఘటనలు గతం సుమారు 3సెంచా క్రితంకూడా మా తుమ్మలబయలు చెంచుకాపురస్తుడు భూమనివీరదు తండ్రి వీరతాతని ఎర్రనేల గుండం పెద్దమట్ట (పెద్దపులిగూట్ల బరక) అటవీప్రాంతంలో ఆవులకు వెళ్లిన అతనిపై దాడి చేయగా దాన్ని ఎదురొడ్డి తన చేతిలోనున్న కోలకట్టితో కొట్టగా పెద్దమట్టలోకి పరుగుతీసి ముళ్ళ ఊంకేసి అతని పట్టి తీవ్రంగా గాయపరిస్తే, ఆ శబ్దాలు(అరుపులు)విని గూడెంలో అందరూ తప్పెట్లతో వెళ్లి గోల చేయగా అది వెళ్లిపోయింది. అప్పటికే కొసప్రాణాలతో ఉన్న భూమని వీరదికి నీళ్ళు తాపగా అతను జరిగిన విషయం పెద్దలకు తెల్పి కనుమూశాడు. ఇప్పటికి అతని జ్ఞాపకార్థం ఆ పెద్దమట్టకు ముసలోనిసెల అని పేరు పెట్టి ఒక రాతిశిలనుకూడా పెట్టారు.

ఇది జరిగి చాలాకాలం అయినా పెద్దపులులు మా గూడెం వదలటం లేదు. అయితే ఎప్పుడు వీటి పరిస్థితి చాలాదయనీయంగా ఉంది. గూడెంకు చుట్టుప్రక్కల మంచినీటి వసతిలేక గూడెంలో కొత్తకుంట

దగ్గరనున్న మెట్లబావిలో ప్రతిరోజు నీళ్ళు త్రాగి పోతున్నది. దీనివల్ల మా చెంచవారు రాత్రులందు బయటకు రావడంలేదు. పశువులను కూడా పొడ్చునే కట్టేసుకుంటున్నారు. ఫారెస్ట్వాళ్ళు ఇప్పటికేనా కనికరించి గూడెంనందున్న కొత్త చిన్న కుంటకు వచ్చే వర్షాకాలం లోపల లోతు త్రవ్యించి కొత్త కుంటకు వర్షపునీరు రావడానికి నీటికాలువలు తవ్వించిన యెడల అడవిలో పశువులన్నింటికి నీరు ఉండటమే కాకుండా, పెద్దపులులకు కూడా ఈ బావిలోకి దిగే సమయ తగ్గుతుంది. ఈ కొత్తచిన్నకుంట, గూడెంకు దూరంగా

అడవికి దగ్గర ఉండటంవల్ల ఆ కుంటలో నీరు వున్నంత వరకు అక్కడే నీళ్ళు త్రాగేవి. ఈ కుంటలో నీళ్ళు ఎక్కువ రావడం కోసం చెంచు యువకులు నీరు-మీరు కార్యక్రమంకింద కుంట లోతు త్రవ్యాతుంటే దీన్ని ఫారెస్ట్ సిబ్బంది అడ్డుకున్నారు. దీన్ని కనుక ఆ ఏడాది త్రవ్యానిచ్చి ఉంటే ఈ రోజు పులులు త్రాగునీటికోసం ఇబ్బందులు వడే పరిస్థితులుండేవి కావు. ఫారెస్ట్వాళ్ళు అవసరమైన అటవీప్రాంతంలో చెరువులు, కుంటలు, చెక్కడ్యాములు కట్టడం లేదు. చెంచవారి సలహోలు, సూచనలు పట్టించుకొవటంలేదు. ఫారెస్ట్ అధికార్లు ఇటీవల చేస్తున్న క్లియర్ కట్టింగ్ (చెట్టు చుట్టు పక్కలనున్న కొమ్మలను, మొక్కల్ని నరకడం) దీనివల్ల మంచిమంచి పచ్చని పాదలను ఫారెస్ట్ అధికారులు చెట్లకు బలం రావాలనే ఉద్దేశంతో ఈ పెద్దపొదలను నరుకుతున్నారు. వీటివల్ల నిలవ నీడలేకుండా పోతున్నది.

కావున ఫారెస్ట్ అధికారులు ఈ పులుల నీటికోసం వేరే ప్రాంతాలకు వెళ్ళకుండా గూడెంలోని కొత్తకుంటను లోతు త్రవ్యించి, నీటి కాలువలు తీస్తే ఈ ప్రాంతంలో 5 పెద్దపులులు ఎక్కుడికి పోవు. అవి నీళ్ళకోసం గూడెంలోని దిగుడు(మెట్ల)బావిలోకి దిగే దుస్థితి తప్పుతుంది.

- కుడుముల మూగెన్న (చిన్నారుట్ల ఎస్.ఎల్.సి మెంబరు)

Near water-holes

-
2. దాసరి చిన్నమూగన్న, ప్రైసిడెంట్
వి.టి.డి.వై.ఎ (విలేజ్ ట్రైబల్ డవలమెంట్ యూత్ ఏజెన్సీ)
 3. భూమని చిన్నాగన్న (సెక్రటరీ) వి.టి.డి.ఎ, తుమ్మలబయలు

అంగ్గంలో అనువాదం

09-03-2001, Thummalabailu Chenchugudem

Respected Journalists

Dornala

We are facing an increasing threat to our village from tigers. Presently there are 5 tigers, 2 male and 3 female around our Chenchugudem. The tigers are killing atleast 4-5 domestic cattle or goats every month. An old male tiger is presently eating mud also. Our elders fear that it will turn into a man-eater. At present it is roaming beyond one to 4 furlongs from our village. Due to the tiger we are grazing our cattle close to our village. Our elders say that a tiger that eats mud will not hesitate to attack humans.

An incident of a mud eating tiger attacking a human occurred 36 years ago when Bhumana Veerudu, S/o. Veerathatha was grazing cattle in the Peddamatta forest. A tiger attacked Bhumana, but he defended himself with a hand stick, the tiger went back into the bush and attacked him again seriously injuring him. The sound made by Bhumanna attracted other villagers who went and drove away the tiger after making a lot of noise. Bhumanna died after telling the incident to the villagers. Even now the area is called "Peddamata Musaloni Sila" in memory of Bhumanna, and there is a stone showing the spot where Bhumanna was attacked.

Presently the situation of the tigers is very bad. The lack of water sources surrounding the Chenchugudem is causing the tiger to drink water in a well near the Kotha Kunta tank. Due to the fear of the tiger our Chenchus are not coming out in the night. Even the cattle are being tied up early. The forest department should show sympathy on us and deepen the Kotha Chinna Kunta tank and dig water channels to store more water. This will ensure water for the cattle and also the tiger would not have to descend the well and drink water. As this Kotha Chinna Kunta tank is far from the village in the forest, the tiger would not need to come to the village. For trying to make more water come into the tank, as the Chenchu youth were deepening the tank under the "Neeru Meeru" program, the forest department objected to it and stopped the work. If the forest department allowed us to deepen the tank, today the tigers would not be facing a difficulty for drinking water. The forest department is not building tanks, checkdams and ponds in the required areas. They are not listening to the advice given by the Chenchus. The forest department is also undertaking clear cutting, which is causing a lot of damage to the habitat. They are also clearing out the undergrowth for wanting the tree to get all the nutrients. This has resulted in no shade for the animals.

The forest department should immediately deepen the Kotha Chinna Kunta tank to ensure that the 5 tigers do not go to other areas for water or come to the Gudem well for water.

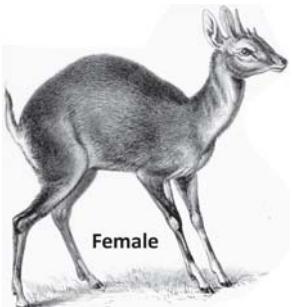
Yours truly,

Kudumula Muganna, ZPTC, Chinnarutla
Dasari Chinna Muganna, President, V.T.D.A., Thummalabailu
Bhumani China Naganna, Secretary, V.T.D.A., Thummalabailu

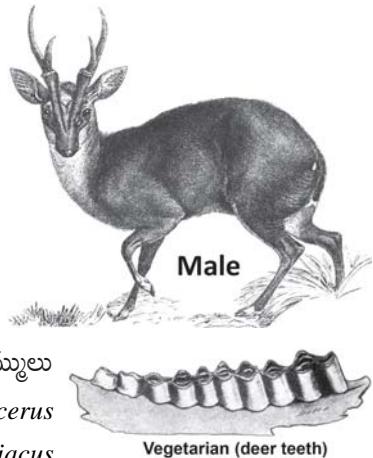
'పులికి మల అండ - మలకు పులి అండ' - సామేత

కొండగోర్ (Barking deer)

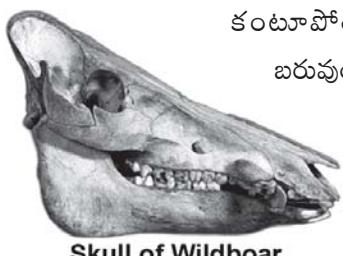
నల్లమలాడవుల్లో కనిపించే ఈ కొండగొర్ గోధుమరంగులో వుంటుంది. గడ్డివున్నచోట, కొండ షైదానాల్లో, నీటికయ్యలదగ్గర వుంటుంది. నీటిదగ్గర చాలా జాగ్రత్తగా వుంటుంది. ఇది గడ్డి, కాయలు, ఇప్పుపూలు, పొరటికాయ ఆకులు తింటుంది. మెత్తనిగడ్డి ఇష్టపడుతుంది. రెండు పిల్లలు మించి ఎక్కువకనదు. సంవత్సరానికి ఒక్కసారే ఈనుతుంది. మగది అయితే నాలుగు కొమ్ములుంటాయి. కొమ్ములు ఊడిపోవు. (Four-horned antelope or Chowsingha, *Tetracerus quadricornis* - Female; Barking deer or Muntjac, *Muntiacus muntjac* - Male)

పందులు (Boars)

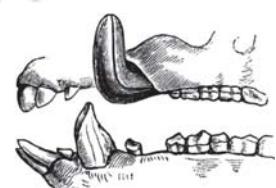
పందులు రెండురకాలు: అడవిపంది, కుర్రపంది

అడవిపంది (*Indian wildboar or Wild pig, Sus cristatus*): దీన్ని ఒంటర్గాడు, పంది, ఒంటర్పుంది, బిడ్డగాడు అని పిలుస్తారు. షైదానం, కొండలు అన్ని చోటల్లు వుంటుంది. ఇది గడ్డల, దుంపలు, ఆకులు, తియ్యటిగడ్డి దీని ఆహారం. పెద్ద బండల కింద, కొండవాలుల్లో పడుకుంటుంది. సంవత్సరానికి రెండుసాళ్లు ఈనుతుంది. తొలిచూరు అయితే 6 పిల్లల వరకు కంటుంది. అలా 16 నుంచి 18 పిల్లల దాకా కంటూపోతుంది. 40 నుంచి 100 కిలోలవరకు

Skull of Wildboar

బరువుంటుంది. మగపందిని ‘బంటర్గాడు’ అంటారు. ఇది గుంపులనుంచి బయటికి వచ్చి తిరుగుతుంటుంది. ఇది పులి ఎదురుపడితేకూడా చంపగలదు. దీనిముందునుంచోని ఏదీ గెలవలేదు. దీనికి మెడ తిరగదు. ఇది దేనిమీదకయినా తలని రెండువైపులా విసురుతూ వస్తుంది. మెడకి దెబ్బతగిలితే బతకదు. ఇది సూటిగా పరిగెడుతుంది. పిల్లల్ని గుంటత్వి లోపలదాస్తుంది. గుంటవూడుస్తుంది. గుంటవున్నట్టు ఇతరులకు తెలియనంతగా పూడుస్తుంది.

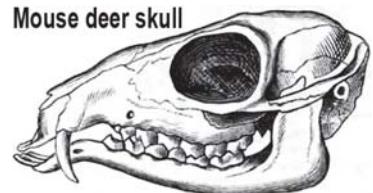

Wildboar Teeth

కుర్రపంది (*Chevrotain or Mouse deer, Tragulus mimenna*): దీన్ని కూరపంది, మూపికజింక అనికూడా అంటారు. 4 నుంచి 7 కిలోల బరువుంటుంది. ఇది పెద్దచెట్టు తొరల్లో, పుట్టగుంటల్లో, బండలకిందా వుంటుంది. దీనికి గిట్లుంటాయి. ఐనా ఎండుకరకలు కొడ్డిగా పెద్దవిగా, ఎత్తుగా ఉన్నా ఎగిరి ఆ చెట్టు తొరలలోనే పందుకుంటుంది. కానీ దుప్పిలాగా వోళంతా చుక్కలు చుక్కలుగా ఉంటాయి. మూతిమాత్రం ‘కొండగొర్’ మూతిలాగ ఉంటుంది. రెండువైపులా కోరలు, చెవులు పందిలాగే ఉంటాయి. శరీరం మీద మచ్చలు ఉంటాయి. కాస్త జంపుగా ఉంటాయి. ఇవి ఎక్కువగా కనబడవు. కాయలు, పండ్లు, గింజలు తింటాయి. 2 నుంచి 6 పిల్లలవరకు ఉంటాయి, చలాకీగా ఉంటుంది. నీటిదగ్గర, పొదలకింద, గడ్డికిందా ఉంటుంది.

Mouse deer skull

మన్గాల్ టు (Nilgai)

ఇది అడవిబట్టి (Nilgai or Blue bull, *Boselaphus tragocamelus*). ఇటు గుర్తం బట్టి ఆకారంలో ఉంటుంది. 100నుండి 350 కేజీలవరకు బరువు ఉంటుంది. మగదానికి కొమ్ములు చాలా ధృఢంగా

Nilgai Skull

ఉంటాయి. తలవెనుక నుండి మెడపైన జూలు ఉంటుంది. ఫిబ్రవరి, మార్చిలలో బిల్లుడు కాయలను తిని కొడ్దిగా వెప్రిగా ఉంటుంది. ఈ సమయంలో మనుషులు కంటబడితే కరుస్తుంది.

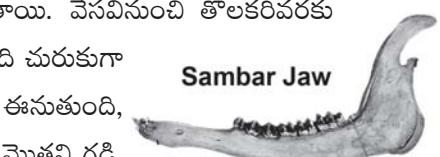

కెమ్మజు (Sambar)

దీన్ని కట్ట, కడ్డి, కష్టపోతు (*Sambar, Cervus unicolor*) అంటారు. కొండప్రాంతాల ఎగువభాగంలో తిరుగుతు ఉంటుంది. 6 అడుగుల ఎత్తువరకు పెరుగుతుంది. గోధుమరంగు, చాలాబలంగా ఉంటుంది. మగదానికి మెడదగ్గర నల్లగా ఉంటుంది. ఆడదానికి ఈమచ్చ ఉండదు. పొట్టితోక ఉంటుంది. దీనికి ప్రతిసంవత్సరం కొమ్ములు ఊడిపోతాయి. వేసవినుంచి తొలకరివరకు కొమ్ములు ఊడతాయి, మళ్ళీ పెరుగుతాయి. కొమ్ములు పచ్చిగా ఉన్నప్పుడు ఇది చురుకుగా ఉండలేదు. ఏదైనా సులువుగా ఎక్కిపోగలదు. సంవత్సరానికి ఒకసారి ఈనుతుంది, ఒకక్కపీల్లనే కంటుంది. ఇది తీగలాకులు, మొలకగడ్డి, కాయలు, మొత్తని గడ్డి, పండ్లు తింటుంది. ఇది శాకాహార జంతువు. దీని బరువు 150నుంచి 400 కిలోలదాకా ఉంటుంది. గాలి వాసనతో జంతువులను పసికట్టగలదు. అడవిలో బుడ్డబుడుచు కాయలు తిని వీటితో దాహని ఎంతసేపైనా ఓర్చుకోగలదు. ఎక్కువగా కొండలపైన సంచరిస్తుంది. 10, 15, 20 అడుగుల దూరం దూకగలదు.

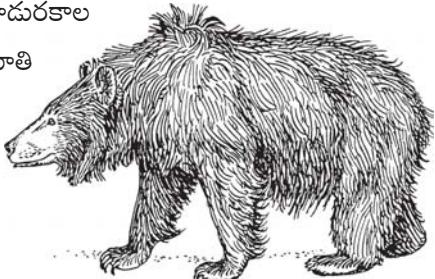

Sambar Jaw

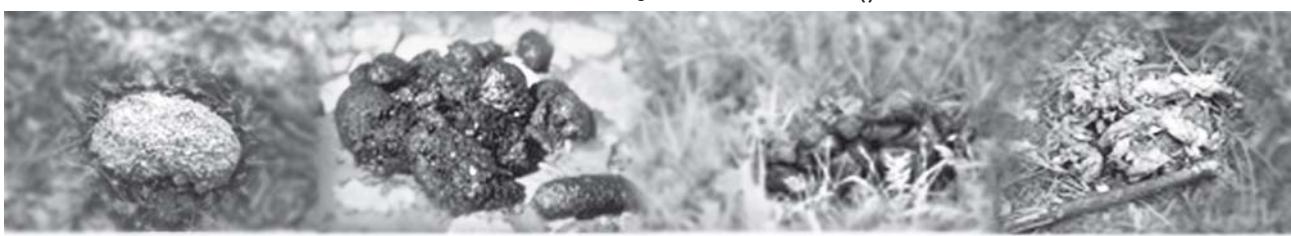

ఎలుగుబంటి (Sloth bear)

ఎలుగుబంటి (*Sloth bear, Melursus ursinus*): నల్లమలకొండల్లో ముచ్చటగా మూడురకాల ఎలుగులు కనిపిస్తుంటాయి. అవి బొల్లిఎలుగు (బొల్లిమూతి ఎలుగు), నల్లఎలుగు (నల్లమూతి వుండే ఎలుగు), రైలెలుగు. వీటిలో ప్రధానమైంది బొల్లిమూతి ఎలుగు. సప్రితొరల్లో, పెద్దరాతిగుళ్ళకింద, రాతిగట్టకింద, పెద్దబోరియల్లో ఎలుగుబంట్లు సాధారణంగా కనిపిస్తాయి. సప్రిబోరియల్లో ఎక్కువ ఎలుగు బంట్లు ఉంటాయి. పొద్దుపోతే చాలా ఎలుగులుంటాయి జాగ్రత్త అనే మాట రాకుండా వుండదు. నిజానికి ఎలుగులవల్లే చెంచులు ఎక్కువ గాయాలు తగిలించుకుంటారు. ఇధ్దరుముగ్గరు వుంటే, ఎలుగు దగ్గరికి రాదు. వంటరి మనిషులు దొరికించుకుని కరుస్తాయి.

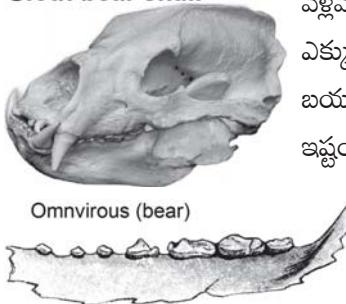
మామూలుగా తెల్లవారుయామున, ఉదయం, సాయంత్రం, రాత్రివేళల్లో మేతకోసం తిరుగుతుంటాయి. సాధారణంగా వెలుగు ఎక్కువగా వున్న ఎండలో తిరగవు. ఆ సమయంలో కట్ట బాగా కనబడవు. అందుకే 'గుడ్డిఎలుగు' అంటారు. పగలు సరిగా చూపులేనివారిని, చెంచులు 'ఎలుగుబావ' అంటారు. పగటిపూట ఎలుగులు ఎక్కువగా నీటిచెలమల దగ్గర నిద్రపోతు ఉంటాయి. అందుకే నీళకు

Photos show bear scats, indicating different food sources

Scat containing plastic

Sloth bear skull

వెళ్లేవాళ్ల భద్రంగా పోయిరండని హెచ్చరించుకుంటారు. వాన బాగా పదేటప్పుడు ఎక్కువగా తిరుగుతాయి. ఎందుకంటే వాన తడికి ఉనుట్లు, చెదలు, చీమలు బయటకి వస్తాయి. తొర చెదలు, జూరుకులు, చలిచీమలు వాటిగుట్లు ఎలుగులకు ఇష్టం. వర్షానికి చీమ, చెదపుట్లలు మెత్తబడతాయి కాబట్టి ఎలుగు వాటిని తప్పుకోడానికి 'అల్గూ' ఉంటాయి. పుట్టలో ('కూడు')గుడ్డనీ తినేస్తాయి ఎలుగులు.

పెద్దపెర తేనె, జున్నతేనె, రాళ్కింది మొసరితేనెవంటి తేనెలు, నేరేడిపట్లు, తునికపట్లు, విప్పపూలు, రావగాని కందీరీగ తుట్టి మొదలైనవి తింటుంది.

సుమ్ముల గొండి (Hyaena)

దీన్నే పైనా (Striped hyena, *Hyaena*) అంటారు. చెంచులు దీన్ని కోన్సరాసిగాడు, కెన్డ్రగాడు అని అంటారు. మాంసం దీని ప్రధాన ఆహారం. మనిషి శవాన్ని ఎక్కువగా తింటుంది. ఏ జంతువునైనా తింటుంది.

ఎంతటి జంతువునైనా వీపుమీద మొసుకుపోతుంది. *Skull of Hyena:* Few carnivores have teeth comparable in strength and bone-crushing power with those of the hyena. దీని అరువు భయంకరంగా వుంటుంది. పెద్దపులి కూడా దీని అరువునకు భయపడుతుంది.

ఐతే ఇది ప్రకాశంజిల్ల అడవుల్లో అంతరించిపోతోంది. గోధుమరంగులో వుంటుంది. దీని బరువు 30నుంచి, ఈ 35కిలోల్ దాకా ఉంటుంది. ఇది మైదాన ప్రాంతాల్లో వుంటుంది. ఒకటి రెండు పిల్లల్ని ఈనుతుంది.

Skull of Hyena (*Hyaena hyaena*)

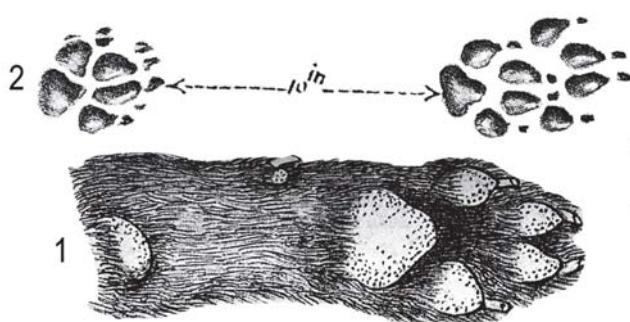
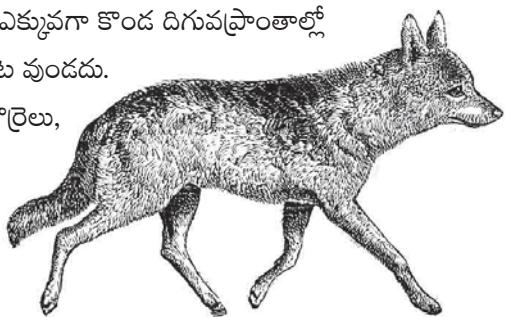

తోడెలు (Wolf)

దీన్ని తేడి, తోడల్, తోడలి (*Wolf, Canis lupus*) అని పిలుస్తారు చెంచులు. ఎక్కువగా కొండ దిగువప్రాంతాల్లో అడవికి, ఊరికీ దగ్గరగా ఉంటుంది. చిక్కని అడవిలో వుండదు. ఇది ఎక్కుడా ఒకచోట వుండదు.

తిరుగుతునే వుంటుంది. దీని ముఖ్య ఆహారం మాంసం. మేకలు, కొండగొట్టలు, గొట్టలు, నెమళ్లు, కొండకోళ్లు, కుందేళ్లు, పిల్లలు మొదలయినవాటిని తింటుంది. చచ్చిన

అవులను, గేడెలనుకూడా తింటుంది. లేతపసుపు, గోధుమరంగు కలిసి వుంటుంది. ఇవి నాలుగు, అయిదు కలిసి తిరుగుతుంటాయి. వీని బరువు 10నుంచి 15 కిలోల దాకా ఉంటుంది. 10నుంచి 20 సంవత్సరాలదాకా బతుకుతుంది. ఇవీ అంతరించిపోతున్నాయి.

The foot is small and compact, the toes rest on deep cushioned pads, the claws are short and blunt.

బుడ్డపిల్లి (Leopard cat)

బుడ్డపిల్లి (*Leopard cat - Prionailurus bengalensis*) ఇది ఎక్కువగా కొండల్లో తిరుగుతుంది. మైదానాల్లోనూ వుంటుంది. ఇది

Skull of Leopard Cat

పాములు, ఎలుకలు, పిట్టలు, కోళ్ళు, నెమలి పిల్లల్ని తింటుంది. రెండుమూడు పిల్లల్ని కంటుంది. ఎక్కువ పిల్లల్నికంటే అవి బతకవు. ఇవి సంవత్సరానికి రెండుసార్లు ఈనుతాయి. ఇవి ఎప్పుడూ తిరుగుతూనే ఉంటాయి. బిడ్పు, పర్మలు, బుట్టపండ్లు, కుల్మదుద్దర పండ్లు మొదలయిన అన్ని పశ్చలు తింటుంది. ఇది 3,4 కిలోల బరువు ఉంటుంది. ఇది తెల్లగావుండి, పులిలాగే కోరలుంటాయి. చారలు ఉండి లేనట్టు ఉంటాయి.

నక్క (Fox)

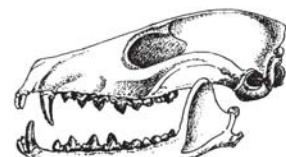
నక్కబావ, నక్కపోతు (*Indian fox, Vulpes bengalensis*) అని పిలుస్తారు చెంచులు.

నలుపు, గోధుమ రంగులు కలిసి వుంటుంది. మైదానాల్లో, కొండకోళ్ళని, కుందేళ్ళని, శవాలని, చచ్చినగొడ్డనీ తింటుంది. ఎప్పుడూ తిరుగుతూనే వుంటుంది. ఇది 6నుంచి 8కిలోల దాకా బరువుంటుంది. 10 నుంచి 15 సంవత్సరాలు బతుకుతాయి. 2 నుంచి 4 పిల్లల దాకా ఈనుతుంది.

Indian Fox
Vulpes benghalensis

The fox displays teeth of varied pattern adapted to different uses

బావురుగాడు (Jungle cat)

బావురుగాడు (*Jungle cat - Felis chaus*) దీన్నే గడ్డంపిల్లి అంటారు చెంచులు. కొండకోళ్ళు, నెమళ్ళు, కుందేళ్ళు, పాములు, తేళ్ళు, ఊరికోళ్ళు, ఎలుకలు మొదలయినవన్నీ తింటుంది. దీనికి గడ్డం వుంటుంది.

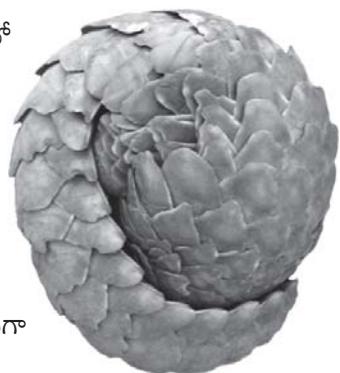
Skull of Jungle Cat

తొక పొడవుగా వుంటుంది. నాలుగుపిల్లల దాకా ఈనుతుంది. సంవత్సరానికి రెండుసార్లు ఈనుతుంది. కష్టలు, చేపలు, తాబేళ్ళనుకూడా తీనేస్తుంది. అన్నిరకాల పక్కలను, వాటిగుడ్డనూ తింటుంది. పొదల్లో, బండలకింద, కొండల్లో ప్రతిచోటూ ఉంటుంది. ఎప్పుడూ తిరుగుతు ఉంటుంది.

చెక్కువాలుగ (Pangolin)

చెక్కువాలుగ (*Indian Pangolin, Scaly Anteater, Manis crassicaudata*) తెలుపురంగులో ఉంటుంది. దీని పొట్టభాగం తెల్లగా చెక్కుల్కుండా మెత్తని మాంసంతో ఉంటుంది. పక్కలనుంచి వీపుభాగాన మెడవరకు చెక్కలు కరుచుకు పోయి ఉంటాయి. ఒక్క చెక్క బెత్తెడు ఉంటుంది. తెలుపురంగులో ఉండటంవల్ల రాళ్ళలో కలిసిపోతుంది. పుట్టమట్టిమాదిరిగా చెక్కలు ఎరుపురంగులో ఉంటాయి. అది రోకిలిబండ మాదిరిగా ముడుచుకుని చుట్టుచుట్టేసుకుని దొర్లుతుంది. మన వాసన తగిలితే వెంటనే చుట్టేసుకుని ముడుచుకుని రాయిలా వుంటుంది. ఇది సుమారు 20 నుండి 40 కేజీలవరకు బరువు ఉంటుంది. దీని తలకాయ పీతవ్వకు ఉన్న తలకాయంత ఉంటుంది. కొద్దిగా

జంపు (బారుగా) ఉంటుంది. గడ్డతలకాయలా ఉండి, ముంగిన మూతిలా ఉంటుంది. ఇది ఎక్కువగ ఉసుళ్లను, చీమలను, పురుగులను, ఎర్రలను తింటుంది. మైదాన ప్రాంతాలలో బాగా నడుస్తూ తిరుగుతాయి. రెండుమాడు పిల్లలవరకు ఈనుతుంది. ఎక్కువగా కొండలలో ఉంటుంది. కొండల చదరాలలోను, కొండపక్కలలోను పోతూ ఎక్కువగా కొండగోదలవెంటే ఉంటాయి. ఇది ఎక్కడైనా చీమలదారి ఉంటే, నాలుక బయటకు పరచి చాపుతుంటుంది. ఈ చీమలు మొత్తం ఆ నాలికకు కరుచుకుంటాయి.

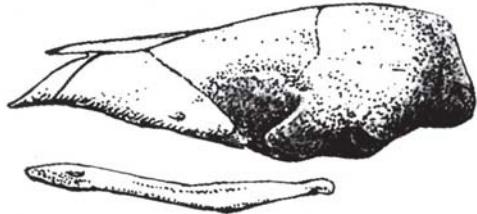
వెంటనే నాలుక లోపలకు లాక్కుని ఆ చీమల్ని పీల్చి తినేస్తుంది. చలిచీమలు అయితే బాగా ఎక్కువగా నాలికమీదకు ఎక్కేవరకు ఉంచి వాటిని చటుక్కున నాలుకలోపలికి లాగి తింటుంది. నాలుక చల్లదనానికి చీమలు బాగా నాలుకకు కరుచుకుంటాయి.

దీన్ని చూడాలన్నా, పట్టులన్నా వర్షాకాలంలో తేలికగా దొరుకుతుంది. వానల కాలంలో ఇది గుంటలు తవ్వుతుంది. గుంతలు తోడినచోట ఇది పచ్చిమట్టి తీసి బయటకు పోస్తుంది. బయటకు తోడి ఉన్న పచ్చిమట్టిని బట్టి, అది ఆ బొక్కలో ఉన్నదీ లేనిదీ నిర్ధారించుకుంటారు. సహజంగా వర్షాకాలంలో ఇది గుంటల్లోకి చౌరబడితే లోపలి మట్టినంతా బయటకు తోడుకొస్తుంది. అవసరమైతే కొత్తకన్నాలుచేసి మట్టితోడుకుని తయారు చేసుకోగలదు. దీని తలచిన్నగా ఉండి తోకబారుగా ఉంటుంది. మొసలితోక మాదిరిగా ఉంటుంది. ఇవి ఉంటే రెండేసి లేదా మూడుంటాయి ఉంటాయి. తల్లి పిల్లలైతే ఎన్ని ఉంటే అన్నీ కలిసే ఉంటాయి. లేదా పోతుపెంటి కలిసుంటాయి. ఎలా చూసినా రెండేసి తప్పకుండా ఉంటాయి. ఇది పిల్లలను జనవరి ఆభరునుండి ఫ్లివరి మాసాలలో ఈనుతుంది. పిల్లలు రెండు మూడుంటాయి. చెక్కవాలుగనుకూడా, ఏదుపంది మాదిరి, కలుగుల్లో దూరినపుడు చెంచలు మంటసి పొగబెట్టి చంపి పట్టుకుంటారు. ఇది కలుగులో దూరి పొగకు చచ్చిందంటే దీన్ని తొందరగా బయటకు తీయలేరు. ఇది చుట్టుచుట్టిందంటే తలకాయను లోపల పెడుతుంది. దీన్ని ఎంత కొట్టినాగాని చాపదు, పగలదు. ఉడుము మాదిరిగానే ఇది చాలా మొండిది. ఒకోషారి కలుగులో పొగబెట్టి చంపినదాన్ని, బయటకులాగలేక తీయలేక అలాగే వదిలేస్తారు. అది ఆ బొక్కలోనే కుళ్లిపోతుంటుంది.

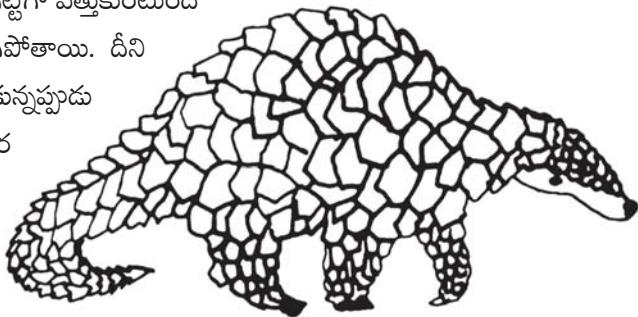
ఇది ఇరుకైన స్థలాల్లో దూరినపుడు ముందుగా వళ్ల తగ్గిస్తుంది. తర్వాత చెక్కలను కొద్దిగా వదులుగా చేస్తుంది. ఆ సమయంలో మనం పట్టిలాగితే ఆ చెక్కలు మట్టిని రాళ్లను కరచిపట్టుకుంటాయి. ఇది హోనికరమైన జంతువు కాదు. దాడి చేయదు, కరవదు. అది నడిచేటప్పుడు, దాన్ని పట్టి లాగాలని చేతులు పెట్టమంటే చెక్కలను గట్టిగా వత్తుకుంటుంది అంతే. ఎక్కడవరకైతే దాన్ని పట్టుకుంటామో అంతవరకువేళ్లు తెగిపోతాయి. దీని చెక్కలే దీని బలం. మళ్లీ ఇది వళ్ల దాచుకున్నపుడు, అంటే, చుట్టుచుట్టుకున్నపుడు పట్టుకుంటే ఏం కాదు. ఇది విడిగా బరకన మేస్తున్నపుడు మాంసాహార జంతువులు దీన్ని చంపి తినగలవు. అందుకని ఇది చాలా జాగ్రత్తగా చుట్టుపక్కల కనిపెట్టుకుంటూ మేత మేస్తుంది. ఎలుగును చూస్తే ఇది ముడుచుకుంటుంది. దీన్ని రేచుకుక్కలుకూడా పెద్దగా పట్టితినవు. ముడుచుకున్నదాన్ని చూసి వెళ్లిపోతాయి. ఎడగండ్లు మాత్రమే వీటిని ఎక్కువగా వేటాడిచంపి తింటాయి. పాలుట్ల ప్రాంతంలో ఒక చెంచుట్టి తట్టను నెత్తిన పెట్టుకొని పోతుంటే, ఆ దోషలో ఒక వాలుగ, ఈమె వస్తున్న సప్పడికి చుట్టుచుట్టుకొని పడుకుంది. చుట్టుమాదిరిగా ఉన్న దాన్ని తీసుకొని తట్టలో వేసుకుని నెత్తిన పెట్టుకొని పోతుండగా ఈమె నడిచేకొద్దీ తట్టలోఉన్న వాలుగచుట్ట శరీరం పడులయి తట్టను దాటి ఈమె మెడకు తాకింది. మెడ దొరికించుకుని, చెక్కలు కొద్దిగా వదులుచేసి మళ్లీ గట్టిగా చుట్టుకుంది అంతే: , చెంచ ట్రైమెడ అంతవరకు తెగిపోయి చనిపోయిందట.

పెద్దపాములు ఏవైనా జంతువుని చుట్టి నలిపి చంపి తరువాత దాన్ని బాగా నాకుతాయి. నాకి జిగటపంటిబంకపుదార్థం పూస్తుంది. అప్పుడు నెమ్ముదిగా మింగడానికి ఒకచెట్టును గట్టిగా చుట్టుకుంటుంది. దానివల్ల అదిమింగిన జంతువు ఎముకలు విరిగి తుక్కు తుక్కు

Scaly ant-eater is toothless

అయి జీర్ణమయిపోతుంది. పెద్దపాము మరొక పెద్దపాము 'కలుసు'కోదలచినప్పుడు ఆ పాము పెద్దగా ఈల వేస్తుంది. సమీపంలోని దానిజాతి పెద్దపాము తిరిగి ఈల వేస్తుంది. ఒకటి కలుసుకుంటాయి. ఈ ఈల మనిషి వేసినదనుకుని, ఎవరైనామనిషి ఈల వేస్తే ప్రమాదమే. పాము చీకట్టో ఆ మనిషిని చుట్టేస్తుంది.

అలా కొందరు సుగాలీలు చనిపోయినట్టు చెంచులు చెబుతారు.
పెద్దపామునోట్లో సగం చిక్కిన చెంచులక్కు అరవగానే, చెంచులు కనిపెట్టి
వెళ్లి పాముని చంపి కుక్కను బయటకు లాగుతారు. ఒక్కసారి
పెద్దపాము చంపిన జంతువులను, చెంచులు పట్టి
వండుకుని తింటారు. దాన్ని వండేటప్పుడు
కత్తితీసుకుని ఆజంతువు వంటికి పట్టిన జిగటవంటి
పదార్థంతీసి తరువాత, ఆ జంతువును బాగా కాల్పి
తోలుతీసివేసి మాంసం విడిగాతీసి వండుకుని
తింటారు.

విషంవుండే పొడవాటి పాములు కరిచిచంపిన
జంతువుల్నికూడా వండుకుని తింటారు. మాంసాన్ని కాలిస్తే
విషం విరిగిపోతుందని చెబుతారు చెంచులు. మగఊడుము ఆడపాముతో ముద్దు ఆడుతాది. పాము, ఉడుము పొలం పోయినప్పుడు
తొర్పలలో కనపడుతాయి. ఉడుముకు, పాముకు దగ్గర సంబంధాలు ఉంటాయి. రెండుపాములు ముద్దుచేటప్పుడు మా చెంచులకంటపడితే
ప్రయాణం మానుకుంటాము. ఆ సమయములో వాటి దగ్గరకు పోరు. వాటి కంటపడితే కోపంతో అని వెంబడిస్తాయి, కరుస్తాయికూడ.

తోక ఆడించిన పాములను నమ్మకూడదు: మేకలబండ చెంచుగూడెం ఈదన్న కొడుకు చెవులఈదన్న, తన కుక్కను తీసుకుని ఉడుముల
పొలం పోయాడు. అడవిపొలం మీదగా ఇరువుపెంటసరి కాలవబడ్డు వెంబడి ఉడుములను వెతుకుతూ పోతున్నాడు. కుక్క ఉడుములగాలి
మీద పక్కకు పోయింది. వీడు వెతుక్కుంటూ ఒక చిన్నకుంత దగ్గరకు పోయి అందులో ఒక పామును చూసినాడు. ఆ పాము పెద్దబోటనవేలు
లావు ఉండి ఒక అరమీటరు పొడవుండి తెల్లగా వెండిలాగ మెరుస్తున్నదంట. ఆ పాము మనవాడిని చూసి కొనతోక చిట్టించుతున్నదట.
వీడికి అనుమానం వచ్చి, వెనుక ఒక చిన్నకుంప ఉంటే దానిమీదగా దూకి దూరంగా ఉరికినాడు. వెంటనే ఆ పాము వెనక్కు తిరిగి
మీదికి దూకబోయి కంపమీద పడింది.

అందుకనే అడవిలో వేటకు పోయినప్పుడు పాములబారినుండి జాగ్రత్తగా తప్పించుకోవాలి. కొన్ని పాములు మంచిపాములు
ఉంటాయి. మమ్ములను చూసి దూరంగా పోతాయి. కొన్ని పాములు వెంటబడతాయి. అందుకని సలుగు అయిదుగురు పొలం పోయినప్పుడు
పాములు కంటపడితే వాటిని చంపిపారేసి వస్తారు. అందరి దగ్గర పాముకాటుకు మందులు ఉంటాయి, అయినా జాగ్రత్తగానే ఉంటారు.
తాచుపాము: ఈతాచుపాము ఎక్కువగా పుట్టలో ఉంటుంది. కానీ ఇది వర్షాకాలంలో ఎలుకలను, గుడిసెలో ఉన్న గ్రుడ్లను గాని,
కోడిపిల్లలను గాని రాత్రి పూట పురుగులను గాని తింటుంది. కాని... చెట్టు తొర్పలల్లో పక్కల పిల్లలను పట్టుకొని తింటుంది. ఇది
ఎంటువకు ఎదురైతే ఎంటువ తాచుపామును చంపివేస్తుంది. మనిషిని కరిస్తే బతకరు.

జెరిపోతు పాము: ఈపింజర పాము మచ్చలుగా ఉంటుంది. కాని ఇది ఎక్కువగా కప్పులను, గ్రుడ్లను తింటుంది. ఇది ఎండాకాలంలో
బాయిబోందుల పోంటి బొందుల పోంటి బొక్కలలో ఉండి కప్పులను మరియు చెట్ల తొర్పలలో పిట్ట పిల్లలను తింటుంది.

పింజరపాము: ఈపింజర పాము మచ్చలుగా ఉంటుంది. ఇది ఎక్కువ అవి గుండ్ర కింద ఉటుంది. కాని ఇది రాత్రిపూట బాటపోంటి
తిరిగి ఎలుకలను, కుండెళ్ల పిల్లలను తింటుంది. కాని మనిషిని కరిస్తే బతకడు.

రక్తం పింజరపాము: ఈయొక్క రక్తం పింజరపాము కూడా అడవిలో ఉంటుంది. కాని ఇది మనుషులను కాటువేస్తే బతకడు. దీనికి
విరుగుడు లేదు.

కొండదాసరిపాము: ఈకొండదాసరిపాము చాలా పొడవుగా పెద్ద మచ్చలుగా ఉంటుంది. ఇది పెద్దపుర్క గుండ్ల కింద గాని, సర్ల బొక్కపోంచిగాని ఉంటుంది. ఇది కొండగొత్తెలను, దుష్పులను, కడితి పిల్లలను, మేకలను, అవుదూడలను తింటుంది. కాని సమయానికి మనిషి ఉంచే దాన్ని చంపి బతికేయవచ్చు. ఇది పట్టుకొన్న జంతువుకు మూడు రోజులు దాకా అక్కడ నుండి వెక్కపోదు. ఆ మూడు రోజుల తర్వాత ఒక పెద్ద చెట్టుకు ముడిలాగ వేసి చెట్టుపైకి సాగుతుంది. అప్పుడు ఆజంతువుల బొక్కలు పొళ్లలైపోతాయి.

పెద్దపాము: ఈపెద్దపాము ఎక్కువగా అడవిపెద్ద, పెద్దవాగు బొక్కలలో, యేటి సర్ల బొక్కలలో ఉంటుంది. ఇది తెల్లగా ఉండి చాలా పొడవుగా ఉంటుంది. ఇది కడుతులను, మనవోతులను, దుష్పులు, కొండ గెత్తెలను, మనములను మింగివేస్తుంది.

తొర్పాము: ఈపాము ఎక్కువగా అడవి చెట్టుతొర్పల్లో ఉంటుంది. కాని ఈపాము చాలా అపాయమైన పాము. ఇది కాటువేస్తే మనిషి వెంటనే చనిపోతాడు. కాని దీని తలకాయ వెడల్పుగా ఉంటుంది.

ఉడుదాడుపాము: ఇది మీటరున్నర పొడవు ఉంటుంది. మనిషి మీదకు దూకుతుంది. దీన్ని చాలా జాగ్రత్తగా కొట్టువలెను.

నూలకట్లపాము: ఈ పాము చాలా పొడవుగా ఉంటుంది. దీని శరీరం కట్లకట్లుగా ఉంటుంది. మనిషిని కరిస్తే కటుకటుక ఒక్కఘంత్రం ఉంటుంది. ఆ ఘంత్రం జపిస్తే మనిషి బతుకుతాడు.

నేలపింజర పాము: ఈపాము ఎక్కువగా నేలబొక్కలో ఉంటుంది. కాని ఇది ఆముారెడు పొడవు ఉండి మచ్చలు మచ్చలుగా ఉంటుంది. కాని ఈపాము కరిస్తే మనిషి బతకడు.

బూడిద పింజర: ఇది మూడు పీట్లు ఉంటుంది. బూడి కలరు ఉంటుంది. ఈ పింజర పాము కరిస్తే మనిషి బతకడు.

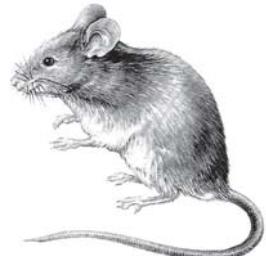
రెండు మూతులపాము: ఈయొక్కపాము బూడిద రంగు ఉంటుంది. ఈపాము రాత్రిపూట ఎక్కువగా తిరుగుతుంది. కానీ పాము దొరికినవాళ్ళకు చాలామంచిది. ఇది ఇంట్లో ఉంచుకోవలెను. ఈపాము కరవదు.

ఐలుకులు (Rats)

ప్రధానంగా ఎలుకలు నాలుగురకాలు. అవి:

- గుడ్చెలుక (Common house rat, Rattus) 2. దారెలుక, 3. ఎల్లెలుక, 4. ఆకెలుక.

గుడ్చెలుక: దీన్ని ‘చిటుంగాడు’ అని అంటారు. (ఇందులో చిటుముటి ఎలుకలని మరోరకం కూడా వున్నాయి). ఇది చాలా చిన్నగా ఉంటుంది. గుడిసెలలో మాత్రమే ఉంటుంది. అందువల్లే ‘గుడ్చెలుక’ అంటారు. కొద్దిగా గింజలు ఉంటే బతికేస్తుంది. పైగా ఇది గింజలను దాచిపెట్టుకుంటుంది. ఎప్పుడూ దీనిదగ్గర చిట్టెడు గింజలన్నా నిల్వ ఉంటాయి. మనం దీన్నే చిట్టెలుక అంటాము. ‘చిటుంగాడు ఇంట్లో ఉంటే చిట్టెడు గింజలైనా నిల్వ ఉంటాయి అని’ చెంచుల సామేత.

ఆకెలుక : ఆకులలో ఎక్కువగా తిరుగుతుంటుంది. ఆకులను తెచ్చి తొర్పల్లో పెట్టుకుంటుంది.

ఎల్లెలుక : ఇది భూమిని తోడుకుంటుంది. తొర్పను చేసుకుంటుంది. దీని తోకకు జూలు ఎక్కువగా ఉండి బావుంటుంది. తెలుపు రంగులో ఉండి తోక తెలుపునులుపు రంగులు కలిసి ఉంటుంది. దీని మాంసం రుచిగా ఉంటుంది. చెంచులు ఎక్కువగా ఎల్లెలుకల వేటచేసి తింటారు. అదే గుడ్చెలుక అయితే బంక సాగుతుంది. చిటుంగాడయితే నాలుక కిందకుకూడా రాదని దాన్ని చంపరు. ఎల్లెలుకలు కన్నాలలో 20 వరకు గుంపులుగా ఉంటాయి. ఇవి ఉండే తొర్పలలో పామేదైనా చౌరబడితే, ఒక రహస్యమార్గం పెట్టుకుని తప్పించుకుని వెళ్లిపోతాయి. పాముకు చిక్కువు. ఇదేవిధంగా ఏదుపందులుకూడా పాముతాకుడును తప్పించుకోవడానికి రహస్యమార్గం ఏర్పాటు చేసుకుంటాయి. ఎల్లెలుకలను తిన్న చిన్నపిల్లల తల్లులకు పాలు బాగా వస్తాయి.

IRULA RAT CATCHERS

...The Hindu, December 15, 2012

The people who make rat catching an art form are the tribal people living in these parts, the Irula and Korava. Parrys is one of the busiest and most congested parts of Chennai city. At night, the Korava prowl through the empty alleys, watched suspiciously by packs of yapping stray dogs. Should a bandicoot be seen scooting, whack! A perfectly aimed shot to the head and the bandicoot writhes in its death throes. The Korava weapon of choice is a simple catapult. Shop owners who suffer rodent damage hire the tribesmen to rid them of the pests. The next morning, the hunters are paid per animal killed.

The Irula are more hands-on in their approach. When they find a rat burrow in a rice field, they plug all the exits, save one. They take an earthen pot with a hole, the size of a one rupee coin, punched through the bottom, fill it with green leaves, and set the leaves on fire. They place the mouth of the pot flush against the burrow entry, and blow through the pots hole. After smoke has filled every underground chamber, they excavate the burrow, and pull out all the asphyxiated rats. In the case of field rats, there might be a stockpile of grain inside the burrow as a bonus.

At sunset, the Irula pile up dry thorns in a fallow field and barbecue the rats. The fur is singed and removed along with the guts, and the rest roasted. Children vie for the crunchy tails and feet. Some of you may recoil in disgust, but these are clean, field rats grown fat on rice grain. The Irula will not eat filthy bandicoots or smelly house rats. Those are killed and discarded.

In the mid-1980s, with a grant from the Department of Science and Technology, Rom conducted a pilot study to prove the cost effectiveness of employing the Irula as rodent pest controllers. In a short period of eight months, close to 1,000 Irula caught about 2,40,000 rats from 500 acres of farmland, and recovered five tonnes of grain.

Comparatively, the commercial pest control companies set out poison baits and can only roughly estimate the number of rodents they kill since rats die inside burrows. There is no estimate of the numbers that escape without eating a lethal dose. This method also causes unintentional deaths of mammals and reptiles that may consume either the baits or poisoned rats. Rom estimated the Irula were 15 times more cost effective than poison baits.

Recently, Rom requested the District Collector to make rat catching one of the jobs provided under the National Rural Employment Guarantee Scheme. Although the official agreed with Rom's rationale, he demurred saying it would be a public relations disaster. 'Government makes poor tribals catch rats for a living doesn't make the administration look nice. And so, Irula skills continue to go unappreciated and under-utilized.

ప్రాచీన ప్రాచీన ఇరులతెగవారి సహకార సంఘం ఏర్పాటు చేసి పొములను చంపకుండా వంతులవారీగా విషం తీయడం నేర్చిన ఆంగ్లేయుడు జాన్ విపోకర్ అతని కొడుకు రామ్‌విపోకర్ కూడా జంతువుల రక్షణలో తెగల పాత్రమీద కృషి చేస్తున్నారు. అతని భార్య జానకి తమ దంపతుల అనుభవాలను ప్రతిశనివారం 'ది హిందూ' ఆంగ్లదినపత్రికలో ప్రాస్తున్నారు.

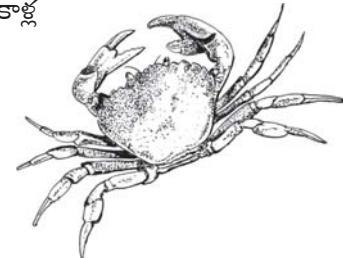
ఇరుల, కొరవ తెగవారు పంటలకు హోనిచేసే ఎలుకలను పడతారు. పట్టిన ఎలుకల లెక్క ప్రకారం ఆ పొలం టైతులు వారికి ఉబ్బు ఇస్తారు. ఆ ఎలుకలను ఇరులవాళ్ళు తింటారు. ఎలుకలు కూడబెట్టుకున్న ధాన్యం తీసుకొంటారు. 8 నెలల్లో వెయ్యమంది ఇరులవారు 2,40,000 ఎలుకలు పట్టుకున్నారు. 5 టన్నుల గింజలు తీసుకున్నారు. పురుగుమందుల వాడకం కంటే ఇరులవారి అనుభవం ఉపయోగించుకోవడం మేలు కదా! ఉపాధిహోమి పథకంలో ఇరులవారిని ఇలా ఎలుకలు పట్టుకోవడంలో ఉపయోగించుకోవచ్చునని రామ్‌విపోకర్ జిల్లా కలెక్టరుకు సూచించారు. ప్రభుత్వం ఇరుల వారిని అభివృద్ధి చేయకుండా ఇలా ఎలుకలు పట్టించడం అంతబాగుండదేమా అంటూ ఆ సూచన పక్కనపెట్టారు.

మేక (Goat)

మేకలకు కొవ్వు బాగా పట్టాలంటే ఎలకనక్కిరి ఆకు, కంపకాయ, తెల్లముళ్లపుల్చర ఆకు ఎక్కువగా మేఘతారు.

పీత కష్టాలు పీతలవి (Crabs)

చెంచులకు తరచు ఎదురయేవి రెండురకాల ఎండ్రుకాయలు. అంగుళంనుంచి అరచేతిసైజువరకు వుండే మామూలు ఎండ్రుకాయలు, 'పాలెండ్రుకాయలు' నీటి బయటా ఉంటాయి. గుడ్డగూబలు, ఉమ్మగూబలు, అన్నగోపిట్ట, బుట్ట కాళ్ల బావురుగాడు రాత్రిపూట వేటాడి పీతలను పట్టేస్తాయి. ఈ పీతల పొట్టకింద సంచివంటి ఏర్పాటుంటుంది. అందులో పిల్లల్ని దాచిపెడతాయి. పిల్లలు అందులో దాక్కుని ఉంటాయి. సంచివంటి భాగం తెరుచుకోడం, మూసుకోడం జరుగుతుంది. ఇలాంటి చిన్నచిన్న పీతపిల్లల్ని చెంచులు పట్టరు. 'పోనీలేరా-దాని వంశం పెరుగుద్ది' అని వదిలేస్తారు. అవి కొంచెం పెద్దవగానే తల్లిపొట్ట వదిలి బయటకొస్తాయి.

పాలఎండ్రుకాయలు తెల్లగా, మీగడ రంగులో ఉంటాయి. నీళలో నీళలాగ కలిసిపోయి, ఇవి మెత్తగా ఉంటాయి. పుల్లతో కొఢిగా పొడిచినా పుల్ల దిగిపోతుంది. అలా పుల్లదిగగానే పాలెండ్రుకాయలోంచి పాలలాగ ద్రవం బయటకి వస్తుంది. పీటిని ఎక్కువగా కాల్పుకునే తింటారు. ఇవి చిన్నసైజులోనే ఉంటాయి. పక్కలు, పాములుకూడా వీటిని పట్టి తింటాయి.

చెరతలు (Butterfly)

రాత్రిపూట తిరిగేరకం సీతాకోకచిలకల్ని చెరతలంటారు. రాత్రివేళ మనుషులు, అడవిలో తిరుగుతుంటే ఇవి మనుషుల కళ్లమీదనే వాలడానికి ప్రయత్నిస్తాయి. కుదరకపోతే వొంటిమీద వాల్మాయి. ఇవి బూడిదరంగులో ఉంటాయి.

రావగాని తాబేలు (కొండతాబేలు) (Tortoise)

ఇది కొండల్లోనూ నీళలోనూ వుంటుంది. జానెడు ఎత్తుండి రెండుజానలు వెడల్చుండి సల్లటి పసుపుచారలు పై డొప్ప(పెంకు) మీద ఉంటాయి. దీన్ని రావగాని తాబేలు లేదా కొండతాబేలు అనికూడా అంటారు. ఇది గడ్డి బాగాతింటుంది. కొండకాలినపుడు బూడిదేర్చడుతుంది, ఆ బూడిదదగ్గరకు ఎక్కువగా వస్తుంది. ఇసుక మట్టి కలిసిన మెత్తటి ప్రాంతాలలో చెట్లు పడిపోయినప్పుడు వచ్చే గుంటల్లో, ముఖ్యంగా కొండగోగుచెట్లు పడిపోయినపుడు ఏర్పడే గుంటల్లో గుడ్లు పెడుతుంది. ఉడుములు గుడ్లుపైట్టే కాలంలోనే ఇది గుడ్లు పెడుతుంది. దీని గుడ్లు బండ కోడి గుడ్డంత ఉంటుంది. గుడ్డను చాలా ఎక్కువగా తట్టులాగ పెడుతుంది. ఇవి చిన్నపిల్లలుగా ఉన్నపుడు రేసులు, చింతగండ్లు, గద్దలు(కుందేటసాలువ) కొట్టి తింటాయి.

తాబేలతో వంటవార్పు : అడవితాబేలు(కొండతాబేలు), నీటితాబేలు రెంటిని కాల్పుకుని తింటారు. మాంసం తిన్నాడని, మిగిలిన తాబేలు, దాని గుడ్లు వేసి ఉడికించి తింటారు. తాబేలు కాలేయం చూసి, తాబేలు వయసు చెప్పగలుగుతారు.

ఇంగిలపోరు ఇంతింత కాదయా ! (Housefly)

నల్లములకొండలప్రాంతంలో తొలకరివానలు పడేకాలంలో చెంచుపెంటల్లో, గుడిసెల్లో మసలడం దుర్ఘరంగా వుంటుంది. జంతుకళేబరాలమీద ఎలా ఈగలుంటాయో చెంచుగుడిసెలమీద అలా ఉంటాయి. క్షణం తీరికలేకుండా ఈగల్ని విసురుకుంటూ ఉండాల్సి వస్తుంది. బట్టలు తక్కువగావున్న చెంచులకు వున్న కాసినిబట్టలు వాసన వేస్తాయి. ఆవాసనను ఈగలు అసలు వదలవు. వస్తువులమీద,

బట్టలమీద, తిండిపదార్థాలమీద - ఏది వుంటే దానిమీద ఈగలు ముసిరి వుంటాయి. గుడిసెలో కట్టివున్న తాడునిండా ఈగలే వుంటాయి. నోరు తెరిచిపడుకుంటే నోట్లోకి పోతాయి. ఉదయం, సాయంత్రం బట్టగాని, గోవట్టగాని ముసిరి వున్న ఈగలమీద కప్పి చంపుతుంటారు చెంచులు. తట్టుకోలేక ఒకోసారి దారాలమీద దండలాగ వేలాడి వున్న ఈగల్ని కొరివితో మంటపెట్టి చంపుతారు. ఈ పనిలో గుడిసె తగలబడి పోయిన సంఘటనలూ లేకపోలేదు.

‘పాసిరి’తో పనిసరి: అన్నిరకాల ఈగలు, చిన్న, సన్న పురుగుల పనిపట్టడానికి ‘పాసిరి’ యమపాశం లాంటిది. ఆహారసేకరణకోసం సాలీళ్ళు చెట్లకొమ్మల అంచున ముద్దలుగా, ఒక గడ్డలాగ గూడుకట్టుకుని వుంటాయి. వాటిలో సాలీళ్ళు సామూహికంగా వుంటాయి. ఇక చెట్టుంతా కొమ్మకి కొమ్మకి మధ్య ‘పాసిరి’(సాలెగూడు) అల్లేస్తాయి. పెద్దపెద్ద చెట్లకొమ్మలమధ్యకూడా చిక్కగా అల్లుతాయి. వీటిలో అనేక చిన్నపురుగులు, ఈగలు పడి చిక్కకుపోయి వేలాడతాయి. సాలీడు చకచక వెళ్లి వాటిని ముద్దలాచేసి రక్తం మాత్రమే పీల్చుకుంటాయి, మాంసం వదిలేస్తాయి. పెద్దసాలీళ్ళయితే అడవిలో, కాలవ పక్కన, విశాలంగా వున్న ప్రాంతాల్లో చిన్నచిన్నచెట్లమీద కొమ్మల్ని కలుపుతూ గుబురుగా గూళ్ళ అల్లుకుంటాయి. సండ్ర, వెలుతురు, పులచింత, శిఫరేణి, మంగచెట్టు, కుక్కబెడ్డి, తెల్లెలగవంటి చెట్లకు సాలీళ్ళు వేసే ‘పాసిరి’ ఎక్కువగా వుంటుంది.

చిన్నపాసిరి పురుగులు ఎత్తు ఎక్కువగా లేని చెట్లు, ఆకులకింద కొన్నిపందల గుడ్లపెట్టి పిల్లల్నికంటాయి. కొన్ని చిన్నచిన్న బండలకింద, కొన్ని గుడిసెగూళ్లలో, కొమ్మల రంద్రాల్లో గుడ్లపెడతాయి. చెట్లకొమ్మలకు పాసిరి వేసేటప్పుడు పిట్టలు చౌరబడలేని తావును చూసుకుంటాయి. ముక్కపిట్ట, దేవరపిట్ట, బల్లులు, తొండలు, ఉడుములు, ఈ సాలీళ్ళని తినేస్తాయి. కొన్ని చెట్లమీదకి ఎక్కి మరీ వీటిని తింటాయి. పెద్దపాసిరిపురుగులు పెద్దగా వుంటాయి. చిన్నపురుగుల్లాగా బూజు పట్టినట్టు అల్లవు. పెద్దగూడు ఇంజనీరు ప్లాన్లాగ పెద్దగూడు వేసి, ఆ గూటిమధ్యలో దాడికి సిద్ధంగా వున్న యోధుడిలా వుంటాయి. వీటి పాసిరిలో చిన్నచిన్న పక్కలు, పెద్దపెద్ద ఈగలు, మిడతలు, దోమలు, సీతాకోకచిలుకలు ఏదిపడినా వెంటనే ఈ పురుగు వెళ్లి పట్టి తినేస్తుంది. ఇదికూడా ఆకులలో, కొమ్మలలో మీలున్నచోట గుడ్లు పెడుతుంది. ఐతే చిన్నవాటిలాగ ఎక్కువ గుడ్లు పెట్టవు. పెద్దపెద్దచెట్లకే పాసిరి వేస్తాయి. ఈ అల్లకం ఎంత పెద్దగాలి వీచినా చెదిరిపోదు.

చెంచులకు ‘పాసిరి’ సాయం అంతా ఇంతా కాదు. పాసిరిఅల్లిక ఉన్న కొమ్మలను రెండుమూడు నరికి తెచ్చి ఒకటి కుండలదగ్గర, ఇంటివెనుక, గుడిసెలోపల వస్తువులు పెట్టేచోట(దీనిని ‘మచ్చ’ అంటారు) నిలుపుతారు. ఈ మూడూకలిసి వారంలోగా ఇల్లంతా పాసిరి అల్లి పదిరోజుల్లో ఈగలన్నిటినీ చంపేస్తాయి. ఈ రకంగా చెంచులు ఈగల్ని వదిలించుకుంటారు. ఈగల బెదద వదలగానే, సీజను మారగానే పాసిరి ఏసిన ఈ మూడుకొమ్మలను పగటివేళ మాత్రమే తీసుకుపోయి అడవిలో చెట్లకొమ్మలకు ఆనించి పెట్టి వస్తారు. లేదా అవసరాన్నిబట్టి పక్కగుడిసెలవారికి ఇస్తారు.

చెట్లుపాయడం

చెంచుల వేటలో కుక్క ముఖ్యమైన ఆయుధంకాబట్టి, వీరు కుక్కలు బాగా వేటచేయడం కోసం రకరకాలుగా కుక్కకు చెట్లు(పసర్లు) పోస్తారు. గదిరింగ్ చెట్లు, తుర్మోల్ల వేరు ఆదివారంరోజు తప్పి వాటిని కడిగినూరి గంజిలోగాని, అన్నంలోగాని కలిపి తాగిస్తారు. నీటితామరచెట్లు కుల్క తీయకుండా - ఈకుల్కఇంకోక చెట్లుని కుల్కపోయకుండా - ఇలామూడుసార్లు పీకి, దీంట్లో ఉడుముపిల్ల కాలిగోర్లు (నాలుగుకాళ్ళవి), ఇంకా కొనముక్కు తోక అన్నింటిని కలిపి, ఆదివారంరోజుమాత్రమే అన్నంలో కలిపి కుక్కకు తాగించిన తర్వాత, కుక్క ఏ జంతువునైనా పడుతుంది.

ఏనుగపరికచెక్క అన్నంలోకలిపి కుక్కకుపోసి, ఆతర్వాత కుక్కకోయ్యలకు(పళ్లకు) ఈచెక్కను రుద్దుతారు. అప్పుడు ఆ కుక్కపేట బాగాచేస్తుంది. మొసరితేనె, చెట్లులో చెట్లు అంటే సిరిమానుచెట్లు, జావ్విచెట్లు తేనె రెండింటిని కలిపి, ఆదివారం రోజున కుక్కకి అడవిలో తినిపిస్తే అది బాగా వేటాడుతుంది. ఆదివారంరోజు పొద్దునే బీరిగ పట్టుకొని ఆ తీగని మొదటిముద్దలో కలిపి తినిపిస్తే అది తిని, కుక్క బాగావేట చేస్తుంది. పుట్టుదినైమీద (పుట్టుమీద) అడవిములగచెట్లు ఉంటుంది. (ఇది పుట్టులమీదమాత్రమే ఉంటుంది). ఈ చెట్లును అన్నంలో కలిపి పోస్తే, కుక్క పుట్టులో దాగినవున్న ఉడుములను సైతం వేటాడుతుంది.

వర్షకాలంలో చిన్న జెరి తిరుగుతుంది. దీన్ని ఆదివారంలోజు పట్టి, బ్రాతికున్నదాన్ని అన్నం ముద్దలో పెట్టి కుక్కతో తినిపిస్తారు. అప్పటినుండి ఉడుములను వేగంగా వెంటాడి పదుతుంది. రాతిబంక (రాళ్ళకుపట్టే బంక) ఆదివారంలోజు తెచ్చి అన్నంలోపెట్టి తినిపిస్తారు. అప్పుడు అది వేట బాగాచేస్తుంది. ఈ బంకవేస్తే కుక్క ఎక్కువ కాలం బ్రతుకుతుందని, ఎన్ని దెబ్బలు కొట్టిన త్వరగా చావదని అంటారు. కంబజు సికారిచేసినప్పుడు, అదిప్రాణంతో ఉన్నప్పుడే దాని గాలిముక్కులను తీసి కుక్కకు పెడతారు. తల్లి కుక్కకుగాని, పిల్లలకుక్కకుగాని ఆ గాలిముక్కులను తినిపిస్తారు. అవి తిన్న కుక్క జంతువు ఎంతదూరంలో ఉన్నా తలపైకెత్తి గాలి తీసి పసిగదుతుంది. దగ్గరల్లో ఉన్న ఏ జంతువును పోసీయదు. అయితే, గాలి ముక్కులను ప్రాణం ఉండగానే తీసిపెట్టాలి. అలాగే చెవిలో గూబలుకూడా తీసి గాలిముక్కులతో కలిపి తినిపిస్తారు. కుక్క ఎడగండ్లను చంపాలంబే, చింతబదనిక, కొండముచ్చ ఉచ్చ, రాతిబంక ఈ మూడు కలిపిగనుక కుక్కకు పోసినట్లయితే, కుక్క ఎడగండ్లనుకూడా చంపుతుంది. ఈ మందును ఉదయాన్నే ఎవరి మొఖం చూడకుండా కుక్కయజమానే పోస్తాడు.

కుక్కను మరగేసుకోవడంకోసం ఎక్కువరకాలచెట్లు పోసినట్లయితే కుక్కకు పిచ్చెక్కి పిచ్చిదొతుంది. కాబట్టి ఏదో ఒకరకం చెట్లును మాత్రమే కుక్కకు పోస్తారు. సహజంగా చెంచులు డబ్బు అంబులు తీయగానే, కుక్క పిలవకుండానే వెంట బయల్సేరుతుంది. నలుగురుచెంచులు కలసి వేటకుపోతే, ఆ కుక్క సొంతదారువెంటకాక మిగిలిన ముగ్గురివెంట పోతూ వేట చేస్తుంది. సొంతదారు పిలిచినా దగ్గరకు రాదు. అలా ఎవరి వెంటబడితే వారివెంట పోతూ ఉంటుంది. ఇలాంటి సందర్భంలో కుక్క సొంతదారు తన కాలి, చేతి వేళ్ళగోర్రను తీసి పొడిచేసి అన్నంలో కలిపిపెడితే (ముద్ద మద్దలో) ఇక ఆకుక్క అతని వెంటతప్ప ఎవరివెంటా పోదు. తన యజమానిని వదిలి అస్సలుండడు. ఇతరులను దగ్గరకు చేరసీయదు.

వేట అవసరంకోసం, చెంచులు, కుక్కల్ని ప్రేమగా చూసుకుంటారు. కుక్కలకి పేర్లు పెట్టుకోవడంలోనూ ఒక పద్ధతి లేకపోలేదు. ఎన్నటికీ తన బాకీ తీర్చులేని వాడి పేరుకూడా పెట్టుకుంటారు. అందుకు బాకీ పడిన వ్యక్తికి తెలిసేలాగ ఈ పని చేస్తారు. కొందరు తమకు గిట్టినివాళ్ల పేర్లు పెట్టుకుంటారు. ప్రతికుటుంబం దాదాపు అరుకుక్కల వరకు పెంచుకుంటారు. వీటికి అడవిలో వేట అలవాటు చేస్తారు - కుక్క పిల్లలకు, వేట సరిగారాని పెద్దకుక్కలకు కొన్నిరకాల మూలికలు కలిపి, తిసేముద్దలో కలిపి పెడతారు. ఆ రోజుమాత్రం కుక్కకు పులపు తగలనీయరు. ఇలా మందుపట్టడంపట్ల, వివిధ జంతువుల, మాంసాల వాసన పసిగ్గట్టకలుగుతుందంటారు. ఉడాహరణకు సమీపంలో పెద్దపులి వుంటే దాని వాసన పసిగట్టి, కుక్క చిన్నగా మూలుగుతూ, తన యజమానిని వెనక్కి తగ్గమని సూచిస్తుంది... నెమ్మదిగా చప్పుడుచేయకుండా కుక్క పరిగెత్తతుంది. కుక్క ఎగిరిపడుతూ, హతాత్తుగా భయంగా వెనక్కి మళ్ళీతే అక్కడ పెద్దపాము తిరుగుతున్నట్టు చెంచ తెలుసుకుంటాడు. పాము వాసన గాలిద్వారా పట్టేస్తుంది. ఎలుగుబంటి సమీపంలోవుంటే అటుఇటు పరిగెత్తి, చెంచుదగ్గరకు వచ్చి మొరుగుతుంది.

పెద్దపులిగాలి : ఒక మట్టలో పెద్దపులి ఉన్నట్టుతే ఆ గాలి గందుపాసన కుక్కకు తగినట్టుతే ఆ తగలగానే కుక్క ఉలిక్కిపడి, తోకముడిచి, చిన్నిచిన్న మూలుగులు మూలుగుతూ “ఊ.. ఊ..” అంటూ వెనక్కు నక్కినక్కి నడుస్తూ పారిపోవుటకు ప్రయత్నిస్తూ తన ఇంటి పెద్దను వెనక్కు రమ్మని సైగ చేస్తూ, మొరుగుతుంది. కుక్క చేష్టలు గమనించి అక్కడ దగ్గరలో పెద్దపులి లేదా చిరుతపులి ఉన్నట్టు నిర్ణయించుకొని అక్కడనుండి చడీచప్పుడు చేయకుండా నెమ్మదిగా నడుస్తూ కొద్దిదూరం వెళ్ళి పరుగెత్తి పారిపోతారు. చేసే సైగలు, శబ్దాలు గమనించి జాగ్రత్తపడాలి. అలా జాగ్రత్త పడకపోతే పెద్దప్రమాదంలో చిక్కున్నట్టే.

పాముగాలి : దారిలో పాము ఉన్నా, దగ్గర పాదలో పాము ఉన్నా లేదా దగ్గరలో పాము వెళ్ళిపోతున్నా ఆ గాలి వాసన తగిలిన వెంటనే కుక్క ఉలిక్కిపడి చటుక్కున ఎగరటం, లేదా భయం భయంగా వాసన చూడటం, పుల్లవిరిగినా భయపడి వెనక్కురూపడం జరుగుతుంది. కుక్క చేష్టలు తెలుసుకొని వెంటనే జాగ్రత్తపడాలి.

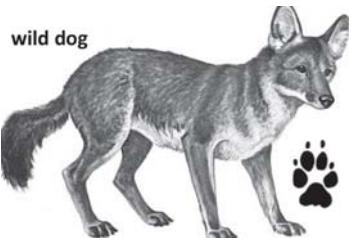
ఎలుగు : మట్టల్లో, పొద, గుంపుచెట్లలో ఎలుగు ఉన్నట్టేణే, ఆ ఎలుగు వాసనకు కుక్క అటు ఇటు పరుగెత్తికెళ్లి ఆ ఎలుగును తరుముతూ మనవైపుకు తీసుకువచ్చి, నిలబెట్టి మొరుగుతుంది. కాబట్టి అక్కడ ఎలుగు ఉన్నట్లు తెలుసుకొని, జాగ్రత్తగా పసిగట్టి వెంటనే అక్కడనుండి జారుకోవాలి లేదా ఆ ఎలుగు మనపైకి వస్తుంది.

రేచుకుక్కలు (Wild Dog)

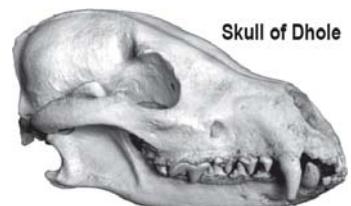
రేచుకుక్క - *Dhole or Indian wild dog, Cuon alpinus*. రేచుకుక్కలు చంపి తినని జంతువులేదు. చివరికి ఎలుగుబంటి, పెద్దపులిని, చిరుతపులినికూడా లెక్కచేయ్యాడు. అడవిలో అన్ని జీవాలు సరిసమానంగా వున్నప్పుడే ఈ జంతువు పెరిగే అవకాశం వుంది. ఇవి కొండ, మైదానంలో పగలు, రాత్రి అని లేకుండా తిరుగుతాయి. 2నుంచి 20దాకా గుంపులు గుంపులుగా తిరుగుతాయి. అంతకన్నా ఎక్కువుంటే మరోగుంపుగా విడిపోతాయి. ఎదురైన ఏ జంతువునైనా చంపేస్తాయి. మాంసం వేడి తగ్గేలోగా తినేస్తాయి. జంతువు నిలిచి వుండగానే తోలు తినేస్తాయి. చల్లారిన మాంసం ముట్టపు. జంతువు పూర్తిగా చచ్చి కింద పదేవరకు ఆగపు. ఇవి మనషుల్ని ఏమీ చేయవు. కనిపిస్తే తప్పుకుంటాయి. 2 నుంచి 6 పిల్లల్ని పెడతాయి.

రేచులు, పిల్లలను గుహలాంటి ప్రదేశాలలో ఈనుతాయి. రేసులు పిల్లలను ఈనిన సందర్భాలలో, ఆ పిల్లలన్న గుహవైపు మనుషులను రానీయవు. మామూలుగా అయితే, మనుషులను చూసినా, ఏదైనా జంతువును పట్టుకుని తింటున్నప్పుడు మనుషులు అటుగా వచ్చినా వారిని ఏమి అనపు. పక్కకు తప్పుకుని వెళ్లిపోతాయి. ఒకవేళ పిల్లలను ఈనిన గుహవైపు ఎవ్వరైనా వెళ్లారంటే వాళ్లని చంపతాయి. పిల్లలన్న గుహలదగ్గిర ఎప్పుడూ ఒక కుక్క కాపలా చేస్తుంది. మనుషులు గుహవైపు వస్తున్నారని అనుమానం కలిగిందంటే అరచి పదికుక్కల్ని పిలుస్తుంది. ఇవ్వే కలిసి వచ్చినవాళ్లను చీల్చి పదేస్తాయి. పిల్లలన్న గుహలో, తల్లి పిల్లలకు పాలిస్తుంటే ఇంకొకటి గుహ బయట కాపలా ఉంటుంది.

ఒక ప్రదేశంలో ఒక కుక్కపిల్లలను ఈనితే, దాని పిల్లలు నడిచేవరకు ఆ ప్రదేశం వదిలిపెట్టి పోకుండా అక్కడే తిరుగులాడుతూ ఆహారం తెచ్చి పెడుతుంటాయి. మిగిలినకుక్కలు సికారి చేసి పిల్లలన్న తల్లి కుక్కకి, కాపలా ఉన్న కుక్కకి మాంసం తెచ్చి పెడుతుంటాయి. పిల్లలు కనుక కొడ్దిగా పెరిగి నడుస్తున్నాయంటే ఒక అక్కడ ఉండవు. వాటిని వెంటబెట్టుకుని వేరే ప్రదేశాలకు తరలిపోతుంటాయి. ముందుకు సాగి పోతుంటాయి. ఇవి మామూలు కుక్కల మాదిరే చిత్తకార్టెలో కలును కుంటాయి. చలికాలం ముగింపునుండి ఏప్రిల్ ప్రదేశం ఈనుకుంటూ పోతాయి. ఒకవేళ ఎండాకాలంలో ఆలస్యంగా ఈనే కుక్కల్తే నీటి సదుపాయం ఉన్న ప్రాంతంలో రాళ్లాడన్న ప్రదేశం చూసుకుని అక్కడ ఈనుతాయి. పెద్దచామ ప్రాంతంలో కుతుపచరిదగ్గర ఉన్న గుండ్లలో ప్రతిసంవత్సరం రేసులు ఈనిపిల్లలతో తిరుగుతుంటాయి. కుతుపచరిలో ఎప్పుడూ నీళ్లంటాయి.

రేచుకుక్కలు ఆహారం అందించేదెలా : రేచుకుక్కలు తమ చిన్నారిపిల్లలకు, ముసలి రేచుకుక్కలకూ ఆహారాన్ని అందిస్తాయి. ఈ కుక్కలు పైన, కింద, మధ్య సుమారు అరకిలోమీటరు దూరప్రాంతాన్ని గమనించుకుంటూ వస్తాయి. కణితిపోతు కనబడగానే ముందు రేచుకులుదాన్ని చుట్టుమట్టి దూరం దూరంగా వుండి తరుముతూ, దగ్గరకొచ్చి కళ్లు పీకేస్తాయి. కళ్లు కనబడనికణితి ఆచెట్టుకి, ఈచెట్టుకి తగులుతూ తూలుతూ తడబడుతూ కండలు కదిలేలా అలసిపోతాయి. ఒకకుక్క కణితి వెనుకకాలు కండదగ్గర నరం తెగిపోయేలా కరిచి పీకుతుంది. కొంతదూరం గిలగిలలాడుతూ నడచి కణితి పడిపోతుంది. అప్పుడు రేచుకుక్కలు దగ్గరగా ఉంటే ‘కెక్...కెక్’ అని, దూరంగా ఉంటే ‘కూ...కూ....’ అని అరుస్తూ వాటిపిల్లల్ని, ముసలి కుక్కల్ని పిలుస్తాయి. కణితిని వాటికి వదిలేసి దూరంగా పోతాయి మిగతా రేచుకుక్కలు పిల్లలు, ముసలికుక్కలూ కణితిని పీక్కుని ఏ కండకాకండ చీరేసి తింటాయి.

ఈ కుక్కలు ఎక్కువగా దుప్పినికాని, కడితిపిల్లలనుకాని, సల్ఫోతుదూడలనుకాని వేటాదేటప్పుడు పిల్లలకు బాగా నేర్చిస్తాయి. పెద్ద జంతువులను కొంచెం పెద్దపిల్లలకు నేర్చిస్తాయి. ఈ రేచులు పెద్దజంతువును వేటాడినప్పుడు దాన్ని నీళ్ళ చెలమల దగ్గర ప్రాంతంలోకి దారి మళ్ళించుతాయి. నీళ్ళ చెలమలకు అరకిలోమీటరు దూరంలో చంపుతాయి. సికారిగండు' రేచుకుక్కల్లో రాజు. కడితిని వేటాడి, ముందుగా రాజుకుక్క దాని మెడని కొరికి చీరిపారేస్తుంది. కడితి కిందపడగానే తనవంతు కండలపీక్కుని తిని చెట్టునీడకు చేరేకా మిగతా సైనికులవంటి రేచుకుక్కలు కిందపడ్డ కణితిని చీల్చి తినేస్తాయి. అదీ దాని శరీరం వేడి తగ్గేలోగానే తినేస్తాయి. రక్తం, కండలవేడి, చల్లారితే రేచులు తినవు.

రేచురాజు చెంచులతమ్ముడు : రేచుకుక్కలు జంతువును చుట్టుముట్టి చంపితింటున్న సమయంలో చెంచులు దాని మాంసంకోసం సమీపిస్తే రేచుకుక్కలు సహజంగా దూరంగా తొలిగిపోతాయి. చెంచులుకూడా ఒకటి రెండుభాగాలు రేచులకోసం వదిలేసి పోతారు. మరీ ఒక్క జంతువునే రేచులుగాని, వాటిపిల్లలుగాని తింటుంటే చెంచులు గమనించి పక్కకి తప్పుకుని రేచులకే వదిలేస్తారు. ఒక్కోసారి రేచులు తరిమిన జంతువులు గూడెంలోనికి వస్తే చెంచులు వాటిని పట్టి చంపుతారు. ఐతే రేచులవల్ల జంతువులసంబ్యు తరిగిపోతుందనే బాధమాత్రం చెంచులు వ్యక్తం చేస్తారు. దెబ్బతిని చెంచుగూడేల్లోకి చొచ్చుకుని వచ్చిన జంతువుల్ని రేచులు ఇక వేటాడవు.

రేచులు పెద్దపులిని, చిరుతపులినీ వదిలిపెట్టవు. అన్నీ కలిసి దాడిచేసి చంపుకొని తింటాయి. ఎలుగుబంటిని చంపుతాయిగాని, వాటిని వేటాడ్డం రేచులకు కొంత కష్టం. ఎందుకంటే ఎలుగుబంటి ఒక్కోసారి పారిపోతూ చేతికందిన కట్టె తీసుకుని రేచుకుక్కని చచ్చేట్టు కొడుతుంది. రేంచులకు సుగాలీలు పెద్దముప్పుని చెంచులు చెబుతారు. మహాబాబ్ నగర్జిల్లా లింగాలమండలం అడవుల్లో సుగాలీలు రేచుకుక్కల్ని అనుసరిస్తా పోయి, అని ఏదైనా జంతువుని చంపగానే సమీపిస్తారు. అప్పుడు రేచులు పక్కకుతప్పుకో గానే చచ్చిన జంతువుగాయంలో పురుగుమందు ఏదో ఒకటి పోసి దూరంగా తప్పుకుంటారు. రేచుకుక్కలు మళ్ళీ వచ్చి ఆ జంతువుమాంసం తినగానే చనిపోతాయి. అలా కనబడిన రేచుకుక్కల్ని ఎలాగో ఒకలాగ, చివరికి తుపాకీతోనయినా వారు చంపుతారు. చనిపోయిన రేచుకుక్కలు కనబడితే, చెంచులు వాటిని గుంతతప్పి పూచ్చిపెట్టి మరీ పోతారు. సుగాలీలు వాటిని అలాగే వదిలేసిపోతారు. పురుగుమందుతో చచ్చిన జంతువు, దాన్ని తిని చచ్చిన రేచులు, ఇతరజంతువులకు ప్రమాదం అన్న గ్రహింపు సుగాలీలకు వుండదంటారు చెంచులు.

చెంచులు రేచులను ఎందుకు పెంచరు? : చెంచులు మామూలు కుక్కలనే పెంచుకుంటారు తప్ప రేచులను పెంచరు. ఒకసారి వేటకి పోయిన ఒకచెంచబ్బందానికి, అడవిలో సర్కింద రేచుకుక్కలు కనిపించాయి. ఐతే వాటిని మామూలుకుక్కపిల్లలుగా భావించిన చెంచులు గూడేనికి తెచ్చారు పెంచుకోడానికి. ఈలోగా పిల్లలకోసం, చంపిన జంతువు మాంసాన్ని, నోటితో పట్టి తెచ్చిన తల్లిరేచు తనపిల్లలు కనిపించకపోవడంతో చెంచులఅడుగుల వాసన గుర్తుపట్టి గూడేనికి వచ్చాయి. వాటికి ఎదురయిన ఆవులను, గేదెలను రహస్యంగా చంపుకొనితీసుకు పోవడంతో చెంచులకు పరిశ్శితి అర్థం అయింది. నాటినుంచి రేచుల జోలికి పోకుండా, మామూలు కుక్కలనే తమవేట సాయంకోసం ఎంచుకున్నారు.

రేచులు-చెంచులు విడిపోయినరోజు : రేచులను పెంచిన ఒకముసలవ్వ ఒకరోజు రేచులకు ఆపోరం పెట్టడం మరిచి పోయింది. ఆ రోజు దేవుడికి నైవేద్యం పెట్టడంవలన ఆచారం ప్రకారం, దేవుడినైవేద్యం కుక్కలకి పెట్టిరుగునక నైవేద్యం కుక్కలకు దక్కలేదు. రేచులు మంచితలితో చూస్తున్నాయి. చివరికి నైవేద్యం పెట్టిన కుండలు కడిగిన నీరుకూడా ముసలమ్మ కంపల్లో పారబోసింది. దాంతో రేచులు అలిగి చెంచుగూడేలు వదిలి అడవుల్లో ఉండటానికి నిర్ణయించుకుని, వేడివేడి మాంసం తిందాం పదండి అని వెళ్ళిపోయాయని అంటారు. మా దగ్గర ఉన్న కుక్కలు ఆకలికి తట్టుకోలేక, చిన్నపిల్లలు ఏరిగినది తిని ఆకలి తీర్చుకున్నదంట. అప్పుడు రేచులు పియుతినేకుక్క, నీపు మా వెంబడి రావడ్డు' అని మాదగ్గర వదిలివేసి పోయానావి. ఆ కోపంమీద ఎప్పుడైనా అడవిలో మా కుక్కలు కనిపిస్తే రేచులు కరుస్తాయి. ఇప్పటివరకు రేచురాజులు వేడివేడి మాంసం తింటా, పోయాగా బ్రతుకుతున్నవి. వాటిని చూచినప్పుడు మేము చాలా ఆనందపడతాము.

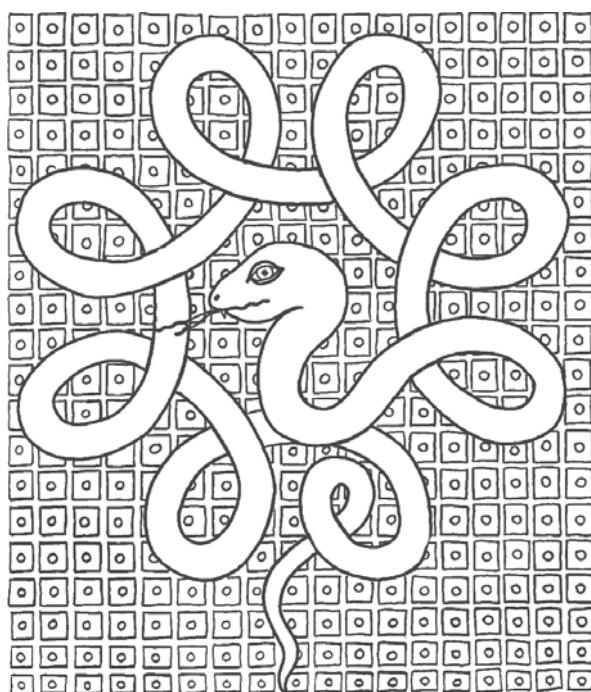
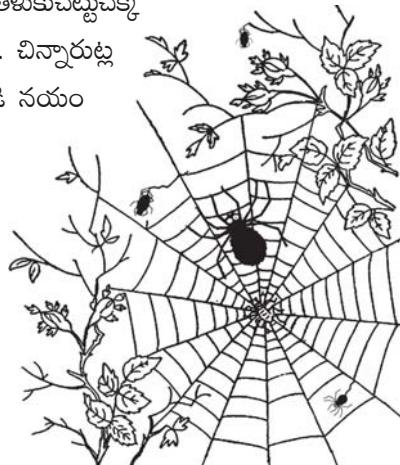
కాళగబ్బరిగాడు - సాలీడు (Spider)

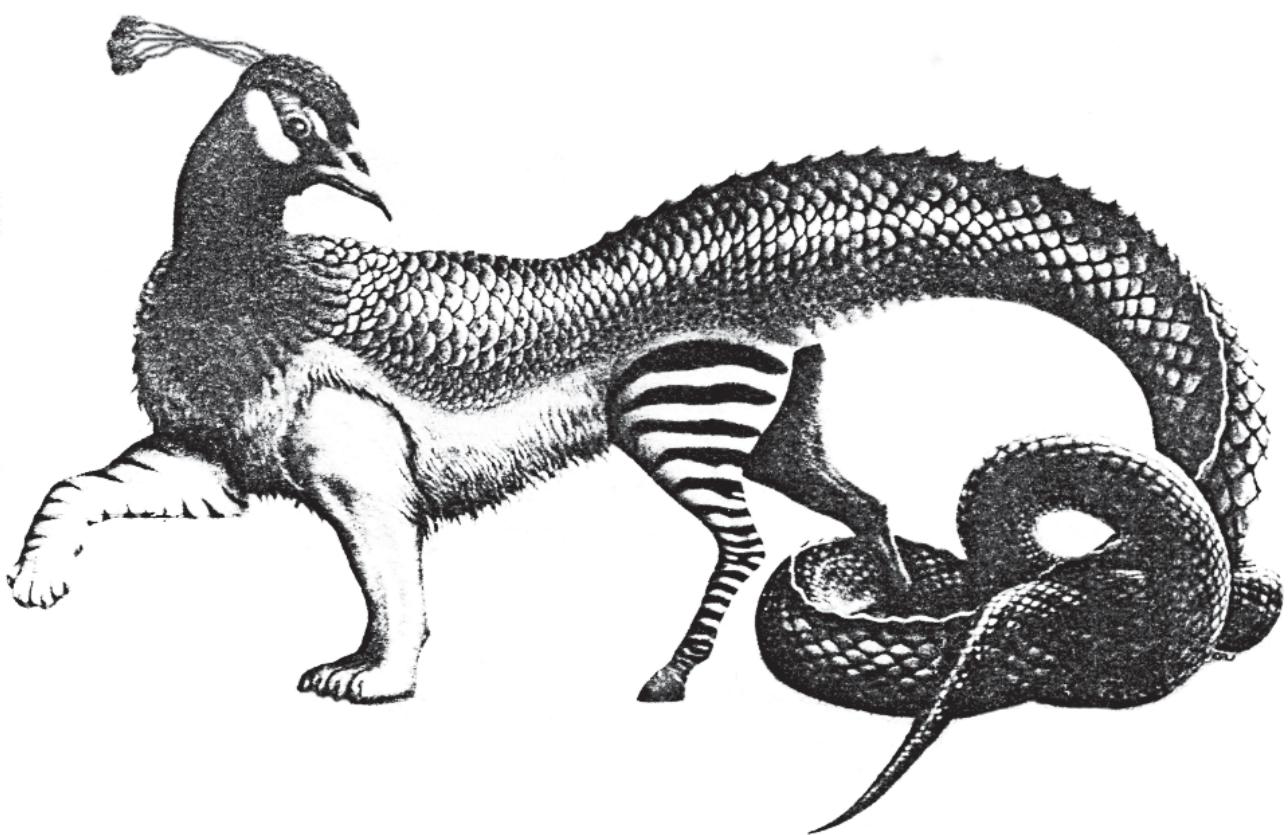
కాళగబ్బరిగాడు, పెద్దకాళగబ్బరిగాడు (రెండూ విషమున్నవి), చిన్నకాళగబ్బరిగాడు, బంగారుగబ్బరిగాడు, పొట్టికాళగబ్బరిగాడు (ఈగలు, దోషులను నివారించడానికి ఈ సాలెపురుగు సహకరిస్తుంది).

నల్లమలకొండప్రాంతాల్లో 4, 5 రకాల సాలీళ్ళు కనిపిస్తాయి. వీటిలో అరచేయి వెడల్పుండే కాళగబ్బరిగాడు విషపూరితమైనవాడు. ప్రమాదకరమైన ఈ సాలీడు కుడితే జీవితాంతం బాధ అనుభవించాలి. ఇవి ఎక్కువగా పాతవెదురు గుబుర్లలో ఉంటాయి. ఆ వెదుర్లకు కన్నాలు వేసుకుని వాటిలో ఉంటాయి. మామూలు రకం సాలీడు కుడితే పదిహేను ఇరవై నిమిషాలు మంటవెక్కిపోతుంది. పెద్దకాళగబ్బరిగాడు కుడితే బాధ నెలరోజులకుపైగా ఉంటుంది. పక్కవాతం వచ్చినట్టు మనిషి ముడుచుకుపోతాడు. నెల తరువాత మంట తగ్గినా, వర్షంలో తడిస్తే దడ- ఆపై కరెంటుపోక్క తిన్నట్టుగా వుండటం జీవితాంతం ఉంటుంది. దీనికి పాతవెదురు పొదలకింద గుమ్మల్లో తొర్పుల్లో నీరు తాగాలంటారు లేదా తశుకుచెట్టు తొర్పుల్లో ఉన్న నీట్లుతాగాలి. లేనిపక్కంలో తశుకుచెట్టుచెక్క నానబెట్టితే నీరు ఎర్రగా మారుతుంది. నీటిని నెలరోజుల పాటు రోజూ తాగితే తగ్గిపోతుంది. చిన్నారుట్ల కుడుముల మూగెన్న (ట్రాక్టరుమూగెన్న), కాళగబ్బరికాటు బాధతో చివరికి ఈ మందే వాడి నయం చేసుకున్నాడు.

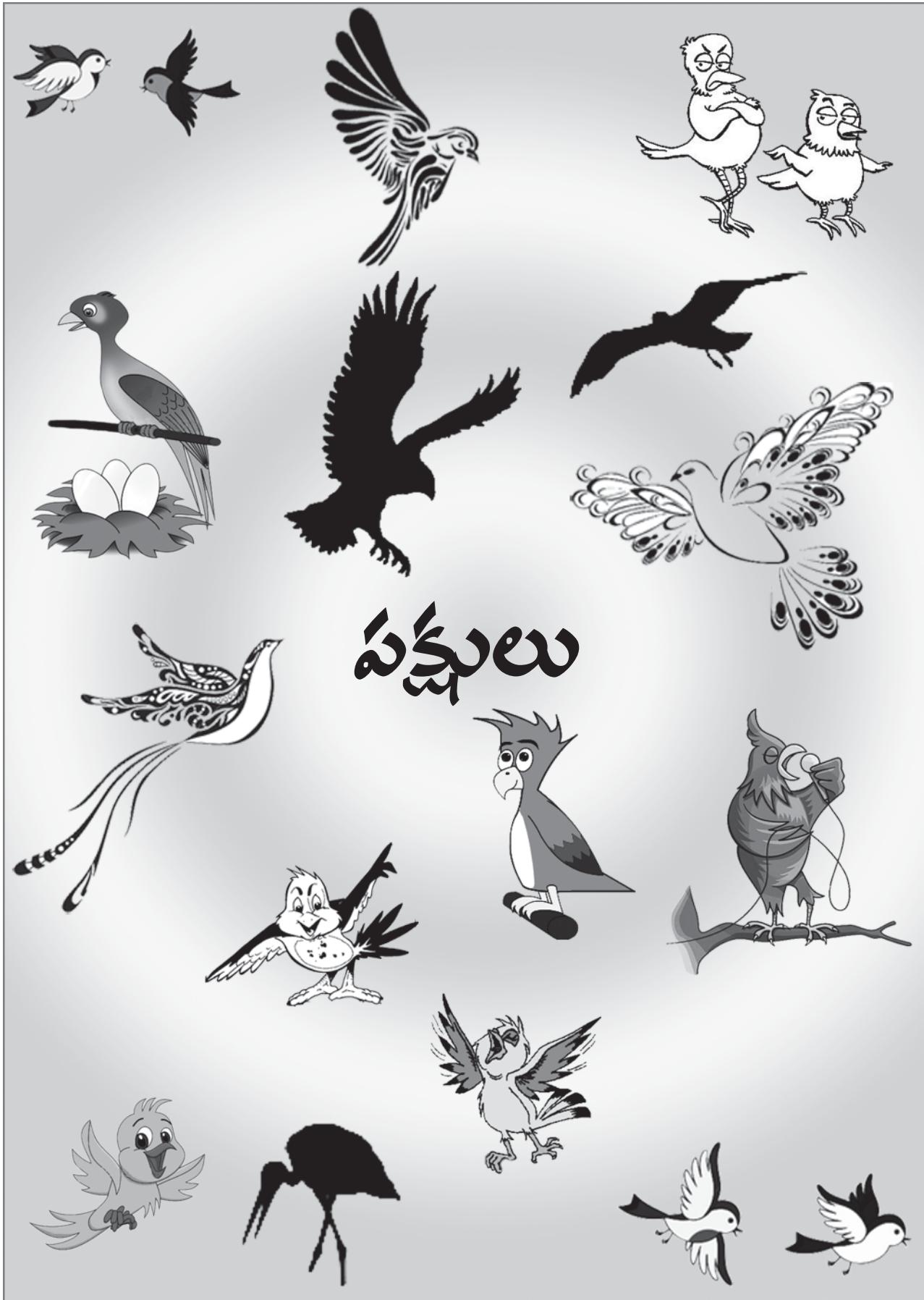
కాళగబ్బరి ఆహారంకోసం గూటిమీద ఆధారపడదు. ఎక్కుడబడితే అక్కడ తిరుగుతుంది. చిన్నపైజు కొండతేళ్ళను, జారిని, చీమల్చికూడా తింటుంది. అన్నిరకాల సాలీళ్ళు, ఆడమగకలసి తిరుగుతుంబే, ఇదిమాత్రం వంటరిగానే తిరుగుతుంటుంది.

పెద్దపైజు సాలీడు బంగారు, నీలం, మల్టీరంగులలో ఉంటాయి. నూగు వుంటుంది. కొన్ని రకాలకు నూగు వుండదు. కొన్నింటికి పెద్దపొట్ట వుంటుంది. పెద్దసాలీడు తన గుడ్లన్నిటిని ఉండలా చుట్టి మోసుకుపోతుంటుంది. పిల్లలైన తరువాత అవన్నే తల్లిపీపుమీద అంటుకని కుప్పులా వుంటాయి. వాటిని అలాగే మోసుకుపోతుంది తల్లిసాలీడు. ఈరకం సాలీడు మల్టీరంగులో ఉంటుంది.

ముఖ్యమైన జంతువులు ఒకే బొమ్మలో

పక్కలు

నైమలి (Peacock)

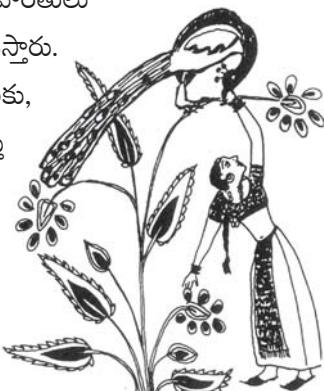
ఇది చాలా అందమైనది. ఇవి దట్టమైన అడవులలో, చిట్టడవులలో పొదలు ఎక్కువగా ఉండే ప్రదేశాలలో ఉంటాయి. నెమళ్ళు దాదాపుగా నాలుగు అడుగుల ఎత్తువరకు పెరుగుతాయి. దీని బరువు తినుండి 6 కేజీలవరకు ఉంటుంది. ఇవి ఎక్కువకాలం జీవిస్తాయి. ఉదయం తెల్లవారినప్పటినుండి సాయంత్రంవరకు ఆహారం కోసం కొండలు, ఘైదానప్రాంతాలు అన్నీ అణువణువున గాలిస్తాయి. రాత్రిసమయంలో ఎక్కువగా ఎత్తుగా, గుబురుగా ఉన్న చెట్లమైన పడుకుంటాయి.

ఇవి సంవత్సరానికి ఒక్కసారి మాత్రమే గుడ్లు పెడుతుంది. తొలిసారి 3 లేదా 4 గుడ్లు పెడుతుంది. గుడ్లను నేలమైన చిన్నచిన్న గడ్డి దుబ్బులమధ్య పొదలలో, కాలిపోయిన చెట్లమొదళ్ళమైన పెడుతుంది. ఈ ప్రదేశాలు జనసంచారానికి దూరంగా ఉంటాయి. వీటి గుడ్లు దాదాపు 15సంవత్సరముల వయసు గల పిల్లలాడి పిడికిలి సైజలో ఉంటాయి. ఇవి కూడ కోడిలాగే గుడ్లను పొదుగుతాయి. ఇవి పురుగులు, చిన్నచిన్న పాములు, తేళ్ళు, జెప్రెలు, పండ్లు, కాయలు, గింజలు తింటాయి. ఇవి 1,2 నుండి 10,20 దాకా గుంపుగా ఉంటాయి. గుంపులో పెద్ద మగనెమలి ఒకటి ఉంటుంది.

చిన్నచిన్న తుంపర్లతో వర్షంపడుతూ, గాలివీస్తుంటే నెమళ్ళకు చాలా సంతోషం. ఆనందంతో నాట్యం చేస్తాయి. ఇవి నాట్యం చేసేటప్పుడు వేటగాళ్ళను గమనిస్తూ చాలా జాగ్రత్తగా ఉంటాయి. నెమలిపుంజు ఆట ఆడేటప్పుడు దగ్గరకు పోయినా గుర్తుపడుదు. కాని ఆటాడే సమయంలో వేటాడడము, చంపితే పొపం అని మా చెంచు పెద్దల నమ్మకం. ‘కుందేటిసాలువ’ గద్దలు నెమళ్ళను బాగా వేటాడుతాయి. ఇవి చాలా ప్రమాదకరమైనవి. గద్ద, నెమలిని వేటాడినప్పుడు మాకు తెలిసిపోతుంది. చుట్టుపక్కల ఒక అరకిలోమీటరు దూరంలో గద్ద నెమలికి యుద్ధం పడిందంటే, నెమలి బాగా కేకలు వేస్తుంది. ఇవి సంతోషపు కేకలు కావు, భయంతో వేసినికేకలు. ఈ అరుపులను విని దానికి కనపడకుండా డాగుకొని చూస్తుంటారు. గద్ద దానిని చంపినప్పుడు లేదా నెమలి బాగా అలసిపోయినప్పుడు పోయి తెచ్చుకుంటారు. గుడ్లగూబలు, నెమళ్ళను రాత్రి సమయంలో వేటాడుతాయి. ఇవే కాకుండా రాత్రిళ్ళు మనములు, పాములు, చిరుతపులులు, రేచుకుక్కలు మొదలైనవి నెమళ్ళను వేటాడుతాయి.

పిల్లలకు వాంతులవుతుంటే నెమలిఇంక కాల్చి మసిచేసి తేనెతో కలిపి తినిపిస్తారు. వెంటనే వాంతులు కట్టుకుంటాయని అంటారు. గుడిసెలోకి పాము వచ్చినట్టు అనుమానం వస్తే నెమలిఇంక కాల్చి పొగవేస్తారు. ఎంతటి పాముకయినా ఈ వాసన తలనొప్పి ఇస్తుంది. దాంతో అది బయటికి పోతుంది. వొంటినెప్పులకు, చేతులు, కాళ్ళ పనిచేయనప్పుడు నెమలి కొప్పును వంటిమీద బాగా రుద్దుకుని వేడినిళ్ళస్తునం చేస్తే వొళ్ళనాప్పులు పోతాయంటారు చెంచులు. ఈ నెమలికొప్పు ఉడుముకొప్పు కలిపి నరాలు పనిచేయని భాగంలో రుద్దితే నరాలు బాగా పనిచేస్తాయి.

వేటాడటం : గద్ద, నెమలిని వేటాడేటప్పుడు చెంచులకి సులభంగా తెలిసిపోతుంది. చుట్టుపక్కల అరకిలోమీటరు దూరంలో గద్ద, నెమలికి యుద్ధం జరిగిందంటే నెమలి భయంకరంగా కేకలు పెడుతుంది. దాని అరుపులు దూరంగా వినిపిస్తాయి. ఆ అరుపులనుబట్టి గద్దతో యుద్ధం చేస్తోందని చెంచులకి అర్థమవుతుంది. అప్పుడు దానిని వేటాడ్చానికి వెళ్లినవాళ్ళ దాక్కుని చూస్తుంటారు. గద్ద, నెమలిని చంపగానే వెళ్లి తెచ్చుకుంటారు. లేదా నెమలి బాగా అలిసిపోయినప్పుడు పట్టుకుని తెచ్చుకుంటారు. అలా చెంచులు ఒక నెమలిని తీసుకుపోతే, గద్ద మరొక నెమలిని వేటాడుతుంది. ఐతే గద్ద వేటాడి చంపే రెండవనెమలి జోలికి చెంచులు వెళ్లరు. ఆకలితో ఉన్న గద్దకు ఆ నెమలిని వదలివేయడం మంచిదని, న్యాయమని భావిస్తారు.

సాకిత్తే గోరింకను సాకాలి (Myna)

ఇవి అందమైన పక్కలు. చెట్ల తొర్పలలో రెండునుండి ఆరువరకు గుడ్లు పెడతాయి. గుడ్లను ఎక్కువగా చెట్టుతొర్పలలో తప్ప మిగిలిన చోట పెట్టవు. తొర్పలలో మాత్రమే గుడ్లను పొదుగుతుంది. ఇవి తొర్పలను తొలచలేవు. వేరే పక్కలు తొలచిన తొర్పలలో నివాసాలు ఏర్పాటు చేసుకుంటాయి. నాలుగు లేదా అంత కంటే ఎక్కువ గుంపులుగా తిరుగుతాయి. గోరింకలు పురుగులు, చిన్నచిన్న పాముపిల్లలు, తేళ్ళు, షాట్లు, గింజలు, పండ్లు తింటాయి. ఇవి పాములను బాగా పసిగదుతుంది. ఎంతటి పామువైనా చాకవక్కంగా కళ్ళలో పొదుస్తుంది. పక్కలకు హస్తిని కలిగించే గద్ద, కాకి మొదలగు పక్కలను వెంటబడి తరుముతుంది. వీటిని చిన్నపథయసునుండి పెంచినట్టే చాలా విశ్వాసంగా ఉంటాయి, మనభంటికి కాపలాగా ఉంటుంది అని అంటారు.

ఇంట్లో మనము లేని సమయంలో ఎవరైనా దొంగతనం చేస్తే, ఈ పక్కిని పెంచినవారు వచ్చినప్పుడు కిందపడి గిరగిరా తిరిగి కొట్టుకుంటుంది. ఇలా చేస్తే మన ఇంటికి ఎవరో వచ్చారని అర్థం. అది గమనించిన తరువాత ఎవరు వచ్చారు అని ఆ పక్కిని అడిగితే, వెంటనే దొంగతనం చేసినవారి ఇంటిదగ్గరకు పోయి గిరగిరా తిరుగుతుంది. అందుకే మా పెద్దలు ‘సాకిత్తే గోరింకను సాకాలి’ అని అంటారు.

Indian Myna

బర్లుపోలుగాడు (Drongo)

దీనినే బర్లుపోలుసినయ్య (Drongo) అంటారు. ఇది బట్రెల్పైన కుర్చొని బట్రెలచుట్టూ తిరిగే పురుగులను

Racket-tailed Drongo వేటాడుతుంది. ఇది చిన్నపక్కి, నల్లగా ముక్కు ధృదంగా ఉంటుంది. తోకకు పొడవుగా

రెండుశకలు ఉంటాయి. ఉడయం నుండి సాయంత్రం వరకు చాలా దూరం ప్రయాణం చేస్తుంది. దీనికి కాకులుగాని, గద్దలుగాని కనిపిస్తే అది ఉన్న ప్రదేశము నుండి ఒకటి, రెండు కిలోమీటర్ల దూరం వెంబడించి తరుముతుంది. దీని ఆరుపు ఈల వేసినట్లు ఉంటుంది. వీటి ఆహారం చిన్నచిన్న పురుగులు మాత్రమే. ఇవి చెట్లపైన గూళ్ళు కట్టుకొని జీవిస్తాయి. మూడు, నాలుగు గుడ్లు పెడుతుంది. సాధ్యమైనంతవరకు రెండు, మూడు గుడ్లను మాత్రమే పొదుగుతుంది. ఇవి 1,2 మాత్రమే ఉంటాయి, గుంపులుగా ఉండవు. ఎక్కువగా పైన ఎగిరే పక్కలు కావు. ఇది ఒకదగ్గర కుర్చొని ఆటూ ఇటూ తిరుగుతూ చిన్నచిన్న పురుగులను వేటాడుతుంది. వీటిని పాములు, పిల్లలు మొదలగునవి వేటాడుతాయి.

Black Drongo

సుమ్మిట్టుకూతు

ఫూర్స్కాలంలో మా చెంచులకు తిండి గింజలులేక అడవి మొత్తం గాలించేవారట. అలా ఎంత దూరం తిరిగినా తినడానికి ఎలాంటి ధాన్యం దొరకలేదంట. అందరిని అప్పు అడిగినారు. ఎవ్వరివద్ద ఎలాంటి ధాన్యం లభించలేదు. ధాన్యంలో చిరుధాన్యం ‘కొర్రలు’ అనేవి ఉంటాయి. ఈ పంటలు పల్లెలలో ఎక్కువగా పండిస్తారు. ఈ ధాన్యం మాత్రం గువ్వగారి వద్ద ఉన్నాయంట. ఆకలితో ఉన్నవాడు గువ్వవద్ద అప్పుగా తూమెడు (అంటే 32 సేర్లు) గింజలు అడిగినాడు. ‘కరువు వస్తుందని దాచిపెట్టి ఉంచాను నీకు ఇస్తాను. నీవు పంటలు పండిన వెంటనే నా బాకి నాకు ఇవ్వాలి’ అని చెప్పింది గువ్వ. తరువాత ఆ విషయం మరిచిపోయినాడు. కానీ గువ్వ మాత్రం మరిచిపోలేదు. అప్పటినుండి ఇప్పటివరకు కొర్రల్, కొర్రల్, కొర్రల్ అని చిరుధాన్యాలను అడుగుతుంది. గువ్వలు ఈవిధంగా కూస్తు తిరుగుతుంటాయి.

“సద్గుచేసు గెట్టుమీదా గువ్వేసిగువ్వా
సద్గు గింజలేరితింటే గువ్వేసిగువ్వా
మక్కిర్క ఏసనమా గువ్వేసిగువ్వా
చెంచేని కడ్పుకాల గువ్వేసిగువ్వా”

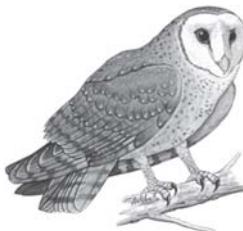
“గువ్వును” పంట పొలంలో గింజలు నాశనం చేస్తుంటే కాలు విరిగేటట్లు భాబం వేస్తాడు: అప్పుడు గువ్వ నా కాలు విరిగిపోయేటట్లు వేసినావు నీకాలు విరగ అని చెంచుకు శాపాలు పెడుతుంది.

స్వల్పులు (Doves)

ఇవి రెండు రకాలుగా ఉంటాయి. కానీ అన్ని ఒకే రకమైన అరుపులు అరుస్తాయి. కొర్ల్, కొర్ల్ అని; పూకేసుకో, పూకేసుకో అని; గుగ్గాగ్గా అని మూడు రకాలుగా అరుస్తాయి. ఇవి గడ్డిగింజలు, పండ్లు, కాయలు, వెదురుజొన్నలు మొదలగునవి అన్ని తింటాయి. ఇవి శాకాహారులు. రెండునుండి నాలుగువరకు గుడ్లు పెడతాయి. ఇవి రకరకాల చిన్నచిన్న పుల్లలతో కొబ్బరిచిప్పు ఆకారంలో గూళ్ళు కట్టుకుంటాయి. ఈ గూళ్ళను ‘దొచ్చులు’ అంటాం. ఈ దొచ్చులను కొమ్మలచివర మాత్రమే పెడతాయి. ఇవి కొమ్మలమీదనే పదుకుంటాయి. మగ, ఆడ రెండిటికి తేడా ఉంటుంది. మగగువ్వను బాగా గుర్తుపట్టగలం. మొడమీద రెండుమూడు రంగులకలిగి ఉంటుంది. ఆడగువ్వ మొడమీద రంగులు ఉండవు. ఇవి 2నుండి 10వరకు గుంపులుగా తిరుగుతాయి.

అనుగోవిపిట్ట (Owl)

అనుగోవిపిట్ట (*Barn owl, Tyto alba*). దీనినే చావుపిట్ట అని కూడా అంటారు. ఈ పక్షి ఆడనెమలి అంత వుంటుంది. రాత్రిపూట తిరుగుతుంది. నీటిదగ్గర నిలబడి రకరకాల శబ్దం చేస్తుంది. ఆ శబ్దానికి ఎండ్రకాయలు బయటికి రాగానే పట్టుకుని తింటుంది.

పుల్లసీతల గద్ద (Owl)

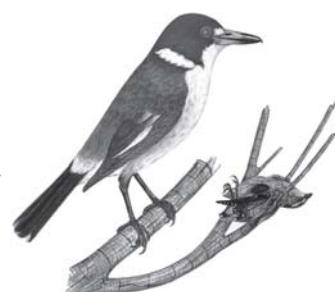
ఈ పక్షిని పుల్లసీతల గురువు, తొండలపోసిగాడు అని కూడా అంటారు. పుల్లసీతలు 15 నుంచి 30 వరకూ ఒక గుంపుగా వుంటాయి. ఇవి చెదపుగుల్ని ఎక్కువగా తింటాయి. పుల్లసీతలగద్ద ఈ గుంపుదగ్గరికి వచ్చి పుల్లసీతలపిల్లలాగ అరుస్తుంది. అవి ముందు అనుమానించినా తరువాత దగ్గరకు వచ్చి, అని తినే చెదలు ఆహారంగా పెడతాయి. గద్ద తిన్నుతనేపు తిని, తనకునచ్చిన పుల్లసీతను తన్నుకుని పోతుంది. మరుసటిరోజు మరో పుల్లసీతలగుంపు దగ్గరకుపోతుంది. ఇలా నెలరోజులు తిరగ్గానే మొదటి గుంపుదగ్గరకు వస్తుంది. చిత్రమేమంటే గద్దపిల్లలను పుల్లసీతలే పెంచుతాయి. గద్ద తనగుడ్డను పుల్లసీతల గూటిలో పెట్టిపోతుంది. గద్దపిల్లలు పెద్దవయ్యాక, పుల్లసీతల్ని తినడం నేర్చుకుంటాయి.

పూతపిచ్చుక (Sunbird)

పూతపిచ్చుక (*Purple sunbird, Nectarinia asiatica*): ఈ పిచ్చుక రెండు రకాలుగా, రెండురంగుల్లో ఉంటుంది. మగపిచ్చుక నల్లనిరంగులో ఉంటుంది. ఆడపిచ్చుక పచ్చరంగులో ఉంటుంది. ఈ పిట్ట, పూతమీద ఉన్న రసాన్ని మాత్రమే పీల్చుతుంది. ఇది పెట్టినగూడు చాలామెత్తగా ఉంటుంది. ఒక సంచిలాగ దారాలతో పెట్టినట్లు మెత్తటిదూరితో గూడును గుండ్రంగా అల్సి దారి ఉంచుకుంటుంది. ఈ గూట్లోనే పిల్లలను పొదుగుతుంది. వర్షాలకు తడవకుండా ఈ గూడును కడుతుంది.

ముక్కుపిట్ట (Shrike-butcher bird)

పిట్టమొత్తం పచ్చరంగులో ఉంటుంది. ముక్కుమీద ఎర్రనిరంగుతో అడ్డంగా చార ఉంటుంది. ఇది గుడ్లను గోడబొక్కలకు, నేలకలుగుల్లో వాగుఁడ్లలవెంట పెడుతుంది. చేపలను ఎక్కువగా వేటాడి తింటుంది. చేపల వేటలో ఇది మహానేర్వరి. ఇది కప్పలనుకూడా చాలాతేలికగా పట్టుకుంటుంది.

చేపలను పట్టినా, కప్పులను పట్టినా వాటిని ముక్కుతో పట్టుకెళ్లి ‘పట్టికొర్రు’ మీదే (ఎండిపోయిన మోడుచెట్టు) కూర్చుని, ముక్కున పట్టినచేపనుగాని కప్పునుగాని ఎండుకొమ్మక అటు ఇటూ ముక్కుతో కొట్టి చంపి తింటుంది. ఇది నీళవాగులవెంట ఎక్కువగా తిరుగుతుంది. నీటికి దగ్గరగాఉన్న బండరాళ్లమీదగాని, వాగుల పక్కగా ఉన్న చెట్లమీదగాని కూర్చుని నీటిలో చేపగాని, కప్పగాని పైకి కనబడగానే రక్కున ముక్కుతో పట్టి పట్టేస్తుంది.

దావరిపిట్ట (నక్కంపిట్ట) (Woodpecker)

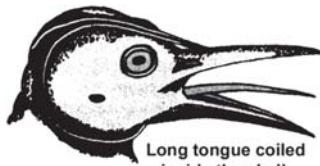
దావరిపిట్ట (*Lesser golden-backed woodpecker, Dinopium benghalense*). దీనినే వడ్డంగిపిట్ట అనికూడా అంటారు. ఏదేనా ముఖ్యమైన కబురుచెప్పడంలో దావరిపిట్టకు మించినది లేదని చెంచుల నమ్మిక.

ఈ పిట్ట కిట్...కిర్...మంటు అరుస్తుంది. పిట్ట అరిచిందంటే ఏదోప్రమాదం వున్నట్టే లెక్క పొదల్లో అరిచిందంటే అక్కడ క్రూరమృగం ఉండని అర్థం. దీని కూత శకునంగా భావిస్తారు. ఇంటిదగ్గర ఏదేనా అశుభం జరిగినా అరుస్తుందని, దేవునివలె ప్రమాదాన్ని ముందుగా తెలిసేలాగ చేస్తుంది గనుక దీన్ని దావరి(దేవుని)పిట్ట అంటారు.

ఈ పిట్ట అరవగానే ‘సామితల్లి దేవుడా! పిట్ట అరస్తా ఉంది. అంతా సల్లగా సూడు సామీ’ అని వేడుకుంటూ చెంచులు ఇంటిదారిపడతారు. దావరిపిట్ట పొడిచిన బొక్కలు ఎక్కువగా పనికిరావు. ఎందుకంటే తొర్లలను పెద్దగా(వెడల్చగా) తొలచి చెట్టులోపల పైన కిందభాగంకు కూడ తొలచి ఉంటాయి. అంటే లోతు ఎక్కువగా ఉంటాయి. దేవరపిట్టలు చేసిన తొర్లలో తొండితేనెలు ఎక్కువగా పెడుతుంటాయి. చెంచులు తేనెలకు పోయినప్పుడు ఈ పిట్టలను కనిపెట్టుకుంటూపోతారు. ఈ పక్కి కనబడిదంటే చుట్టుపక్కల ‘తొంది’ ఉన్నట్లుగా భావిస్తారు.

జరిగినకథ: ఒకసారి నేను, మా అమృ బంకమాకులు చెక్కుణికి వెళ్ళాం. నా దగ్గర దబ్బ అంబులు ఉన్నవి. మా బంకచెట్ల దగ్గర ఒక చిన్న అల్లిమట్ట ఉంది. మా దగ్గరే ఈ పిట్ట అరిచింది. అంతలోనే ఆ మట్ట దగ్గరకు పోయి అరిచింది. మా ‘అమృ ఆ మట్టలో ఏదైనా ఉంటుంది, పోమాకు’ అంది. మా కుక్కలను ఆ మట్టవైపు ‘ఉజ్జు...’ అని ఒక చిటిక వేసి, ‘ఉస్యు...’ మని ఉసిగొల్చాము. వెంటనే కుక్కలు మట్టలోకి వెళ్లి ఆ మట్టలో నిప్రపోతున్న ఎలుగుగొడ్డను లేపితే, అది మా వైపు తరుముతూ వచ్చింది. అంతలోనే మేము చప్పుడు చేయకుండా చవ్వమని చెట్టు ఎక్కి కూర్చున్నాము. కుక్కలు చాలా దూరం తరిమి వదిలిపెట్టి తిరిగి మా దగ్గరకు వచ్చాయి. మొత్తానికి ఈ పిట్ట ప్రమాదకరమైన కబుర్లు, దేవునివలె అందిస్తా. ఆ ప్రమాదమును తొలగిస్తుంది. కాబట్టి దీనిని మా చెంచులు దావరి(దేవుని)పిట్ట అంటారు. దీనిపై నమ్మకం. ఇది అరిచిన వెంటనే ‘సామితల్లి దేవుడా ఎక్కడున్నావో అంతా నీదే! కాపాడు తండ్రి. ఎందుకు అరుస్తున్నావో, అందరు చల్లగా ఉండాలి’ అని తిరిగి చెబుతారు. ఈ పిట్ట అడవిలో మన నీడవెంట పడుతూ అరుస్తుంటే ఇక ఎంత మాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా ఇంటికి తిరిగి వస్తాము.

The tongue extends upto four times the length of the beak
Woodpeckers have extremely long tongues

గెడపిట్ట (గెడగాడు) (Hornbill)

గెడగాడు (*Indian grey hornbill, Ocyceros birostris*): చాలా చిత్రమైన పిట్టలు ఇవి. చాలా అన్యోన్యంగా సహకరించుకుంటాయి. ఆడ, మగ రెండూ వేటికవే ప్రత్యేకత కలిగినవి. ఒకే చెట్టుకు రంద్రాలు చేసుకొని, కింది భాగంలో ఆడపిట్ట ఉంటే, పైభాగంలో మగపిట్ట ఉంటది. దేనికదే విడివిడిగా పడుకుంటాయి. మేతకు వెళ్లినప్పుడు కలుసుకొని సరసం ఆడుకుంటాయి. గుడ్లను పెట్టి పొదిగే సమయంలో మాత్రం రెండూ సమానమైన బాధ్యతలు నిర్వహిస్తాయి. ఆడపిట్ట మొదట తొర్లలు తొలచి, అపి గుడ్ల పెట్టే సమయానికిల్లా ఆ కన్నాన్ని శుభ్రగా ఇల్లులాగ తయారు చేసుకొని గుడ్ల పెడుతుంది.

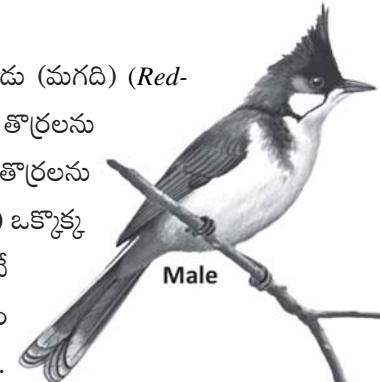

ఆడగిడగాడు మాత్రం గుడ్లపై పొదగదు. ఆ గుడ్లపై మగగిడగాడు పొదుగుతుంది. ఈతే మగపిట్టకి అహారం ఆడపిట్టే తెచ్చి ఇస్తుంది. గుడ్లనుంచి పిల్లలు వచ్చే సమయానికి మగపిట్ట ఈకలన్ని ఊడిపోయి అవన్నీ పుట్టినపిల్లలకి మెత్తని పరుపులా తయారవుతాయి. అప్పుడే లేచిన పిల్లలు అమ్మ తెచ్చే పురుగుల(మేత) కోసం తండ్రితో సహ నోరు పైకి లేపి తెరుస్తాయి. ఆడపిట్టే వెళ్లి అహారం తీసుకొస్తుంది. పిల్లలకు ఈకలు, రెక్కలు వచ్చేవరకు తల్లి అహారం తెస్తుంది. అంతే కాదు మగపక్కి బాగారెక్కలు, బొచ్చు వచ్చేవరకు త్రమిస్తుంది. తరువాత పిల్లలు స్వంతగా ఎగిరి ఆహారం సంపాదించగలిగే వరకు మగపిట్టగూటిలో ఉండిపోతుంది. చిత్రమేమంటే, ఈ పిట్టలు చిన్నవైనా, పెద్దవైనా తామువుండే తొర్పలో రెట్ట వేయవు. వాటి ముద్దు కన్నుంకు సరిగాపెట్టి ఆ పియ్య బయటపడే విధంగా వేస్తాయి. పిల్లలు కొద్దికొద్దిగా పెద్దవి అయ్యేకొద్ది ఆ చెట్టుకన్నుం మొత్తం ఒక రకమైన ఘెనంతో తొర్పను మొత్తం మూనేసి, ముక్కుపట్టే విధంగా బొక్క ఉంచి, ఆ రంధ్రం ద్వారానే వీటికి అహారం అందిస్తుంది. ఈ పక్కలను మంచి తల్లిదండ్రులుగా ప్రకృతిమాత స్పష్టించింది. ఈ పక్కలు ఏ చెట్టుకొమ్మున ఉన్నా చెట్టు చుట్టూ పిట్టపియ్య ఉంటుంది. ఈ పెంటను చూసే మా చెంచువారు గిడపిట్టలున్నాయని గుర్తిస్తారు. ఈ గిడపిట్టలు ఎక్కువగా తళుకుచెట్లకు, మరియు మద్దచెట్లు, తబ్బిసచెట్లు, నెమలిచెట్లు, బంకతిసేటువంటి మొత్తని చెట్లకు మాత్రమే ఇవి రంద్రాలు చేసి తొర్పలు ఏర్పాటుచేసుకుంటాయి. పిల్లలకు బొచ్చువచ్చి కొద్దిగా పెద్దవి అయి, ఎగరడం మొదలు పెట్టినప్పుడు, వర్షాలుకురిసి నీళ్ళ చెట్లవెంబడి జారి తొర్పలోకి ప్రవేశించినప్పుడు, సుదురు (చెద) పట్టినప్పుడు పాతతొర్పను వదిలి కొత్తతొర్పులు ఏర్పాటు చేసుకుంటాయి.

పుక్కలుగాడు (Bulbul)

పొక్కిలిగాడు (అడది) (*Red-vented bulbul, Pycnonotus cafer - Female*), పొక్కిలిగాడు (మగది) (*Red-whiskered bulbul, Pycnonotus jocosus - Male*): ఇది స్వంతంగా చెట్లకు కన్నాలుచేసి తొర్పలను ఏర్పాటు చేసుకుంటుంది. వేరేపిట్టలు చేసిన తొర్పలను వాడవు. మొత్తంమీద చెట్లను దొలచి తొర్పలను ఏర్పాటు చేసుకునే పక్కలన్నీ, తొర్పలను మారుస్తుంటాయి. ఒకొక్క ఈతకు (గుడ్లపొదగడానికి) ఒకొక్క తొర్పనుచేసి వాడుకుంటాయి. అంటే ప్రతీసంవత్సరం తొర్పను మారుస్తుంటాయి. కొత్త తొర్పలనే తప్ప, పాతతొర్పలను అసలువాడవు. పుక్కలు గాడికి తోక పొడవు. దేవరపిట్టలోనే రెండోరకం పిట్ట ఇది. ఇది దేవరపిట్టలాగానే కాస్త చిన్నసైజులో ఉంటుంది. దేవర పిట్టలాగానే అరుస్తుంది. దీనికి వేగం ఎక్కువ. ఇది చెట్లకు కన్నాలను తొలచలేదు. కల్రిచీమలకోసం చెట్లను ఎప్పుడూ పొడుస్తుంది. కొమ్మకొమ్మును వెదుకుతూ చెట్లు మొత్తం పొడుస్తుంటుంది.

దరువేసే పుక్కలుగాడు: ఈ పక్కి అడవిలో పుక్.....పుక....పుక అని లయబద్ధంగా దరువు వేస్తుంటుంది. (అరుస్తుంటుంది). ఒక రావగాడు అతని భార్య అడవికి పోతారు. రావగాడు జంతువులు, ఉడుములు, ఉడతలకోసం దేవులాడుతుంటాడు. ఈలోగా భార్య వెనుకనే రాకున్నది. ఇది ఎక్కడ ఆగిపోయిందా! అనుకుంటూ వెతుక్కుంటూ వెనక్కి వెళతాడు. వీడు వెళుతుండగా ఒక చెట్టుదగ్గర భార్య నాట్యం చేస్తూ కనబడుతుంది. పుక్కలుగాడు దరువెయ్యడం, ఈమె నాట్యం చెయ్యడంచూసి, వెంటనే రావగాడు బిట్కాయ/ బిట్కులో (ఇనుముతో తయారైన అంబుచివర గారకాయపెట్టి కొడతాడు) అంబుతో పుక్కలుగాడిని కొడతాడు. బిట్కాయ గొంతుకు తగిలి పుక్కలుగాడు కిందపడిపోతాడు. రావగాడు వేసిన బిట్కులోదెబ్బకు గొంతుభాగంలో రక్తం గడ్డకట్టి ఎర్రగా బయటకు వచ్చి ఉంటుంది. పక్కి అంతా ఒకరంగు ఉంటే ఇదిమాత్రం ఎర్రగా ఉంటుంది. ఈ అంబుగాయం గుర్తుతోనే నేడు సంచరిస్తూ ఉంటుందిగాని దరువెయ్యడం మాత్రం మానలేదు. ఈ పక్కి చాలా చిన్నగా ఉంటుందిగాని నోరు చాలా పెద్దగా ఉండి చాలా గట్టిగా రకరకాల అరుపులు అరుస్తుంది.

టోప్పుపూర్చిపిట్ట

దీనిని అదురుపిట్ట అనికూడా అంటారు. ఈ పిట్ట లేసినప్పుడు ఎంత నిబ్బరం గలవాడైన ఉలికిపడతాడు.

గుడ్లగూబలు (Owls)

ఇవి తొరును చేయలేవు. గెడగాడు, దేవరపిట్టలుచేసి వాడుకొని వదిలేసిన తొరులను ఉపయోగించుకుని బ్రతుకుతుంటాయి. ఇవి జంటలు జంటలుగా ఉంటాయి. విడివిడిగాను ఉంటాయి. తల్లిపిల్లలు కొన్నింటిలో ఉంటాయి.

అరకాస్త కప్పరా! నేలకప్పరిగాడు (Nightjar)

నేలకప్పరిగాడు (*Common Indian nightjar, Caprimulgus asiaticus*): దీనిని భారతరేయపిట్ట అనికూడా అంటారు. ఇది గమ్మత్తయిన పిట్ట. చాలా చిన్నపక్కి. రాత్రిపూట అడవిలో అరుస్తూ తిరుగుతుంది. దీని గుడ్ల నల్గా ఉంటాయి, నేలమీద రాళ్ళమధ్యలో మాత్రమే పెడుతుంది. 3 నుండి 6 గుడ్లవరకు పెడుతుంది. ఇది నేలమీద ఉన్నప్పుడు మనం గుర్తుపట్లలేము. దీనికి పగటిపూట కళ్ళు కనబడవు. కాబట్టి పగలంతా తోక రెక్కలు వెడల్చుగా విప్పార్చుకుని నేలమీద బోర్లా పడుకుంటుంది. దీన్ని గుడ్లిపిట్ట, గుడ్లికప్పరగాడు అనికూడా పిలుస్తారు. అరిచినప్పుడు దీని ధ్వని ఏదో మాటల్లాడినట్టుంటుంది ‘అరకాస్తకప్పరా’ అన్నట్టుగా ఉంటుందంటారు చెంచులు. ఈ పిట్టమీద చిన్న కథ.

కొత్తగా పెళ్లయిన ఒక జంటలో భార్యకు భర్తాంటే నచ్చేది కాదు. పెళ్లయి ఐదారునెలలు గడిచినా భర్తను దగ్గరకు రానీయలేదు, తాకనీయలేదు. అతనెనెత దగ్గరవుదామని ప్రయత్నించినా ఆమె రానిచ్చేదికాదు. చివరికి ఒకసారి పొలం పోదామని అన్నాడు భర్త. సరేనన్నది భార్య ఇద్దరూ అడవికివెళ్లారు. రాత్రయింది. అడవిలోనే పడుకోవలసివచ్చింది. చెట్టుకింద పడుకున్నారు. ఆమె ఎప్పటిలాగే దూరంజరిగి పడుకుని నిద్రపోయింది. రాత్రివేళ చలి ఎక్కువయింది. భర్త ఉన్న ఒక్కదుష్టి కప్పుకుని పడుకున్నాడు. భార్యకి దుష్టి లేదు. చలి విపరీతమైంది లాభంలేదని ఆమె తనంతటానె ‘అరకాస్తకప్పరా’ అని అడిగింది. భర్త సరేనని తన దుష్టికప్పి, దగ్గరగా పడుకున్నాడు. అప్పుడు భార్య అతన్ని అవమానించే అర్థంలో పాట పాడింది. భర్తకి కోపంవచ్చింది. పెళ్లయినప్పటినుంచి కలవనీయకపోగా ఇంత అవమానిస్తావా? అని ముందుజన్మల్లో గుడ్లికప్పరగాడుగా పుడతావుఫో అని శపించాడట. అప్పటినుంచి ఆమె గుడ్లికప్పర పక్కి అయి తిరుగుతోందని అంటారు.

కాండ్రీపులు (Plover)

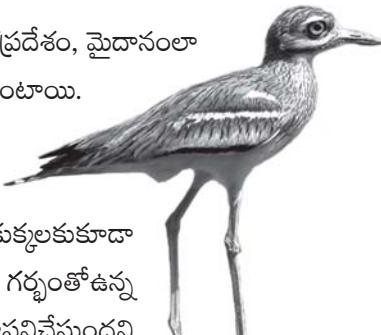
దీంట్లో రెండు రకాలు ఉన్నాయి: 1. చినగాళ్ళ కాండ్రీపుడు (*Little ringed plover, Charadrius dubius*), 2. పెద్దగాళ్ళ కాండ్రీపుడు. చిన్నగాళ్ళ కాండ్రీపుడు బరకలలో తిరుగుతుంటుంది. పెద్దగాళ్ళ కాండ్రీపుడు చెరువుగట్టవేంట తిరుగుతుంటుంది. ఇది బట్ట మేకపిట్టలుగా ఉంటుంది.

ఇది మనమటి చూస్తే చెరువుగట్టలో దాక్కుంటుంది. కాండ్రీపుడు తోడు లేకపోతే ఉండలేదు. ఒంటరిగా వుంటే తోడు దొరికేవరకు అరుస్తుంటుంది. ఇది చాలా జాగ్రత్త, తెలివిగల పక్కి. దీనికి ఎంత జాగ్రత్త అంటే, గుడ్లగాని, పిల్లలుగాని ఉన్న సమయంలో అలికిడి విన్న వెంటనే దాని దొచ్చునుండి దూరంగా వెళ్లి అక్కడ అరవడం మొదలుపెట్టి శత్రువును దారి మళ్ళీస్తుంది. దీని గుడ్లనుగాని, పిల్లలనుగానీ కనిపెట్టడం చాలా కష్టం. ఇది రాత్రిపూటకూడా ఎక్కువగా మెలుకువగా ఉండే పిట్ట. రాత్రిపూట అలికిడి విన్న తన గూడునుంచి దూరంగా వెళ్లి అక్కడ అరుస్తుంది.

కన్నెర్లు (Stone curlew)

ఈ పిట్ట మంచి ఎండలకాలంలో ఎర్రటి ఎండలో గుడ్లుపెట్టి పొదుగుతుంది. సన్నసన్న రాళ్లప్రదేశం, మైదానంలా ఉండేచోటు చూసుకుని అక్కడ గుడ్లు పెడుతుంది. వీటి గుడ్లుకూడా రాళ్ల మాదిరిగానే ఉంటాయి. నాలుగు, ఆరువరకు గుడ్లు పెడుతుంది. 21 రోజులకు పిల్లలను చేస్తుంది. దీని గుడ్లను తల్లి చూడకుండా, అది అరవకుండా తీసి తెచ్చి మేకలకుగాని, బల్రెలకుగాని పెడతారు. గుడ్లను తీయడం ఆ పట్టి చూసి అరిస్తే, ఆ గుడ్లు దీనికి పోసినా పనిచేయడని చెంచుల నమ్మకం. (దీన్ని కుక్కలకుకూడా పోస్తారు-రాత్రంతా మేల్గాని ఉండి కావలా చేయడానికి). అయితే ఇవి పిల్లలకు కాకుండా గర్భంతో ఉన్న తల్లులకు కనుక పోస్తే పుట్టబోయే పిల్లలు చాలా పుష్టిగా ఉంటారని, తల్లికంటే పిల్లలకు బాగా పనిచేస్తుందని చెంచులంటారు. సహజంగా పిట్టలన్నీ గుడ్లుపెట్టే కాలం ఏప్రిల్, మే, జూన్ నెలలు. వేసవి కాలం. పక్కలు గుడ్లను పొదిగేకాలం సుమారు వారంనుండి పదిరోజులవరకు ఉంటుంది. పెద్ద పిట్టలైతే బండకోడి, కారుకోడి వంటివి 20 రోజులవరకు పొదిగేకాలం ఉంటుంది. సాధారణంగా ఈ పక్కలన్నీ మూడునాలుగు గుడ్లకుమించి పెట్టలేవు. పిచ్చక 10 నుండి 12 వరకు గుడ్లు పెడుతుంది. అలాగే హరేడుకూడా పదిగుడ్లవరకు నేలమీదే పెడుతుంది.

మాగూట (Eagle)

దీనిని ఉమ్మగూబ (Eurasian eagle) అనికూడా అంటారు. ఈ గూబ రాత్రిపూట మూలుగుతే చెడు (కీడు) జరుగుతుంది.

చోరటంత

ఇది ఎత్తయిన చెట్లమీద గూడు వేసుకుంటుంది. ఎక్కువగా తాటిచెట్లమీద గూళ్లు వేసుకుంటుంది. కొండలకు దగ్గరగా ఉన్న చెట్లను ఎంచుకుంటుంది. అలాగే చిన్నచిన్న సరులలోకూడా గూళ్లను పెట్టుకుంటుంది.

పీతవ్యగడ్డ (Vulture)

పీతవ్యగడ్డ (White or Scavenger Vulture, *Neophron percnopterus*). దీనికి నెత్తిమీద జాట్లు ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఇది ఎక్కువగా పిట్టలను తన్నుకుపోయి తింటుంది. చిన్నపురుగులు, గింజలు, పండ్లు కూడ తింటుంది. చెట్లమైన పండుకుంటుంది.

కుండుప్పగడ్డ (Coppersmith)

కుండుప్పగడ్డ (Coppersmith barbet). ఇది చెట్లకు చేసే రంధ్రాలు చాలా చిన్నవిగా ఉంటాయి. ఇవి వదిలేసిన తొర్పులు వేరే జీవులకు పెద్దగా పనికిరావు.

క్రీ చోడ్లు

తచ్చిసమాకుల గింజలు ఈ పక్కలు బాగా తింటాయి. ఈ గింజలు నల్గా ఉంటాయి. లోపల విత్తనం ఉంటుంది. పైన పెంకు ఉండి విత్తనం చిన్నగా ఉంటుంది. పక్కలు ఈ గింజలను మింగి రెట్లలు ‘బోడ్డలను’ పదులుతాయి. ఈ బోడ్డలను పలిచి తింటారు. ఎక్కువగా దౌరికితే పచ్చడి, పవ్వుకూడా చేస్తారు. చాలా రుచిగా ఉంటుందని అంటారు. ఈ గింజలను కోయిలలు, కాకులు, గోరికంలు మిగిలిన పక్కలు ఎక్కువగా తింటాయి. వీటిలో కోయిల మరీ ఎక్కువగా తింటుంది. ఈ బోడ్డలను పిల్లలు ఏరుకొని తెచ్చి పెద్దలకు ఇస్తారు. అందరూ కలిసి తింటారు. ఈ బోడ్డలను ఏరుకొనేటప్పుడు పిల్లలు ఒకరిపై మరొకరు పోటీ పడుతూ ‘కాకా నాకొక కాకి

బొడ్డయ్యవే - టోల్కో టీల్కో వాడికి దొరక్కుడు. కాకా నాకొక కాకి బొడ్డయ్యవే - టోల్కో టోల్కో టోల్కో అంటూ ఆ బొడ్డలను వీలైనంత ఎక్కువ ఏరుకోవడానికి చెట్టుకింద పరుగులుతీస్తా చిందర పందరగా తచ్చాడుతుంటారు. పక్కలన్నీ ఈ బొడ్డలను వేసినా, ఏదోఒక పక్కిని పేరుపెట్టి ఆడుకోవాలి కాబట్టి 'కాకి' అని 'కాకి'ని వంకబెట్టి బ్రతిమిలాడుకుంటూ పక్కలన్నింటిని ఈవిధంగా 'పదం'లాగా కల్పించుకోని టోల్కో, టోల్కో, టోల్కో అంటూ పాడుతుంటారు. కోయిల అరుపులు వినబడగానే పిల్లలు ఆ చెట్టుకిందకు చేరి దేవులాడటం మొదలుపెడతారు.

నల్కీసిరిగాడు (Wagtail)

నల్కీసిరిగాడు (*Large pied wagtail, Motacilla maderaspatensis - Male; Grey wagtail,*

Motacilla cinerea - Female): ఇది

స్వంతంగా చెట్లకు రంధ్రాలు చేసి తొర్పలను ఏర్పాటు చేసుకోలేదు. ఇతర పక్కలు వదిలివేసిన వాటిని ఇవి వాడుకుంటాయి. తొర్పలలో గుడ్లుపెట్టి పొదుగుతుంది. కాకపోతే ఆ తొర్పలలో, కాసిని కష్టపుల్లలు వేసుకొని దొచ్చులు ఏర్పాటు చేసుకుంటాయి.

రామచిలుకులు

ఇవి స్వంతగా తొర్పలను ఏర్పాటు చేసుకుంటాయి. ఇది గుడ్లుపెట్టడం, పొదగడం జీవితమంతా తొర్పలలోనే గడువుతుంది. ఎప్పుడు కావాలంటే, అప్పుడు వేరేచెట్లకు కొత్త తొర్పలను చేసుకుంటుంది.

సాలువగడ్డ (Snake-eagle)

Short-toed Snake-eagle, Circaetus gallicus. ఏ చెట్లపైనేనా గూళ్ళు పెట్టుకుంటుంది. అలికిడి అయితే కిందికి దిగుతుంది. ఇది కుందేళ్ళను, ఉడుములను, చిన్నకొండగొరెలను, అడవికోళ్ళను, కోడిపుంజులను తన్నుకొనిపోయి తినగలదు. ఇది పైన తిరుగుతుంటే పక్కలు, జంతువులు నక్కి ఉంటాయి.

తొండనేఘడు (Barn Owl)

ఇది ఎక్కువగా తూర్పుకు తిరిగి నిలబడుతుంది. ఏ ప్రదేశంలోనైనా చెట్లమొడులపైన, తడకలపైన బొమ్ముపెట్టినట్టు అట్లాగే నిలబడి చూస్తుంటుంది. అనలు కదలనుకూడా కదలదు. దీన్ని అదే పనిగా చూస్తుంటే తలనొప్పి వస్తుందని చెంచుపెట్టలు చూడవదంటారు. ఇది తొండలను, ఎలుకలను పట్టుకొని తింటుంది.

Barn owl and its field mouse

అడవికాకులు చెంచుల మిత్తులు (Jungle crow)

అడవికాకులుకూడ మాకు మంచి సహాయం చేస్తాయి. ఈ కాకులలో రెండు రకాలు. పెద్దకాకులు అడవిలో ఉంటాయి. వీటిని 'మాలకాకులు' (*Jungle crow, Corvus macrorhynchos*) అని అంటాము. చినకాకులు 'ఊరకాకులు' (*House crow, Corvus splendens*) ఇవి పైదానప్రాంతంలో, ఊళ్ళలో ఉంటాయి. అందువలన వీటిని ఊరకాకులు అంటాము. కాకులు ఎక్కువగా మాఅడవిలో నీళ్ళున్న ప్రాంతంలో ఉంటాయి. నీళ్ళచేలమలు, వాగులు, కాలువలు, పాతనీళ్ళు ఎక్కువగా ఉన్నచోట ఉంటాయి.

వేరొకని పొలంలోనికి పోయి, మేం నీళ్ళు దొరకక బాధపడుతుంటే ముందు కాకి అరుపు ఎక్కుడనుండి వస్తున్నదని గుర్తుపట్టి ఆ ప్రాంతంకు బయలుదేరుతాము. కాకి అరిచిన చుట్టుపక్కల వెతుకుతాము అప్పుడు పాతనీళ్ళ చెలమలు కనుక్కుంటాము. కాకి అరిచిందంటే ఆ ప్రాంతంలో ఏదో ఒక మంచి నీళ్ళ చెలమ ఉండని గుర్తుపెట్టుకుంటాము. ఆ చుట్టుపక్కల వెతుక్కుంటూపోయి నీళ్ళు కనుక్కొని తాగుతాము. అంతేకాకుండా పులి పట్టి వదిలివేసిన జంతువులనుకూడా కాకులు మాకు చూపించుతాయి.

ఒకవేళ మా పెంపుడు జంతువులు అడవిలో తప్పిపోతే దాన్ని వెతుక్కుంటుపోయి దొరకకుంటే ఇంక పులి చంపి ఉంటుందని అనుకుంటాము. ‘దాని శవమైనా చూచిపోదాం పదండ్రాని బయలుదేరి, కాకుల అరుపు వెంటపోతాము. అది పలాన పొదలదగ్గర అరుస్తున్నవని గమనించి పోతే, అక్కడ ఆవు పులినోటపడి చచ్చి ఉంటది. బాగా అడవిలోపలకి పోయి ఏమీదొరకకుంటే కాకుల అరుపు గమనించి పోతాము. అక్కడ పులి చంపిన జంతువు ఏదైన కనబడితే, కడితి, దుప్పి, నల్లపోతులంచి జంతువుల మాంసాన్ని ఒకటి, రెండు రోజులలడైనా తెచ్చుకుంటాము. ఇలాగ కాకి మాచెంచులకు సహాయం చేస్తుంది. అందుకని దానికి అడవిలో ఉడుముల పేగులు, ఉడతల పేగులు వేస్తాము.

పక్కలు పల్కే సంకేతాలు

పక్కలు ప్రమాదాన్ని గ్రహించినపుడు రకరకాల అరుపులతో ప్రమాదసంకేతాలను మిగిలిన వాటికి చేరవేస్తుంటాయి. ఉదాహరణకు గొడ్డు గోరింకలు:, తొర్రలలో దొచ్చులు చేసుకొని ఉంటాయి. ఇవి స్వంతంగా తొర్రలు చేసుకోలేవు. వేరే పక్కలు చేసిన తొర్రలలో దొచ్చులు చేసుకుని ఉంటాయి. ఆ తొర్రలోకి ఏదైనా పాము వచ్చినట్లయితే దాన్ని చూసి ప్రమాదం వచ్చిందని తనఅరుపులతో మిగిలిన పిట్టలకు సంకేతాలు పంపుతుంది. ప్రమాదం గ్రహించిన వెంటనే లేచి కొద్దిదూరం అటూఇటూ తిరిగి ఒక రొండ్ కొట్టి వస్తుంది. వచ్చి కొమ్మెనై కూచుని సహజంగా అరిచే అరుపు ‘స్టింగ్...స్టింగ్’ అని అయిదారుసార్లు అదేపనిగా అరచి, మళ్ళీ లేచి ఒకసారి తిరిగి చెట్టుపై వాలి, ఈ కొమ్మెనుంచి ఆ కొమ్ముకు, ఆ కొమ్మునుంచి ఈ కొమ్ముకు ఎగురుతూ హదావుడిగా తిరుగుతూ గంతుతూ కంగారు పడుతుంటుంది. మిగిలిన గోరింకలు అక్కడకు చేరుకునేవరకు చెట్టుపై కలియతిరుగుతూ అరుస్తూ ఉంటుంది. ఒక్కసెకనుకూడా ఏ ప్రదేశంలోను, కొమ్ముమీద నిలబడదు. అలాగే పెద్దపులినిగాని, చూసినపుడు అలాగే అరుస్తుంటాయి. పెద్ద పులినైతే వెంటబడి తన్నుతుంటాయి.

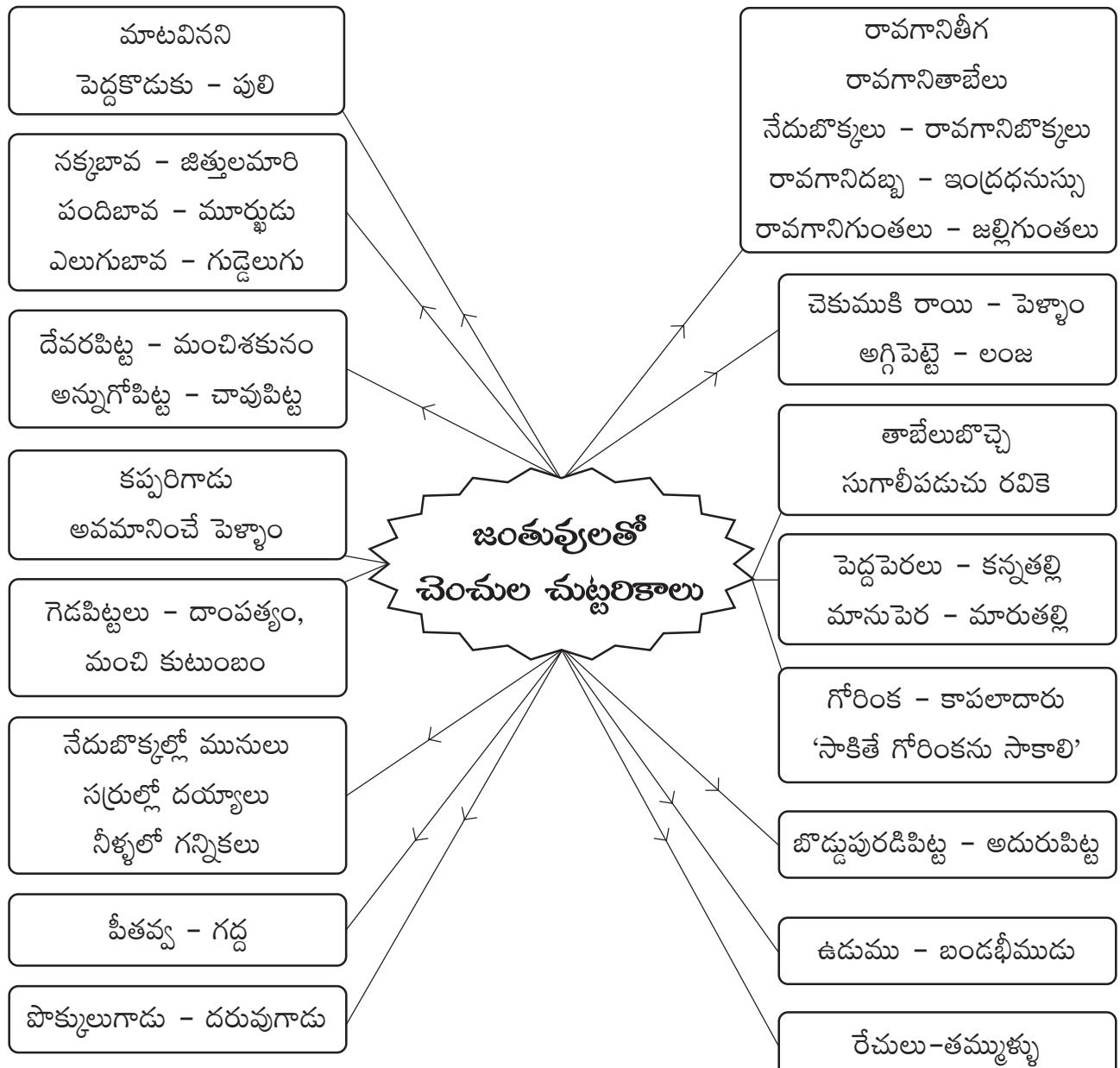
పెద్దపులి పక్కలను తినదు. కానీ అడవిలో కొన్నిరకాల కోళ్ళను తింటుంది. అడవికోడి గుడ్లుపెట్టి పొదిగి వున్నపుడు అటుగా ఏదైనా జంతువు వస్తే గుడ్లమీదనుంచి లేచి వెళ్లి జంతువుపైకి పోయి తగిలి పొడుస్తుంది. అదే పులిఅయినా అలాగే తగిలి పొడుస్తూ ఉంటే పులి దాన్ని చటుక్కుపు అందుకుని తింటుంది. మిగిలిన పిట్టలను వేటిని పులి తినదు. నిజానికి ఆ పక్కలు పులిపై వాలి అడుకుంటాయికూడా!

బండకోడి, కారుకోడిగాని ప్రమాదాన్ని గ్రహిస్తే ఒక్కసారిగా “కూ..కూ...కూ...” అని అరుస్తూ ఉరుకుతుంది. దాని ఉరుకును చూస్తే చెంచులకుకూడా అర్థమపుతుంది. పులిచింతలకుకూడా క్రూరజంతువులు, పెద్దపులి, దుప్పి, నాగుపొము, కొండచిలివలను చూసి ప్రమాదహెచ్చరికలు చేస్తాయి. కడుతులు, దుష్పులు, నల్లపోతువంచి సాధు జంతువులను చూసి అరవవు. వాటికి శత్రువు అనిపించినపుడు, చివరకు పిల్లి అయినాసరే ఒక్కసారిగా లేచి “లెలెలూ... లెలెలూ... లెలెలూ..” అని అరుస్తూ ఆకొమ్ముమీదనుండి ఈ కొమ్ముమీదకి ఈ కొమ్ముమీదనుండి ఆకొమ్ముమీదకి తిరుగుతూ అరుస్తుంటుంది. శత్రువు వెళ్లిపోయేవరకు అరుస్తూనే ఉంటాయి. అపుడు చెంచులు ‘ఆవక్క పులిచింతలు వర్షుతన్నాయిరా! ఏదిగిని ఉంటాదిరా’ అని ఆ ప్రక్కకి పోరు. సాయంత్రం అరిచే అరుపులో దాని సంతోషం వేరుగా ఉంటుంది. ఒకదాన్ని మరొకటి ముక్కులతో ముద్దులాడుకుంటూ పొడుచుకోవడం, రెక్కలతో కొట్టుకోవడం, కలిసిఎగరడం, అటూఇటూ ఒకదానివెంట మరొకటి పరుగులెత్తడం, వెంటబడి తరుముకోవడం, ఎగిరిదూకడంవంటివి చేస్తూ చాలా నెమ్ముడిగా అరుస్తుంటాన్నిబట్టి అవి చాలా సంతోషంగా ఉన్నాయని గ్రహిస్తారు.

అడవికోళ్ళలో బండకోడి చాలా పొట్టిగా ఉంటుంది. దీని కాళ్ళకు ఒక్క దానికి నాలుగు ‘యారలు’(వేణ్ణ) ఉంటాయి. ఈ కోడిని పట్టడానికి ఉచ్చులు, బండలు ఒడ్డుతారు. ఈ కోడి ఎక్కువగా కొండల్లో బండలదగ్గర తిరుగుతుంటుంది. నాగమ్మ ఈ బండకోడిని పోటీలో పెట్టి పందెం గెల్చి, పల్నాటి యుద్ధానికి నాంది పలికింది.

జంతువ్రలతో చెంచుల మట్టికాలు

EVERGREEN HORNBILLS

Hornbills are beautiful birds familiar to many as farmers of the forest that ensure the dispersal of fruit seeds. Nine species of these large birds are found in India, mainly in the Northeast and the Western ghats; Narcondam island in the Andamans hosts the critically endangered Narcondam hornbill. The great hornbill, a magnificent bird reaching a length of three-and-a-half feet, is distinguished by a big yellow beak with a casque and striking tail feathers. Sadly, accelerating habitat loss threatens its future, and hunting has depleted populations. It is protected at the highest level under Schedule I of the Wildlife Protection Act, but that can do little to save the habitat. In the Western ghats, the proposed hydroelectric project at Athirapilly across the Chalakudy river will destroy precious landscape sheltering the species, and three others - the Malabar pied, the Malabar grey, and Indian grey hornbills. This area is part of the Athirapilly-Vazhachal-Chalakudy riverine region, a biodiversity hotspot. There is some hope that continuing scientific studies on hornbills in the Western ghats will save the birds; they have highlighted the role of undisturbed forests, as opposed to degraded ones, in sustaining healthy populations. *It is heartening that the Kerala Forest department, in partnership with researchers and Kadar tribal people, is carrying out a large-scale exercise of monitoring nesting-holes over an extensive area of hornbill habitat.*

Scientific studies done in Arunachal Pradesh establish that the great hornbill thrives in unlogged forest, in comparison with selectively logged forest and plantations. A similar pattern emerged in a study covering the

Agasthyamalai and the Anamalais in Tamil Nadu. Clearly, the abundance of hornbill species depends heavily on the availability of suitable fruit and nesting trees. But more important is the evidence that the great hornbill is particularly vulnerable to habitat alteration. What this highlights is the need to preserve the fragile remnants of the Western ghats, and carefully nurture food-providing trees in fragmented forests. The community-

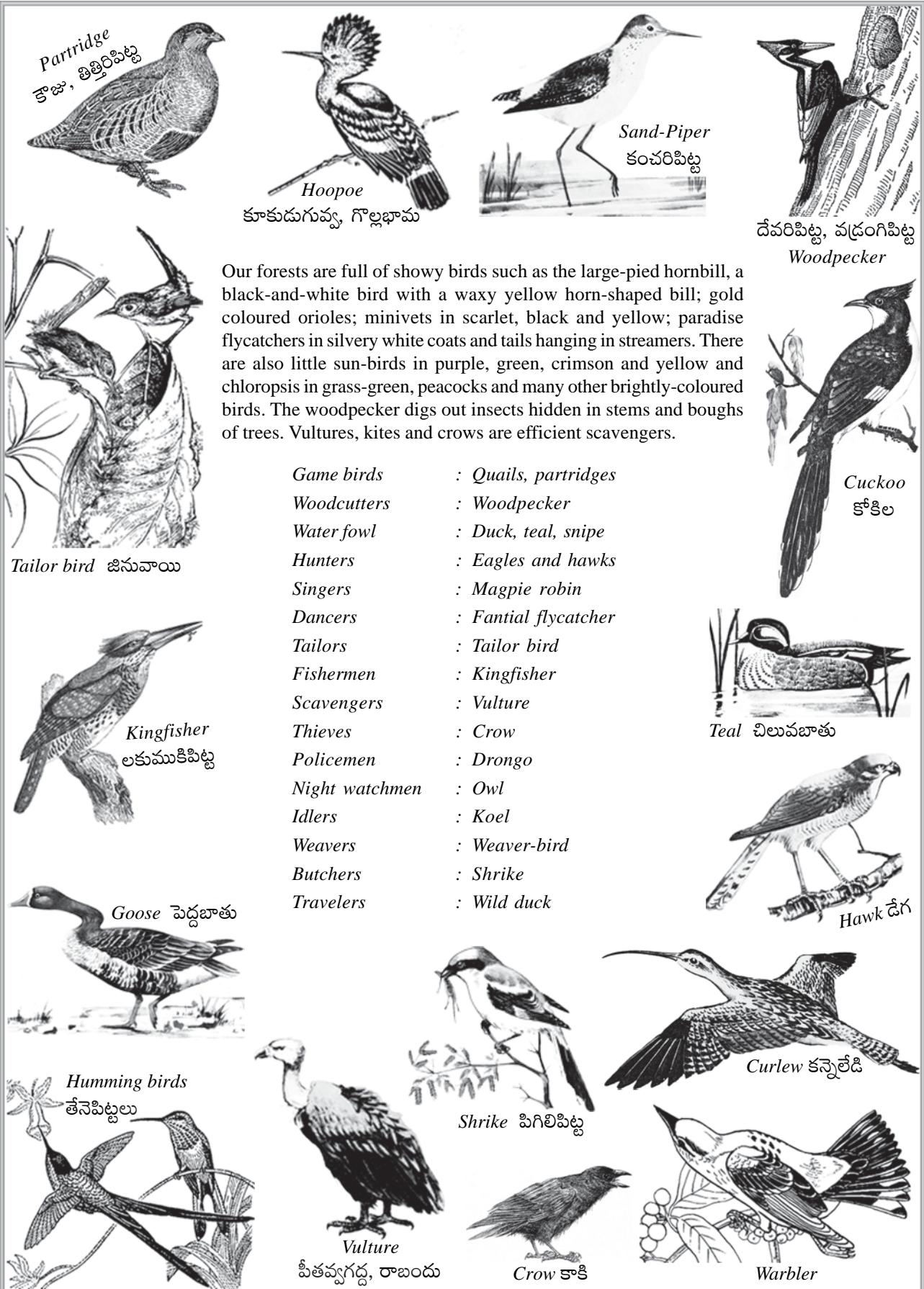
based conservation model involving the Kadar being implemented in Kerala can add vital data to existing knowledge on nesting activity. An experiment to place artificial nest cavities in large evergreen trees in the Anamalais a few years ago did attract great hornbills — but disappointingly, no nesting activity took place at the end of two seasons. Hornbill conservation must proceed along the twin paths of weaning away tribal hunters — some of whom use the beaks as decorative crests — through the provision of substitutes, and nursing forest fragments back to health using science.

Keywords: hornbills, Narcondam hornbill, Agasthyamalai, Anamalais, endangered species.

-- *The Hindu, December 5, 2011*

కడార్ తెగ గింజనుల ద్వారా కేరళలో కంచరిపిట్లల పద్ధ్య చేస్తున్నట్లు వార్త

పక్కలముక్కలు

పక్కలముక్కలు: (పేజి నెం. 456) పక్కల ముక్కలు వివిధ ఆకృతులలోను, పెక్క పరిమాణములలోను ఉండును. కాలిగోళ్లు, ఆరెబొట్టు, చీలమండల పొలుసులవలె ముక్క ఎముకలుకూడ దళసరి ఒరతో కప్పబడును. కొన్ని విధములు:

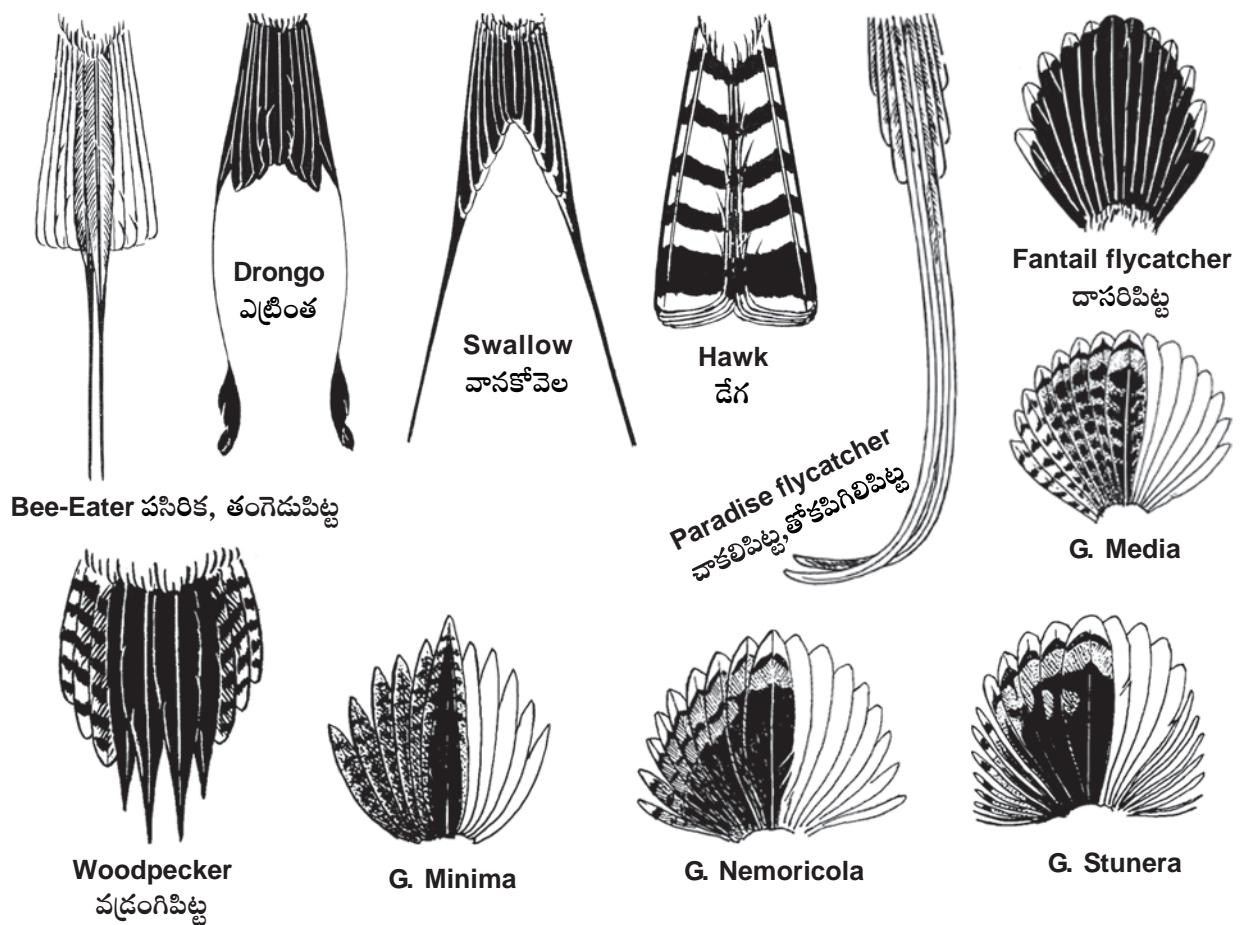
1. పదునగా ఉండి, చివర ఒక కొక్కెము గల ముక్క మాంసమును చీల్చుటకు. ప్రత్యేక అహారమును స్వీకరించుటకు, ప్రత్యేకమైన మేత అలవాటునకు ఉపకరించుటకు పెక్క రకముల ముక్కలు కలవు.
2. చదువైన బాతు ముక్క చివర పన్నివలె ఉండి మేతతోబాటు తీసికొన్న నీరును జల్లెడ పట్టుటకు పనికివచ్చును.
3. ఒకానొక రకము కొంగ (ష్లోమింగో)కు అధోవక్రమగు పెద్దముక్కలో పై విధమగు జల్లెడ ఉండి, చవుటి నీటిలోను, బురదలోనుగల చిన్న చిన్న అహార కణములను గ్రహించుటకు ఉపయోగపడును.
4. ఊరపిచ్చకలకు, జీనువాయి పిట్టలకు, గిజిగాళ్లకు, గింజలను-ధాన్యములను నలగగొట్టుటకు వీలుగా బరువైన శంక్వాకారపు ముక్కలను ప్రకృతి ప్రసాదించెను.
5. బెర్రు వంటి జలపక్కి అయిన స్నిమ్యూర్ (నీటి తలమును పై పైనే తాకుచు పోవ పిట్ట) పక్కి నీటి ఉపరితలమునుండి చిన్న చేపలను పట్టుకొనును. ఇది ముక్క యొక్క క్రింది దొడతో నీటిని రాసుకొని పోవుచు, చాకురేకంత సన్నమగు ఉండునట్లు రెండు దొడలను నాక్కిపట్టి చేపను సంగ్రహించును.
6. తేనెత్రాగడు పిట్టలకు పూవుల గొట్టములలోనికి దూర్చుటకు వీలుగా సన్నపాటి వంకర ముక్కలు ఉండును: పుప్పములోని తేనెను పీల్చుటకు అనుకూలముగా వానికి నాళములవంటి నాలుకలు కూడ కలవు.
7. కర్ర తొలుపుడు పిట్ట (వడ్రంగిపిట్ట)కు ఉలి వంటి ముక్క చెట్ల మానులను తొలచి, చీడపురుగులను, వాటి శూకములను తినును. పొడవైన, పురుగువలె ఉండు దాని నాలుక చివర ముండ్ల మొన ఉండును. అట్టే నాలుక సహాయముతో ఆ పిట్ట దాగివున్న చేటునుండి తన ఎరను లాగుకొనును.
8. ఈలకోడి: ఈలకోడినే కీచురాయి అందురు. వసంతబుతువు, గ్రీష్మభుతువులలో ఈలకోళ్ల నిలుపులేని పొటలు దినమంతయు ముఖ్యముగ తుమ్మచెట్లమీదనుండి వినబడును. మగవి మాత్రమే కీచుమనెడు శబ్దము నిలపకుండ చేయుయుండును. ఆడవి శబ్దము చేయలేవు. కాని ఆడ ఈలకోడి ఇది వినగలదు. మగది తాను చేయు ధ్వని వినజాలదు; ఆడది పొడలేదు. చెవటి భర్త, మూగభార్య. (పేజి నెం. 322)

...తెలుగు విజ్ఞానసర్వస్వము, పదమూడవ సంపుటము

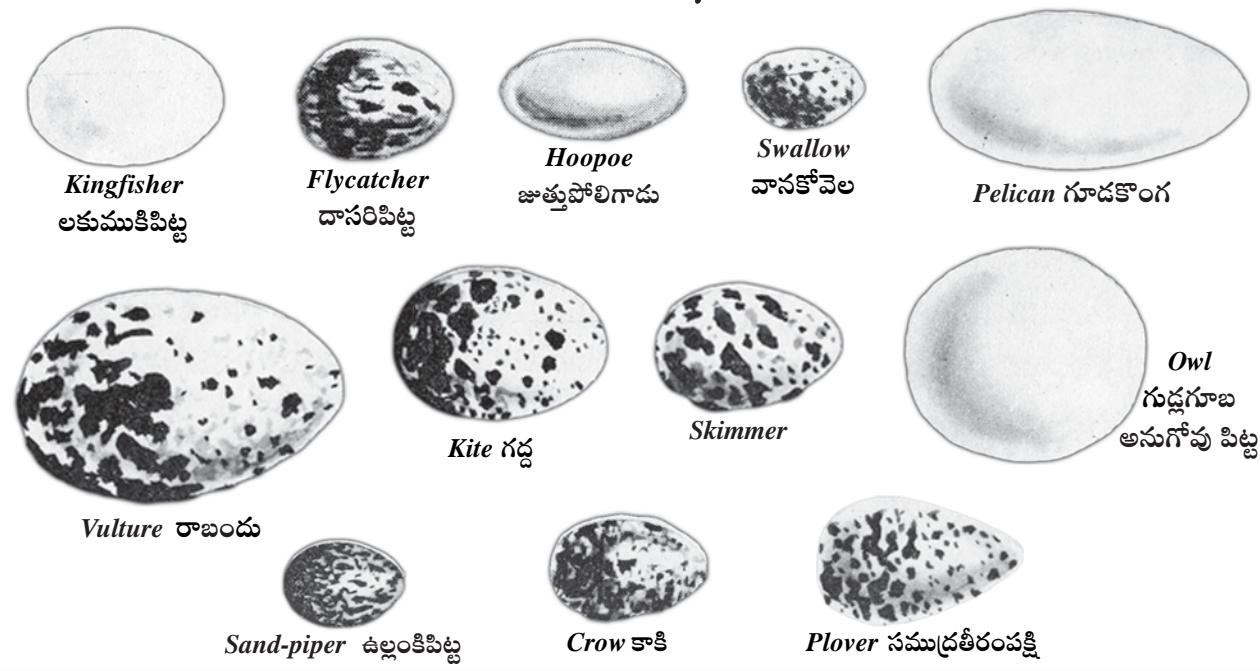

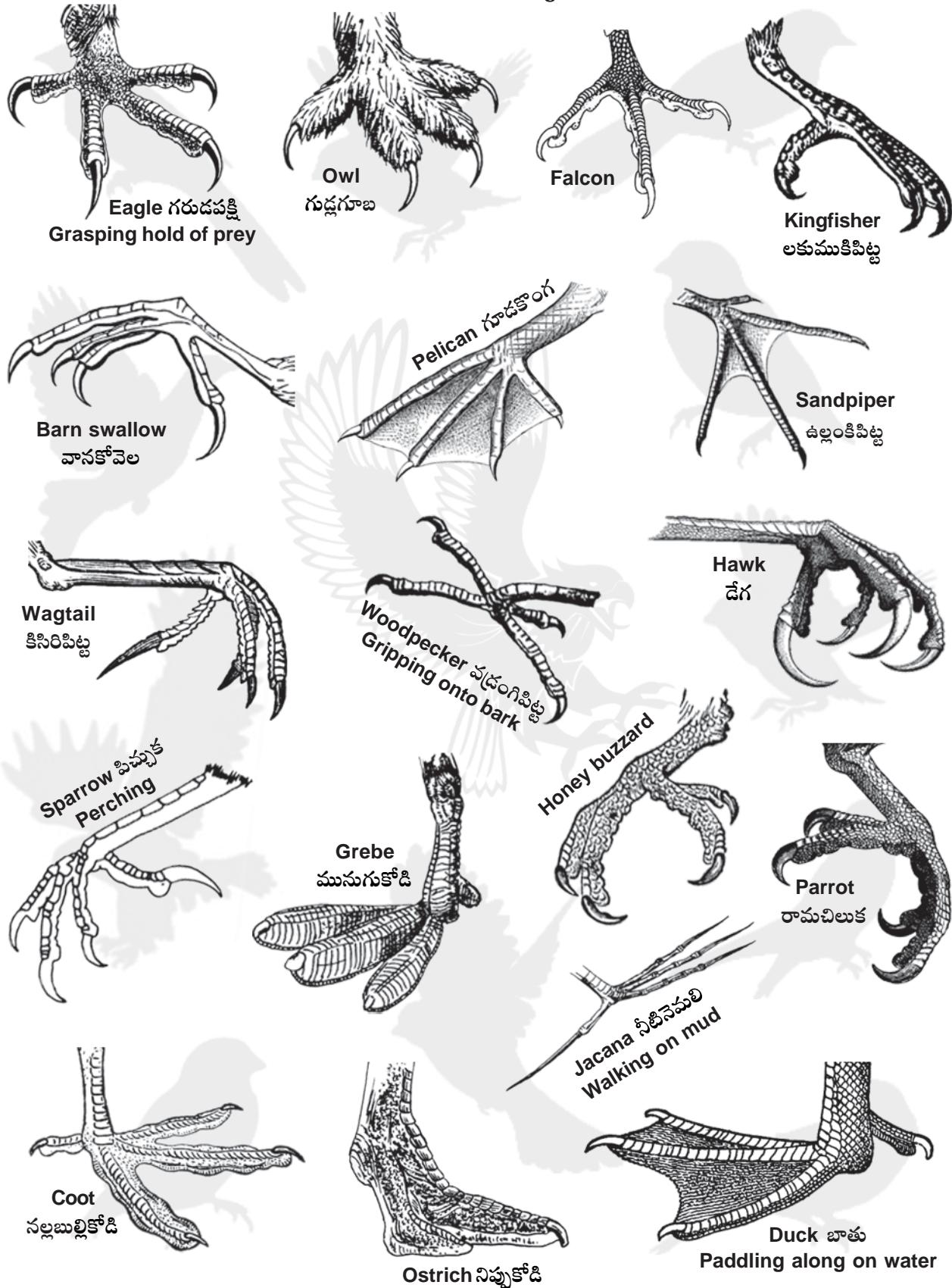
Tails తీకలు

Birds Eggs ఏక్కల గుడ్లు

Claws గోళ్లు

Birds Nests

Birds Nests దూష్టాలు

Nest of Reed bunting
Nest of Reed bunting

Nest of Babbler

Nests in holes:
hornbill, owl, parakeet,
myna & woodpecker

Nest of
Humming bird
Nests in holes: hornbill,
owl, parakeet, myna
and woodpecker

Nest of Humming bird

Cup nest of
Coppersmith barbet

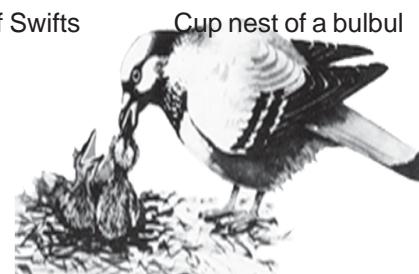
Mud nests of Swifts
Nests in tunnels:
Kingfisher, bee-eater
and sandmartin

Nests in tunnels:
Kingfisher, bee-eater
& sandmartin

Mud nests of Swifts

Cup nest of a bulbul

Cup nest of a bulbul

Floating nest of
the Jacana

Groundnest built on
the Jacana
small mound of a flamingo

Groundnest, built on a
small mound of a flamingo
House martin

Pigeon feeding Chicks

A stiched nest of
the Tailor bird

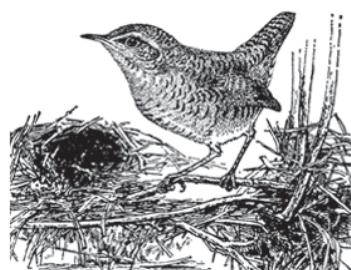
Pigeon feeding Chicks

Pendent (bottle) nest of baya weaver
bird, woven from grass covered nest

Open topped nests: crow, stork, dove which live in colonies or pairs and can defend them.
 Nests covered over by birds when leaving: grebe, water hen and duck
 Nests that are no nests at all: terns, plovers, stone-curlews.

Nest of Oriole

Open topped nest

Nest of weaver bird

Owl nest

House martin

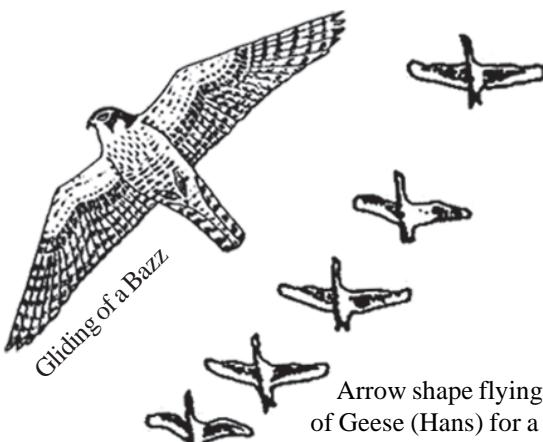
Take-off of a Dabchick

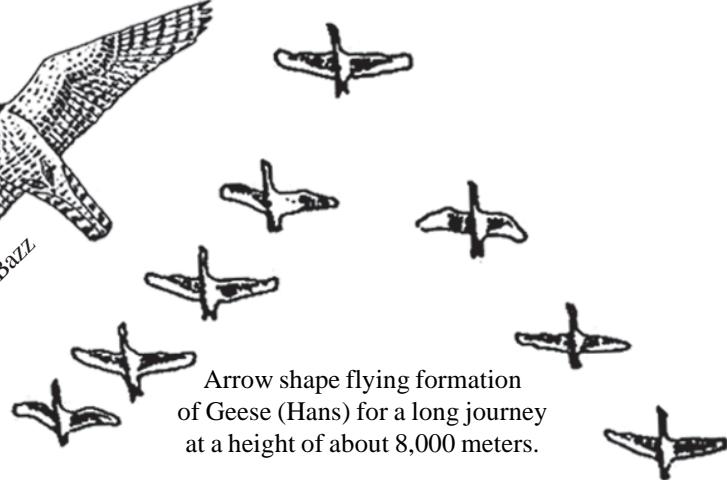
Special formation of shoulders and special movement of wings of a humming bird that enable it to hover.

Swallow's wings shaped for sharp turns and fast manoeuvres.

Gliding of a Buzz

Arrow shape flying formation of Geese (Hans) for a long journey at a height of about 8,000 meters.

సామాజిక జీవాచారణ - నైపుణ్యం, మాంసం పంపకాలు

-గంగాధర్, అనిల్ గుప్తా

వేట : పిట్టల్ని, కుండేళ్లని, పందుల్ని, జంకల్ని వేటాడ్డనికి బాణాలు ఉపయోగిస్తారు. కానీ రకరకాల వలలులే కుందెలు, ఎలుకలను పట్టడానికి వాడతారు. పెద్దవలలువాడితే పెద్దజంతువులు పడతాయని జంకుతారు. సాధారణంగా పొంచివుండి చాటుగా దూకిపట్టడం, ఎక్కువమంది గుంపుగాదాడిచేసి వెంటాడి పట్టుకోవడం వంటి పద్ధతులే అనుసరిస్తారు. వేటలో చెంచులకు అత్యంత సహకారి కుక్క.

వేటలోవాడే సాధనాలు : 1. రాళ్ళు 2. లారీవంటి కర్రముక్కలు 3. బాణం 4. కేచ్బాల్ 5. గొడ్డలి, గునపంవంటివి.

పద్ధతులు : 1.చాటుగా పొంచివుండి కొట్టడం 2.ఉచ్చువల 3.జంతువును అన్నివైపుల చుట్టుముట్టడం.

పొంచివుండిపట్టడం అనేది చెంచుల సాధారణపద్ధతి. ఉప్పుగుంటలు, నీటిగుంటల వంటివి ఆక్కడక్కడ ఏర్పాటుచేసి జంతువువ్యైట్ కొట్టడానికి బాణంతో సిద్ధంగా ఉంటారు. మూడురకాల ఉచ్చులు వాడతారు.

మొదటిపద్ధతి : ఒక చెట్టుకొమ్మ బలంగా కిందకివంచి తాడుకట్టి దానికొసను ఉచ్చువేసి ఉంచుతారు. ఆక్కడ తినేపదార్థం ఎరగాపెడతారు. జంతువు దాన్నితినడానికి వచ్చినప్పుడు తాడుకదిలి వదులవుతుంది. వెంటనే కొమ్మ బలంగా, వేగంగా పైకిలేస్తుంది. తాటిఉచ్చు జంతువుమెడకి బిగుసుకని జంతువు చచ్చిపోతుంది.

రెండవపద్ధతి: రెండుబట్టలవంటి చిన్నకరలుపెట్టి ఒకవైపు లేచివుండేట్టుగా చదునుగా ఉండేరాయిని పెడతారు. కింద కృత ఆధారంగావున్నచోట ఎర పెడతారు. ముఖ్యంగా పెద్దవెలుకలు పడతారు. అదికరసు కొంచెం కదిలించగానే బండపడుతుంది.

మూడోపద్ధతి : ఒక గొయ్యితమ్మి, దానికి దారితీసేలాగా ముళ్లకంపలు, తీగలు, చెట్లు, కొమ్మ ఆకారంలో అమర్చుతారు. కుండేళ్లని ఆ కంపలవేపు తరుముతారు-అవి పరిగెత్తి తిన్నగా గుంటలో పడతాయి. ఐతే ఈపద్ధతిలో జంతువుని అన్నివైపులాచుట్టి తరమవలని వస్తుంది. జింక, ముళ్లపంది, అడవిపంది మొదలయిన వాటిని పట్టడానికి ఈపద్ధతి వాడతారు. ఇందులో 8-10 మంది పాల్గొంటారు.

అహరాన్వేషణ అనేది కుటుంబపరమైన క్షమి. మగవాట్లు జంతువుని వేటాడతారు. ప్రేలు, పిల్లలు తినడానికి పనికివచ్చే దుంపలవంటివి ఏరి తెస్తారు. నిజానికి అహరాన్వేషణ కుటుంబాలన్ని కలిపిచేసేవే. ఒక్కవ్యక్తి జంతువును బంటరిగా వేటాడలేదు. వేటాడ్డంలో ఆయుధాన్ని సరిగా ప్రయోగించడం, జంతువుల అలవాట్లు స్ఫ్ట్షంగా తెలియడం అతి ముఖ్యం. ల్యోప్సిపాలన కాలంలో నేరస్తులను వెదకడానికి చెంచుల్ని వినియోగించేవారు. మంచివైపుణ్యంగల చెంచు, జంతువుల మూత్రం వాసన, ఆయాజంతువుల బరువు, ఆడజంతువు, మగజంతువు, జంతువు వయసు మొదలయిన వివరాలు చెప్పగలుగుతాడు. జంతువు గుర్తులుచూసి ఎంతసేపటిక్రితం జంతువు వచ్చిందో, ఎంతదూరం వెళ్లివుండవచ్చే స్ఫ్ట్షంగా చెప్పగలుగుతాడు. గాలిని అనుసరించి, పాదలను అనుసరించి జంతువున్నచోకి చేరగలుగుతారు. ఒక్కసారి చాలానిమిపాలు కట్టుకూడా కదపకుండా నిశ్చలంగా నిలబడతారు. జంతువు ఇదొక వస్తువునుకొని దగ్గరకువచ్చి నాకేవరకు కదలరు. ఒక్కసారి ఒకవేటగాడు బాణంవేస్తాడు. ఎదురుగావున్న వేటగాడు బాణంవేయగానే జంతువు బెదిరి మరోవైపు పరిగెత్తేటప్పుడు మరొక వేటగాడు పొంచివుండి సరయినచోట తగిలేలాగా బాణం విడుస్తాడు. అలాగే నల్లవైపుల పొంచివున్న మరికొందరు కరతోకొట్టడమో, దూకి పట్టుకోవడమో చేస్తారు. కుక్కకూడా తరుముతూ జంతువును దారిమళ్లిస్తుంది. ఒక్కసారి నల్లవైపులా తప్పేట్లుమోగించడంతో ఎటువేపు వెళ్లాలో అయ్యామయంలోపడిన జంతువు, కొంచెంసేపు నిలబడగానే గురిచూసి బాణం వదులుతారు. చెంచులు జింకఅరుపులు అనుకరిస్తూ ఆకర్షిస్తారు. ముఖ్యంగా జింకలకలయికనీజన్లో వాటి అరుపులు అరిచినప్పుడు దగ్గరకురాగానే బాణంవేస్తారు. దెబ్బతిన్న జింక పారిపోతే దాని అడుగు జాడులు వెదుకుతూ, అది పడినచోటుకు చేరడానికి ఒక్కసారి ఒకరోజంతా పడుతుంది. చిన్నదెబ్బ మాత్రమే తగిలివుంచే ఇక జింకదొరకడం దుర్దభం.

పైనచెప్పినట్టుగా వేటాడ్డనికి ఎంతో నైపుణ్యం ఉండాలి. సైనచోట తగిలేలాగ గురిచూసి బాణం వేయగలగటాన్ని గొప్పనత్తాగాభావిస్తారు. అటువంటి వారికి ఎక్కువ ప్రార్థాన్యం ఉంటుంది.

వేటాడేటప్పుడుకూడా ఆయా గూడేల గడి దాటిపోరాదు. ఐతే తమప్రాంతాల్లోకి వచ్చిన జంతువుని వేటాడి చంపవచ్చు. అలా సరిహద్దుదాటినప్పుడు ఆ గ్రామపెద్దకు వేటాడిచంపిన జంతువు మాంసంలో కొంతభాగం ఇస్తుంటారు. నైపుణ్యంలోగాని, సహకారంలోగాని, బంధుత్వం, స్నేహం మొదలయిన వాటితో సంబంధమున్న పై గ్రామస్తునికైనా ఈవాటా ఇవ్వవచ్చు. ఒక్కసారి పెద్దవేట కార్బ్యూక్రమం పెట్టుకున్నప్పుడు ఇరుగుపారుగు గ్రామాలనుంచి పిలుచుకుంటారు.

నైపుణ్యం : తగిన జ్ఞానం ఉండి, ఉచ్చులుపన్నిగాని, తుపాకీ ప్రయోగించడంలోగాని నైపుణ్యంవుండి చేసేది. మరొక రకం సాధనసామగ్రిలేనిచోట పదునైన చురుకుదనం, తెలివి, జంతువు ఆనుపానులు. అంటే జంతువుతీరు, దాని ప్రవర్తనతెలియడం, జంతువు అడుగుజాడలనుబట్టి అదివున్నచోటుకి చేరగలిగే పరిశీలనశక్తి, వాటిమానసికస్థితి గ్రహించగలిగేశక్తి, జంతువు ఆహారాలవాట్లు, కలయిక సీజన్లో వాటిప్రవర్తన ఇటువంటి సమగ్రజ్ఞానం గ్రామంలో అతికొడ్డిమందికే తెలిసిఉంటుంది. రకరకాల పరిజ్ఞానం ఉన్న వాళ్ళంతాచేరి ఒకబృందంగా వేటాడతారు. విడిగా ఒక్కేవ్యక్తి కచ్చితంగా జంతువుని కొట్టగలిగినా జంతువు కదలికలు, వాటి అలవాట్లు, తత్వం తెలియకపోవచ్చు. ఒకరికొకరు తోడవుతారు. మంచివేటగాట్లు మంచినైపుణ్యంగల కటికవాని పని చేయలేరు.

సభ్యత్వం : మధ్యవయసున్న మగవారే వేటకార్యక్రమం నిర్వహిస్తారు. ప్రీలు అసలు పాల్గొనరు. 15-18 సంవత్సరాల వయస్సునుండే యువకులు తమసాంత బృందాన్ని ఏర్పరచుకుంటారు లేదా పెద్దలబృందంలోచేరి వేటకు వెడతారు. 15సంగాల వయసువారు కూడా ఈబృందంలో చేరవచ్చుగాని వారువిడిగా ఒంటరిగా వేటాడలేరు. ఇద్దరుముగ్గరి సాయం తీసుకోవలసి ఉంటుంది. ఎవరి సాయంలేకుండా ఒక్కసారి ఒక మధ్యవయసు వ్యక్తి వేటకి వెళ్ళగలగుతాడు. కాని జంతువుకి సంబంధించిన అవగాహన, నైపుణ్యం లేకపోతే సాధారణంగా ఒంటరిగా ఎవరు వేటకివెళ్లరు. అలాగే ఇట్టులో సాధారణంగా నలుగురైదుగురు ఏంచి ఉండరు. ఒక్కొక్కసారి ఈసంఖ్య 10వరకు ఉంటుంది. అవసరాన్ని బట్టి ఈజిట్టుసంఖ్య పెంచుకుంటారు.

కుందేలు, ఉడత, ఉడుము, నెమలి, అడవికోడి, అడవిపిల్లి, బాతు మొదలైన వాటిని వేటాడ్డానికి ఇద్దరుమించి వెళ్లనవసరం ఉండదు. సాధారణంగా వేటకి తక్కువమందితో వెళ్ళడానికి ప్రాధాన్యం ఇస్తారు. వేటజిట్టులో తమకుతాముగా చేరవలసిందే. తమలోని వ్యక్తిఅయివుండి, చప్పుడు కాకుండా గబగబా నడవగలవ్యక్తి అయివుంటేతప్ప తమజిట్టులోకి చేర్చుకోరు. ఏ వ్యక్తికి ఎందులో నైపుణ్యంవుందో ఆ పనిని అప్పగిస్తారు.

నియంత్రణ : గ్రామప్రజల పనులను నియంత్రించేది గ్రామపెద్ద. ఇట్టుగా వేటకివెళ్ళేటప్పుడు గ్రామపెద్దకి చెప్పివెళ్ళాలి. ఇలా బాధ్యతగా చెప్పివెళ్ళడంవల్ల వాటా పంచుకోవడంలోగాని, ఇతరత్రాగాని ఏదేనా విభేదాల తలెత్తితే సమస్య పరిష్కరించేందుకు పెద్దకు వీలవుతుంది. మరునాడు బయలుదేరవచ్చాలేదా అన్నది ముందురోజు క్షుణ్ణంగా చర్చించుకుంటారు. అడవిలో సీరు, వసతి, వాతావరణం మొదలయినవాటిపై ఈనిర్ణయాలు ఆధారపడి ఉంటాయి. పీటిపైనే జంతువుల ప్రవర్తన, తీరూ ఆధారపడి ఉంటుంది. ఉడాహారణకు ఉడుములు వర్షంపడి తగిన తరువాత కలుగుల్లోంచి బయటకి వస్తాయి. జింక ఉడయంవేళ వెళ్లి మందలోకలిని మేస్తుంది. అడవిపందిని వర్షాలులేని కాలంలో వేటాడాలి. జంతువు ఎత్తునుమించి 4,5 అడుగులవెత్తున గడ్డి పెరిగివుంటే ఒంటరిగా ఎవరు వేటాడరు. ఇక కొందరు ఏప్రాంతంలో ఎక్కుడ ఎక్కువగా ఏజంతువు మనలుతున్నదో కనిపెట్టిఉంటారు. వారు గూడెంపెద్దకి, లేదా, జిట్టునాయకుడికి చెబితే అప్పుడు ఆయా జంతువు తీరునిబట్టి వారిలో తగిన నైపుణ్యం ఎవరికున్నదో వారిని వేటకువచ్చే ఏర్పాటుచేస్తారు.

లేదా జంతువు తీరునిబట్టి వేటపథకం ఉంటుంది. గూడెంపెద్దలు ఈమేరకు సలహసూచనలిస్తారు. ఒక్కసారి వారు ప్రత్యేకంగా బాణాలు తయారుచేయించడమో, చేయడమో, తెలిసినవారిని రప్పించడమో చేస్తారు. తెల్లవారుతుండగానే వేటబృందం అడవికి బయలుదేరుతుంది. వారిలో ఒకపెద్దవాడు ఉంటాడు అతడు నిప్పుణుడు కావచ్చు, కాకపోవచ్చు. ఇతర కీలకాంశాలు తెలిసిన వారికి బృందం నాయకత్వం ఇవ్వడం జరుగుతుంది. ఎవరు ఏపని చెయ్యాలో అతడే నిర్ణయిస్తాడు. వేటవ్యవహారంలో వాటాలు పంచుకోవడానికి పద్ధతివుంది. జంతువు ఎంత పెద్దదైతే దానికి తగ్గట్లు వాటాలు దౌరుకుతాయి.

జిట్టు : జిట్టు నిర్మాణాన్నిబట్టి పంపకాలు ఉంటాయి. వేటలో పాల్గొన్నవారు, వారి గ్రామంలోనివారు, వారి సరిహద్దు గ్రామాలవారు ఇలాఉంటాయి. ఆపై, వేటలో ప్రాధాన్యత వాటా ఉంటుంది. వేటబృందంతో ఎక్కువసంబంధం ఉన్నవారికి క్రమంలో ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. వేటబృందంతో కొంచెం సంబంధం, మరీతక్కువ సంబంధంపున్న వర్గాలు, తదితరవర్గాలు వరుసక్రమంలో వాటా పాంచుతాయి.

వాటా, పంపకం: వేటలో పాల్గొన్నవారికి, అందులో ఎక్కువపాత్ర ఉన్నవారికి, పరోక్షంగా సంబంధం ఉన్నవారికి- సలహా సూచనలు ఇచ్చినవారికి వాటా ఉంటుంది. ఇక పంపకం అన్నది వేటలో ప్రత్యక్షంగాను, పరోక్షంగానూ సంబంధంలేని కుటుంబాలకు ఇచ్చేది. ఇందులో ముందు రక్తసంబంధికులు, పారుగువారు, సరిహద్దు గ్రామంవారు. వేట బృందానికి, సహకరించినవారికి వరువన ప్రాధాన్యం ఉంటుంది. ఐతే మొత్తంమీద వేటతో ఏవిధంగా సంబంధం లేనివారికి మాంసం పంపిణీచేయడం అనేది బహుమతిగానే, మంచివేరు తెచ్చుకోవటం కంటే ఎప్పటికయినా ఒక ఆర్థికసహకారంగా సహాయం జరిగే అవకాశాలను ఆశించి ఇటువంటి పంపకాలు జరుగుతాయి. ఇక వాటా ఇవ్వడంలో వేటలో సహకరించిన కుక్కుకు ప్రత్యేకించి వాటా ఉంటుంది. ఆపై బాణం గుచ్ఛుకున్న గుర్తులనుబట్టి ఏదెబ్బు కీలకమైందో అది కొట్టినవారికి అదనపు వాటాఇవ్వడం జరుగుతుంది. వేట చేసింది, జంతువుని పట్టింది ఒక్కరేఅయితే ప్రధానభాగం అతను తీసుకుని మిగతాభాగం తన స్వంతవారికి, ఆపై ఇతరవర్గాలకు పంచుతాడు.

పెద్దపెద్ద ఉళ్ళకు దగ్గరలో గ్రామాలయితే, వేటగాడు మాంసాన్ని అమ్ముతాడు, అడవిలో కుగ్రామమైతే మాంసం పంచుతాడు. మాంసం అందరికీ ఇష్టమైనదిగనుక మాంసంవాటా తీసుకున్నవారు, అదేవిధంగా కష్టసుఖాలను పంచుకోవలసి ఉంటుందన్న భావన వారందరిలో స్థిరపడింది.

నిజానికి, వేట చెంచులకు అతికీలకమైన జీవనాధారం కాదు. ప్రతి వేటగాడు అన్నిసార్లు విజయవంతంగా వేట తీసుకురాలేదు. (అనేక అనుభవాల ప్రకారం ఎక్కువసార్లు వేటగాళ్లు వట్టిచేతులతో పసున్నారు. ఇతర ప్రాంతాలవారు వచ్చి తుపాకీతో వేటాడంవలన, చెట్లు విచ్చులవిడిగా నరికివేయడంతో జంతువులు అంతరిస్తున్నాయి.)

కిందపేర్కొన్న వివరాలు బైరూటిగూడెంలోని 28 సంవత్సరాల ఆర్థిగురవడు చేసిన వేటలవరస. గురవడు జంతువుని దూరంనుంచే వాసనబట్టి గుర్తుపట్టగలడు మంచి గురికలవాడు. భార్య, ఇద్దరుపిల్లలు, తమ్ముని వరుసగల ఆర్థి ఈదన్న, అతని భార్య ఇతని కుటుంబంలో ఉంటారు . గ్రామపెద్ద దాసరి వెంకటన్న ఇంటి సమీపంలో ఉంటాడు. ఆర్థిగురవడు మరో ఐదుగురిఖళ్కు దగ్గరగా ఉంటాడు. వారు...

పేరు	వయసు	వ్యక్తుల సంఖ్య				కుటుంబంలో గురవడి సంబంధం	
		పెద్దవారు		పిల్లలు			
		మగ	ఆడ	మగ	ఆడ		
1. దాసరివెంకటన్న	45	2	3	1	-	నెం.1 కొడుకు, గురవడు 25 సం॥	
2. దాసరిచిన్నన్న	43	2	2	-	1	నెం.2 కొడుకు, డి.గొలుసయ్య 23 సం॥	
3. చిగుర్రతతండ్రూటి	30	2	1	1	-	చిగుర్ర నాగులూటి	
4. గుల్లనరసయ్య	28	1	-	-	-	గుల్ల నరసయ్య	
5. గుల్లనాగమ్మ	40	1	2	-	2	గుల్ల నాగమ్మ	

ఆర్థి గురవయ్యతో సంబంధంగల మరోఇద్దరి ఇణ్లు కొంచెం అవతలవున్నాయి. వారి పేర్లు- దాసరి పెద్దగురవడు, చిగుర్ర రంగడు. సాధారణంగా భార్య వీరమ్మను తీసుకుని గురవయ్య అడవికి వెడతాడు. ఇతర సందర్భాల్లో దాసరి గురవడు, దాసరి గొలుసయ్యలతో పోతుంటాడు. బంక, వేట, ఇంటి మరమ్మత్తులు, సారాకాయడం వంటివనుల్లో తనతో సంబంధంవున్న వారందరి సాయం పొందుతాడు. వీరందరిలో ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క నైపుణ్యం ఉంది. వీరంతా చేరితే ఒక సహకారసంఘంవంటిది ఏర్పడినట్టే. వారివారి సామర్ధ్యాలు, ప్రత్యేకతలు ఇలా ఉన్నాయి.

వ్యక్తిపేరు	వేటలో ప్రత్యేకత	ఇతరత్రా ప్రత్యేకతలు	రాని పని
1.ఆర్థిగురవయ్య	<ol style="list-style-type: none"> గురికలవాడు. జంతువులతీరు ప్రవర్తన, తత్వం తెలిసినవాడు జంతువుల అరుపులు అనుకరించగలడు. జంతువుల ఉనికిపట్టడంలో దిట్ట. చూడకుండా జంతువుల్ని పసి గట్టగలడు. 	<ol style="list-style-type: none"> వేట సామగ్రి మరమ్మత్తులు అపివీఫలసాయం సేకరణ బంక సేకరణ తోలుతో డప్పులు చేస్తాడు. వ్యవసాయం, దుక్కిదున్నడం వచ్చు దడి కట్టగలడు పంటలకాపు చూసుకోగలడు పంటకోతలు తాళ్ల పేనగలడు. 	చెట్లు ఎక్కులేదు, వెదురుబొంగులు కొట్టలేదు, తేనె తీయడం. జంతువు చర్చం పలచి మాంసం తీసే నేర్పలేదు.
2.దాసరివెంకటన్న	<ol style="list-style-type: none"> మాంసం చెండే పనివచ్చు జంతువుల తీరు క్షుణ్ణంగా తెలుసు. 	<ol style="list-style-type: none"> పశువుల్ని మేపడం, మేత సేకరించుకుని తేవడం. పంట కాపుకాయగలడు పంటలకు గట్లువేయగలడు తగాదాలను చక్కగా పరిష్కరించే నేర్పు వివిధ పనులకు పనివాళ్లని జట్లుగా ఏర్పాటు చేయగలడు. 	మంచిగురి ఇప్పడులేదు. దున్నటం రాదు.

3. దాసరిచిన్నను	1. మాంసాన్ని వాటాలువేయడంలో దిట్ట 2. అంబులు తయారు చేయడంలో నైపుణ్యం.	1. చేపలుపట్టడం. వీటికి సంబంధించిన పరికరాలను తయారు చేస్తాడు. 2. సారా కాచడం. 3. అటవీఫలసాయం సేకరణ 4. కలుపు తీయడం 5. పంటకాపు కాయడం 6. తాళ్లుపేనడం	దుక్కిదున్నడం. విత్తనాలు నాటడం. గురి లేదు.
4. దాసరిగురవయ్య (నె.0.1 కొడుకు)	1. దెబ్బతిన్న జంతువుని వెంటాడటం 2. బాణంములుకుల్ని పదునుచేయడం 3. ముళ్ల కంపలు వేసి జంతువుల్ని గొయ్యిలో పదేట్టు చేయడం.	1. దున్నడం 2. కంచె వేయడం 3. కలుపు తీయడం 4. పంట కోయడం 5. వెదురు కొట్టడం 6. వేట సామగ్రి మరమ్మత్తులు	విత్తనాలు చల్లడం రాదు. గురిలేదు. జంతువుల గురించిన అంచనా లేదు. తేనె పనులు రావు కానీ చెట్టు ఎక్కి సహకరించగలదు. బాణం గురితో వేయలేదు
5. దాసరి గొలుసు (నె.0.2 కొడుకు)	1. జంతువుల్ని తరమగలడు 2. కుక్కని పెంచడం 3. మాంసంకోసే పని 4. ఉడుంను వేటాడటం 5. ఉచ్చలు అల్లడం 6. బాణాలు చేయగలడు, లాలీలాగ కర్రని వాడటం, గురితో రాళ్లు వెయ్యడం. 7. జంతువుల అరుపులను అనుకరించడం ముఖ్యంగా జింక, అడవిపంది.	1. వెదురు నరుకు నేర్పు 2. నారతీసి తాడు పేనడం 3. తేనె తీయగలడు 4. ములుకులు పదును పెట్టగలడు 5. కంచె వేయగలడు 6. అటవీఫలసాయం 7. బంక సేకరించగలడు	
6. ఆర్ట్రి మూగన్న (ఎ. గురవడి సొదరుడు)	1. కాలి గుర్తుల్ని గుర్తించగలడు జంతువుల పేడ, వాటా ఆవాసాలు. 2. ఉచ్చలు వేయగలడు 3. జంతువుల రాక చెప్పగలడు 4. వాతావరణం చెప్పగలడు	1. తేనె సేకరించడంలో దిట్ట 2. వెదురు చక్కగాకొట్టగలడు 3. నారతీసి తాడు పేనగలడు 4. పులియబెట్టేందుకు చెట్లబెరడు తీస్తాడు. 5. కంచె వేయగలడు 6. కలుపు తీయగలడు 7. పంట కోయగలడు 8. బంక సేకరిస్తాడు	జంతువుల చర్చం తీసే నైపుణ్యం లేదు. విత్తనాలు చల్లడం రాదు. దుక్కి దున్నలేదు.
7. చిగుర్ల తండ్రూటి	1. దెబ్బతిన్న జంతువును వేటాడగలడు 2. బాణం వేయగలడు 3. కటిక పని	1. తేనెతీయడంలో సాయం 2. వెదురు కొట్టడం 3. పాగ, కాగడాలు చేయడం 4. బుట్టలు అల్లడం	వ్యవసాయపనులు చేయలేదు. జంతువుల అనవాళ్ల పసిగట్టలేదు.
8. గుల్ల నరసయ్య	1. కటిక పని బాగా చేయగలడు	1. వెదురు చక్కగా నరకడం 2. పాలు బాగా తీయడం 3. వంట చేయడం	కాలుకుంటి బాణంబాగా వేయలేదు గురి లేదు

<p>9. గుల్ల వీరమ్య</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. జంతువుని తరమడం 2. జంతువుల కాలిగుర్తులు గుర్తించడం 3. కుక్కని పెంచడం, అదుపులో వుంచి చెప్పింది చేయించడం. 4. తగిన సూచనలు ఇవ్వడం 5. కొంత మూలికా పైర్యం 	<ol style="list-style-type: none"> 1. బంక సేకరణ 2. తేనె సేకరణలో సాయం 3. తాళ్ల పేనగలదు. 	<p>వెదురు కొట్టలేదు నార తీయలేదు</p>
--	---	---

దాసరి పెద్దగురవడు, చిగుర్ల రంగడు వీళ్లిద్దరికీ దెబ్బుతిన్న జంతువుని అనుసరించగల నేర్చు ఉంది. అలాగే జంతువులని అరుపులతో అనుకరించి ఆకర్షించగలరు. ఆర్థి గురవడు ఉండే ప్రాంతపరిధిలోనికి వచ్చేవారు. అచ్చున్న, గురవడి సవతి తండ్రి, రంగడి సోదరుడు చిగుర్ల నాగిరెణ్ణి, గురవడి బావమరిది చిగుర్ల వెంకటస్తు, గురవడి చెల్లి భర్త చిగుర్లమంతదు వీరంతా ఓజట్టుగా అడవికిపోతారు. అక్కడ రెండుమూడునెలలు మకాంపెడతారు. 1982 జనవరిలో ఆర్థిగురవడు ఒక కొండముచ్చును వేటాడాడు. ఆ వేటకు ఐదుగురు వెళ్లారు 1. ఆర్థి గురవడు, 2. దాసరి గొలుసయ్య, 3. చిగుర్లతండ్రాటి, 4. ఆర్థిమూగన్న, 5. చిగుర్ల రంగడు.

జనవరినెలలో కొండముచ్చులు కొండలుదాటి, అడవికి పట్టకోసం, చిన్నపురుగుల కోసంవస్తాయి. ఎదిగిన కోతి మూడునాలుగడుగుల ఎత్తు ఉంటుంది. గుంపులుగా కదులుతాయి, గుర్తుగా ఉంటాయి. వేటాడటం కష్టం. ఒకకోతి చనిపోతే మిగతా కోతులు ఆ కోతిచుట్టు చేరతాయి. కొన్ని వేటగాళ్లపై ఎదురుతిరుగుతాయి.

వేటకి వెళ్లే ముందుజోజు, దాసరి వెంకటస్తుతో తాను వేటకి పొదలచినట్టు చెప్పాడు (గురవడి జట్టునాయకుడు, శ్రమనాయకుడు) తనభార్య కడుపుతో ఉందని, కోతిమాంసం కావాలనీ అన్నాడు. కోతిమాంసం ఆరోగ్యకరం అని భావిస్తారు. వెంకటస్తు తాను తమహాద్దు అయిన పచ్చకాలువచరకు రాగలనని, కచ్చితంగా ఏప్రాంతం పొదలచాడో, వివరించమని గురవడిని కోరాడు. ఆదగ్గరలో పెద్దమామిడి చెట్టుదాకా పొదలచినట్టు చెప్పాడు. అప్పుడు డి.వెంకటస్తు నల్గుసుట్టు అనే గుట్టప్రాంతానికి పోతేబాగుంటుందని సూచించాడు. వెంకటస్తు, ఆర్థిగురవడితోబాటు, వేటకివెళ్లడానికి వస్తావా అని గొలుసుని అడిగాడు. తనకి వేరేపనేం లేదుగనుక వస్తానని చెప్పాడు. తరువాత ఆర్థిగురవడు చిగుర్లరాముడు ఇంటికివెళ్లి తనతో రావడానికి వీలవుతుండా అడిగాడు. అతను సరేఅన్నాడు. అలాగే చిగుర్ల రంగడి ఇంటికి వెళ్లి అడిగాడు అతనూ సరేఅన్నాడు. చిగుర్లతండ్రాటి, ఆర్థిమూగన్న ఇధ్దరూ జంతువును కోసి మాంసం చక్కగా తీయగలరు, వాళ్లు కదిలారు. వెంకటస్తు కొడుకు సంగతి అడిగితే కాలువొప్పిచేసిన కారణంగా రావడంలేదని గురవడు చెప్పాడు. మరునాడు ఉదయం గుల్లనరసయ్య, దాసరిగొలుసుడు అంబులములుకులను పదునుచేసుకున్నారు. ఆర్థిగురవడు అంబులు దబ్బు సరిచూసుకున్నాడు. ఆర్థి మూగస్తను తన గొడ్డలిని పదును పెట్టమన్నాడు. ఇద్దరి గొడ్డళ్లు అతను పదునుచేశాడు. దాసరిగొలుసు రంగడి సోదరుడు, చిగుర్ల నాగిరెణ్ణిని కలిసి అతను పెంచేకునక్కను తెచ్చాడు. ఈలోగా ఆర్థిగురవడు చిగుర్ల రంగడితో కలిసి ఉదయం భోజనంచేసేడు. మిగతావాళ్లు భోజనాలు కానిచ్చి వచ్చారు. అందరూ బయటికివచ్చి అటూ ఇటూ పచార్లుచేసి అలా చెట్టుకింద కూర్చున్నారు. అంటే వాళ్లు ఖభశకునంకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. మొత్తానికి ఉదయం 8 గంటలకి బయలుదేరి కబుర్లు చెప్పాకుంటూ 2 కి.మీ సడిచారు. ఇక మాటలు మానేసి నిశ్శబ్దంగా వచ్చిన పనిపై దృష్టిపెట్టారు. ఆర్థిగురవడు నాయకుడుగా ముందు నడుస్తున్నాడు. చప్పుడు చేయకుండా వేగంగా నడుస్తున్నారు. గురవడు అన్ని వైపులా చూస్తున్నాడు. చింతచెట్లు ఘర్లాంగు దూరంలో ఉండనగా అందరూ ఆగిపోయారు. గురవడు తనతమ్ముడితో వెళ్లి అక్కడ కొండముచ్చులు ఉన్నాయాలేవో చూసివస్తాన్నాడు. ఉంటే ఒకపిట్టలాగ అరుస్తానని, ఆ సంకేతాన్నివిని అందరూ నిశ్శబ్దంగా రావచ్చనీ చెప్పాడు. దబ్బు సిద్ధంచేసుకుని మూగన్న నిశ్శబ్దంగా అతన్ని అనుసరించారు. పొదలమాటుగా నడుస్తూ చింతచెట్లుకిందకి చేరాడు. అక్కడ ఒక మామిడిచెట్టుమీద పది కొండముచ్చులు కనిపించాయి. వాటిలో రెండు పెద్దవీ ఉన్నాయి. అవి తమని చూడకుండా జాగ్రత్తపడ్డారు. పొదలమాటుకు వెళ్లి పక్కిలాగ అరిచాడు. అందరూ మెల్లగా అక్కడికి చేరారు. గురవడు ఒకఅరగంట గమనించాడు. ఒకపెద్ద కొండముచ్చు చెట్టుదిగడం గమనించి అందరికీ సైగచేసేడు. అర్థ చంద్రాకారంగా అ అంబు వదిలాడు. అది కోతిగుండెకింద గుచ్చుకుని అవతలకి ఎగిరిపడి అరవసాగింది. ఈలోగా ఆర్థిమూగన్న, చిగుర్లరంగడు తమతో తెచ్చుకున్న డప్పులు మోగించారు. దాసరి గొలుసుపట్టివుంచిన తనకుక్కను ఉనిగొలిపాడు. అదివెళ్లి దెబ్బుతిన్న కోతిపైకి దూకింది. కుక్కలాగుపులకి మిగతా కోతులు పారిపోయాయి. దెబ్బుతిన్నకోతి చిగుర్ల తండ్రాటి వైపునకు కదిలింది. కుక్క వెంటబడింది. తండ్రాటి బాణం వేయనవసరం లేకుండానే కోతి చచ్చిపోయింది. అందరూ అరుస్తూ డప్పులుకోట్టి జంతువులు పారిపోయేలాగచేసేరు.

ఒక కర్తవీ చచ్చినకోతిని తగిలించి దాసరిగొలునులు, చిగుర్దరంగడు మరొక చేటికి దూరంగా తరలించారు. తండ్రూటి, గొలునుదాన్నికోసి మాంసంతీసి కొన్నిముక్కలు వన దేవతకోసం వదిలారు. తరువాత దాని కాలేయం, కొంచెంమాంసం కోసి కాల్చితిన్నారు. తరువాత మిగిలిన మాంసాన్ని పెద్దముక్కలుగాకోసి, బేసుతుల్లో పాట్లంకట్టి తమహల్లెకు బయలుదేరారు.

గ్రామంలో అందరికి ఈ కింది విధంగా పంచారు...

పేరు	వాటాల సంఖ్య	కారణాలు
1. ఆర్తి గురవడు	2	ఒకటి అతనికి, ఒకటి వైపుణ్యానికి
2. ఆర్తి మూగన్న	1 పెద్ద	పాల్గొన్నందుకు
3. చిగుర్ద తండ్రూటి	1 వాటా	పాల్గొన్నందుకు
4. చిగుర్ద రంగడు	1	పాల్గొన్నందుకు
5. దాసరి గొలును	1	పాల్గొన్నందుకు
6. దాసరి వెంకటన్న	1	గ్రామంలో నాయకత్వానికి
7. చిగుర్ద నాగిరెడ్డి (కుక్క)	1	కుక్క కోసం
8. గుల్ల నరసింహ	1	గొడ్డట్లు, బాణాలు పదునుపెట్టినందుకు
9. గుల్ల వీరన్న	1 చిన్నవాటా	గ్రూపులో సభ్యుడుగనుక
10. అచ్చన్న	1	కొన్నివారాల క్రీతం

జింకమాంసం పంపినందుకు బదులుగా వేటలో పాల్గొన్నవారందరికి పెద్దవాటా ఇచ్చారు. ఆర్తిగురవడితో సన్నిహిత సంబంధాలున్నాయిగనుక డి.వెంకటన్నకి పెద్దవాటా ఇవ్వడం జరిగింది. చిన్నవాటాతో పాల్చితే, పెద్దవాటాకు మూడునాలుగు పెద్దమాంసం ముక్కలు ఇవ్వటం జరుగుతుంది. ఒక పెద్దవాటా దాదాపు 3/4 కిలోలుంటుంది. చిన్నవాటా 1/2 కిలోకి సమానం. కొన్నివారాల తరువాత ఆర్తిగురవయ్య తనభార్యతో బంక సేకరించడానికి అడవికి వెళ్లిన సందర్భంలో ఒక అడవిపందిని కొట్టితెచ్చాడు. చిగుర్ద తండ్రూటి, గుల్లనరసయ్య దానిని కోసి మాంసంతీశారు. అది ఇలా పంచారు...

1. దాసరి వెంకటన్న గురవడి జట్టు
2. దాసరి చిన్నన్న
3. చిగుర్ద తండ్రూటి
4. చిగుర్ద గొలుసయ్య ఆర్తి గురవని పరిధిలోని
5. చిగుర్ద వెంకటన్న రెండవవరస జట్టు వారు
6. చిగుర్ద మంతడు
7. ఆర్తి అచ్చన్న

గుల్లవీరన్న ఆర్తిగురవని జట్టునభ్యుడుగా అడవికి బంకోకరించేందుకు భార్యలతో వెళ్లాడు. అందుకే అతనికి వాటా రాలేదు. ఆర్తిగురవనికి ఒకవాటా వచ్చింది. ఆతని సౌదరుడు గుల్ల నరసయ్యకి ఒకవాటా వచ్చింది. ఈ వాటాలన్నిటిని ఆర్తిగురవని భార్య పండిపెట్టింది. అది ఆవ్యక్తులకు చెందిన కుటుంబంలోనివారందరూ తిన్నారు. రెండుకిలోల పందిమాంసాన్ని దాసరి వెంకటన్న ఒక సుగాలీకి 4రూ.లకి అమ్మటం జరిగింది. మొత్తం పందిమాంసం 12 కిలోలు ఉంది. ఒక్కొక్కరికి దాదాపు కిలోమాంసం వచ్చింది. పందిని కోసినతరువాత పంది ఒకకాలు, తల, గుండె, కాలేయంలో భాగం ఆర్తిగురవనికి ఇవ్వటం జరిగింది. ఈ వాటాలో దాదాపు రెండుకిలోలు అమ్మటం జరిగింది. ఆర్తి మూగన్న, గుల్ల నర్సయ్యకు వచ్చిన ఒక్కొక్క వాటాను గురవడి వాటాగా వచ్చిన మాంసంతోకలిపి అందరికి కలిపి వండించారు. ఐతే వచ్చిన పెద్దవాటాను అలా ఎందుకు ఇవ్వవలసి వచ్చింది, ఎందుకు అమ్మలేదని ప్రశ్నవచ్చింది. ఆర్తిగురవడికి ఇస్తే తనకి అవసరమైనప్పడు, తిండి సరుకులులేనప్పడు అడిగితే ఇస్తాడని, అదే తనవాటా మాంసం అమ్మితే డబ్బుకి తమ గ్రామంలో కొనేవారెవరూ లేరని వివరించాడు. గ్రామస్తులవద్ద డబ్బులేకపోగా బయటివారికి అమ్మితే అటవీశాఖవారు వచ్చి పట్టుకునే అవకాశం ఉందన్నాడు. చంపిన జంతువులలో కొంతభాగం నలుగురితో పంచుకోకుండా అమ్మడాన్ని తమ వాళ్ళవరూ ఇష్టపడరనికూడా చెప్పాడు. ఆర్తిగురవడు మాంసాన్ని చిగుర్దగొలును, చిగుర్దమంతడు, చిగుర్దవెంకటన్నకు ఈ కింది కారణాలవల్ల ఇచ్చాడు.

గతంలో గురవడు ఒకకిలో జొన్నలు చిగుర్ల గొలుసునుంచి అప్పు తెచ్చాడు. అది రెండురూపాయల విలువ. గురవడికి ఒకకిలో జొన్నలు కొలిచే నియమంపైనే చిగుర్ల మంతడికి మాంసం ఇవ్వడం జరిగింది. గుల్ల నరసయ్యకు సారా పోయించినందుకుగాను చిగుర్ల వెంకటన్నకు ఒకవాటా మాంసం వచ్చింది. ఆర్థిగురవడు గతంలో రెండురూపాయల అప్పు గుల్లనరసయ్యనుంచి తీసుకున్నాడు. దానిని తాను చిగుర్ల వెంకటన్నకు ఇవ్వాల్సిన నరసయ్య బాకీ చెల్లించడం ద్వారా తీర్పినట్టయింది.

ఉదాహరణ 1 ఆహార సేకరణ :

ఫలం: బైర్రూటి గూడెం

చెంచుల జీవిక ఆహారసేకరణలోనే ఎక్కువ కనిపిస్తుంది. నేటికి చెంచులు తమ గతకాలం గుర్తుచేసుకుంటారు. అడవుల్లో తమపెద్దలు వివిధ ఆహారపదార్థాలను సేకరించుకునేవారు. పూర్వం చెంచులు ఆహారపదార్థాలు అందుబాటులో, ముఖ్యంగా తేనె, గడ్డలు ఉండేచోట ఆకులుకప్పిన గుడినేసేనుకుని ఉండేవారు. ఆ పరిసరాల్లో ఆహారపదార్థాలు, వాటి వనరులు కరిగిపోయాక వేరొక చోటికి తరలిపోయేవారు. ఏదో ఒక వాగు, నీటి గుండంచూసుకుని దానినమీపంలో నివసించేవారు. వనరులున్నా అవి అందరికి చాలని పక్కంలో తరలిపోతారు. ఒక్కొజట్టు సాధారణంగా 5నుంచి 10కుటుంబాలుంటాయి. ఒక్కొసారి నీటిగుండంవద్దకు దాహామయి వచ్చే జంతువులకు దూరంగా ఉండేందుకు తరలిపోతారు. ఏరి జనాభా పెరిగినకొణ్ణి ప్రాంతీయవ్యవస్థ వంటిది ఏర్పడింది.

వారిమధ్య పరస్పర సహకారం అవసరం. అదే వారి మనుగడలో కీలకం. దంపతులు అడవికివెళ్లి తెచ్చుకున్నది తాముతిని పిల్లలకు, గ్రామంలోని ఇతర వృద్ధులకుపెట్టే అలవాటు నేటికి కొనసాగుతోంది. ఐతే ఎక్కువభాగం స్త్రీలే అడవిలో గడ్డలు ఏరితేవలసి వస్తున్నది. గడ్డలు, దుంపలు ఏరి తెచ్చుకోవడానికి చెంచుస్త్రీలు గుంపులుగా వెడతారు. బృందంలో వృద్ధమహిషలుంటే వారు మార్గదర్శకులుగా, ఆయా దుంపలుదొరికే ప్రాంతాలు గుర్తించగలుగుతారని వారినికూడా తమతో తీసుకుపోతారు. కొత్తగా గూడెంలో పెట్టేవచ్చిన ఆడపిల్లలకి ఆ ప్రాంత అడవిలో ఎక్కుడ ఏమి లభిస్తాయో పరిచయం అయ్యేందుకు అందరూ కలసివెడతారు. సేకరించిన పదార్థాలు కొంత అక్కడేతిని ఎక్కువభాగం గూడెంకు తీసుకువస్తారు. ఏప్రిల్, మేనెలల్లో అనేక రకాలదుంపలు, గడ్డలు, కాయలు, పట్లు, ఎలుకలు, పురుగులు, కుళ్లినచెట్లు, దుంగల్లోంచి వచ్చేకొక్కులు ఏరుకొచ్చినప్పుడు లేనివాళ్లకి పంచతారు. ఎక్కువ కుటుంబాలు ఇటువంటి ఆహారసేకరణకే అడవికి బృందాలుగా పోతారు. దగ్గరిసంబంధం ఉన్న కుటుంబాల స్త్రీలైతే కొందరు చెట్లుఎక్కి. కాయలు రాల్చితే మిగతావారు ఏరడం, పంచడం వంటివి సహకరించుకుంటారు. పట్లు, కాయలు, దుంపల కోసం వెళ్లేవారు వచ్చేటప్పుడు పంటచెరుకుకూడా నెత్తినపెట్టుకొని వస్తారు. అంతేగాదు మేకలు, గొర్రెలు మేపేందుకు తమతో తీసుకుపోతారు. ఈ విధంగా ఒక్కమహిష తన కుటుంబానికి ఒకేసారి అనేక పనులు నిర్వహిస్తుంది. పై కార్యక్రమాలన్నిటిలో సహజమైన సహకార సంవిధానం అంతర్లీనంగా ఉంటుంది. ఆహారమున్నవారు లేనివారితో పంచుకోవడం ఇందులో ప్రధానం.

ఇది బైర్రూటిగూడెంలో కనిపిస్తుంది. మనునూరులో గడ్డలు, కూరలు అంతగా కనబడవు. అందుకని చెంచులు 10-15 కి.మీ దూరంవరకు నడవచి వెళ్లవలసి వస్తుంటుంది. అలా ఏరుకొచ్చిన వాటిని తమవారికి డబ్బుకి అమ్మడం, లేక ఇతరత్రా సరుకులకి ఇవ్వడం జరుగుతుంటుంది.

వేట ఉదాహరణ 2

ఫలం: మనునూరు

ఈ ప్రాంతంలో చెంచులకు వేటాడటం ప్రధానంకాదు. కారణం ఎక్కువభాగం వారు వ్యవసాయపనులు చేయడం, అదీగాక అటవీశాఖ సిబ్బంది ఎక్కువగా మనలుతు ఉండటం. కానీ అప్పుడప్పుడు కుండేలు, జింక మొదలైన వాటిని వేటాడటానికి రహస్యంగా పోతుంటారు. వారివద్ద లైసెన్సేని తుపాకులు ఉంటాయి. ఈ కారణంగా వేటకు అడవిలోకి బృందాలుగా వెళ్లారు. ఒకరిద్దరే వెడతారు అదీ రాత్రివేళ, ఈవేట రెండురకాలుగా ఉంటుంది.

1) జంతువుకోసం వెదుకుతూపోవడం.

2) నీటివనరువున్నచోట చెట్టుమీద మంచెకట్టడం, జంతువు వచ్చినపుడు తుపాకీ పేల్చడం.

సాధారణంగా వేటగాళ్లు చాలాశక్తివంతమైన టార్చిలైట్లు జంతువు కళ్లలోకి వేస్తారు. ఆ వెలుగుకు జంతువులు కొంతసేపు అయ్యామయంగా నిలుస్తాయి. అప్పుడు తుపాకీ పేలుస్తారు. ఇతరులకీ వార్తాపోక్కనీరు. మాంసంకూడా కొన్ని కుటుంబాలకే ఇవ్వడం జరుగుతుంది. వేటాడేవారికి, తుపాకీగలవారికి ఈ పంచకాలు ప్రధానంగా జరుగుతాయి. సాధారణంగా మొత్తంమాంసం సన్నిహితులకో, బయటి ఊరివారికో అమ్ముతారు. ఒక్కొసారి బయటికులాలవారు డబ్బు అడ్వాన్సుగాజిచ్చి వేట చేయవలసిందిగా కోరతారు. ఇక్కడ మాంసంధరకూడా ఎక్కువగా ఉంటుంది. కిలోమాంసం 5-8 రూపాయలుంటుంది.

ఎరవలకట్టె లింగయ్య వేటలో దిట్ట. జంతువులతీరు స్పష్టంగా తెలిసినవాడు. 10.9.1981న ఎరవలకట్టె లింగయ్య, ఎరవల మూగి, కుడుముల అంకయ్య అడవికి వెళ్లారు. లింగయ్య ఒక జింకను కొట్టాడు. జంతువుని తీసుకువెళ్లారు. లింగయ్య బాణంవేస్తే, కుక్క, జింకను అలిసిపోయేట్టు తరిమింది. జింక పడిపోయి కొడ్దిసేపటికి చనిపోయింది. చిన్నమూగి, అంకయ్య గూడేనికి తెచ్చారు.

గూడెంలో, ఎరవల చిన్నమూగి తండ్రి, జింకనుకోసి మాంసం తీశాడు. అందుకు అంకయ్య, తోకల దండయ్య సహకరించారు. ఈలోగా తోకల పెద్ద ఈదయ్య, తోకల గంగయ్య చేరారు. ఈ పదుగురూ జింకమాంసం తీశారు. ఎరవల చిన్నభాగాలు చేశాడు. తల, కాలేయంలో ఒక పెద్దభాగం, ఒక మూత్రపిండం, తొడమాంసం, ఊపిరితిత్తుల దగ్గరి ఎముకలు ఎరవలకట్టె లింగయ్యకు- అతను బాణం వేసినందుకుగాను ఇచ్చారు.

మిగతా మొత్తంమాంసం గ్రామంలో 15 మంది కుటుంబాలవారు పంచుకున్నారు. లింగయ్యకు దాదాపు ఆరుకిలోల మాంసం దక్కింది. జింకతోలు తోకల గురవయ్యకు ఇచ్చి ఉప్పు చేయమన్నారు. చర్మాన్ని ఒక్కొసారి కూర్చునేందుకు వీలుగా తయారు చేసుకుంటారు.

...Social-Ecology of a Tribe: The Chenchu, 1982

తెలుగు విజ్ఞానసర్వస్వము - పాములు

కొండచిలువ/దాసరిపాము

భారతదేశ ప్రాంతమున రెండు విధములైన చిలువలు నివసించుచున్నవి. భారతదేశపు చిలువను కొండచిలువ లేదా దాసరిపాము అందురు. దానిదేహముమీద బూడిదరంగు వర్షముపై గోధుమరంగు పొడలు, నెత్తిమీద నామము వంటి త్రిదంపు గుర్తు ఉండును. అందుచేతనే వానికి 'దాసరి' పాము అను తెలుగు పేరు కలిగి ఉండును.

రక్తపింజరి (రసెల్స్ వైపర్)

పాములకు వెలి చెవులు. కాని, అవి నేలపై కాలి అడుగుల చప్పుళ్ళచే రూపొందు శబ్దతరంగములను వసిగ్పుగలవు. మామూలుగా గాలి ద్వారా చెవిలోనికి వ్యాపించు శబ్దములు అవి వినలేవు. పాములవాడు తన నాగసారపు బూర వాయించినపుడు నాగుబాము ఆ పాటకు తగ్గట్టు ఆడునట్లు అనిపించును. కాని, పాము బూర, పాముల వాడు చేయు కదలికలచేతనే ఆకర్షింపబడి కదులును, ఆశబ్దము దానిని ఆకర్షింపదు. ఇది రాత్రించరము. సాధారణంగా ఈ పాము ప్రమాదము కలిగించకున్నా, కలతపెట్టినపుడు బుసకొట్టి, భీకరముగా కాటువేయును. భారతదేశములోని సర్పములలో ఈ రక్తపింజర బుస శబ్దము బిగ్గరగా ఉండును. తరువాత చెప్పుకొనడగినంతగా బుసకొట్టునవి నాగుపాములే. ఆడ రక్తపింజరలు ఒక మారు 50నుండి 60 పిల్లలను చేయును.

పుర్ణ (దీనిని కడప మండలములో 'తుట్టిపురుగు' అందురు) సాధారణముగా 80నుండి 45 సెంటీమీటర్లు పొడవు గలిగి ఉండును. కొన్ని సందర్భములలో ఈపొడవు 60 సెంటీమీటర్ల వరకు ఉంటుంది. ఇది పొడిగా ఉన్న జిల్లాలలో అందులోను అంతగా చెట్లు చేమలు లేని ఇసుక ప్రదేశములు, ఎడారులు ఉన్న ప్రాంతములలో ఉండును. పుర్ణ కలత పడినపుడు దాని శరీరము అల్లిచిల్లిగా ముడుచుకొనును. ఆవిధముగా ముడుచుకొనునపుడు శరీరపు పొలుసుల రాపిడివలన ఒక విధమైన శబ్దము పుట్టును. (ఆ శబ్దము 'పు' అనునట్లు ఉండుటచే దీనికి 'పుర్ణ' అను పేరు వచ్చినది). పుర్ణ మానవ నివాస ప్రదేశముల సమీపమున కనిపించవు. ఇది ఎదారి ఎలుకలను తిని జీవించును.

జెప్రిపోతు

జెప్రిపోతు, నాగుపాము ఒక విధమైన ఆహారపు అటవాట్లు కలవి. అందుచే అవి ఆహారముకొరకు ఒకే విధమైన చోట్లకే పోవుచుండును. ఈరెండు పాములను ముందుగా ఏర్పాటు చేసికొని ఆచటికి వచ్చి ప్రణయకలాపము సాగించుకొని నమ్మచున్నారు. కాని, నిజమునకు ఈ రెండు పాములు వేర్చే జాతులకు చెందినవి. అవి ప్రత్యేకముగా పెంపొందును.

కట్లపాములు

వీనిని అంగ్గములో 'పుల్చుస్కైన్' అందురు. వీనికి తోదేలు, కుక్కలవలె పై, క్రింది దొడలలో పండ్లుంటయే ఇందుకు కారణము. పగటివేళలో ముడుచుకుని చుట్టుబెట్టుకొని పడి ఉండు ఈ కట్లపాము రాత్రివేళ చురుకుగా ఉండును. తరచుగా దీనిని చూచి నూనె కట్టెడగా అపోహ పడుచుందురు. అందుకే ఈపామును, నూనెకట్టెడను కూడ తెలుగులో 'కట్లపాము' అనియే వ్యవహరించుదురు. కాని, నూనె కట్టెడ తోకమీద ప్రచురముగా ఉన్న కట్లు ఉండును; కట్లపాము చాలా తీవ్రమైనది. ఏమాత్రము రెచ్చగొట్టేనను కరచును.

నల్ల పూడుపాము

ఈ పాములకు రెండు తలలు ఉన్నవనియు, ఒక్కక్కు తల ఏడాదిలో ఆరునెలలబాటు పనిచేయుననియు నమ్మక మొకటి వ్యాపిలో ఉన్నది. పాములవారు ఈపాములను తప్పనిసరిగా తమతో తీసికొని వచ్చుచుందురు. వారు నమ్మకమును దృఢము చేయునట్లు వాని తోకలకు రెండు కండ్లవంటి వానికి అమర్చి పెట్టుదురు.

చెట్లురికి - పసిరిక తాటిజెప్రి

చెట్లురికి నివసించు పాములలో చెట్లురికి పాము, తాటిజెప్రి, పసిరికపాము, దీనినే తాదేలు పాము అని కూడ అందురు. తాటిజెప్రి రంగు రంగుల, 120 సెంటీమీటర్ల పొడవుగల పాము. అది పైకొమ్మునుండి క్రింది కొమ్ముకు ఉరుకుట చూచి తీరవలసినదే. వాని తోకలు కొరదాలవలె ఉండుటచే వానికి కొరదాపాములు (లీఫ్స్ స్కైన్) అను పేరు వచ్చినది. వానిలో పేర్కొనడగినది పసిరిక పాము. పైన పేర్కొనిన చెట్లపాములవలె కాక ఈ పసిరిక పాముకు నోటిలో వెనుక కోరల జత ఒకటి ఉండును. దానితో ఈపాము

తనకు ఎరయగు శొండవంటి వాని దేహములో విషమును ప్రవేశపెట్టి దానిని నిశ్చేష్ణ పరచును. అది పతువుల, మానవుల కండ్లను పొడుచుననుటకు ఆధారమున్నది.

నాగులు రెండు జాతులు. ఒకటి రాచనాగు లేదా నాగరాజు; రెండవది సాధారణమైన నాగుపాము. రాచనాగు భారతదేశములోని దట్టమైన అడవులలో మాత్రమే కనిపించును. ముంగిసలు నాగుపాము విషమునకు అతీతమైనవాయి, అవి ఏదో ఒక మూలిక తిని నాగుపాము విషమును ఎదుర్కొనుననియు నమ్మిచుందురు. కానీ, అవి అనత్యములు. ముంగిస ఒక నాగుపాముతో యుద్ధము చేయునపుడు తన లాఘవమైన, త్వరితమైన కదలికలవలన కాటు నుండి తప్పించుకొనును. నాగుపాము విషమును మెండుగా సూది ద్వారా ఎక్కించినపుడు ముంగిస కూడ మరణించుచును.

క్రిట్లు 11 జాతులని తెలియవచ్చినది. వానిలో ఎక్కువగా వ్యాపించినది సూనెకట్టెడ దీని విషము కూడ నాగుపాము విషమువలె నాడీ మండలముపై విషప్రభావము చూపును.

పొడపాము (పైపర్లు)

పొడపాముల విషము నాగుపాముల విషము వలె కాక కణజాలములో రక్కసించమును కలిగించును.

జంతువులు, ప్రవర్తన, నివాసం, ముఖ్యమైన భావనలు

Animals, behavior, places, concepts

అన్ని జంతువులలోకి పులి కాళ్ళు పెద్దవి

పులులు చూపు - వినికిపిమీద ఆధారపడతాయి

కుక్కలు - వాసనమీద ఆధారపడతాయి

పులికి ముందు వేళ్ళలోపదు, వెనుక వేళ్ళలో నాలుగు వేళ్ళు, పశ్చ వెడంగా కోరలలాగ ఉంటాయి. నోరు మూసుకుంటే ఒకే వరుసగా ఇమిడిపోతాయి.

Faeces and pellets - పెంటలు, పెంటికలు

Ruminate faeces - నెమరువేసే జంతువులపెంట

Cerviade - దుప్పిజాతి

Deers usually found on the shallow soil sites - జింకలు సాధారణంగా మట్టి పైపొరలలోగల 'బరక' భూమిలో తిరుగుతాయి.

Cattles are coarse feeders - పశువులు ముహురుమేత తింటాయి.

Tall grasses were low in palatability - పొడుగుగా పెరిగిన గడ్డి నమలడానికి అనువుగా ఉండదు.

Wild life ungulates prefer fresh grass shoots - గిట్టలుకల జాతికి చెందిన అడవి జంతువులు లేతగడ్డిని కొరుకుతుంటాయి.

Among the browsers the competition is with the elephant and sambar - చిగుళ్ళమేసేవాటిలో ఏనుగులు, కణబులు పోటీపడతాయి.

Among the grazers the competition is with the Chital, Nilgai and other ungulates - పచ్చికమేసేవాటిలో దుప్పి, మనుబోతు ఇతర గిట్టలుగల జంతువులు పోటీపడతాయి.

Elephants do not drink water contaminated by wallowing buffaloes - దున్నపోతులు కెలికిన నీళ్ళను ఏనుగులు తాగవు.

Territories - defended home ranges - కాపాడుకునే ప్రదేశాలు

Odour - దుర్మాసన

Olfactory - ప్రూణసంబంధమైన, చచ్చిన కళ్ళేబరాలను తినే జాతులు తప్ప పక్కలలో వాసన గ్రహించేశక్తి తగినంత ఉన్నట్లుగా తెలియడంలేదు.

Roost - విశ్రమించే చోటు

Predators - వేటాడే జంతువులు

Live traps - బ్రతికివండనిచ్చే మాటలు

Leg snares - కాలికి ఉచ్చులు

Kill traps - చంపే మాటలు

Neck snares - మెడకు ఉచ్చులు

Fly bay - పక్కల వార్డీక సంచారమార్గం

Crossing radius - జంతువుల ఆహార విహోరములకు తిరుగు పరిధి

Carrying capacity - ఒక స్థలములో జంతువులు పెరిగే పరిమితి

Closed season - వేట నిషేధించిన కాలం

Tracking - జాడలలో వెంటాడుట

Elk - కణబు

Mother family (rodents, bears) - తల్లికుటుంబం, ఎలుకలు, ఎలుగుబంట్లు.

Riparian - నదీ తీరానికి సంబంధించిన.

Snags - dead trees, hard, soft edges	- కొమ్మలు కొట్టివేయగా మిగిలిన మొద్దు.
Cliffs	- సాధారణంగా సముద్రంపైన ముందరవచ్చి ఉన్న ఎత్తెనకొండ.
Talus	- కొండ అంచులలోని ఏటవాలు భాగం.
Caves	- గుహలు, లాగబోక్కలు
Primary excavators	- తొర్పులను మొదలు తొలిచే పక్కలు, జంతువులు
Secondary cavity users	- తరువాత తొర్పులను ఉపయోగించుకునే పక్కలు, జంతువులు
Forage areas (వేసే ప్రదేశాలు)	x Cover areas (మాటు ప్రదేశాలు)

Behaviour (ప్రవర్తన)

Innate	- సహజమైన, చాలా పిట్టలు తమ జాతివారి కూతలను అనుకరిస్తాయి. ఇతరుల కూతలను అనుకరించవు. పెద్దయిన తరువాత అవి కొత్తపోటలు నేర్చుకోలేవు. - నేర్చుకున్న
Learned	- కుక్కజాతి
Canids	- పిల్లజాతి
Felids	- కోతిజాతి
Primates	- సమాచారం అందించే ప్రవర్తన
Communication about the environment	- ప్రమాదాన్ని తెలియపరిచే హాచ్చరికలు
Alarm calls	x Appeasement behaviour (సంతృప్తిపరచే ప్రవర్తన)
Aggressive behaviour (రెచ్చిపోయే ప్రవర్తన)	- స్నేహపూర్వకమైన ప్రవర్తన
Friendly behaviour	- భయపూర్వితమైన ప్రవర్తన
Threat behaviour	- భయపూర్వితమైన ప్రవర్తన
Warning calls	- హాచ్చరికగా వేసే కేకలు
Alarm postures	- ప్రమాద భంగిమలు
Fire tracing	- అగ్ని నిరోధకచర్య
The offending animals have to be controlled	- నష్టపరచే జంతువులను అదుపు చేయాలి
Repellants (తిరగగొట్టు) and frightening devices	- భయపెట్టే విధానాలు
Odour, taste (రుచి) and roost repellants	- తప్పించుకునే/ రక్షించుకునే ప్రవర్తన
Escape or defence behaviour	- ఉధరించరాలు
Rotational use of sleeping sites	- పాముజాతి
Amphibians	- కురిడేపిల్లి, ఎలుకమూతిజింక
Reptiles	- ఎలుకజాతి
Mousedeer	- ఒంటరిగా జీవించేవి
Many rodents	- సంఘజీవులు
Solitary groups	- గిట్టల జంతువులు
Social groups	-
Open social groups	-
Closed social groups	-
Primates	- కోతి

Canids	- కుక్కలకు సంబంధించి
Felids	- పిల్లిజాతి (ఈ జాతులలో సంతానం పెద్దల దగ్గర వేటాడడం వగైరా నేర్చుకోవాలి)

Aggregations: a group of animals attracted to a common resource, such as water whole, forage winter range variables membership - నీటి వనరుల దగ్గర, మేతదగ్గర, చలి తట్టుకోవడానికి ఒకచోట చేరిన జంతువులు. ఈ గుంపుల సంఖ్యామారుతుంది.

Male group or bachelor herds	- మగ గుంపులు
Family groups	- కుటుంబపు గుంపులు
Extended family groups	- విస్తరించిన కుటుంబపు గుంపులు
Peer groups	- సమానులు గుంపులు
Breeding pairs	- కనే గుంపులు
Home range	- జంతువులు అహార విహారాలకు తిరిగే దూరం

Aggressive behaviour రెచ్చిపోయే ప్రవర్తన

Hitting, biting	- కొరకడం
Chasing	- తరమడం
Pushing	- తోయడం
Hugging	- కౌగిలించుకోవడం

Affinitive behaviour బంధుత్వంతోకూడిన ప్రవర్తన

Social growing	- సాంఘికంగ పెంపకం
Parental care	- తల్లితండ్రి పెంపకం
Courtship	- ప్రేమించడం
Mating	- సంభోగం
Behaviour and play	- ఆటలాడటం

Extended mother family (buffalo, cheetal, sheep, pigs) - విస్తరించిన కుటుంబం, బల్రె, దుష్పి, గొర్రె, పంది

Monogamous pairs - జంటలు birds such as swans, parrots, wolves, gibbons మంసలవంటి పిట్టలు, రామచిలకలు, తోడేళ్ళు, తోకలేని కోతులు

One male harem - ఒక మగ జంతువుగల జనానాలు langurs (కొండముచ్చు) in the breeding season కనే సమయంలో చాలా గిట్టల జంతువులు many ungulates and primipeds పొలుసులుగల ప్రాణులు(?)

Age graded male group - wolves తోడేళ్ళు, lions సింహులు and many primates such as langurs కొండముచ్చు and gorillas కోతిజాతులు.

Multimale group (a few open habitat primates) చాలా మగ జంతువులుగల గుంపులు

Snags మొద్దులలో పక్కలు కొన్నిజంతువులు ముఖ్యంగా పురుగులను తినేవి నెలవుతాయి.

206 Plant community groups (habitats)

Dry meadow	- ఎండుగడ్డి పైదానాలు
Moist meadow	- పచ్చిగడ్డి పైదానాలు
Sage brush	- సబ్బామొక్కల కంప
Curl leaf	- చుట్టులుతిరిగి, మెలితిరిగిన ఆకు

Western juniper	- సరుగుడు జాతికి చెందిన చిన్న మొక్క
Quaking aspen	- బూరుగు చెట్టులాంటి కంపించే
Pondamus or Screwpine	- మొగలిరేకు
Rivers Creeks	- తీరభూమిలోకి చొచ్చుకువచ్చిన సముద్రశాఖ, పగుళ్ళు, తీరచీలికలు, ఖండిక
Lakes	- సరస్సులు
Reservoirs	- రిజర్వాయర్లు
Ponds	- చెరువులు
Marshes	- చిత్తడినేలలు
Bog	- ఊచి
Swamps	- బాడవ, బురదనేల

Special Habitats

Marsh	- ఉప్పునీటి చిత్తడినేల (Standing, slow, running water, fast running water)
Edges	- అంచు (Ecotones)

Unique Habitats

Cliffs rim rock	- సరి చుట్టం (rim చుట్టం)
Talus	- కొండఅంచుల్లోని ఏటవాలు భాగం
Caves	- గుహలు
Cover	- మాటు
Hiding cover	- దాక్కునేమాటు
Thermal cover	- ఎండను తట్టుకునే ఆచ్ఛాదనం
Optimum cover	- తగినంత ఆచ్ఛాదనం
Caverns	- గుహవంటి లోయ (పాలంక వీరన్న)
Canyons	- అగాధంలోని లోతైన జలపాతాలు (సెలలు) శ్రీశైలం వద్ద కృష్ణానదికిగల లోతైన లోయ (తెలుగు అకాడమీ భూస్వరూపశాస్త్రం పేజి. 98)

Forest Eco systems (అటవీ జీవవరణం)

తెలుగు అకాడమీ పర్యావరణ జీవశాస్త్రం, పేజి. 54

వినియోగదారులు: పర్యావరణ వ్యవస్థలో స్థాలవినియోగదారులు, సూక్ష్మవినియోగదారు ఉంటాయి.

స్థాలవినియోగదారులు: స్థాలవినియోగదారులను తిరిగి ప్రథమవినియోగదారులు, ద్వితీయ వినియోగదారులు, తృతీయ వినియోగదారులు అని మాడు రకాలుగా విభజిస్తారు.

ప్రథమ వినియోగదారులు: తేసేటీగలు, వివిధరకాల కీటకాలు, ఎలుకలు, కుండేళ్ళు, జింకలు, దుప్పి, జడలబారె, అడవిపంది, ఒంటె, ఏనుగు మొదలైన శాకాహారులైన జంతువులు పర్యావరణ వ్యవస్థలో ప్రథమ వినియోగదారులుగా జీవిస్తాయి.

ద్వితీయ వినియోగదారులు: వివిధరకాల పాములు, బల్లులు, ఉడుములు, నక్కలు, ఎలుగుబంట్లు, అడవిపిల్లలు, తోదేలు, అడవికోడి. వివిధరకాల పక్కలు మాంసాహారులుగా ప్రథమ వినియోగదారులపై ఆధారపడి బ్రతుకుతాయి.

తృతీయ వినియోగదారులు: సింహం, పెద్దపులి, చిరుతపులి మొదలైన ఉన్నతప్రేణి మాంసాహారులు పర్యావరణ వ్యవస్థలో సంచరిస్తాయి.

సూక్ష్మ వినియోగదారులు(విచ్చిన్నకారులు): బాక్టీరియమ్లు, కళేబరాలను విచ్చినం, శిలీంద్రాలు జీవ అనుఘుటకాలు విసర్జనలను చేస్తాయి.

Cave Ecosystem (గుహ ఆవరణవ్యవస్థ)

భూమి, గుట్టలు, కొండలు, పర్వతాల్లో గదులవంటి సహజ సారంగాలను గుహలు అంటారు. గుహ ఆవరణవ్యవస్థలో ఉండే సాధారణ అనుఘుటకాలు(Components) రెండురకాలు. (1) నిరీవ అనుఘుటకాలు (2) జీవ అనుఘుటకాలు.

నిరీవ అనుఘుటకాలు: గుహలు ముఖ్యంగా కాంతి ప్రసారంలేక చీకటి నిలయాలుగా ఉంటాయి. గుహలలో కూడా ఉష్టం సాధారణంగా ఒకే విధంగా ఉంటుంది. కానీ లోతైన గుహలలో లోతునుబట్టి ఉష్టం హెచ్చుతగ్గులను కలిగివుంటుంది. తేమకూడా పరిస్థితులనుబట్టి మారుతుంది.

జీవ అనుఘుటకాలు: గుహ ఆవరణ వ్యవస్థలో మూడు రకాల జీవ అనుఘుటకాలుంటాయి. ఉత్పత్తిదారులు, వినియోగదారులు, విచ్ఛిన్నకారులు.

ఉత్పత్తిదారులు: గుహ ఆవరణ వ్యవస్థలో ఉత్పత్తిదారులు అనలు ఉండనే ఉండవు.

వినియోగదారులు: టర్బెల్లీరియన్లు (turbellarians), జలగలు (leeches), కీటకాలు (insects) మొదలైన అకశేరుకాలు (వెన్నెముకలేని జంతువులు) (invertebrates), గబ్బిలం (bat), గుడ్డగూబ (owl) మొదలైన పక్కలు, ఎలుగుబంట్లు (bears), నక్కలు (foxes) మొదలైన సకశేరుకాలు (వెన్నెముకగల) (vertebrates) గుహలలో ఆవాసం ఏర్పరచుకుంటాయి.

విచ్ఛినకారులు: శిలీంద్రాలు, బాట్టిరియాలు మొదలైన సూక్ష్మజీవులు వినియోగదారులు విసర్జకాలను, మృతదేహాలను విచ్ఛినంచేసి సరళ సమ్మేళనాలుగా వడగొడతాయి.

ప్రథమ వినియోగదారులు:

Invertebrates

Ants	- చీమలు
Insects & flies	- కీటకాలు
Leafhoppers	- మిడతలు
Spiders	- సాలెపురుగులు

Vertebrates

ఏనుగు Elephant, నీల్గాయ్ (మనుబోతు) Bluebull, జింకలు Deers, అడవి ఎలుకలు Moles, ఉడుతలు Squirrels, కుండేలు Rabbits, పండ్పుతినే గబ్బిలం Flying Foxes, ముంగిసి Mongoose.

ద్వార్థీయ వినియోగదారులు: బల్లులు, తొండలు (lizards), పాములు (snakes), దేగవంటి పక్కలు (hawks), నక్కలు (foxes) ఇవి ప్రథమ వినియోగదారులపై జీవిస్తాయి.

తృప్తీయ వినియోగదారులు: పెద్దవులి, చిరుతపులి, సింహం (Top Carnivores) ఇవి ప్రథమ, ద్వార్థీయ వినియోగదారులను భక్షిస్తాయి.

సూక్ష్మ వినియోగదారులు: శిలీంద్రాలు, బాట్టిరియా జాతులు (పేజి. 56,61)

The Grassland Ecosystem (గడ్డి జీవావరణం)

ప్రథమ వినియోగదారులు: ఆవులు (cattle) గేదెలు, గౌరెలు (sheep), జింక (deer), కుండేలు (rabbit), ఎలుక (rats, mouse) తేనెటీగలు, మిలీపెడ్స్

ద్వార్థీయ వినియోగదారులు: బల్లులు, తొండలు (lizard), పాములు (snakes), నక్కలు, గుంటనక్కలు, పక్కలు (birds)

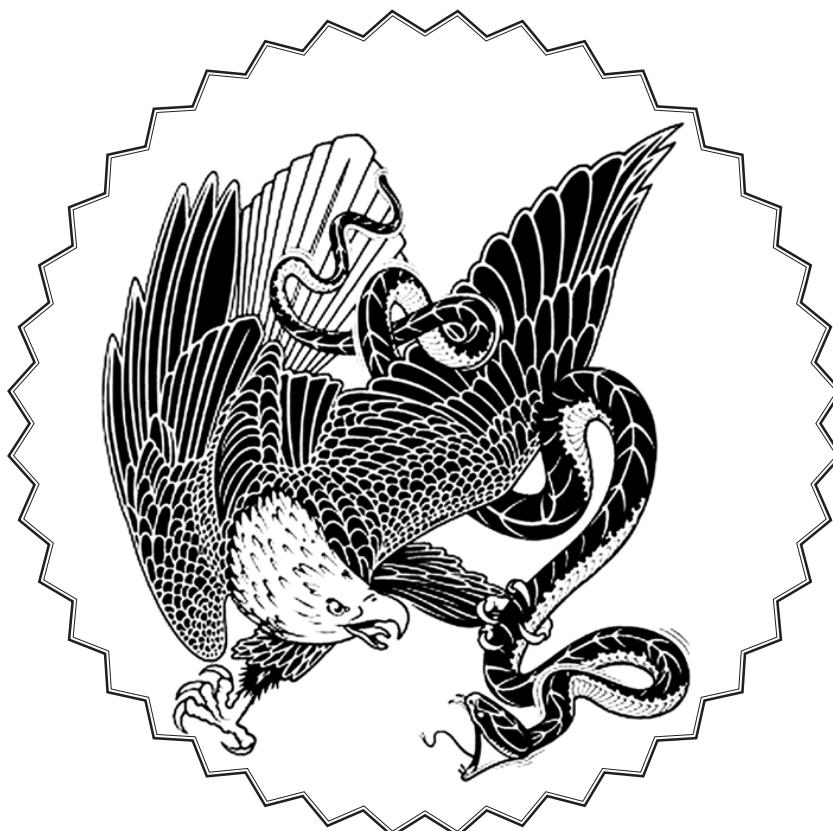
తృప్తీయ వినియోగదారులు: దేగ (Hawks)

Cropland Eco-system (వ్యవಸాయ జీవావరణం)

ప్రథమ వినియోగదారులు: కీటకాలు (Insects) aphids, beetles కుమ్మరి పురుగులు

Herbivore	- శాకాహారులు
Carnivore	- మాంసాహారులు
Leeche	- జలగ
Stork	- కొంగ
Crab	- ఎండ్రకాయ
Cursorial	- పరిగెత్తే జంతువులు
Arboreal	- కొమ్మలమీద జంతువులు
Furrowrial	- తవ్వుకొనే జంతువులు
Succulents	- చీకే పండ్లు
గండి	- కొండ కనుమ, పెన్న గండి వేసినచోటు A pass between the hills. A lane.
సారవ	- రాతితో కట్టిన కాలువ Scaffolding bridge.
నారవ	- నరవ, ఉరవడిగా పారే వాననీటి కాలువ. రెండు మిట్లుల నడుమ ఏర్పడిన పల్లవ ప్రదేశము. నరవ ఏర్పడు-దారి.
పలుగురాయి	- A mass of stone generally applied to marble stone.
బరకభూమి	- పనికిరాని పొలములు Saline soil.
సెల	- A fountain head. A line or streak.
దిన్నె	- A high rised embankment.
కట్టువ	- పొలము సరిహద్దులలో నిర్మించిన రాతికట్టడము, వంకలకు అడ్డముగా వేసిన కట్టులు, రెండు చేల మధ్యనుండు ఎత్తైన గట్టు, కొండల వరుసకు అడ్డంగా ఉన్న కొండబాట.
మెట్టు	- తంతెలు, తాప, సోపానం
కనుమ	- కనం, కొండలనడుమ ఉండే ఇరుకు దారి. A gap, opening, pass, breach.
పేడలు	- పడలు, పడియలు, కుంట
మట్ట	- నార, శాగమట్టచీర (కలబంద)
వల్రె	- మెర్ర, బీట, పగులు, వంపులు, చీలికెలు
గొంది	- లోయ, సందు
తాపలు	- చీడీలు
వెలిగొండలు	- నెల్లూరు జిల్లాలలో తూర్పుకనుమలకు పేరు, తెల్లటివి, వీటికే కర్కూలు మండలంలో ఆళ్ళగడ్డ దగ్గర ఎర్రమల అని, నంద్యాలకావల నల్లమల అని పేరు.
సరి	- అగాధం, అడవిలో చిన్న బాట
సాన	- వాగర్తున (సముద్ర తీరమున ఇసుక తిన్నెల నుండి పుట్టి బుగ్గవలె నిరంతరాయంగా జాలువారు నీటి జల కాలువ)
మంచగడ్డి	- బీటి గడ్డిపై కురిసిన మంచ ఆరిపోక ముందే వేకువన పశువులకు మేపునది. దూడలు మంచ మేపుతోర్కొన్నావి.
Cliff	- ఉంచిగా ఉండే కొండ, మనుష్యులు ఎక్కుడానికి అసాధ్యమైన కొండ, బృగువు, శిఖరం.
Crest	- శిఖ, కొప్పు, జుట్టు, తురాయి, నాగుపాము పడగ, శిఖరము.
Ridge-the top	- కొండమీద పర్వత శిఖరం అంచు.
Savanna	- పచ్చిక బయలు
ఉపత్యక	- Low land. The foot of the hill.

అధిత్యక	- Up land heights. Land on the upper part of the mountain.
లోయ	- A pit or hallow place in the hill. A deep crack or opening.
లాగ	- Burrows, holes
వలె	- A crack
చిట్టడవి	- A thicket
కారడవి	- A thick forest
కన్నెలు	- కనికలు, ముదురు పచ్చ వన్నె వీరికి వేయుదురు. వీరికి పొంగళ్ళు పెట్టగనే వర్షం వచ్చి చెఱువు నిండునని సమ్మకం.
కన్నెలు	- కన్నె, కొండప్రాంతంలో కేవలం రాళ్ళండే ఎత్తైన ప్రదేశము. పినాకిని ఉత్తరంలో అరణ్యం ఉండేది. కిరాతులు కుటీరాలు నిర్మించుకొని ఉండేవారు. పూర్వభాగంలో బావి ఉండేది. ప్రత్యుషంలో దేవ కన్యలు కృతస్నానులు ఉండడానికి వచ్చేవారు. తెల్లవారేసరికి మాయమయ్యే వారు. ఆ ప్రాంతంలో అరణ్యం పల్లె నిర్మాణం జరిగింది. దేవకన్నెలు స్నానం చేసే బావిని కన్నెలబావి అంటారు. గ్రామం పేరు కన్నెలూరు.
అగ్గారు	- చెరువు కట్టమీద నిర్మించిన ఏడు మట్టి గుఱ్ఱములు. ఇవే సప్తకన్నెలు, కన్నెలు, కట్టమీద కన్నెలగుడి.
వెలుతురు కట్ట	- దీనిని పచ్చలో వెలిగించినచో చమురు పోసిన దివిటివలె వెలుగుచు ఉండును.

జంతురాష్ట్ర నిఘంటువు

- తెలుగు అకాడమీ, హైదరాబాదు

అంగుళిచారణం Digitigrade: అంగుళిచారుల గమన విధానం. అంగుళిలైపై మాత్రమే అనుకోని నడిచే వాటిని అంగుళిచారి జీవులు (Unguligrade animal) అంటారు. కరభాష్టికాని, ప్రపాదాష్టికలుకాని నేలమీద అనవు. ఉదాహరణలు కుక్క, పిల్లి మొదలైనవి.

ఎష్ట్రోన్ Estrous: అడక్సీరదాలలో బుతుచక్రంలోని దశ. దీనిని సాధారణంగా తాపం-ఎద అని వ్యవహరిస్తారు.

జీవమండలం Biome: నీర్చీతమైన శితోష్ణమైతిగల ఒక విశాలమైన ప్రదేశంలో ఉండే జీవసమూహాలన్నటికి జీవమండలం అని అంటారు.

జీవసంబంధ అదుపు Biological control: చీడలను అదుపులో ఉంచడానికి మరొక జీవనాశిని ఉపయోగించడం ఉదా. దీమడింభకాన్ని అదుపులో ఉంచడానికి గాంబాసియా చేపను ఉపయోగించడం దీనికి ఉదాహరణ.

జీవావరణ వ్యవస్థ �Ecosystem: ఒక ఆవసంలోని, జీవ, నీర్చీవ అంశాలను జీవావరణ వ్యవస్థ అంటారు.

జీవావరణ శాస్త్రం Ecology: పరిసరాలు, జీవరాసులు పరస్పర ప్రభావం కలిగి ఉంటాయి. అపరిసరాల ప్రభావం జీవరాసుల మీద ఏవిధంగా వని చేస్తుందో అధ్యయనం చెయ్యడాన్ని జీవావరణ శాస్త్రం అంటారు.

జీవావరణ సూచికలు Ecological indicators: కొన్నిరకాల జంతువులు, వృక్షాలు, పరిసరాలలో జిరిగే మార్పులను సూచిస్తాయి. అజీవులను జీవావరణ సూచికలు అంటారు.

తీరప్రాంతం Strand: నివాస యోగ్యతలను బట్టి సముద్రాన్ని నాలుగు ఉప మండలాలుగా విభజించవచ్చా. సముద్రపు అంచులేదా చెలియలి కట్ట నుంచి సముద్రం లోపలి వైపుకు దాదాపు 200 మీటర్ల లోతు వచ్చే వరకు వ్యాపించి ఉన్న ప్రాంతాన్ని తీర ప్రాంతం అంటారు. ఇదికాక ఉపరితల ప్రాంతం, లోతు తక్కువ ప్రాంతం, అగాధ ప్రాంతం అనే మూడు ఇతర మండలాలు ఉంటాయి.

తీరసమీప ప్రాంతం Neritic province: సముద్ర తీరాన్ని అనుకోని ఉన్న లోతు తక్కువ ప్రాంతం. సుమారు 100 ఫోడమీల(నిలువు)లోతువరకు ఉండే ప్రాంతాన్ని దీనిలో చేరుస్తారు. సముద్ర ఉపరితలంలోని రెండు విభాగాలలో ఇది ఒకటి. (చూ) మహాసముద్ర ప్రాంతం.

తైలగ్రంథి Oil gland: పక్కలతేక పరాంతంలో పృష్ఠ భాగంలో ఉండే గ్రంథి. దీన్నుంచి ప్రవించే తైలం ఈకలు ఖుట్టపరచడానికి ఉపయోగపడుతుంది.

దివావర జంతువులు Diurnal animals: ముఖ్య కార్బ్రూక్రమాలయిన అపోరసేకరణ, సంతానోత్పత్తి మొదలైన పనులను పగటి పూట చేసే జీవులు. చూ. రాత్రిచరం.

పక్కలు Birds: ఏవీన విభాగానికి చెందినవి. వాటి పూర్ణీకులయిన సరీస్పుపాలనుంచి కొన్ని ముఖ్య లక్షణాలలో భేదించి ఉంటాయి. పొలుసులకు బదులు ఈకలుంటాయి. గుండెలో నాలుగు అరలుపూర్తిగా ఉంటాయి. కుడి, ఎడమ బాగాలు గుండెలో పూర్తిగా వేరయి ఉంటాయి. కుడి ధమనీచాపం మాత్రం ఉంటుంది. పూర్వాంగాలు మారి రెక్కలుగా రూపొందుతాయి. ఉరోఫ్ఫితికి సంబంధించి శ్రేణి ఏర్పడి ఉధ్వయిన (ఉడ్డుయక) కండరాలు అతికి ఉండటానికి ఉపయోగపడుతుంది. క్లీరదాలకువలె జీవల్సియ ఉన్నతస్థాయిలో ఉండడంవల్ల ఇందుకు అనుగుణంగా దేహ ఉష్ణోగ్రత ఎక్కువగా ఉంటుంది.

పాదతలచారణం Plantigrade: పాదంమొత్తం నేలకు అనించి నడిచే విధానం. ద్వీపాదులలో అరికాలు, చతుప్పాదులలో అరచేయి, అరికాలు ఈవిధంగా ఉంటాయి. మానవుడు, ఎలుగుబంటి, కోతె దీనికి ఉదాహరణ. చూ. అంగుళిచారి, ఖురితచారి, పాదతలచారి.

పాపురక్కిరం Pigeon's milk: పాపురాల అన్నకోశంలోని కణష్టరం చిట్లిపోయి ఏర్పడిన పొలవంటి ద్రవం తమ పిల్లలకు అపోరంగా ఇస్తాయి.

పిచ్చపాలం Vane or vexillum: పిచ్చపాలకము పిచ్చపీజము (Feather germ), పక్కికల అభివృద్ధిలో మొదట చర్చానికి దిగువగా ఏర్పడిన సూక్ష్మాంకురం. ఇది విభేదనం చెంది పక్కి ఈక ఏర్పడుతుంది.

పిన్నా Pinna: వెలుపలి చెవిలోని తమ్మువంటి నిర్మాణం. ఇది క్లీరదాల ముఖ్యలక్షణం, స్థితిస్థాపక మృదులాస్థి కలిగి ఉంటుంది. ఈబ్బ తరంగాలను బాహ్యకర్మ ద్వారానికి చేరవేయటం దీనివిధి.

పిన్నల్ �Pinnule: క్రైనాయిడ్లలోను, అల్చియోనేరియన్ పాలిన్లలోనూ, భుజాలకు సంబంధించి పొర్మ్యూలలో ఏర్పడిన చిన్న చిన్న నిర్మాణాలు.

పుచ్చపిచ్చాలు Retrices: పత్రులలో తోకకు సంబంధించిన క్షీర్ల ఈకలను పుచ్చపిచ్చాలు అంటారు. ఎగిరే సమయంలో చుక్కని మాదిరిగా పనిచేయడానికి, వేగాన్ని తగ్గించడానికి ఉపయోగపడుతాయి. చూ. పక్కపిచ్చాలు.

పుచ్చము Tail: కార్బ్రేటులలో పాయువునుదాటి, దేహ మధ్యాక్షం దిక్కుగా విశ్రుతిపొందిన నిర్మాణం. దీనిలో ఆంతరంగాలుండవు. కాని పృష్ఠవంశ (వెన్నెముక), నాడీ నాళము ఉంటాయి. కండరయుతమై ఉండటంవల్ల వంగగలిగి నీటిలో ఈజెజంతువులకు బాగా ఉపయోగపడుతుంది. భూచరాలలో వస్తువులను ఒట్టీ ఉంచడానికి, దూకడానికి, తదితర విధాలుగా ఉపయోగపడుతుంది. ఉన్నతలేటి కార్బ్రేటులలో తోకచిన్నదయి, అవశేషములు పోతుంది. సమఖ్యండనిన్యాసమున్న ఒట్టీ పాయువరపుచ్చము కార్బ్రేటుల లక్షణము. కొన్ని అకశేరుకాలలోకూడా తోక ఉంటుంది. కాని అందులో ఖండితాలుండవు.

పిడంకల్ Peduncle: శరీరంలో ఒక భాగం మిగతా భాగంతో కాని, శరీరమొత్తం వేరే అధఃస్తరానికి కాని, సన్ననికాడ వంటి నిర్మాణంతో అతికి ఉన్నపుడు ఆకాడను పిడంకల్ అంటారు. కందిరిగసడుము, గూన్సబార్మకల్ ఉదాహరణలు. మా.సే. వృంతం.

పుప్పాడికుంచె Pollen brush: కూలి తేనెటీగ మధ్యపక్కపు కాల్ట టార్పున్ మీద ఉండే పొడమైన గండురోమాలు. శరీరం ముందు భాగం నుంచి పుప్పాడి తోలగించడానికి ఇవి తోడుడుతాయి.

పుప్పాడిమువ్వెన Pollen comb: కూలి తేనెటీగ టార్పున్ లోతలానికి ఒక వరస గండు రోమాలతో ఏర్పడిన నిర్మాణం. ఈపుప్పాడి దువ్వెన శరీరానికి అంటుకొన్న పుప్పాడిని తీసి, పుప్పాడి సజ్జను నింపుతుంది.

పుప్పాడిసజ్జ Pollen basket: కూలి తేనెటీగ బీబియాకు ఉండే గండు రోమాలుగల గుంత. పుప్పాడిని సేకరించి నిలవ చేయడానికి ఉపయోగపడుతుంది.

ప్రపాదాఫీకలు Metatarsals: చతుప్పాద జంతువులలో చరమాంగాలకు సంబంధించి పాదం రెండవ భాగం అయిన ప్రపాదంలో ఉండే అస్థికలు. ప్రతివేలుకు సంబంధించి ఒకటి ఉంటుంది. సౌధారణంగా మొత్తం అయిదు ఉంటాయి. వెనక చీలమండతోసు, ముందు అంగుళాస్థిలతోసు సంధితమై ఉంటాయి. కొన్నిసందర్భాలలో ఇతరవాటితో పక్కమై కాని, క్లిటించికాని ఉంటాయి. చూ. గుల్చపుపాదాఫీ.

ప్రాయ్యప్రాంతం Oriental region: జంతు భూగోళశాస్త్ర సందర్భంగా భూమిని కొన్ని ప్రాంతాలుగా విభజన చేసినారు. వాటిలో ప్రాయ్యప్రాంతం (ముండలం) ఒకటి. ఇది ఆసియా ఖండంలోని ఉప్పుప్రాంతం. భారతదేశం, పాకిస్తాన్, బంగ్లాదేశ్, బర్మా, చైనా దక్కిణభాగం, శ్రీలంక, లైవాన్, బోర్మియా, జావా మొదలైన వాటితో సహా హిమాలయాలకు దక్కిణంగాను, మలయా దీపపుంజంలోని వేలన్ రేఖ పడమరగాను ఉన్న ప్రాంతం. చూ. ఆధునికి ఉత్తరప్రాంతం. ఇథియోపియన్ ప్రాంతం ప్రాచీన ఉత్తరప్రాంతం, ఆధునిక ఉప్పుమండలం, ఆష్ట్రేలియా మండలం.

ముంగాలు Shank: చతుప్పాదుల పూర్వాంగాలలోని మూడు భాగాలలో మధ్యభాగం. దీనిలో బహిర్జంఘిక, అంతర్జంఘిక అనే ఎముకలుంటాయి. పైనత్తెడతోసు, దిగువ పాదంతోసు ముంగాలు సంబంధం కలిగి ఉంటుంది.

ముంజేయి Forearm: చతుప్పాదాల పూర్వాంగాలలోని మూడు భాగాలలోని మధ్యభాగం దీనిలో రత్ని, అరత్ని అనే రెండు ఎముకలు ఉంటాయి. పైనభుజంతోసు, దిగువ హస్తాంతోసు ముంజేయి కలిని ఉంటుంది.

మూలగ Bone marrow: పెద్దపెద్ద ఎముకల నిర్మాణంలో లోన ఉండే స్పుంజిక రూపంలోని కణజాలం. మూలజీవ మహాయుగం Proterozoic. చూ. ప్రథమ జీవ మహాయుగం.

రట్ Rut: శ్రీ క్లిరదాలలో ఉండే ఎప్పుఫీకు తగిన విధంగా పురుష క్లిరదాలలోని లైంగిక ఉత్సుకత. ముష్టి స్క్రియా లక్షణం.

రదనికలు Canines: క్లిరదాలలో కుంతకాల (చూ.) వెనకగా, జంభికకు ముందుగా మొనదేలి ఉండే దంతం. కింది దవడమీదకూడా కుంతకాలు, వెనక రదనికలు ఉంటాయి. కీంది దవడ రదనిక, పైరదనికకు సరిగా ముందు అమరి ఉంటుంది. ఆడవి పందిలో వీటినే ప్రత్యేకంగా దంతాలు లేదా కోరలు అంటాం. అవి పైకి చోచ్చుకోనే నిర్మాణాలుగా రూపొందుతాయి. లాగ్సమార్పా, రోడ్వైయా, కొన్ని ఆర్ట్రీయా దాక్షయిలలో ఇవిలోపించి ఉంటాయి. కార్బ్రేటరాలో ఇవి కోరలుగా రూపొంది ఉంటాయి. చూ. డయస్పీమా, దంత విన్యాసం.

లయారంభకము Pacemaker: హృదయంలో సంకోచం ఆరంభంచెందేభాగం. సాధారణంగా ఇది కోటరక్లికా (సైను అరిక్యులార్) సంధిలోను, క్లికా జరరికా సంధిలోను అమరి ఉంటాయి. సంకోచం ఇక్కడే ఆరంభమయి తక్కిన అన్నిగదులకు క్రమబద్ధంగా వ్యాపిస్తుంది. ట్యూనికేటలలో హృదయపు రెండు ఆంత్యాలు ఏకాంతరంగా లయారంభకాలుగా పనిచేస్తాయి.

వర్గీకరణశాస్త్రం Taxonomy: జీవులమధ్యగల పోలికలు భేదాలు, వాటి సహజాతత్వం ఆధారంగాను రూపొందించిన శాస్త్రం. వీటి ఆధారంగా జీవులను కొన్ని టాక్షాలుగా విభజిస్తారు. చూ. వర్గీకరణ, ద్వ్యానామకరణ పద్ధతి.

వలస Migration: రుతుక్రమంగా, జంతువులు ఒక ప్రదేశమంచి మరొక ప్రదేశానికి వలసపోవడం. ఇది అనేక సందర్భాలలో, అనేక జాతులలో కనబడినా కొన్ని చేపలు (కాడ్, ఈలీ), కొన్ని పత్రులు. (కోయిల, కొంగ) సందర్భంగా ముఖ్యంగా చెప్పుకోదగినది. గుఢు పెట్టే ప్ఫలాల కోసం, అహార్నేకరణ కోసం, వాతావరణ అనుకూలతనుంచి తప్పించుకోవడంకోసం ఈవలస జరుగుతుంది.

వేలాంచల జీవులు Littoral fauna: సరస్వతిలలో తీరం పొడవునా ఒడ్డున నివసించే జీవులు.

వైవిధ్యం Variation: పరిణామానికి ప్రధానమైన ప్రాథమిక కారకం. రెండు జీవులు ఎంత దగ్గర సంబంధం ఉన్నవైనప్పటికీ, వైవిధ్యాన్ని ప్రదర్శించడం జరుగుతుంది. వైవిధ్యమే లేకుంటే ప్రకృతిలో మార్పు అనేది సంభవించదు. పరిణామంలో పురోగమనాన్ని సూచించేకారకం వైవిధ్యం.

శ్విని Syrinx: పక్కలలో స్వోరపేటిక వాయువాళం రెండు శ్వాసనాళాలుగా చీలేప్రాంతంలో ప్రత్యేక నిర్మాణం. చూ. స్వోరపేటిక.

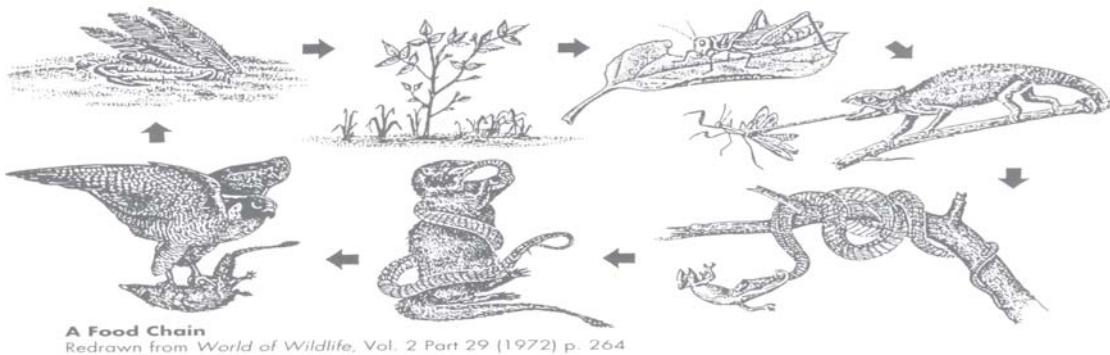
సర్పిలాకారజీవకాలు Spiral Zooids: శీర్షాకారస్వర్ఘకాలు ఉన్న జీవకాలు. అంగులిజీస్కాలు మారగా ఏర్పడతాయి.

సహజీవనం Symbiosis: రెండు విభిన్న జాతుల జీవులు కలిసి ఉపయుక్తజీవనం గడపడం సహజీవనమనీ, వాటిని సహజీవులు అని అంటారు. దీనివల్ల జీవులకు అహారం సులభంగా లభించడమేకాక రక్షణ, ఆధారం, స్థానవలన సదుపాయాలు లభిస్తాయి. కొన్ని సందర్భాలలో ఇవి శారీరకంగా ఏ సంబంధం లేకుండానే వేరువేరుగా జీవిస్తాయి. వీటిలో ఎజిపికి పరాస్నజీవన లక్షణం ఉండదు. పేగులలోని బాక్సీరియా, ప్రైడాలోని జూక్ల్స్ రెల్లె మొదలైనవి ఉదాహరణలు. చూ. సహబోజకత్వం.

సహజోజకత్వం Commensalism: రెండుభిన్న జీవజాతులలో ఉండే ఒకేవిధమైన సంబంధం. పరాస్నజీవనంలో ఉండే ఒకేవిధమైన సంబంధం. పరాస్నజీవనంలో మాదిరి కాకుండా ఈజీవులు ఒకదానితో ఒకటి సహకరించుకుంటాయి. భాగస్వాములలో ఒకదానికి ఉపకారం జరుగుతుంది. రెండవదానికి ఉపకారం జరగదు, అపకారం జరగదు. అయితే కొన్ని సందర్భాలలో రెండుజీవుల మధ్య ఉండే సంబంధం సహజోజకత్వానికి చెందుతుందో, పరాస్నజీవనానికి చెందుతుందో చెప్పడం కష్టం అవుతుంది. చూ. అన్యోన్యోశయం, సహజీవనం.

సాంఘికజీవులు Social animals: ఒకేజాతిలోని ఆడ, మగ జీవులేకాక శ్రామికజీవులు, భటుజీవులు, బానిసంజీవులు, పూరకజీవులు మొదలుయిన కొన్ని రకాల జీవులు ఉన్న సంఘజీవనం గడిపే ఒకజాతి జీవిని సాంఘికజీవి అంటారు. ఒక్కక్షరకపు జీవికి సంఘకార్యక్రమాలలో ఒకటి లేదా కొన్ని పశులను నిర్వహించడానికి తగిన శరీర అనుకూలతలు ఉంటాయి. చీమలు, చెదురుగులు, తేనెచీగలు ఈరకమైన జీవనాన్ని గడుపుతాయి.

సామూహిక జీవనం Gregarious life: జంతువులు స్వేచ్ఛాతి జీవులతో కలిసి ఉండి మందలుగా జీవించే సందర్భాలలో అజీవనాన్ని సామూహిక జీవనం అంటారు. ప్రత్యేక శరీరానుకూలతలు ఉండవు. శ్రమ విభజన కూడా ఏర్పడదు. గోరైలు, పశువులు, జింకలు మొదలైనవి, కాడ్, పెరింగ్ వంటిచేపలు, వలసపోయే పక్కలు దీనికి ఉదాహరణలు.

అప్పితోష్ముల గుర్తించుటప్పం త్రికూరం రాత్రిపే అడవుల యంచుకొన్నాయి.

జీవులకు ఏర్పడు న్యూమం జీవుల కు ఈ చుట్టుం ఆధ్యాత్మిక అప్పితోష్ముల గుర్తించేతిగి ఒత్తుకి చేయాలి.

అంతకర్ణ వేరు తకు చుట్టులను ఉన్నతిల్స్యుంటారు. వెసిని గూళ్లు తెలుగుకొకుం అవగురుం. ఇందుకొన్నాం శారెమ్మగార్థు సిలబర్లో ఈ కింది అధ్యాయాన్ని శారెమ్మ చిట్టితోపాటు అప్పితోష్ముల ఏర్పడంకాకా ఇక్కడ చేస్తోంది.

ఆభ్యయారణ్య యోజమాన్స్

ఫారెస్ట్ ప్రాటెక్షన్ అండ్ వైల్డ్ లైఫ్ మేనేజమెంట్ (ప్రశ్న-జవాబులు)

A.P. School of Forestry, Yellandu.

Question & Answers for Forest Guard Trainees.

1. ప్రాజక్క టైగర్ గురించి తెలుపుము?
2. మనదేశములో పులుల సంఖ్య నానాటికి తగ్గుతుండడముతో భారత ప్రభుత్వము పులులను పరిరక్షించుట కోరకు 1972లో ప్రాజక్క టైగర్సు నెలకెల్పేను. దీని క్రింద పులులకు ఆవాసమైన ప్రాంతములను కట్టుదిట్టమైన భద్రతల మధ్య రక్షించి పులుల సంఖ్య పెరుగుటకు తగిన చర్యతీసుకుందురు.
ఉదా: రాజీవ్‌గాంధీ టైగర్స్‌ప్రాజక్క. శ్రీలం ప్రాంతంలో పులులను వేటాడము వాటిని ఏ విధంగానైనా హింసించడము నేరము. దీనిని పట్టిప్పమైన అభయారణ్యంగా పరిగణించవచ్చును.
3. ప్రకృతి సమతల్యత లేక ఎకలాజికల్ బ్యాలెన్స్ (Ecological balance) అనగా నేమి?
4. ప్రకృతిలో మానవనితోపాటు జంతువులు వ్యక్తములు సహజీవనము సాగించుచున్నాయి. ఈ సహజీవనములో ఒకదానిపై మరొకటి ఆధారపడి తమ మనుగడ జరుపుచున్నాయి. అనగా వృక్షములపై మానవుడు, మానవులపై జంతువులు, జంతువులపై వృక్షములు మొదలగా ఒకదానిపై ఒకటి ఆధారపడుచున్నాయి. వృక్షములలో కానీ, జంతువులలో కానీ ఒక జాతి సహించినచో దానిపై ఆధారపడే ఎన్నో జాతి చెట్లకు జంతువులకు మనుగడ దెబ్బతిని ప్రభావం చూపును. కావున మానవుడు తన మనుగడ సాగించవలెనన్న వృక్ష, జంతు జీవులలో అన్ని జాతులు సరిగా పుండవలెను. ప్రకృతిలోని ఈ స్థితిని ప్రకృతి సమతల్యత అంటారు. ప్రకృతి సమతల్యతను చైనుట్టిపు లింకులతో పోల్చవచ్చును. ప్రతి లింకు ఒకజాతి జంతువులతో లేక వేరొక జాతి వ్యక్తముతో పోల్చవచ్చును. ఏ ఒక జంతుజాతికాని లేక వృక్షజాతికాని అంతరించుటను చైనులోని ఒక లింకును తీసివేయుటతో పోల్చవచ్చును. అందువల్ల చైను తెగిపోయి మానవుని మనుగడకే ముప్పువాటిల్లను.
ఉదా: కప్పులపై పాములు, పాములపై డేగలు నియంత్రణ చేయును.
5. క్రీరదములు అనగా నేమి?
6. తమ బిడ్డలకు బాల్యములో పాలిచ్చి పెంచెడి జంతువులు. దీనినే స్వన్యజంతువు (Mammals) అంటారు. ఉదా: మానవుడు, ఆవు, మేకలు
7. సరీసృపములు (Reptiles) అనగా నేమి?
8. నేలపై ప్రాకుతూ చలించే జంతువులను సరీసృపములు అంటారు. ఉదా: పాము, బణ్ణలు, మొసలులు, తొండలు మొదలగునవి.
9. పెద్దపులి ఏ జాతికి చెందిన జంతువు? దాని గురించి తెలుపుము?
10. పెద్దపులి పిల్లిజాతికి (Cat Family) చెందిన జంతువు. మనదేశములోని పెద్దపులి “రాయల్ బెంగాల్ టైగర్” అను ఉపజాతికి చెందినది. దీనియొక్క శాస్త్రీయ నామము ప్యాంథెరా టైగ్రెస్ (Panthera Tigres). ఇది సుమారు 200 కేజీల బరువు ఒకమీటరు ఎత్తు పుండును. దీని పొడవు అనగా మూడి చివరసుండి తోక చివరపరకు దాదాపు 2.75 మీటర్లు ఉండును. దీని జీవిత కాలము 20 సంగాలు. దీని గర్భధారణ కాలము 16 వారములు ఉండును.

6. పుటుగు పిల్లుల (*Civet Cats*) ప్రత్యేకత ఏమి?
- జ. పుటుగు పిల్లుల వృషణముల వెనుక కొన్ని రకముల గ్రంథులు వుండును. ఈ గ్రంథులనుండి పుణగు అను సువాసన ద్రవ్యము లభించును.
7. పక్కిలాగ ఎగిరే కీరదము ఏది?
- జ. గబ్బిలము. ఇది పక్కివలె ఎగిరిన, పక్కులవలె గ్రుడ్లు పెట్టుక పిల్లలను ప్రసవించి పాలిచ్చి పెంచును.
8. ఏనుగు గురించి తెల్పుము?
- జ. భూమిపై తిరిగే అతిపెద్ద జంతువు ఏనుగు. దీని బరువు దాదాపు 2 టన్లులు, ఎత్తు 3 మీటర్లు వుండును. జీవితకాలము 100 సంవత్సరములు, గర్భధారణ సమయం 1 1/2 సంాలు వుండును.
9. ఏనుగు శాఖాహోరియా? మాంసాహోరియా?
- జ. శాఖాహోరి
10. దంతములు ఏ ఏనుగులకు వుండును?
- జ. దంతములు మగ ఏనుగులకు మాత్రమే వుండును.
11. మక్కనా అనగా నేమి?
- జ. దంతాలులేని మగ ఏనుగును ‘మక్కనా’ అంటారు.
12. ఏనుగు ఎత్తు కనుకొను వద్దతి ఏది?
- జ. ఏనుగు ముందు కాలి కైవారమునకు రెండంతలు చేయగ ఏనుగు ఎత్తు వచ్చును.
13. సింహములు భారతదేశములో ఎక్కడ కనిపించును?
- జ. సింహములు భారతదేశములో గుజరాత్ రాష్ట్రములోని గిర్ నేషనల్ పార్కులో వున్నాయి.
14. ఖడ్డమృగములు ఎక్కడ కలవు?
- జ. అస్సాంలోని ఖాజిరంగ నేషనల్ పార్కు ఖడ్డమృగములకు ప్రసిద్ధి. ఇవి నదీ సంవాహక ప్రాంతములోని బురద అడవులలో నివసించును.
15. ఖడ్డమృగము యొక్క కొమ్ముకు గల విశేషమేమి?
- జ. ఖడ్డమృగము యొక్క ముట్టిపై వెంత్రుకలు పెనవేసుకుని రుపాంతరం చెంది కొమ్ముగా (*Rhostrum*) ఏర్పడును.
16. మన దేశములోని విషపూరిత పాములేవి?
- జ. నాగుపాము లేక త్రాచుపాము, కట్టపాము, రక్తపీంజర, పొడపీంజర
17. నిరపాయకరమైన పాములకు ఉదాహరణలు?
- జ. జార్పిపోతు, కొండచిలువ, పనిరిక
18. పాముకాటుకు మంత్రము పనిచేయునా?
- జ. మంత్రమువల్ల పాము విషము నశించదని శాస్త్రీయముగా నిరూపించబడినది. ఒక్కొక్కసారి మంత్రములచే పాము కరచిన మనుషులు బుత్తికినారును యదార్థముకాదు. విషసాంద్రత మరియు విషము ఒక్కొక్క పాములో ఒక్కొక్క విధముగా ఉండును. మనిషి చనిపోవుటకు తగిన విషము కొన్ని పాములలో మాత్రమే ఉండును. అంతేకాక ఒకసారి విషము కక్కిన తర్వాత కోరలలో మళ్ళీ విషము నిండుటకు కొంత సమయము పట్టును. ఈలోపల పాము మానవుని కరచినను ఏమి కాదు. కావున ఇలాంటి సందర్భములో మంత్రములు పనిచేయును అని అనుకోనుటకు అవకాశమున్నది. కానీ అది నిజము కాదని నిరూపించబడినది. పామువిషము కోరలలో ఇతర కాలములలో కన్నా వేసవిలో ఎక్కువగా తయారగును.
19. పాములు వగవట్టుట మరియు పాటలువిని నాట్యమాడుతాయనుటలో నిజము కలదా?
- జ. పాములు వగవట్టుతాయనుటలో ఏమాత్రము నిజములేదని శాస్త్రీయముగా నిరూపించినారు. పాములు నాదస్వర వాద్యము విని ఎంతో దూరమునుంచి అయిన పరిగెత్తుకొని వస్తూయనుటలో కూడా నిజము లేదు ఎందుకనగా పాముకు చెప్పులు లేవు. ఇది కేవలము

భూమిద్వారా వచ్చే కంపనాలను తన శరీరముద్వారా గ్రహించి కేంద్రానాడీమండలమున కలసి శబ్దమును గ్రహించును. అనగా భూమిపై కొట్టినపుడు మాత్రమే పాములు వినిపించుకొనును. నాదస్వరమును చూచిన పాము దానికి కదలికకు అనువుగా నాట్యము చేయును. అంతేకాని నాదస్వరములోని మాధుర్యము విని కాదు.

20. పాముకాటుకు మందు దేని నుండి తయారు చేస్తారు?
- జ. పాముకాటుకు మందు పామువిషము నుండే తయారు చేస్తారు.
21. మన దేశములోని ముఖ్యమైన మొసళ్ళ (Crocodiles) జాతులేవి?
- జ. 1. గరియల్ 2. మగ్గర్ 3. ఎన్చూయావరైన్
22. గరియల్ మొసళ్ళ ఎచ్చట కలవు?
- జ. ఇవి గంగా, బ్రాహ్మణి నదులలో కలవు. మన రాష్ట్రంలో ఇవి లేవు. ఇవి నిరపాయకరమైన మొసళ్ళ.
23. మంచినీటిలో పెరిగే మొసళ్ళ జాతివిది?
- జ. మగ్గర్. ఇది మంచినీటిలోనే క్రిమికిటకాదులను భుజించి నీటిని కుభ్రపరచి మానవునికి మేలు చేయును.
24. ఎన్చూయావరైన్ మొసళ్ళ ఎక్కడ ఉండును?
- జ. ఇవి నది ముఖద్వారముల వద్దను, సముద్రపు నీటిలోను నివసించి ఉప్పునీటి మొసళ్ళ. ఇవి అపాయకరమైనవి.
25. భూమిపై గల ఆతీపెద్ద పక్కి ఏది?
- జ. ఆఫ్రికా భండములోని ఆఫ్రిక్ దీనినే ఉప్పుపక్కి అనియు, నిప్పుకోడి అనియు అంటారు.
26. బట్టమేక తల పక్కి లేక గ్రైట్ ఇండియన్ బస్టర్ (Great Indian Bustard) ఎక్కడ లభించును?
- జ. ప్రపంచ పక్కిజాతులలోనే అరుదైన ఈ పక్కి అంధ్రప్రదేశ్లోని కర్మనులుజిల్లా రోళ్ళపాడులో కలదు.
27. పక్కలు వలసపోవుట (Migration) అనగానేమి?
- జ. పక్కలు ఆహారము మరియు సంతానాభివృద్ధి కౌరకు అది నివసించు ప్రాంతమునుండి అనువయిన వేరొక ప్రాంతమునకు వెళ్ళి కొంతకాలము నివసించి ఆ పని అయిపోయిన తర్వాత తిరిగి తన పాత నివాస స్థలమునకు చేరుకొనుటను పక్కలవలన అంటారు. ఆర్కిపెక్స్ బెర్న్ అనే పక్కి తన నివాసమైన ఉత్తరదృష్టము నుండి దాదాపు 20వేల కిలోమీటర్లు ప్రయాణించి దక్కిణదృష్టమునకు వలస వెళ్ళి తిరిగి ఉత్తర దృష్టము చేరును.
28. డబ్బు.డబ్బు.ఎఫ్. అనగానేమి?
- జ. పరల్స్ వైల్ట్ లైఫ్ ఫండ్ అనునది అంతర్జాతీయ సంస్థ. ఇది ప్రపంచంలోని వివిధ వన్యప్రాణుల పరిరక్షణకు మరియు అభివృద్ధికి పాటుపడును.
29. మనదేశములో ఎన్ని అభయారణ్యములు కలవు? ఎన్ని జాతీయ వనములు కలవు?
- జ. సుమారు 425 అభయారణ్యములు కలవు. 75 జాతీయ వనములు దేశ భూభాగములో 5శాతం వరకు ఆక్రమించుచున్నది.
30. మన రాష్ట్రములోని 4 అభయారణ్యములను పేర్కొనుము?
- జ. పాకాల్ వైల్ట్ లైఫ్ శాంచారి, కిన్నెరసాని వైల్ట్ లైఫ్ శాంచారి, కోరింగ వైల్ట్ లైఫ్ శాంచారి మరియు మహార్షీ వైల్ట్ లైఫ్ శాంచారి.
31. మన రాష్ట్రములో అభయారణ్యములు ఎన్ని కలవు?
- జ. మన రాష్ట్రములో అభయారణ్యములు సుమారు 30 కలవు.
32. జాతీయ వనములను పేర్కొనుము?
- జ. 1. శ్రీ వెంకటేశ్వర నేపంల్ పార్క్, తిరుపతి, అంధ్రప్రదేశ్
2. ఖజిరంగ నేపంల్ పార్క్, అస్సాం
3. కార్బాత్ నేపంల్ పార్క్, ఉత్తరప్రదేశ్
4. కన్నా నేపంల్ పార్క్, మధ్యప్రదేశ్

33. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో జంతుప్రదర్శన శాలలు ఏవి?

- జ. 1. నెప్రూ జూలాజికల్ పార్కు, హైదరాబాదు
2. వెంకటేశ్వర జూలాజికల్ పార్కు, తిరుపతి
3. ఇందిరాగాంధీ జూలాజికల్ పార్కు, విశాఖపట్టణం

34. పులుల జనాభా సేకరణ ఏవిథంగా జరుగును?

- జ. పులుల యొక్క నివాస ప్రాంతములోని జలాశయముల వద్ద పులుల కాలిగుర్తులను సేకరించి వాటిని ప్రేసింగ్ పెవర్లు మరియు ష్టేప్సర్ ఆఫ్ ప్యారీన్ ఉపయోగించి వాటి ద్వారా పులుల యొక్క సంఖ్యను లెక్కించెదరు. ఈ వద్దతిని “పగ్ మార్క్ ప్రేసింగ్” అంటారు.

... *Wildlife Protection Act 1972 (Amended upto 2002)*

★ జాన్ 2వ తేదీన గుంటూరు జిల్లా తాళ్లాయపాలెంకు చెంబిన ఆవస్థామి, మరో వంద మంచి స్వామీజిలు, వేలాదిమంచి శిఘ్రులతో దోర్చులనుండి శ్రీసైలం పాదయాత్ర సిర్పుపొంచారు. బీసికి అటవీశాఖ ప్రైసిస్టర్ సెక్రటరీ అనుమతికూడా తీసుకున్నారు. 2వ తేదీ సాయంత్రం పాదయాత్ర బయలుదేరేటప్పుడు దోర్చుల అటవీ సిట్టుంచి స్వామీజీలవద్దకు వచ్చి, మీ పాదయాత్రకు అనుమతి లేదు, వెళ్లడానికి కుదరదంటూ రాద్దుంతం చేశారు. తీరా పూత్రు వివరాలను విచారిస్తే, అనుమతి ఉన్నప్పటికీ, అలా పాదయాత్రలు గట్టు చేస్తూ అడవిద్వారా వెళ్లాలంటే పదివేల రూపాయలు ధరావత్తు చెల్లించాలని, అది మీరు చెల్లించలేదు కావున ఇక ఈ పాదయాత్ర లేదంటూ మొండికేశారు. జాన్ 2వ తేదీ సనివారం సాయంత్రం 4గంటల సమయంలో ఏ బ్యాంకులో డిపాజిట్ కట్టించుకుంటారు? బివరకు ఆ పదివేల రూపాయలను కార్బూలయంలో కట్టించుకుని, ఒక హేపరుఫీద గుర్తు రాసి ఇచ్చారు. పాదయాత్ర అయిపోగానే వచ్చి దోర్చుల రేంజర్ కార్బూలయంలో తీసుకువెళ్లిండంటూ చెప్పారు. పాదయాత్ర ముగిసిన తరువాత దోర్చుల కార్బూలయంకు వెళ్తే, మార్కుపురంలో అడగండంటూ చెప్పి పంపారు. ఇక్కడకు వస్తే, రెండు రోజులు తిప్పకుని, త్వరలో మీ అడ్రెనిల్ చెక్ వస్తుండంటూ వచ్చున వ్యక్తిని పంపించివేశారు. ఇదంతా జిల్లగించి జాన్ వే తేది. అప్పటి నుండి ఇప్పటి వరకు అంటే జాలై 25వ తేది వరకు ఆ చెక్ తాళ్లాయపాలెం చేరలేదు.

... ‘అగ్ని’ పత్రిక, సంపుటి-16, సంచిక-6, మార్కుపురం

